

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-37-10

Druk nr 2966 cz. 1

Warszawa, 8 kwietnia 2010 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw wraz z projektami aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 3, poz. 11, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) terytorium państwa członkowskiego – z wyłączeniem terytorium kraju, terytorium państwa, do którego zgodnie z art. 52 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 349 i 355 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej mają zastosowanie te Traktaty, z tym że:

a) nie uznaje się za terytorium państwa członkowskiego:

- Wysp Kanaryjskich, z zastrzeżeniem ust. 2,
- zamorskich departamentów Republiki Francuskiej, z zastrzeżeniem ust. 3,
- wysp Alandzkich,
- wysp Normandzkich,

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw:

1) dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (Dz. Urz. UE L 316 z 31.10.1992, str. 21, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 206, z późn. zm.),

2) dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz. Urz. UE L 283 z 31.10.2003, str. 51, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 405, z późn. zm.),

3) dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającej dyrektywę 92/12/EWG (Dz. Urz. UE L 9 z 14.01.2009, str. 12).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym oraz ustawę z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 98, poz. 819, Nr 168, poz. 1323 i Nr 215, poz. 1667 oraz z 2010 r. Nr 21, poz. 104.

- terytoriów objętych zakresem art. 355 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- wyspy Helgoland,
- obszaru Buesingen,
- Ceuty,
- Melilli,
- Livigno,
- Campione d'Italia,
- włoskich wód jeziora Lugano,

b) przemieszczanie wyrobów akcyzowych:

- mające początek w Księstwie Monako lub przeznaczone dla Księstwa Monako uznaje się za przemieszczanie mające początek w Republice Francuskiej lub przeznaczone dla Republiki Francuskiej,
- mające początek w Jungholz i Mittelberg (Kleines Walsertal) lub przeznaczone dla Jungholz i Mittelberg (Kleines Walsertal) uznaje się za przemieszczanie mające początek w Republice Federalnej Niemiec lub przeznaczone dla Republiki Federalnej Niemiec,
- mające początek na wyspie Man lub przeznaczone dla wyspy Man uznaje się za przemieszczanie mające początek w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub przeznaczone dla Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,
- mające początek w San Marino lub przeznaczone dla San Marino uznaje się za przemieszczanie mające początek w Republice Włoskiej lub przeznaczone dla Republiki Włoskiej,
- mające początek w suwerennych strefach Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej Akrotiri i Dhekelia lub przeznaczone dla suwerennych stref Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej Akrotiri i Dhekelia uznaje się za przemieszczanie mające początek w Republice Cypryjskiej lub przeznaczone dla Republiki Cypryjskiej;”

b) pkt 6 – 8 otrzymują brzmienie:

„6) eksport – wywóz wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium kraju poza terytorium Unii Europejskiej potwierdzony przez urząd celny, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów lub samochodów poza terytorium Unii Europejskiej;

7) import – przywóz samochodów osobowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju, a w przypadku wyrobów akcyzowych przywóz tych wyrobów z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju:

a) jeżeli wyroby te z chwilą ich wprowadzenia na terytorium kraju nie zostają objęte zawieszającą procedurą celną,

b) jeżeli wyroby te zostały zwolnione z zawieszającej procedury celnej lub procedura ta została zakończona i powstał dług celny;

8) dostawa wewnątrzwspólnotowa – przemieszczenie wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium kraju na terytorium państwa członkowskiego;”

c) pkt 13 – 15 otrzymują brzmienie:

„13) zarejestrowany odbiorca – podmiot, któremu wydano zezwolenie na nabywanie wewnątrzwspólnotowe albo na jednorazowe nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych wysłanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej;

14) zarejestrowany wysyłający – podmiot, któremu wydano zezwolenie na wysyłanie importowanych wyrobów akcyzowych z miejsca importu z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej;

15) e-AD – elektroniczny administracyjny dokument, na podstawie którego przemieszcza się wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy;”

d) po pkt 15 dodaje się pkt 15a w brzmieniu:

„15a) dokument zastępujący e-AD – dokument, na podstawie którego przemieszcza się wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy gdy System jest niedostępny, zawierający takie same dane jak e-AD;”

e) w pkt 19 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„nabywca końcowy – podmiot nabywający energię elektryczną, nieposiadający koncesji na wytwarzanie, przesyłanie, dystrybucję lub obrót energią elektryczną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.⁴⁾), z wyłączeniem:”

f) w pkt 20 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na przeznaczenie:

- napojów alkoholowych,
- wyrobów energetycznych przemieszczanych, a w przypadku podmiotu pośredniczącego, również magazynowanych;”

g) pkt 22 i 23 otrzymują brzmienie:

„22) podmiot zużywający – podmiot:

a) mający miejsce zamieszkania, siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, który wyroby akcyzowe objęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie zużywa na cele uprawniające do zwolnienia,

b) niemający miejsca zamieszkania, siedziby lub miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, który odbiera nabyte wyroby energetyczne zwolnione od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, określone w art. 32 ust. 1 pkt 1 i 2, bezpośrednio do zbiornika na stałe zamontowanego na statku powietrznym lub jednostce pływającej, jeżeli w dokumencie dostawy jest zidentyfikowany statek powietrzny lub jednostka pływająca, na którą są dostarczane nabyte wyroby;

23) podmiot pośredniczący – podmiot mający siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju, któremu wydano zezwolenie na prowadzenie działalności polegającej na dostarczaniu wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, ze składu podatkowego na terytorium kraju do podmiotu zużywającego, a w przypadku wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 32 ust. 1, pochodzących również bezpośrednio z importu;”

h) dodaje się pkt 24 – 32 w brzmieniu:

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1123 i Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790 i Nr 130, poz. 905, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 69, poz. 586, Nr 165, poz. 1316 i Nr 215, poz. 1664 oraz z 2010 r. Nr 21, poz. 104.

- „24) zawieszająca procedura celna – zawieszającą procedurę celną w rozumieniu przepisów prawa celnego, jak również wprowadzenie wyrobów akcyzowych do miejsca składowania czasowego, do wolnych obszarów celnych lub do składów wolnocłowych;
- 25) miejsce importu – miejsce, w którym znajdują się importowane wyroby akcyzowe w momencie dopuszczenia do obrotu w rozumieniu przepisów prawa celnego;
- 26) System – krajowy system teleinformatyczny służący do obsługi przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w szczególności do przesyłania e-AD, raportu odbioru i raportu wywozu, unieważnienia e-AD, zmiany miejsca przeznaczenia oraz zawiadomienia o zmianie miejsca przeznaczenia, o których mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 684/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/118/WE w odniesieniu do skomputeryzowanych procedur przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy (Dz. Urz. UE L 197 z 29.07.2009, str. 24);
- 27) raport odbioru – raport składany za pośrednictwem Systemu stanowiący dowód, iż przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy zostało zakończone;
- 28) dokument zastępujący raport odbioru – dokument zawierający takie same dane jak raport odbioru, stanowiący dowód, iż przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy zostało zakończone, stosowany, gdy System jest niedostępny;
- 29) raport wywozu – raport składany za pośrednictwem Systemu stanowiący dowód, iż w przypadku eksportu przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy zostało zakończone;
- 30) dokument zastępujący raport wywozu – dokument zawierający takie same dane jak raport wywozu, stanowiący dowód, iż w przypadku eksportu przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy zostało zakończone, stosowany, gdy System jest niedostępny;

31) podmiot wysyłający – podmiot prowadzący skład podatkowy lub zarejestrowanego wysyłającego, którzy wysyłają wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy;

32) podmiot odbierający – podmiot prowadzący skład podatkowy, zarejestrowanego odbiorcę, nabywcę na terytorium państwa członkowskiego będącego podmiotem upoważnionym przez właściwe władze podatkowe tego państwa członkowskiego do otrzymywania wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy lub podmiot objęty zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1, do których są wysyłane wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.”,

i) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 – 4 w brzmieniu:

„2. Królestwo Hiszpanii może złożyć oświadczenie, że przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące akcyzy mają zastosowanie na Wyspach Kanaryjskich w stosunku do wszystkich lub niektórych wyrobów akcyzowych. Po złożeniu takiego oświadczenia Wyspy Kanaryjskie, w zakresie objętym oświadczeniem, będą uznawane za terytorium państwa członkowskiego w rozumieniu ustawy.

3. Republika Francuska może złożyć oświadczenie, że przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące akcyzy mają zastosowanie w jej zamorskich departamentach w stosunku do wszystkich lub niektórych wyrobów akcyzowych. Po złożeniu takiego oświadczenia zamorskie departamenty Republiki Francuskiej, w zakresie objętym oświadczeniem, będą uznawane za terytorium państwa członkowskiego w rozumieniu ustawy.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych powiadomi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów, o złożeniu przez Królestwo Hiszpanii lub przez Republikę Francuską oświadczenia, o którym mowa w ust. 2 albo 3.”;

2) po art. 7 dodaje się art. 7a i 7b w brzmieniu:

„Art. 7a. W przypadku zawarcia przez Rzeczpospolitą Polską z państwem członkowskim umowy w sprawie odpowiedzialności za budowę lub utrzymanie mostu transgranicznego, most i miejsce jego budowy, o których mowa w umowie, uważa się za część terytorium państwa, które zgodnie z umową jest odpowiedzialne za budowę lub utrzymanie mostu.

Art. 7b. 1. Wiążąca informacja taryfowa, o której mowa w art. 12 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. UE L 302 z 19.10.1992, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 4, str. 307, z późn. zm.), ma odpowiednio zastosowanie w obrocie wyrobami akcyzowymi na terytorium kraju oraz w ich nabyciu wewnątrzwspólnotowym, zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny oraz rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. UE L 253 z 11.10.1993, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 6, str. 3, z późn. zm.).

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku wiążącej informacji taryfowej wydanej na podstawie zmiany w Nomenklaturze Scalonej, która nie została określona w niniejszej ustawie.”;

3) w art. 8:

a) w ust. 1:

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) import wyrobów akcyzowych, z wyłączeniem importu wyrobów akcyzowych wysłanych następnie z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy z miejsca importu przez zarejestrowanego wysyłającego niebędącego importerem tych wyrobów;”,

– dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) wysłanie z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy importowanych wyrobów akcyzowych z miejsca importu przez zarejestrowanego wysyłającego niebędącego importerem tych wyrobów.”,

b) w ust. 2 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) nastąpiło bez zachowania warunków uprawniających do zwolnienia od akcyzy albo zastosowania tej stawki akcyzy;”,

c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Przedmiotem opodatkowania akcyzą są również ubytki wyrobów akcyzowych lub całkowite zniszczenie wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20. Wyrób uważa się za całkowicie zniszczony, gdy nie może już zostać wykorzystany jako wyrób akcyzowy.

4. Przedmiotem opodatkowania akcyzą jest również zużycie:

- 1) wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, o których mowa w art. 89 ust. 2, do produkcji innych wyrobów;
- 2) napojów alkoholowych, o których mowa w art. 32 ust. 4 pkt 2 i 3, przez podmiot zużywający.”;

4) w art. 9:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) sprzedaż energii elektrycznej nabywcy końcowemu na terytorium kraju, w tym przez podmiot nieposiadający koncesji na wytwarzanie, przesyłanie, dystrybucję lub obrót energią elektryczną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, który wyprodukował tę energię”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Za zużycie energii elektrycznej nie uznaje się strat powstałych w wyniku przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, z wyłączeniem energii zużytej w związku z jej przesyłaniem lub dystrybucją oraz energii elektrycznej pobranej nielegalnie.”;

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Jeżeli w stosunku do energii elektrycznej powstał obowiązek podatkowy w związku z wykonaniem jednej z czynności, o których mowa w ust. 1, to nie powstaje obowiązek podatkowy na podstawie innej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą, jeżeli kwota akcyzy została określona lub zadeklarowana w należnej wysokości, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.”;

5) w art. 10 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Obowiązek podatkowy z tytułu importu wyrobów akcyzowych powstaje z dniem powstania długu celnego w rozumieniu przepisów prawa celnego.

3. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych przez zarejestrowanego odbiorcę powstaje z dniem, w którym wyroby akcyzowe zostały wprowadzone do określonego we właściwym zezwoleniu miejsca odbioru wyrobów akcyzowych.”;

6) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. W przypadku energii elektrycznej obowiązek podatkowy powstaje:

- 1) z dniem nabycia wewnątrzwspólnotowego energii elektrycznej przez nabywcę końcowego;
- 2) z momentem wydania energii elektrycznej nabywcy końcowemu, w przypadku sprzedaży energii elektrycznej na terytorium kraju;
- 3) z dniem zużycia energii elektrycznej, w przypadkach, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3, 4 i 6;
- 4) z dniem powstania długu celnego, w przypadku importu energii elektrycznej przez nabywcę końcowego.

2. Wydanie energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nabywcy końcowemu jest związane z wystawieniem przez podatnika każdej faktury lub każdego innego dokumentu, z którego wynika zapłata należności za sprzedaną przez podatnika energię elektryczną.”;

7) w art. 13:

a) w ust. 1:

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) u którego powstają ubytki wyrobów akcyzowych lub doszło do całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20, również gdy nie jest właścicielem tych wyrobów akcyzowych;”;

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) będący zarejestrowanym odbiorcą, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca – z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych na rzecz innego podmiotu;”;

– dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) będący zarejestrowanym wysyłającym, jeżeli wysyła z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy wyroby akcyzowe z miejsca importu.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku niewyznaczenia podmiotu reprezentującego, odmowy przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego podmiotu reprezentującego przez właściwego naczelnika urzędu celnego lub nieprzesłania w terminie przez nabywcę końcowego podmiotowi reprezentującemu kopii faktury, o której mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1, podatnikiem jest nabywca końcowy, który dokonał nabycia wewnątrzwspólnotowego energii elektrycznej.”,

c) uchyla się ust. 7;

8) w art. 14:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwość miejscową naczelnika urzędu celnego i dyrektora izby celnej ustala się ze względu na miejsce wykonania czynności lub wystąpienia stanu faktycznego, podlegających opodatkowaniu akcyzą, z zastrzeżeniem ust. 4 – 5b i 7 – 10.”,

b) w ust. 5:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy,”,

– uchyla się pkt 4,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. Właściwość miejscową organu podatkowego w sprawach odnotowania obciążenia lub zwolnienia z obciążenia zabezpieczenia generalnego ustala się ze względu na miejsce dokonania czynności lub wystąpienia stanu faktycznego, stanowiących podstawę do tego odnotowania.

5b. W przypadku gdy zobowiązanie podatkowe wygasa na skutek jego zapłaty, organem właściwym do odnotowania zwolnienia zabezpieczenia generalnego z obciążenia jest:

1) w przypadku zapłaty gotówką – organ podatkowy, który przyjął zapłatę;

2) w pozostałych przypadkach – dyrektor izby celnej, której rachunek bankowy został uznany kwotą zobowiązania podatkowego.”,

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku importu lub wysłania z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych z miejsca importu, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 6, organami podatkowymi w zakresie akcyzy są naczelnik urzędu celnego i dyrektor izby celnej, właściwi, na podstawie przepisów prawa celnego, do obliczenia i zaksięgowania kwoty należności celnych przywozowych wynikających z długu celnego.”,

e) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Organami podatkowymi właściwymi w zakresie zwrotu akcyzy, o którym mowa w art. 42 ust. 4 i 8 oraz w art. 82 ust. 1, 2 i 2e, są naczelnik urzędu celnego i dyrektor izby celnej, u których dokonano rozliczenia i zapłaty akcyzy.”;

9) w art. 17 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nabywca końcowy jest obowiązany przysyłać kopie faktur, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1, podmiotowi reprezentującemu w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania.”;

10) w art. 18:

a) w ust. 3:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dane identyfikacyjne podmiotów prowadzących składy podatkowe, zarejestrowanych odbiorców, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, zarejestrowanych wysyłających oraz podmiotów pośredniczących, adresy ich siedzib lub zamieszkania oraz adresy ich poczty elektronicznej;”,

– pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) adresy, pod którymi są zlokalizowane składy podatkowe, miejsca odbioru wyrobów akcyzowych przez zarejestrowanych odbiorców, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, oraz miejsca, w których

jest wykonywana działalność podmiotów pośredniczących, oraz ich adresy poczty elektronicznej;

4) numery akcyzowe składów podatkowych, podmiotów prowadzących składy podatkowe, zarejestrowanych odbiorców, zarejestrowanych wysyłających, a także numery podmiotów pośredniczących.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dane z ewidencji, o których mowa w ust. 3 pkt 4, są potwierdzane na wniosek zainteresowanych podmiotów albo udostępniane właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej oraz są wykorzystywane przez System.”;

11) w art. 21:

a) w ust. 3 pkt 1 – 3 otrzymują brzmienie:

„1) w zakresie, w jakim podatnik jest obowiązany do złożenia deklaracji uproszczonej, obliczenia i zapłaty akcyzy, o których mowa w art. 78 ust. 1 pkt 3;

2) w zakresie, w jakim podatnik jest obowiązany do złożenia deklaracji podatkowej, obliczenia i zapłaty akcyzy od energii elektrycznej, o których mowa w art. 24 ust. 1;

3) do podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych objętych zerową stawką akcyzy lub objętych zwolnieniem od akcyzy, z wyjątkiem zwolnień częściowych lub zwolnień realizowanych przez zwrot akcyzy, lub zwolnień ubytków wyrobów akcyzowych lub całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 30 ust. 3;”;

b) ust. 7 – 9 otrzymują brzmienie:

„7. Z zastrzeżeniem art. 23 ust. 4 oraz art. 27 ust. 2, kwotę akcyzy obniża się o kwotę stanowiącą wartość podatkowych znaków akcyzy prawidłowo naniesionych na wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych, nie wcześniej jednak niż:

1) następnego dnia po naniesieniu tych znaków na dany wyrób akcyzowy lub opakowanie jednostkowe – w przypadku oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy w składzie podatkowym na terytorium kraju, z zastrzeżeniem pkt 4 lit. b;

2) po powstaniu obowiązku podatkowego – w przypadku:

- a) produkcji wyrobów akcyzowych, o której mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 4 lub 5,
- b) zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca,
- c) podatnika nabywającego wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe z zapłaconą akcyzą na terytorium państwa członkowskiego na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej,
- d) nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą, dokonanego za pośrednictwem przedstawiciela podatkowego, o którym mowa w art. 79 ust. 1;

3) następnego dnia po wprowadzeniu wyrobów akcyzowych do składu podatkowego na terytorium kraju – w przypadku importu albo nabycia wewnątrzwspólnotowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy na terytorium państwa trzeciego albo na terytorium państwa członkowskiego;

4) następnego dnia po powstaniu obowiązku podatkowego – w przypadku:

- a) zarejestrowanego odbiorcy, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca,
- b) właściciela wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3.

8. Kwota akcyzy należna od danych wyrobów akcyzowych wyprodukowanych w składzie podatkowym lub poza składem podatkowym zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 1 może być obniżona o akcyzę zapłaconą od zużytych do ich wyprodukowania składników będących wyrobami akcyzowymi.

9. W przypadku ubytków wyrobów akcyzowych przekraczających normy dopuszczalnych ubytków, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 lit. a, oraz całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20, z wyłączeniem ubytków i całkowitego zniszczenia, o których mowa w art. 30 ust. 3, podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać deklarację podatkową, obliczać oraz wpłacać akcyzę za dzienny okres rozliczeniowy, w terminie

do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał ten ubytek lub całkowite zniszczenie.”;

12) w art. 23:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zarejestrowani odbiorcy, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, podmioty prowadzące składy podatkowe oraz podatnicy, o których mowa w art. 13 ust. 3, są obowiązani, bez wezwania organu podatkowego, do obliczenia i zapłaty akcyzy wstępnie za okresyienne, na rachunek właściwej izby celnej.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wpłaty dienne obniża się o:

1) kwotę stanowiącą wartość podatkowych znaków akcyzy prawidłowo naniesionych na wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych, nie wcześniej jednak niż:

a) następnego dnia po naniesieniu tych znaków na dany wyrób akcyzowy lub opakowanie jednostkowe – w przypadku oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy w składzie podatkowym na terytorium kraju, z zastrzeżeniem lit. c tiret pierwsze,

b) następnego dnia po wprowadzeniu wyrobów akcyzowych do składu podatkowego na terytorium kraju – w przypadku importu albo nabycia wewnątrzwspólnotowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy na terytorium państwa trzeciego albo na terytorium państwa członkowskiego,

c) następnego dnia po powstaniu obowiązku podatkowego – w przypadku:

- zarejestrowanego odbiorcy, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca,
- właściciela wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3;

2) kwoty przysługujących podatnikowi zwolnień i obniżek akcyzy.”;

13) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. 1. W przypadku energii elektrycznej podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru oraz obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby celnej, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym:

- 1) upłynął termin płatności wynikający z faktury, a jeżeli termin ten nie został określony – po miesiącu, w którym wystawiono fakturę – w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego energii elektrycznej przez nabywcę końcowego;
- 2) upłynął termin płatności określony w umowie właściwej dla rozliczeń z tytułu dostaw energii elektrycznej albo, jeżeli termin ten nie został określony w umowie – upłynął termin płatności wynikający z faktury lub innego dokumentu wystawionego przez podatnika, z którego wynika zapłata należności za sprzedaną przez podatnika energię elektryczną, a jeżeli termin płatności nie został określony w umowie ani w fakturze lub w tym dokumencie – po miesiącu, w którym wystawiono fakturę lub ten dokument – w przypadku sprzedaży energii elektrycznej nabywcy końcowemu na terytorium kraju;
- 3) nastąpiło zużycie energii elektrycznej – w przypadkach, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3, 4 i 6.

2. Przepis ust. 1 pkt 3 nie ma zastosowania do podmiotów posiadających koncesję na wytwarzanie energii elektrycznej, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 19, które zużywają energię elektryczną na cele zwolnienia, o którym mowa w art. 30 ust. 6 lub 7, i nie są podatnikami z tytułu innych czynności, o których mowa w art. 9 ust. 1.”;

14) uchyla się art. 25;

15) w art. 26 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dłuższe niż wymienione w art. 21 ust. 1, 2 i 9 oraz w art. 23 ust. 2 i art. 24 ust. 1 okresy rozliczeniowe, terminy składania deklaracji lub wpłaty akcyzy”;

16) w art. 30:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zwalnia się od akcyzy ubytki wyrobów akcyzowych lub całkowite zniszczenie wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20, powstałe wskutek zdarzenia losowego lub siły wyższej, pod warunkiem że podatnik wykaże zaistnienie okoliczności uprawniających do zwolnienia.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 3 i 4, nie ma zastosowania w przypadku ubytków lub całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych, wynikających z popełnienia przestępstwa przeciwko mieniu.”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Zwalnia się od akcyzy zużycie energii elektrycznej w procesie produkcji energii elektrycznej i ciepła w skojarzeniu.”,

d) w ust. 9:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) całkowicie skażony, importowany albo nabywany wewnątrzwspólnotowo, wskazanymi przez państwo członkowskie Unii Europejskiej środkami dopuszczonymi do skażenia alkoholu etylowego na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego, w tym zawarty w wyrobach nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi;”,

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) całkowicie skażony, produkowany na terytorium kraju, wskazanymi przez Rzeczpospolitą Polską środkami dopuszczonymi do skażenia alkoholu etylowego na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego, w tym zawarty w wyrobach nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi;”;

17) w art. 31:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby akcyzowe mające być wykorzystywane:

- 1) przez instytucje Unii Europejskiej;
- 2) w ramach stosunków dyplomatycznych lub konsularnych, w odniesieniu do osób, które nie są obywatelami polskimi i nie mają stałego miejsca pobytu na terytorium kraju;
- 3) przez organizacje międzynarodowe uznawane przez właściwe organy na terytorium kraju oraz członków takich organizacji, w granicach i na warunkach określonych w konwencjach międzynarodowych ustanawiających takie organizacje lub w umowach w sprawie ich siedzib;
- 4) przez siły zbrojne państwa będącego stroną Traktatu Północnoatlantyckiego, innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, na terytorium którego podatek akcyzowy jest wymagalny, a także przez siły zbrojne uczestniczące w Partnerstwie dla Pokoju, Kwaterę Główną Wielonarodowego Korpusu Północno-Wschodniego oraz przez dowództwa sojusznicze, w szczególności Centrum Szkolenia Sił Połączonych, do użytku tych sił zbrojnych lub towarzyszącego personelu cywilnego lub w celu zaopatrzenia ich mebli lub kantyn;
- 5) do konsumpcji zgodnie z umową zawartą z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi, pod warunkiem że wyroby te są zwolnione od podatku od towarów i usług.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Zwolnień, o których mowa w ust. 1 pkt 4, nie stosuje się do Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1, mogą być realizowane również przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy dokonywany przez wyznaczonego naczelnika urzędu celnego.”,

d) w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) określi szczegółowy zakres oraz warunki i tryb stosowania zwolnień od akcyzy, o których mowa w ust. 1.”;

18) w art. 32:

a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) używane do statków powietrznych: benzyny lotnicze o kodzie CN 2710 11 31, paliwo typu benzyny do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 11 70 oraz paliwo do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 19 21 lub oleje smarowe do silników lotniczych – w przypadkach, o których mowa w ust. 3, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa w ust. 5 – 13;

2) używane do celów żeglugi, włączając rejsy rybackie, wyroby energetyczne – w przypadkach, o których mowa w ust. 3, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa w ust. 5 – 13;”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zwalnia się od akcyzy olej opałowy, inny niż określony w art. 90 ust. 1 pkt 1, wykorzystywany do prowadzenia prób zdawczych u producentów silników dla morskich jednostek pływających, w przypadkach o których mowa w ust. 3 pkt 1, 3, 4 lub 7, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa w ust. 5 – 13.”;

c) w ust. 3:

– pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) nabycia wewnątrzwspólnotowego przez zarejestrowanego odbiorcę, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, w celu zużycia przez niego jako podmiot zużywający, lub

5) nabycia wewnątrzwspólnotowego przez zarejestrowanego odbiorcę, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, w celu dostarczenia do podmiotu zużywającego, lub”;

– pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) zużycia przez podmiot prowadzący skład podatkowy występujący jako podmiot zużywający, lub”;

– dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) zużycia przez podmiot pośredniczący występujący jako podmiot zużywający.”;

d) w ust. 4:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wyroby energetyczne zużywane w procesie produkcji energii elektrycznej – wyłącznie w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 1 – 5, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa w ust. 5 – 13;”,

– w pkt 2 po średniku dodaje się wyrazy:

„w przypadku podmiotu zużywającego zwolnienie od akcyzy dotyczy ilości nieprzekraczających dopuszczalnych norm zużycia, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 2 lit. b oraz ust. 2 pkt 1 lit. b;”,

e) w ust. 5:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) objęcie wyrobów akcyzowych będących przedmiotem zwolnienia zabezpieczeniem akcyzowym lub w przypadku importu – zabezpieczeniem złożonym w trybie stosowanym przy zabezpieczeniu należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego, złożonym przez, odpowiednio: podmiot prowadzący skład podatkowy, podmiot pośredniczący lub zarejestrowanego odbiorcę, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, w wysokości zobowiązania podatkowego mogącego powstać w przypadku użycia tych wyrobów niezgodnie z przeznaczeniem uprawniającym do zwolnienia od akcyzy lub naruszenia warunków zwolnienia – do czasu potwierdzenia odbioru wyrobów akcyzowych przez, odpowiednio: podmiot zużywający lub podmiot pośredniczący; warunek ten nie dotyczy sytuacji, o której mowa w ust. 3 pkt 4 lub 8;”,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) prowadzenie ewidencji wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem przez podmiot prowadzący skład podatkowy, zarejestrowanego odbiorcę, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, podmiot pośredniczący oraz podmiot zużywający prowadzący działalność gospodarczą z użyciem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, z wyłączeniem podmiotu zużywającego, który wyłącznie używa do celów opałowych pozostałe węglowodory gazowe o kodach CN od 2711 12 11 do 2711 19 00.”,

f) dodaje się ust. 14 w brzmieniu:

„14. W przypadku zwrotu wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie:

- 1) przez podmiot zużywający do podmiotu pośredniczącego,
- 2) przez podmiot pośredniczący albo podmiot zużywający do składu podatkowego – przemieszczanie tych wyrobów odbywa się na podstawie dokumentu dostawy.”;

19) w art. 38:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wzór i sposób stosowania dokumentu dostawy, w tym w przypadku, o którym mowa w art. 42 ust. 1a, oraz podmioty, które wystawiają dokument dostawy,”

– dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) warunki i sposób zwrotu wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie do podmiotu pośredniczącego albo do składu podatkowego”

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) sytuacje, w których dla zastosowania zwolnienia od akcyzy nie muszą być spełnione niektóre albo wszystkie warunki, o których mowa w art. 32 ust. 3 lub 5 – 13,”;

20) w art. 40:

a) w ust. 1:

– w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) w składzie podatkowym, w tym również w wyniku zwrotu przez podmiot pośredniczący albo podmiot zużywający,”

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wyroby akcyzowe importowane i dopuszczone do obrotu są przemieszczane przez zarejestrowanego wysyłającego z miejsca importu na terytorium kraju do:

- a) składu podatkowego na terytorium kraju,

b) urzędu celnego na terytorium kraju, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej,

c) podmiotów objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1.”,

– uchyla się pkt 3,

b) w ust. 2:

– pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6) ze składu podatkowego na terytorium kraju do nabywcy na terytorium państwa członkowskiego będącego podmiotem upoważnionym przez właściwe władze podatkowe tego państwa członkowskiego do otrzymywania wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy lub do podmiotów objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1;

7) ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego do określonego we właściwym zezwoleniu miejsca ich odbioru przez zarejestrowanego odbiorcę na terytorium kraju lub do podmiotów objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1;”,

– pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) przez terytorium kraju ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego do nabywcy na terytorium państwa członkowskiego będącego podmiotem upoważnionym przez właściwe władze podatkowe tego państwa członkowskiego do otrzymywania wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy lub do podmiotów objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1;”,

– dodaje się pkt 10 i 11 w brzmieniu:

„10) w przypadku importu i dopuszczenia do obrotu, z miejsca importu na terytorium kraju, przez zarejestrowanego wysyłającego do:

a) składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego,

b) nabywcy na terytorium państwa członkowskiego będącego podmiotem upoważnionym przez właściwe władze podatkowe tego państwa członkowskiego do otrzymywania wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy,

c) podmiotów objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1,

d) urzędu celnego na terytorium państwa członkowskiego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej;

11) w przypadku importu i dopuszczenia do obrotu, z miejsca importu na terytorium państwa członkowskiego, przez zarejestrowanego wysyłającego do:

a) składu podatkowego na terytorium kraju,

b) określonego we właściwym zezwoleniu miejsca odbioru tych wyrobów przez zarejestrowanego odbiorcę,

c) podmiotów objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1,

d) urzędu celnego na terytorium kraju, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej,

e) urzędu celnego na terytorium państwa członkowskiego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej, przez terytorium kraju.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Procedura zawieszenia poboru akcyzy ma również zastosowanie, jeżeli w ramach przemieszczania wyrobów akcyzowych, o którym mowa w ust. 2, wyroby te są przemieszczane przez terytorium państwa trzeciego.”,

d) uchyla się ust. 4,

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Procedurę zawieszenia poboru akcyzy stosuje się na terytorium kraju również do wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, z zastrzeżeniem art. 47 ust. 1 pkt 1 i 5.”,

f) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Procedury zawieszenia poboru akcyzy nie stosuje się w przypadku przemieszczania między terytorium kraju i terytorium państwa członkowskiego

wyrobów akcyzowych dla sił zbrojnych wymienionych w art. 31 ust. 1 pkt 4, jeżeli do tego przemieszczania znajdzie zastosowanie procedura bezpośrednio oparta na Traktacie Północnoatlantyckim, chyba że inne postanowienia wynikają z porozumienia zawartego z państwem członkowskim.”;

21) w art. 41:

a) ust. 1 – 5 otrzymują brzmienie:

„1. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy jest związana z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych, warunkiem jej zastosowania jest:

1) zastosowanie e-AD albo dokumentu zastępującego e-AD;

2) złożenie we właściwym urzędzie celnym zabezpieczenia akcyzowego.

2. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy dotyczy dostawy wewnątrzwspólnotowej do podmiotu nieprowadzącego składu podatkowego, warunkiem zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy jest upoważnienie wydane przez właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego Unii Europejskiej do odbioru przez nabywcę wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy, a w przypadku podmiotów objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1 – zastosowanie świadectwa zwolnienia, o którym mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 31/96 z dnia 10 stycznia 1996 r. w sprawie świadectwa zwolnienia z podatku akcyzowego (Dz. Urz. UE L 8 z 11.01.1996, str. 11; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. I, str. 297). Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

3. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy dotyczy nabycia wewnątrzwspólnotowego przez podmioty objęte zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1, warunkiem zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy jest zastosowanie świadectwa zwolnienia, o którym mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 31/96 z dnia 10 stycznia 1996 r. w sprawie świadectwa zwolnienia z podatku akcyzowego. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy dotyczy wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 40 ust. 6, warunki, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie tylko przy przemieszczaniu tych wyrobów na terytorium kraju; w przypadku przemieszczania tych wyrobów na terytorium kraju w ramach nabycia

wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej warunkiem zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy jest wyłącznie dołączenie do przemieszczanych wyrobów dokumentów handlowych zamiast e-AD.

5. Przy przemieszczaniu wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy nie powstaje zobowiązanie podatkowe i wygasa powstały w wyniku dokonania określonej czynności podlegającej opodatkowaniu obowiązek podatkowy ciążyący na podatniku, z chwilą otrzymania przez niego:

- 1) raportu odbioru albo
- 2) dokumentu zastępującego raport odbioru

– w części objętej potwierdzeniem.”,

b) uchyla się ust. 6 – 8,

c) ust. 9 – 13 otrzymują brzmienie:

„9. Procedura zawieszenia poboru akcyzy nie ma zastosowania wobec wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy przemieszczanych:

- 1) w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej;
- 2) w celu dokonania eksportu;
- 3) między składami podatkowymi na terytorium kraju, z wyjątkiem składów podatkowych tego samego podmiotu.

10. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany do prowadzenia ewidencji dokumentów handlowych towarzyszących przemieszczaniu wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa.

11. Ewidencja, o której mowa w ust. 10, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej, po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego naczelnika urzędu celnego o formie jej prowadzenia.

12. Ewidencja, o której mowa w ust. 10, powinna zawierać dane dotyczące dokumentów handlowych, w szczególności w zakresie podmiotów i wyrobów akcyzowych, których te dokumenty dotyczą.

13. Ewidencja, o której mowa w ust. 10, powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.”,

d) uchyla się ust. 14,

e) ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. W przypadku dokonania kontroli lub wystąpienia w trakcie przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy innego zdarzenia, które może mieć wpływ na przemieszczenie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem tej procedury lub na jej dokumentowanie, właściwy naczelnik urzędu celnego zamieszcza w Systemie informację o dokonanej kontroli lub o takim zdarzeniu.”;

22) po art. 41 dodaje się art. 41a – 41h w brzmieniu:

„Art. 41a. 1. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy rozpoczyna się z chwilą:

- 1) wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego w przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1 lit. b i c oraz ust. 2 pkt 1 – 9;
 - 2) dopuszczenia ich do obrotu w przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 pkt 10 i 11, pod warunkiem że dane dotyczące wyrobów akcyzowych zawarte w zgłoszeniu celnym zgadzają się z danymi zawartymi w e-AD, sprawdzonym pod względem kompletności i prawidłowości danych i któremu został nadany numer referencyjny.
2. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy kończy się z chwilą:
- 1) odbioru wyrobów akcyzowych przez podmiot odbierający w przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. a i c oraz ust. 2 pkt 1, 2, 6 – 9, pkt 10 lit. a – c i pkt 11 lit. a – c;
 - 2) wyprowadzenia wyrobów akcyzowych poza terytorium Unii Europejskiej w przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1 lit. c i pkt 2 lit. b oraz ust. 2 pkt 3 – 5, pkt 10 lit. d i pkt 11 lit. d i e.
3. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy może być rozpoczęte po:
- 1) przesłaniu przez podmiot wysyłający do Systemu projektu e-AD i uzyskaniu z Systemu e-AD, z nadanym numerem referencyjnym, sprawdzonego pod

względem kompletności i prawidłowości danych zawartych w tym dokumencie;

- 2) jeżeli System jest niedostępny – sporządzeniu przez podmiot wysyłający dokumentu zastępującego e-AD oraz przekazaniu kopii tego dokumentu właściwemu naczelnikowi urzędu celnego.
4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zarejestrowany wysyłający przesyła do Systemu projekt e-AD przed dopuszczeniem do obrotu wyrobów akcyzowych, których e-AD dotyczy.
5. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy odbywa się z załączonym:
 - 1) wydrukiem e-AD z nadanym numerem referencyjnym albo z załączonym innym dokumentem handlowym, w którym umieszczono numer referencyjny nadany w Systemie e-AD związanemu z przemieszczaniem danych wyrobów akcyzowych, albo
 - 2) dokumentem zastępującym e-AD.
6. Z chwilą zweryfikowania projektu e-AD, przed przesłaniem e-AD zgodnie z art. 41b ust. 1, następuje automatyczne odnotowanie obciążenia zabezpieczenia generalnego kwotą akcyzy wynikającą z ilości i rodzaju przemieszczanych wyrobów akcyzowych albo następuje automatyczne odnotowanie objęcia wyrobów akcyzowych zabezpieczeniem ryczałtowym.
7. Jeżeli System jest niedostępny, podmiot wysyłający przed rozpoczęciem przemieszczenia wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy jest obowiązany:
 - 1) przekazać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego wraz z dokumentem, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, kopię dokumentu potwierdzającego złożenie zabezpieczenia akcyzowego, którym zostanie objęte zobowiązanie podatkowe dotyczące przemieszczanych wyrobów;
 - 2) złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu celnego oświadczenie w sprawie zabezpieczenia akcyzowego, którym zostanie objęte zobowiązanie podatkowe dotyczące przemieszczanych wyrobów, w szczególności o terminie ważności i kwocie wolnej zabezpieczenia generalnego lub o wysokości i terminie ważności zabezpieczenia ryczałtowego;

- 3) złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu celnego oświadczenie przewoźnika lub spedytora, który złożył zabezpieczenie generalne, albo podmiotu odbierającego, o wyrażeniu zgody na objęcie zobowiązania podatkowego podmiotu wysyłającego ich zabezpieczeniem akcyzowym – w przypadkach, o których mowa w art. 63 ust. 3 pkt 1 i ust. 4.

Art. 41b. 1. Jeżeli projekt e-AD zawiera prawidłowe i kompletne dane, w Systemie jest mu automatycznie nadawany numer referencyjny, a następnie dokument ten jest automatycznie przesyłany do podmiotu wysyłającego oraz do:

- 1) podmiotu odbierającego, w przypadku przemieszczeń wyrobów akcyzowych na terytorium kraju, albo
- 2) właściwych władz państwa członkowskiego podmiotu odbierającego, w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej lub eksportu dokonywanego przez urząd wyprowadzenia znajdujący się w państwie członkowskim.

2. Jeżeli projekt e-AD zawiera niekompletne lub nieprawidłowe dane, do podmiotu wysyłającego jest automatycznie wysyłana z Systemu informacja o błędach.

3. Podmiot wysyłający może unieważnić e-AD do momentu rozpoczęcia przemieszczania wyrobów akcyzowych.

4. Podmiot wysyłający może w czasie przemieszczania wyrobów akcyzowych dokonać zmiany miejsca przeznaczenia wyrobów, za pośrednictwem Systemu.

5. Uprawnione organy mają prawo wglądu do Systemu w każdej chwili, w celu sprawdzenia zgodności danych zawartych w e-AD ze stanem faktycznym, oraz prawo żądania przedstawienia im, załączonego do przemieszczanych wyrobów akcyzowych, wydruku e-AD z nadanym numerem referencyjnym albo innego dokumentu handlowego, w którym umieszczono numer referencyjny e-AD; w przypadku gdy System jest niedostępny w momencie rozpoczęcia przemieszczania wyrobów akcyzowych, organy te mają prawo żądania przedstawienia im dokumentu zastępującego e-AD. Podmiot wezwany do przedstawienia dokumentów jest obowiązany do ich okazania.

6. W przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, e-AD jest przekazywany do Systemu przez właściwe dla podmiotu wysyłającego władze państwa

członkowskiego, a następnie jest przekazywany automatycznie do podmiotu odbierającego.

Art. 41c. 1. W przypadku przemieszczania wyrobów energetycznych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy drogą morską podmiot wysyłający może nie wskazywać w projekcie e-AD podmiotu odbierającego, jeżeli nie jest on znany w momencie przesyłania do Systemu projektu e-AD.

2. Niezwłocznie po uzyskaniu danych dotyczących podmiotu odbierającego, nie później jednak niż w momencie zakończenia przemieszczenia, podmiot wysyłający uzupełnia w Systemie dane dotyczące podmiotu odbierającego.

Art. 41d. 1. Podmiot wysyłający ma obowiązek dokonania zmiany miejsca przeznaczenia w przypadkach:

1) odmowy przyjęcia całości lub części wyrobów akcyzowych przez podmiot odbierający po zakończeniu przemieszczenia tych wyrobów albo

2) otrzymania z Systemu informacji o odmowie wyprowadzenia wyrobów akcyzowych poza terytorium Unii Europejskiej, a w przypadku niedostępności Systemu – otrzymania dokumentu zastępującego raport wywozu stwierdzającego odmowę wyprowadzenia wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej, albo

3) utraty przez podmiot odbierający, wskazany w dokumencie zastępującym e-AD, uprawnienia do odbioru wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.

2. Podmiot odbierający po otrzymaniu e-AD z Systemu może poinformować, iż może nie przyjąć albo że nie przyjmie wyrobów akcyzowych.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, inne przypadki, w których podmiot wysyłający ma obowiązek dokonania zmiany miejsca przeznaczenia wyrobów akcyzowych, uwzględniając konieczność właściwego i skutecznego funkcjonowania procedury zawieszenia poboru akcyzy.

Art. 41e. 1. W przypadku otrzymania z Systemu informacji o zamiarze przeprowadzenia przez właściwego naczelnika urzędu celnego kontroli odebranych wyrobów akcyzowych, podmiot odbierający ma obowiązek przesłania do Systemu powiadomienia o przybyciu przemieszczanych wyrobów akcyzowych niezwłocznie

po ich odbiorze. Podmiot odbierający nie dokonuje rozładunku wyrobów do momentu przeprowadzenia kontroli.

2. Podmiot odbierający przesyła do Systemu projekt raportu odbioru:

1) niezwłocznie po przeprowadzeniu kontroli odebranych wyrobów akcyzowych albo

2) niezwłocznie po odbiorze wyrobów akcyzowych, w przypadku nieotrzymania, do momentu odbioru tych wyrobów, informacji z Systemu o zamiarze przeprowadzenia kontroli odebranych wyrobów akcyzowych

– nie później jednak niż w ciągu pięciu dni roboczych od dnia zakończenia przemieszczenia.

3. Jeżeli projekt raportu odbioru zawiera kompletne i prawidłowe dane, raport odbioru jest automatycznie przesyłany z Systemu do podmiotu odbierającego oraz do:

1) podmiotu wysyłającego, w przypadku przemieszczeń wyrobów akcyzowych na terytorium kraju, albo

2) właściwych władz państwa członkowskiego podmiotu wysyłającego, w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego.

4. Jeżeli projekt raportu odbioru albo projekt raportu wywozu sporządzony przez właściwego naczelnika urzędu celnego zawiera niekompletne lub nieprawidłowe dane, do podmiotu odbierającego albo do właściwego naczelnika urzędu celnego jest automatycznie wysyłana z Systemu informacja o błędach.

5. W przypadku eksportu wyrobów akcyzowych przez urząd wyprowadzenia znajdujący się na terytorium kraju w Systemie jest tworzony raport wywozu na podstawie informacji uzyskanej z elektronicznego systemu obsługi eksportu, potwierdzającej wyjście wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej. Raport wywozu po sprawdzeniu pod względem kompletności i prawidłowości danych w nim zawartych jest automatycznie przesyłany z Systemu do podmiotu wysyłającego albo do właściwych dla podmiotu wysyłającego władz państwa członkowskiego.

6. W przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu dokonywanego przez terytorium państwa członkowskiego wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, System otrzymuje od właściwych dla

podmiotu odbierającego władz państwa członkowskiego raport odbioru albo raport wywozu, który następnie jest automatycznie przesyłany z Systemu do podmiotu wysyłającego.

7. W momencie zarejestrowania w Systemie raportu odbioru lub raportu wywozu następuje automatyczne odnotowanie zwolnienia z obciążenia zabezpieczenia generalnego albo automatyczne odnotowanie zwolnienia wyrobów akcyzowych z objęcia zabezpieczeniem ryczałtowym.

8. W przypadku braku raportu odbioru albo gdy raport odbioru potwierdza dostarczenie tylko części przemieszczanych wyrobów akcyzowych do podmiotu odbierającego, odnotowanie zwolnienia zabezpieczenia generalnego z obciążenia, w całości lub w części, albo odnotowanie zwolnienia wyrobów z objęcia zabezpieczeniem ryczałtowym jest dokonywane w Systemie przez właściwego naczelnika urzędu celnego, po uzyskaniu przez niego we właściwy sposób potwierdzenia, że zobowiązanie podatkowe dotyczące przemieszczanych wyrobów w całości lub w części wygasło lub że nie może już ono powstać.

9. Podmiot objęty zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1, dostarcza do właściwego naczelnika urzędu celnego dokument zastępujący raport odbioru wraz ze świadectwem zwolnienia w ciągu 5 dni od dnia zakończenia przemieszczenia. Właściwy naczelnik urzędu celnego niezwłocznie wprowadza raport odbioru do Systemu w imieniu tego podmiotu.

Art. 41f. 1. System jest niedostępny, jeżeli użytkownik Systemu poinformuje dyrektora Izby Celnej w Łodzi o niemożności przesyłania do Systemu dokumentów, a dyrektor potwierdzi niedostępność Systemu.

2. Po przywróceniu dostępności Systemu, niezwłocznie po nadaniu e-AD numeru referencyjnego w trybie art. 41a ust. 3 pkt 1, dokument ten zastępuje dokument, o którym mowa w art. 41a ust. 3 pkt 2.

3. Podmiot wysyłający przechowuje kopię dokumentu, o którym mowa w art. 41a ust. 3 pkt 2, z przyporządkowanym do niego numerem referencyjnym nadanym po przywróceniu dostępności Systemu.

4. W przypadku gdy System jest niedostępny, podmiot wysyłający i podmiot odbierający przekazują właściwemu naczelnikowi urzędu celnego informacje, które w przypadku dostępności Systemu przesyłają do Systemu.

5. W przypadku gdy dostępność Systemu zostanie przywrócona, podmiot wysyłający i podmiot odbierający przesyłają do Systemu informacje, które nie mogły być przesłane wcześniej z powodu niedostępności Systemu.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady postępowania podmiotów wysyłających, podmiotów odbierających oraz organów podatkowych w przypadku niedostępności Systemu oraz po przywróceniu jego dostępności, uwzględniając konieczność monitorowania przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.

Art. 41g. 1. Jeżeli System jest niedostępny w momencie zakończenia przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy lub do tego momentu nie dopełniono jeszcze procedur, o których mowa w art. 41a ust. 3 pkt 1, podmiot odbierający przedstawia właściwemu naczelnikowi urzędu celnego, nie później niż w ciągu 5 dni od dnia zakończenia przemieszczenia, dokument zastępujący raport odbioru, potwierdzający, że przemieszczenie zostało zakończone.

2. Właściwy naczelnik urzędu celnego przesyła otrzymany dokument zastępujący raport odbioru właściwemu dla podmiotu wysyłającego naczelnikowi urzędu celnego, a w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego, właściwym dla podmiotu wysyłającego władzom państwa członkowskiego. Właściwy dla podmiotu wysyłającego naczelnik urzędu celnego przesyła otrzymany dokument zastępujący raport odbioru podmiotowi wysyłającemu.

3. Jeżeli, w przypadku eksportu wyrobów akcyzowych, System jest niedostępny lub gdy nie dopełniono jeszcze procedur, o których mowa w art. 41a ust. 3 pkt 1, naczelnik urzędu celnego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej, przesyła dokument zastępujący raport wywozu właściwemu dla podmiotu wysyłającego naczelnikowi urzędu celnego albo właściwym dla podmiotu wysyłającego władzom państwa członkowskiego. Właściwy naczelnik urzędu celnego przesyła otrzymany dokument zastępujący raport wywozu podmiotowi wysyłającemu.

Art. 41h. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego, podmiot wysyłający oraz podmiot odbierający są obowiązani zapewnić aktualną informację o przemieszczanych

wyrobach akcyzowych, jeżeli informacja taka nie jest automatycznie zapewniana przez System.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji, jakie zgodnie z ust. 1 powinny być dostarczone do Systemu, oraz przypadki, w których informacje takie powinny być dostarczone, uwzględniając konieczność zapewnienia właściwej informacji dotyczącej przemieszczanych wyrobów akcyzowych.”;

23) w art. 42:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) z dniem wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, z zastrzeżeniem ust. 1a; zobowiązanie podatkowe nie powstaje i wygasa obowiązek podatkowy wobec podmiotu prowadzącego skład podatkowy, jeżeli powstał obowiązek podatkowy z tytułu czynności, o której mowa w art. 8 ust. 1 pkt 5;”;

– pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) w przypadku nieotrzymania przez podmiot wysyłający, w terminie 2 miesięcy od dnia wysyłki wyrobów akcyzowych, odpowiednio: raportu odbioru albo dokumentu zastępującego raport odbioru lub raportu wywozu albo dokumentu zastępującego raport wywozu, jeżeli przemieszczanie miało miejsce na terytorium kraju – następnego dnia po upływie tego terminu;

4) w przypadku nieotrzymania przez podmiot wysyłający, w terminie 4 miesięcy od dnia wysyłki wyrobów akcyzowych, odpowiednio: raportu odbioru albo dokumentu zastępującego raport odbioru lub raportu wywozu albo dokumentu zastępującego raport wywozu, jeżeli przemieszczanie miało miejsce w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu przez terytorium państwa członkowskiego – następnego dnia po upływie tego terminu;”;

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) w przypadku ubytków wyrobów akcyzowych lub całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20 – z dniem powstania ubytków wyrobów akcyzowych lub ich całkowitego zniszczenia,

a gdy nie można ustalić tego dnia – z dniem stwierdzenia przez uprawniony organ ubytków wyrobów akcyzowych lub ich całkowitego zniszczenia;”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku powrotnego wprowadzenia do składu podatkowego wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie, niedostarczonych ze składu podatkowego do podmiotu pośredniczącego albo ze składu podatkowego do podmiotu zużywającego, uznaje się, że nie nastąpiło naruszenie warunków zwolnienia oraz że nie nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy w stosunku do tych wyrobów.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwy naczelnik urzędu celnego, o którym mowa w ust. 2, informuje za pomocą Systemu właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z terytorium którego dokonano wysyłki, o naruszeniu procedury zawieszenia poboru akcyzy oraz o powstaniu zobowiązania podatkowego na terytorium kraju.”,

d) w ust. 4:

– zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Podmiotowi wysyłającemu, który otrzymał:”,

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) raport odbioru albo dokument zastępujący raport odbioru po upływie terminów, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, albo”,

e) dodaje się ust. 6 – 9 w brzmieniu:

„6. Jeżeli w wyniku stwierdzenia naruszenia warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, skutkującego jej zakończeniem, akcyza zostanie pobrana na terytorium państwa członkowskiego, a przed upływem 3 lat od daty rozpoczęcia przemieszczania zostanie ustalone, że naruszenie tych warunków nastąpiło faktycznie na terytorium kraju, właściwy naczelnik urzędu celnego pobiera akcyzę obliczaną z zastosowaniem stawek akcyzy obowiązujących w dniu, w którym warunki procedury zawieszenia poboru akcyzy powodujące jej zakończenie zostały naruszone na terytorium kraju.

7. Właściwy naczelnik urzędu celnego, o którym mowa w ust. 6, jest obowiązany poinformować właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego, w którym pobrano akcyzę w związku ze stwierdzeniem naruszenia warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, skutkującego jej zakończeniem, o fakcie naruszenia tych warunków oraz o pobraniu akcyzy na terytorium kraju.

8. Jeżeli w wyniku stwierdzenia naruszenia warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, skutkującego jej zakończeniem, powstało zobowiązanie podatkowe na terytorium kraju, a przed upływem 3 lat od daty rozpoczęcia przemieszczania zostanie ustalone, że naruszenie tych warunków nastąpiło faktycznie na terytorium państwa członkowskiego, to w przypadku gdy:

1) akcyza została pobrana na terytorium kraju – podmiotowi, który zapłacił akcyzę na terytorium kraju, przysługuje zwrot zapłaconej kwoty akcyzy,

2) akcyza nie została pobrana na terytorium kraju w całości lub w części – powstałe zobowiązanie podatkowe podlega umorzeniu w całości lub w części odpowiadającej kwocie niepobranej akcyzy

– pod warunkiem że akcyza została lub zostanie zapłacona na terytorium państwa członkowskiego.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 8, zwrot akcyzy następuje na pisemny wniosek podmiotu, złożony do właściwego naczelnika urzędu celnego wraz z dokumentami potwierdzającymi zapłatę akcyzy na terytorium państwa członkowskiego oraz na terytorium kraju, w terminie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności akcyzy na terytorium kraju.”;

24) w art. 43:

a) w ust. 1:

– uchyla się pkt 1 – 3 i 5,

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) szczegółowe warunki i tryb zwrotu akcyzy w przypadkach, o których mowa w art. 42 ust. 4 i 8;”;

– uchyla się pkt 7,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, które dane pozostawione do decyzji państw członkowskich umieszcza się obowiązkowo w e-AD lub w dokumencie zastępującym e-AD, uwzględniając przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 684/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/118/WE w odniesieniu do skomputeryzowanych procedur przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.”;

25) w art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy następuje również z dniem:

- 1) cofnięcia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający;
- 2) upływu okresu, na jaki zostało wydane zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego lub na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający, jeżeli podmiot nie uzyskał nowego zezwolenia przed upływem tego okresu;
- 3) zaprzestania przez podmiot prowadzący skład podatkowy lub zarejestrowanego wysyłającego wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą;
- 4) likwidacji przedsiębiorstwa podmiotu prowadzącego skład podatkowy lub zarejestrowanego wysyłającego;
- 5) utraty ważności zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli przed utratą ważności podmiot prowadzący skład podatkowy albo zarejestrowany wysyłający nie złożył nowego zabezpieczenia akcyzowego albo podmiot prowadzący skład podatkowy nie uzyskał zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, o którym mowa w art. 64 ust. 1;
- 6) utraty ważności zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, o którym mowa w art. 64 ust. 1, jeżeli przed utratą ważności podmiot prowadzący skład podatkowy nie złożył zabezpieczenia akcyzowego lub nie uzyskał przedłużenia zwolnienia.”;

26) art. 46 otrzymuje brzmienie:

„Art. 46. 1. Systemem administruje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

2. Użytkownikami Systemu są podmioty prowadzące składy podatkowe, zarejestrowani wysyłający, zarejestrowani odbiorcy, podmioty objęte zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1 i organy podatkowe.

3. Zarejestrowany wysyłający, zarejestrowany odbiorca lub podmiot prowadzący skład podatkowy każdorazowo dokonuje elektronicznego podpisu dokumentów przesyłanych do Systemu.

4. Każdy dokument przesyłany do Systemu podlega sprawdzeniu pod względem kompletności i prawidłowości przesłanych danych, w szczególności w zakresie zgodności z danymi z ewidencji, o której mowa w art. 18 ust. 3.

5. Po przesłaniu dokumentu do Systemu, do podmiotu, który ten dokument przesłał, jest automatycznie wysyłane potwierdzenie jego otrzymania z podaniem czasu otrzymania.

6. W Systemie jest prowadzona ewidencja wszystkich przemieszczeń wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.

7. Z urzędu lub na wniosek złożony przez podmiot wysyłający lub podmiot odbierający do właściwego naczelnika urzędu celnego są usuwane stwierdzone w Systemie nieprawidłowości spowodowane niezgodnością czynności dokonywanych w Systemie z przepisami niniejszej ustawy lub aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie. Odmowa uwzględnienia wniosku następuje w drodze decyzji.

8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób podpisywania dokumentów przesyłanych do Systemu;
- 2) strukturę lokalnego numeru referencyjnego;
- 3) warunki i sposób, na jakich podmioty mogą dostarczyć dane właściwemu naczelnikowi urzędu celnego celem wprowadzenia ich do Systemu.

9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 7, uwzględni:

- 1) konieczność skutecznego funkcjonowania procedury zawieszenia poboru akcyzy;
- 2) konieczność zapewnienia właściwej kontroli nad wyrobami akcyzowymi;
- 3) konieczność zapewnienia przepływu informacji dotyczących przemieszczania wyrobów akcyzowych, od których nie zapłacono akcyzy.”;

27) w art. 47:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wyrobów akcyzowych, z wykorzystaniem wyłącznie wyrobów akcyzowych, od których akcyza została zapłacona w wysokości równej lub wyższej od kwoty akcyzy przypadającej do zapłaty od wyprodukowanych wyrobów akcyzowych, albo z wykorzystaniem wyłącznie wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie, pod warunkiem że wyprodukowany wyrób jest również wyrobem akcyzowym zwolnionym od akcyzy ze względu na przeznaczenie;”;

b) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w których dochodzi do zmiany środka transportu, a przeładowane wyroby akcyzowe w całości są przemieszczane do jednego miejsca odbioru wskazanego w e-AD albo w dokumencie zastępującym e-AD.”;

28) w art. 49 ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Jeżeli podmiot prowadzący skład podatkowy zamierza produkować, magazynować lub dokonywać przeładunku wyrobów należących do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1, jest obowiązany uzyskać nowe zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego.”;

29) w art. 51 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany umieszczać w e-AD albo w dokumencie zastępującym e-AD numer akcyzowy składu podatkowego, z którego są wyprowadzane wyroby akcyzowe.”;

30) w art. 53 uchyla się ust. 1 – 4b i 8;

31) w art. 54:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenie na wyprowadzanie wyrobów akcyzowych z cudzego składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy przez podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3, zwane dalej „zezwoleniem wyprowadzenia”, dotyczy konkretnego składu podatkowego i jest wydawane na czas oznaczony, nie dłuższy niż 3 lata, albo na czas nieoznaczony, na wniosek podmiotu, który spełnia łącznie warunki określone w art. 48 ust. 1 pkt 2 – 6.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do wniosku o wydanie zezwolenia wyprowadzenia załącza się pisemną zgodę podmiotu prowadzącego skład podatkowy na magazynowanie w tym składzie wyrobów akcyzowych podmiotu występującego z wnioskiem oraz dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2 – 6.”,

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Jeżeli podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3, zamierza wyprowadzać ze składu podatkowego wyroby akcyzowe należące do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1, jest obowiązany uzyskać nowe zezwolenie wyprowadzenia.”,

d) w ust. 10 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) podmiot występujący z wnioskiem o zezwolenie wyprowadzenia nie spełnia warunków, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2 – 6, przy czym przy ocenie spełnienia warunku, o którym mowa w art. 48 ust. 1 pkt 6, bierze się pod uwagę okres ostatnich 3 lat, licząc od dnia złożenia wniosku o wydanie zezwolenia;”,

e) w ust. 11 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) został naruszony którykolwiek z warunków określonych w art. 48 ust. 1 pkt 2 – 6, z zastrzeżeniem ust. 12.”,

f) dodaje się ust. 16 w brzmieniu:

„16. Właściwy naczelnik urzędu celnego doręcza kopię decyzji o zmianie lub cofnięciu zezwolenia wyprowadzenia podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy, z którego następowało wyprowadzanie wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, określonego w zezwoleniu wyprowadzenia.”;

32) w art. 56 ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Jeżeli podmiot pośredniczący zamierza dostarczać wyroby akcyzowe należące do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1, jest obowiązany uzyskać nowe zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący.”;

33) w dziale III tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Zarejestrowani odbiorcy”;

34) w art. 57:

a) ust. 1 – 3 otrzymują brzmienie:

„1. Właściwy naczelnik urzędu celnego na pisemny wniosek podmiotu spełniającego warunki wymienione w ust. 2 i art. 48 ust. 1 pkt 2 – 6 wydaje zezwolenie na nabywanie wewnątrzwspólnotowe albo na jednorazowe nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych wysłanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, zwane odpowiednio „zezwoleniem na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca” albo „zezwoleniem na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca”. Dany podmiot może uzyskać więcej niż jedno zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca.

2. Zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, jest obowiązany posiadać tytuł prawny do korzystania z wyodrębnionego miejsca przeznaczonego do odbierania wyrobów akcyzowych, zwanego dalej „miejscem odbioru wyrobów akcyzowych”. Zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca oraz zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca może dotyczyć tylko jednego miejsca odbioru wyrobów akcyzowych.

3. Wniosek o wydanie zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca albo na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca powinien zawierać:

- 1) dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub w ewidencji działalności gospodarczej, numer identyfikacyjny REGON oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej, a także planowaną lokalizację miejsca odbioru wyrobów akcyzowych;
- 2) rodzaj wyrobów akcyzowych, które będą nabywane wewnątrzwspólnotowo, a w przypadku zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca także ilość tych wyrobów;
- 3) proponowane zabezpieczenie akcyzowe;
- 4) informację o liczbie wydanych temu podmiotowi zezwoleń na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca;
- 5) dane podmiotu, od którego będą nabyte wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe w przypadku zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca.”,

b) ust. 5 – 11 otrzymują brzmienie:

- „5. Zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca może być wydane na czas oznaczony, nie dłuższy niż 3 lata, albo na czas nieoznaczony. Zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca powinno być wykorzystane jednorazowo w terminie 3 miesięcy od daty wydania zezwolenia.
6. Zarejestrowany odbiorca jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 7, 9 i 10.
7. Powiadomienia o planowanej zmianie danych objętych treścią zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca należy dokonywać przed dokonaniem tej zmiany, z zastrzeżeniem ust. 9 i 10.
8. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 7, stanowi jednocześnie wniosek o zmianę zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca w zakresie dotyczącym zgłoszonej zmiany.

9. Zmiana miejsca odbioru wyrobów akcyzowych lub zarejestrowanego odbiorcy wymaga uzyskania nowego zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca lub nowego zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca.

10. Jeżeli zarejestrowany odbiorca zamierza nabywać wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe należące do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1, jest obowiązany uzyskać nowe zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca.

11. Do odmowy wydania, cofnięcia lub wygaśnięcia zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca oraz zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca stosuje się odpowiednio art. 52.”,

c) dodaje się ust. 12 w brzmieniu:

„12. W przypadku podmiotu występującego z wnioskiem o zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca nie stosuje się przepisów ust. 6 i 10 oraz nie załącza się do wniosku o wydanie zezwolenia planu miejsca odbioru wyrobów akcyzowych.”;

35) w art. 58:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Właściwy naczelnik urzędu celnego, wydając zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca lub zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, nadaje podmiotowi numer akcyzowy zarejestrowanego odbiorcy związany z miejscem odbioru wyrobów akcyzowych.

2. Zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca określa w szczególności:

- 1) numer akcyzowy zarejestrowanego odbiorcy związany z miejscem odbioru wyrobów akcyzowych;
- 2) adres siedziby lub miejsca zamieszkania zarejestrowanego odbiorcy;
- 3) adres miejsca odbioru wyrobów akcyzowych;

- 4) rodzaj nabywanych wewnątrzwspólnotowo wyrobów akcyzowych;
- 5) formę i termin obowiązywania zabezpieczenia akcyzowego.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca określa w szczególności:

- 1) numer akcyzowy zarejestrowanego odbiorcy związany z miejscem odbioru wyrobów akcyzowych;
- 2) adres siedziby lub miejsca zamieszkania zarejestrowanego odbiorcy;
- 3) dane podmiotu, od którego są nabywane wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe;
- 4) adres miejsca odbioru wyrobów akcyzowych;
- 5) rodzaj oraz ilość nabywanych wewnątrzwspólnotowo wyrobów akcyzowych;
- 6) wysokość zabezpieczenia akcyzowego.”;

36) w art. 59:

a) ust. 1 – 6 otrzymują brzmienie:

„1. Zarejestrowany odbiorca nie może magazynować ani wysyłać wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.

2. Zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, jest obowiązany prowadzić ewidencję nabywanych wewnątrzwspólnotowo wyrobów akcyzowych.

3. Zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, może dokonywać nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych na rzecz innych podmiotów.

4. Ewidencja, o której mowa w ust. 2, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej, po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego naczelnika urzędu celnego o formie jej prowadzenia.

5. Ewidencja, o której mowa w ust. 2, powinna zawierać w szczególności informacje dotyczące wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzwspólnotowo,

podmiotu wysyłającego wyroby akcyzowe oraz podmiotu, na rzecz którego wyroby akcyzowe są nabywane wewnątrzwspólnotowo przez zarejestrowanego odbiorcę.

6. Ewidencja, o której mowa w ust. 2, powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.”,

b) w ust. 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) warunki dotyczące miejsca odbioru wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzwspólnotowo przez zarejestrowanego odbiorcę, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca,”;

37) w dziale III rozdział 5 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 5

Zarejestrowani wysyłający

Art. 60. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego na pisemny wniosek podmiotu spełniającego warunki wymienione w art. 48 ust. 1 pkt 2 – 6 wydaje zezwolenie na wysyłanie importowanych wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, zwane dalej „zezwoleniem na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający”.

2. Wniosek o wydanie zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający powinien zawierać: dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub w ewidencji działalności gospodarczej, numer identyfikacyjny REGON oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej, a także rodzaj wyrobów akcyzowych, które będą wysyłane w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, proponowane zabezpieczenie akcyzowe oraz informację o liczbie wydanych temu podmiotowi zezwoleń na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający.

3. Do wniosku załącza się dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 48 ust. 1 pkt 2 – 6.

4. Zezwolenie na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający może być wydane na czas oznaczony, nie dłuższy niż 3 lata, albo na czas nieoznaczony.

5. Zarejestrowany wysyłający jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 6, 8 i 9.

6. Powiadomienia o planowanej zmianie danych objętych treścią zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający należy dokonywać przed dokonaniem tej zmiany, z zastrzeżeniem ust. 8 i 9.

7. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 6, stanowi jednocześnie wniosek o zmianę zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający w zakresie dotyczącym zgłoszonej zmiany.

8. Zmiana zarejestrowanego wysyłającego wymaga uzyskania nowego zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający.

9. Jeżeli zarejestrowany wysyłający zamierza wysłać w procedurze zawieszenia poboru akcyzy wyroby akcyzowe należące do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1, jest obowiązany uzyskać nowe zezwolenie na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający.

10. Do odmowy wydania, cofnięcia lub wygaśnięcia zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający stosuje się odpowiednio art. 52.

Art. 61. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego, wydając zezwolenie na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający, nadaje podmiotowi numer akcyzowy zarejestrowanego wysyłającego.

2. Zezwolenie na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający określa w szczególności:

1) numer akcyzowy zarejestrowanego wysyłającego;

- 2) adres siedziby lub miejsca zamieszkania zarejestrowanego wysyłającego;
- 3) rodzaj wysyłanych wyrobów akcyzowych;
- 4) formę i termin obowiązywania zabezpieczenia akcyzowego.

Art. 62. 1. Zarejestrowany wysyłający nie może magazynować wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.

2. Zarejestrowany wysyłający jest obowiązany:

- 1) po dopuszczeniu do obrotu wyrobów akcyzowych wysłać wyroby akcyzowe w procedurze zawieszenia poboru akcyzy;
- 2) prowadzić ewidencję wyrobów akcyzowych wysyłanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.

3. Ewidencja, o której mowa w ust. 2 pkt 2, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej, po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego naczelnika urzędu celnego o formie jej prowadzenia.

4. Ewidencja, o której mowa w ust. 2 pkt 2, powinna zawierać w szczególności informacje dotyczące wyrobów akcyzowych wysyłanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy oraz podmiotu, do którego są wysyłane wyroby akcyzowe.

5. Ewidencja, o której mowa w ust. 2 pkt 2, powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w ewidencji wyrobów akcyzowych wysyłanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy przez zarejestrowanego wysyłającego, oraz sposób prowadzenia tej ewidencji, uwzględniając konieczność zapewnienia właściwej kontroli oraz prawidłowego dokumentowania ilości wyrobów akcyzowych i określenia kwot akcyzy.”;

38) art. 63 otrzymuje brzmienie:

„Art. 63. 1. Do złożenia zabezpieczenia akcyzowego w kwocie pokrywającej, powstałe albo mogące powstać, zobowiązanie podatkowe są obowiązane następujące podmioty:

- 1) podmiot prowadzący skład podatkowy;

- 2) zarejestrowany odbiorca;
- 3) zarejestrowany wysyłający;
- 4) podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3;
- 5) podatnik, o którym mowa w art. 78 ust. 1;
- 6) podmiot pośredniczący;
- 7) przedstawiciel podatkowy.

2. Zabezpieczenie akcyzowe może być złożone na czas oznaczony albo nieoznaczony, dla zagwarantowania pokrycia jednego albo wielu zobowiązań podatkowych.

3. Na wniosek podmiotu obowiązującego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego, właściwy naczelnik urzędu celnego przyjmuje zabezpieczenie akcyzowe, w formach określonych w art. 67 ust. 1 pkt 1 – 3, złożone zamiast tego podmiotu lub łącznie z tym podmiotem przez:

- 1) przewoźnika lub spedytora – w przypadku przemieszczania przez nich wyrobów akcyzowych podmiotu obowiązującego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, dla zagwarantowania pokrycia zobowiązań podatkowych mogących powstać w stosunku do tych wyrobów akcyzowych, lub
- 2) właściciela wyrobów akcyzowych, lub
- 3) odbiorcę wyrobów akcyzowych, lub
- 4) wszystkie lub kilka podmiotów, o których mowa w pkt 1 – 3

– w kwocie pokrywającej zabezpieczenie akcyzowe w wymaganej wysokości.

4. W przypadku przemieszczania na terytorium kraju wyrobów akcyzowych między składami podatkowymi, zobowiązanie podatkowe podmiotu wysyłającego może być na jego wniosek objęte zabezpieczeniem akcyzowym podmiotu odbierającego, złożonym na terytorium kraju w formach określonych w art. 67 ust. 1 pkt 1 – 3, za zgodą tego podmiotu odbierającego.

5. Każda osoba, która złożyła zabezpieczenie akcyzowe zgodnie z ust. 3 lub której zabezpieczeniem akcyzowym zostało objęte zobowiązanie podatkowe podmiotu wysyłającego zgodnie z ust. 4, odpowiada całym swoim majątkiem za zobowiązanie podatkowe podmiotu obowiązującego do złożenia zabezpieczenia

akcyzowego wraz z odsetkami za zwłokę, solidarnie z tym podmiotem, do wysokości kwoty:

- 1) złożonego zabezpieczenia akcyzowego – w przypadku, o którym mowa w ust. 3;
- 2) którą zostało obciążone zabezpieczenie generalne, lub kwoty zobowiązania podatkowego objętego zabezpieczeniem ryczałtowym, wraz z odsetkami za zwłokę – w przypadku, o którym mowa w ust. 4.”;

39) w art. 64:

a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nie posiada zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa oraz składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne lub uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie lub rozłożenie na raty zaległych płatności, lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu;”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Właściwy naczelnik urzędu celnego zwalnia podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3, z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli podatnik ten spełnia warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 1 oraz 3 – 5.”,

c) ust. 3 – 5 otrzymują brzmienie:

„3. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 i 1a, jest udzielane na czas oznaczony, nie dłuższy niż 2 lata, w drodze decyzji, na pisemny wniosek podmiotu. Na pisemny wniosek zwolnionego podmiotu zwolnienie może być przedłużone, w drodze decyzji, na kolejne okresy nie dłuższe niż 2 lata.

4. Wnioski, o których mowa w ust. 3, powinny zawierać dane dotyczące podmiotu i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby podmiotu, a także określenie przewidywanej maksymalnej kwoty zobowiązań podatkowych podlegających zabezpieczeniu akcyzowemu oraz terminu, na jaki zwolnienie ma być udzielone lub przedłużone. Wniosek o udzielenie zwolnienia, składany przez podmiot prowadzący skład podatkowy, powinien zawierać ponadto określenie rodzaju działalności prowadzonej przez podmiot w składzie podatkowym.

5. Do wniosków, o których mowa w ust. 3, załącza się dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w ust. 1 lub 1a.”,

d) ust. 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„9. Właściwy naczelnik urzędu celnego cofa zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 lub 1a, w przypadku gdy podmiot, któremu udzielono zwolnienia, naruszy którykolwiek z warunków określonych w ust. 1 pkt 1, 3 lub 4, z zastrzeżeniem ust. 2.

10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób dokumentowania spełnienia warunków określonych w ust. 1, w tym rodzaj dokumentów potwierdzających ich spełnienie, wzór wniosków, o których mowa w ust. 3, a także szczegółowy sposób udzielania, przedłużania i cofania zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 i 1a, uwzględniając konieczność właściwego zabezpieczenia zobowiązań podatkowych oraz konieczność zapewnienia przepływu informacji o zwolnieniach z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego.”;

40) w art. 65:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Następujące podmioty obowiązane do złożenia zabezpieczenia akcyzowego:

- 1) podmiot prowadzący skład podatkowy,
 - 2) zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca,
 - 3) zarejestrowany wysyłający,
 - 4) podmiot pośredniczący,
 - 5) podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3
- składają zabezpieczenie w formie zabezpieczenia generalnego, z zastrzeżeniem ust. 8.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Zabezpieczenie generalne może być również złożone na pisemny wniosek:

- 1) podatnika, o którym mowa w art. 78 ust. 1, lub przedstawiciela podatkowego, dla zagwarantowania pokrycia ich zobowiązań podatkowych;

- 2) przewoźnika lub spedytora, dla zagwarantowania pokrycia zobowiązań podatkowych mogących powstać w stosunku do przemieszczanych przez nich, z zastosowaniem procedury zawieszania poboru akcyzy, wyrobów akcyzowych podmiotów obowiązanych do złożenia zabezpieczenia akcyzowego.

1b. Celem zabezpieczenia generalnego jest zagwarantowanie pokrycia wielu zobowiązań podatkowych.”,

c) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Właściwy naczelnik urzędu celnego ustala wysokość zabezpieczenia generalnego, z uwzględnieniem ust. 3 lub 3a, na poziomie równym:

- 1) wysokości zobowiązań podatkowych, gdy kwota ta może zostać dokładnie obliczona przy przyjmowaniu zabezpieczenia;
- 2) szacunkowej kwocie maksymalnej wynikającej z mogących powstać zobowiązań podatkowych.

3. Wysokość zabezpieczenia generalnego składanego przez podmiot pośredniczący ustala się w kwocie równej wysokości maksymalnej kwoty miesięcznego zobowiązania podatkowego mogącego powstać w przypadku użycia wyrobów akcyzowych niezgodnie z przeznaczeniem uprawniającym do zwolnienia od akcyzy lub naruszenia warunków tego zwolnienia.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Wysokość zabezpieczenia generalnego składanego przez podmiot, o którym mowa w ust. 1a, ustala się w kwocie wskazanej przez ten podmiot we wniosku o złożenie zabezpieczenia generalnego, oszacowanej przez ten podmiot na poziomie pozwalającym na pokrycie w każdym czasie zobowiązań podatkowych, które mają być objęte tym zabezpieczeniem.”,

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku gdy jest przyjmowane zabezpieczenie generalne zobowiązań podatkowych, których wysokość może ulec zmianie z upływem czasu, podmioty, o których mowa w ust. 1 lub 1a, są obowiązane wstępnie oszacować wysokość takiego zabezpieczenia na poziomie pozwalającym na pokrycie w każdym czasie tych zobowiązań podatkowych.”,

f) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dokonanie czynności lub zaistnienie stanu faktycznego, powodujących powstanie obowiązku podatkowego, wymaga odnotowania we właściwy sposób obciążenia zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego, po uprzednim ustaleniu stanu jego wykorzystania.”,

g) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Z zastrzeżeniem art. 41a ust. 6 obciążenie zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego oraz jego zwolnienie z obciążenia, w przypadkach, o których mowa:

1) w ust. 1 pkt 1 – 3 i 5 oraz ust. 1a – odnotowuje właściwy naczelnik urzędu celnego;

2) w ust. 1 pkt 4 – odnotowuje podmiot pośredniczący.”,

h) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Na wniosek podmiotu określonego w ust. 1, który spełnia warunki określone w art. 64 ust. 1 pkt 1, 3 i 4, właściwy naczelnik urzędu celnego wyraża zgodę na złożenie zabezpieczenia ryczałtowego dla zabezpieczenia wykonania zobowiązań podatkowych tego podmiotu. Przepisy art. 64 ust. 3 – 5, 8 i 9 oraz przepisy wydane na podstawie art. 64 ust. 10 dotyczące sposobu dokumentowania spełnienia warunków określonych w art. 64 ust. 1, w tym rodzaju dokumentów potwierdzających ich spełnienie, stosuje się odpowiednio.”;

41) art. 66 otrzymuje brzmienie:

„Art. 66. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) wzór wniosku o wyrażenie zgody na złożenie zabezpieczenia ryczałtowego i wniosku o przedłużenie zgody na złożenie zabezpieczenia ryczałtowego,

2) szczegółowy sposób ustalania wysokości zabezpieczenia generalnego i ryczałtowego,

3) szczegółowy sposób stosowania zabezpieczenia generalnego i ryczałtowego, w tym:

- a) szczegółowy sposób ustalania stanu wykorzystania zabezpieczenia generalnego oraz odnotowywania jego obciążenia i zwolnienia z obciążenia kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego,
- b) szczegółowy sposób stosowania zabezpieczenia generalnego i ryczałtowego przy wykorzystaniu Systemu,
- 4) szczegółowy sposób objęcia zabezpieczeniem akcyzowym wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, o którym mowa w art. 32 ust. 5 pkt 1,
- 5) sposób i częstotliwość aktualizacji zabezpieczenia generalnego, o której mowa w art. 65 ust. 6

– uwzględniając konieczność właściwego zabezpieczenia należności akcyzowych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) inne niż określone w art. 63 ust. 4 przypadki, w których zobowiązania podatkowe podmiotów, o których mowa w art. 63 ust. 1, mogą być, na ich wniosek, objęte zabezpieczeniem akcyzowym osoby trzeciej, za zgodą tej osoby,
- 2) inne niż określone w art. 65 ust. 8 przypadki, w których może być złożone zabezpieczenie ryczałtowe,
- 3) przypadki, w których stosuje się dla niektórych wyrobów akcyzowych niższy poziom zabezpieczenia akcyzowego niż określony w ustawie, oraz określić ten poziom,
- 4) inne niż określone w art. 65 ust. 7a przypadki lub warunki, w których obciążenie zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego lub zwolnienie go z tego obciążenia odnotowuje podmiot obowiązany do jego złożenia,
- 5) przypadki, w których nie odnotowuje się obciążenia zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego

– uwzględniając konieczność właściwego zabezpieczenia należności akcyzowych, zapewnienia sprawnego stosowania zabezpieczeń akcyzowych, a także uproszczenia obrotu wyrobami akcyzowymi.”;

42) w art. 67:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) czeku potwierdzonego przez osobę prawną mającą siedzibę na terytorium Unii Europejskiej lub terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub przez oddział banku zagranicznego, którzy prowadzą na terytorium kraju działalność bankową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.⁵⁾);”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zabezpieczenie akcyzowe obowiązuje na całym terytorium Unii Europejskiej.”;

43) w art. 69 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Gwarant powinien zobowiązać się na piśmie do zapłacenia, solidarnie z podatnikiem, jego następcami prawnymi oraz osobą, której udzielił gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, złożonej przez tę osobę jako zabezpieczenie akcyzowe zamiast lub łącznie z podmiotem obowiązany do złożenia zabezpieczenia akcyzowego, bezwarunkowo i nieodwołalnie, na każde wezwanie właściwego naczelnika urzędu celnego, zabezpieczonej kwoty zobowiązania podatkowego wraz z odsetkami za zwłokę, jeżeli jej zapłacenie stanie się wymagalne.

2. Gwarant odpowiada całym swoim majątkiem, solidarnie z podatnikiem, jego następcami prawnymi oraz osobą, której udzielił gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, złożonej przez tę osobę jako zabezpieczenie akcyzowe zamiast lub łącznie z podmiotem obowiązany do złożenia zabezpieczenia akcyzowego, za zobowiązanie podatkowe objęte gwarancją do czasu jego wygaśnięcia wraz z odsetkami za zwłokę – do wysokości kwoty gwarancji.”;

44) w art. 73:

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz. 1401 i Nr 245, poz. 1775, z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 192, poz. 1179, Nr 209, poz. 1315 i Nr 231, poz. 1546, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 42, poz. 341, Nr 65, poz. 545, Nr 71, poz. 609, Nr 127, poz. 1045, Nr 131, poz. 1075, Nr 144, poz. 1176, Nr 165, poz. 1316, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 226.

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli określona lub zadeklarowana kwota akcyzy nie została zapłacona w terminie, organ podatkowy pokrywa ją ze złożonego zabezpieczenia akcyzowego, z zastrzeżeniem ust. 1a.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Organ podatkowy nie pokrywa kwoty akcyzy, o której mowa w ust. 1, z zabezpieczenia akcyzowego podmiotu, o którym mowa w art. 63 ust. 3, w przypadku, o którym mowa w art. 42 ust. 1 pkt 4, jeżeli podmiot ten nie został poinformowany lub nie mógł być poinformowany o nieotrzymaniu przez podmiot wysyłający raportu odbioru albo dokumentu zastępującego raport odbioru bądź raportu wywozu albo dokumentu zastępującego raport wywozu, i w terminie jednego miesiąca od dnia przekazania mu informacji o tym fakcie przez organ podatkowy przedstawi dowód, że przemieszczanie wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy zakończyło się zgodnie z art. 41a ust. 2, lub dowód potwierdzający miejsce wystąpienia nieprawidłowości na terytorium państwa członkowskiego.”;

45) w art. 74 uchyla się ust. 2;

46) art. 76 otrzymuje brzmienie:

„Art. 76. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentu potwierdzenia złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy na terytorium kraju, o którym mowa w art. 78 ust. 1 pkt 2, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji o złożonym zabezpieczeniu akcyzowym lub o zapłaconej kwocie akcyzy.”;

47) w art. 78 dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji uproszczonej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, wraz z objaśnieniami co do sposobu prawidłowego złożenia tej deklaracji, informacją o terminie i miejscu jej złożenia, pouczeniem podatnika, że deklaracja ta stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego obliczenia wysokości akcyzy.”;

48) w art. 81 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Jeżeli przedstawiciel podatkowy zamierza nabywać wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe należące do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1, jest obowiązany uzyskać nowe zezwolenie na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego.”;

49) w art. 82:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej wyrobów akcyzowych, od których akcyza została zapłacona na terytorium kraju, przysługuje zwrot akcyzy:

- 1) podatnikowi, który dokonał dostawy wewnątrzwspólnotowej tych wyrobów akcyzowych, albo
- 2) podmiotowi, który nabył te wyroby akcyzowe od podatnika i dokonał ich dostawy wewnątrzwspólnotowej

– na pisemny wniosek złożony do właściwego naczelnika urzędu celnego wraz z dokumentami potwierdzającymi zapłatę akcyzy na terytorium kraju.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a – 2g w brzmieniu:

„2a. W przypadku gdy w stosunku do przemieszczanych przez terytorium Unii Europejskiej wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą:

- 1) powstała nieprawidłowość na terytorium kraju lub
- 2) nie można ustalić miejsca, gdzie powstała nieprawidłowość, a powstanie tej nieprawidłowości zostanie stwierdzone na terytorium kraju

– właściwy naczelnik urzędu celnego pobiera akcyzę obliczaną z zastosowaniem stawek akcyzy obowiązujących w dniu, w którym powstała nieprawidłowość, a jeżeli tego dnia nie można ustalić – obowiązujących w dniu, w którym stwierdzono powstanie tej nieprawidłowości.

2b. Właściwy naczelnik urzędu celnego, o którym mowa w ust. 2a, jest obowiązany poinformować właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z terytorium którego dokonano wysyłki, o powstaniu lub stwierdzeniu powstania nieprawidłowości oraz pobraniu akcyzy na terytorium kraju.

2c. Jeżeli w wyniku stwierdzenia powstania nieprawidłowości akcyza zostanie pobrana na terytorium państwa członkowskiego, a przed upływem 3 lat od daty

nabycia wyrobów akcyzowych przez odbiorcę zostanie ustalone, że nieprawidłowość powstała na terytorium kraju, właściwy naczelnik urzędu celnego pobiera akcyzę obliczaną z zastosowaniem stawek akcyzy obowiązujących w dniu, w którym nieprawidłowość ta powstała.

2d. Właściwy naczelnik urzędu celnego, o którym mowa w ust. 2c, jest obowiązany poinformować właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego, w którym pobrano akcyzę w związku ze stwierdzeniem powstania nieprawidłowości, o fakcie powstania nieprawidłowości oraz o pobraniu akcyzy na terytorium kraju.

2e. Jeżeli w wyniku stwierdzenia powstania nieprawidłowości akcyza zostanie pobrana na terytorium kraju, a przed upływem 3 lat od daty nabycia wyrobów akcyzowych przez odbiorcę zostanie ustalone, że nieprawidłowość powstała faktycznie na terytorium państwa członkowskiego i akcyza zostanie tam pobrana, podmiotowi, który zapłacił akcyzę w związku ze stwierdzeniem powstania nieprawidłowości na terytorium kraju, przysługuje zwrot zapłaconej akcyzy.

2f. W przypadku, o którym mowa w ust. 2e, zwrot akcyzy następuje na pisemny wniosek podmiotu, złożony do właściwego naczelnika urzędu celnego, w terminie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności akcyzy.

2g. Za nieprawidłowość uważa się sytuacje, do których dochodzi w trakcie przemieszczania wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą, w wyniku których całe przemieszczanie lub część przemieszczenia tych wyrobów nie kończy się zgodnie z przepisami, z wyłączeniem sytuacji, w których doszło do całkowitego zniszczenia lub nieodwracalnej utraty wyrobów akcyzowych.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Podmiot, o którym mowa w ust. 2e, występujący z wnioskiem o zwrot akcyzy jest obowiązany przedłożyć właściwemu naczelnikowi urzędu celnego:

- 1) dokumenty towarzyszące przemieszczaniu wyrobów akcyzowych;
- 2) dokument potwierdzający zapłatę akcyzy na terytorium państwa członkowskiego, w którym powstała nieprawidłowość;
- 3) dokument potwierdzający zapłatę akcyzy w związku ze stwierdzeniem powstania nieprawidłowości na terytorium kraju.”,

d) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Właściwy naczelnik urzędu celnego dokonuje weryfikacji wniosku o zwrot akcyzy w oparciu o dokumenty, o których mowa w ust. 1 i 3 – 4a.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb i terminy dokonywania zwrotu akcyzy, o którym mowa w ust. 1, 2 i 2e, minimalną kwotę zwrotu oraz wzór wniosku o zwrot akcyzy, uwzględniając:

- 1) konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości dostarczanych wewnątrzwspólnotowo lub eksportowanych wyrobów akcyzowych;
- 2) konieczność prawidłowego określenia kwot zwracanej akcyzy;
- 3) ekonomiczną opłacalność dokonania zwrotu akcyzy.”;

50) w art. 84 w ust. 1 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

- „2) na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca albo na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca,
- 3) na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający.”;

51) w art. 85:

a) w ust. 1 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) o których mowa w art. 32 ust. 4 pkt 2 i 3, w przypadku ich użycia przez podmiot zużywający.”,

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ustala dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, o których mowa w art. 89 ust. 2, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy i objętych zerową stawką akcyzy, w przypadku ich zużycia do produkcji innych wyrobów.”;

52) w art. 88:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. W przypadku nielegalnego poboru energii elektrycznej podstawą opodatkowania energii elektrycznej jest jej szacunkowa ilość, wyrażona w megawatogodzinach (MWh).

2b. Podmiot, który określa szacunkową ilość nielegalnie pobranej energii elektrycznej, jest obowiązany powiadomić właściwego dla podatnika naczelnika urzędu celnego

o tym fakcie w terminie 7 dni od dnia ustalenia podmiotu dokonującego nielegalnego poboru energii elektrycznej.”,

b) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) paliw opałowych,”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Za użycie paliw opałowych lub olejów napędowych, o których mowa w ust. 3, niezgodnie z przeznaczeniem uznaje się również ich posiadanie lub sprzedaż ze zbiornika podłączonego do odmierzacza paliw.”;

53) w art. 89:

a) w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) olejów smarowych, pozostałych olejów o kodach CN od 2710 19 71 do 2710 19 99, z wyłączeniem wyrobów o kodzie CN 2710 19 85 (oleje białe, parafina ciekła) oraz smarów plastycznych zaliczanych do kodu CN 2710 19 99 – 1.180,00 zł/1.000 litrów;”,

b) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przekroczenia dopuszczalnych norm zużycia, o których mowa w art. 85 ust. 2 pkt 2, ustalonych dla wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, o których mowa w ust. 2, i znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w przypadku ich zużycia do produkcji innych wyrobów, stosuje się odpowiednio stawkę określoną w ust. 1 pkt 14, a w przypadku zużycia tych wyrobów do celów opałowych – stawkę określoną w ust. 1 pkt 15;”,

c) w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dane dotyczące nabywcy, w tym nazwę oraz adres siedziby lub zamieszkania, a także NIP oraz REGON;”,

d) w ust. 8 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię i nazwisko nabywcy, numer dowodu osobistego lub nazwę i numer innego dokumentu stwierdzającego tożsamość nabywcy, NIP, a także numer PESEL (jeżeli został nadany);”,

e) w ust. 15 w pkt 1 dodaje się lit. g w brzmieniu:

„g) imię i nazwisko albo nazwę oraz adres siedziby lub zamieszkania, a także NIP oraz numer PESEL (jeżeli został nadany) lub REGON składającego oświadczenie.”;

54) w art. 90:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Obowiązkowi barwienia nie podlegają wyroby energetyczne, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, wykorzystywane do celów żeglugi przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej.”,

b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ilości substancji stosowanych do znakowania i barwienia, wyrażone w miligramach/litr wyrobu energetycznego, po których dodaniu wyrób uważa się za prawidłowo oznaczony i zabarwiony.”;

55) art. 91 otrzymuje brzmienie:

„Art. 91. 1. Podatnik dokonujący sprzedaży energii elektrycznej nabywcy końcowemu, zużywający energię elektryczną w sytuacji, o której mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3 i 4, a także podmiot reprezentujący, o którym mowa w art. 13 ust. 5, są obowiązani do prowadzenia ilościowej ewidencji energii elektrycznej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych u nabywcy końcowego lub podmiotu zużywającego energię, a w przypadku braku urządzeń pomiarowych – na podstawie współczynnikowo określonego poziomu poboru energii przez poszczególne urządzenia, wskazanego w dokumentacji prowadzonej przez podatnika.

2. Podmiot dokonujący dostawy wewnątrzwspólnotowej lub eksportu energii elektrycznej jest obowiązany do prowadzenia ilościowej ewidencji energii elektrycznej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, a w przypadku braku takich możliwości – na podstawie dokumentów rozliczeniowych.

3. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 i 2, powinna zawierać odpowiednio dane niezbędne do określenia w okresach miesięcznych z dokładnością do 0,001 MWh:

- 1) łącznej ilości wyprodukowanej, nabytej wewnątrzwspólnotowo, zaimportowanej, zakupionej na terytorium kraju energii elektrycznej;
- 2) łącznej ilości energii elektrycznej sprzedanej nabywcom końcowym na terytorium kraju;

- 3) łącznej ilości energii elektrycznej sprzedanej podmiotom posiadającym koncesję, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 19;
- 4) łącznej ilości energii elektrycznej dostarczonej wewnątrzwspólnotowo i wyeksportowanej;
- 5) łącznej ilości energii elektrycznej zużytej na potrzeby własne;
- 6) łącznej ilości energii elektrycznej zwolnionej od akcyzy na podstawie art. 30 ust. 6 i 7 oraz przepisów wydanych na podstawie art. 39 ust. 1 pkt 2;
- 7) łącznej ilości strat energii elektrycznej niepodlegających opodatkowaniu, o których mowa w art. 9.

4. Jeżeli brak jest urządzeń pomiarowych pozwalających na precyzyjne określenie ilości, o których mowa w ust. 3 pkt 5 i 7, prowadzący ewidencję określa ilości szacunkowe.

5. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 i 2, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej, po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego naczelnika urzędu celnego o formie jej prowadzenia.

6. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 i 2, powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.

7. W przypadku gdy ewidencja jest prowadzona w formie papierowej, przed rozpoczęciem jej wypełniania, karty ewidencji powinny zostać przeszyte, a strony ponumerowane, parafowane i opatrzone pieczęcią podmiotu obowiązane do prowadzenia ewidencji. Właściwy naczelnik urzędu celnego opatruje przeszycie plombą, a na ostatniej stronie ewidencji wpisuje liczbę jej stron.

8. Wpisów do ewidencji należy dokonywać w sposób trwały i wyraźny. Zmian i poprawek w ewidencji dokonuje się w taki sposób, aby przekreślony tekst pierwotny pozostał czytelny. Każdą zmianę lub poprawkę należy potwierdzić podpisem osoby dokonującej zmiany lub poprawki z podaniem daty ich wprowadzenia, a w razie potrzeby opisać również w rubryce „uwagi”.

9. Ewidencja w formie elektronicznej jest prowadzona zgodnie z pisemną instrukcją obsługi programu komputerowego wykorzystywanego do prowadzenia tej ewidencji i w taki sposób, aby:

- 1) umożliwiała wgląd w treść dokonywanych wpisów oraz ochronę przechowywanych danych przed zniekształceniem lub utratą;
- 2) umożliwiała dokonywanie korekty danych opatrzonej adnotacją osoby dokonującej tej korekty oraz daty jej dokonania;
- 3) pozwalała na drukowanie wpisów w porządku chronologicznym;
- 4) uniemożliwiała usuwanie wpisów.

10. Podmiot prowadzący ewidencję w formie elektronicznej przechowuje kopię ewidencji zapisaną na nośnikach informacji lub w formie wydruku.”;

56) w art. 100:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a – 2c w brzmieniu:

„2a. W przypadku wymiany, przed pierwszą rejestracją na terytorium kraju, silnika samochodu osobowego o pojemności 2.000 centymetrów sześciennych albo niższej na silnik o pojemności powyżej 2.000 centymetrów sześciennych, przyjmuje się, że przedmiotem czynności podlegającej opodatkowaniu jest samochód osobowy o pojemności silnika powyżej 2.000 centymetrów sześciennych.

2b. W przypadku instalacji, przed pierwszą rejestracją na terytorium kraju, silnika w samochodzie osobowym bez silnika, przyjmuje się, że przedmiotem czynności podlegającej opodatkowaniu jest samochód osobowy o pojemności silnika, który został zainstalowany.

2c. Przepisy ust. 2a i 2b stosuje się niezależnie od tego, czy wymiana bądź instalacja silnika zostały dokonane z zachowaniem warunków określonych przepisami prawa.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Samochody osobowe są to pojazdy samochodowe i pozostałe pojazdy mechaniczne objęte pozycją CN 8703 przeznaczone zasadniczo do przewozu osób, inne niż objęte pozycją 8702, włącznie z samochodami osobowo-towarowymi (kombi) oraz samochodami wyścigowymi, z wyłączeniem pojazdów samochodowych i pozostałych pojazdów, które nie wymagają rejestracji zgodnie

z przepisami ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.⁶⁾).”;

57) w art. 101 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodu osobowego albo sprzedaży, o której mowa w art. 100 ust. 1 pkt 3 lit. a, nie powstaje, jeżeli ten samochód osobowy został dostarczony wewnątrzwspólnotowo lub wyeksportowany w terminie 14 dni od dnia nabycia wewnątrzwspólnotowego albo sprzedaży, o której mowa w art. 100 ust. 1 pkt 3 lit. a. Fakt dostawy wewnątrzwspólnotowej lub eksportu jest potwierdzany przez dokumenty, o których mowa w art. 107 ust. 3.”;

58) w art. 102 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Współwłaściciele samochodu osobowego ponoszą solidarną odpowiedzialność za zobowiązanie podatkowe związane z tym samochodem.”;

59) uchyla się art. 108;

60) w art. 109:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku sprzedaży nabytego wewnątrzwspólnotowo samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju, sprzedawca jest obowiązany przekazać nabywcy dokument potwierdzający zapłatę akcyzy na terytorium kraju lub dokument potwierdzający brak obowiązku zapłaty akcyzy na terytorium kraju, z zastrzeżeniem ust. 3a – 3c.”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a – 3e w brzmieniu:

„3a. Podmiot dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia samochodów osobowych, prowadzący sprzedaż nowych samochodów osobowych na rzecz wyspecjalizowanych salonów sprzedaży, posiadający z nimi długoterminowe umowy, może nie przekazywać tym salonom oryginału dokumentu

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410 i Nr 235, poz. 1701, z 2007 r. Nr 52, poz. 343, Nr 57, poz. 381, Nr 99, poz. 661, Nr 123, poz. 845 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 37, poz. 214, Nr 100, poz. 649, Nr 163, poz. 1015, Nr 209, poz. 1320, Nr 220, poz. 1411 i 1426, Nr 223, poz. 1461 i 1462 i Nr 234, poz. 1573 i 1574, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 79, poz. 663, Nr 91, poz. 739, Nr 92, poz. 753, Nr 97, poz. 802 i 803, Nr 98, poz. 817 i Nr 168, poz. 1323 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 230.

potwierdzającego zapłatę akcyzy na terytorium kraju, o którym mowa w ust. 1, jeżeli przekaże im kopię tego dokumentu. Kopia powinna zawierać oświadczenie podmiotu dokonującego wewnątrzwspólnotowych nabyć samochodów osobowych o posiadaniu przez ten podmiot oryginału tego dokumentu.

3b. W przypadku przekazania przez podmiot dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia samochodów osobowych wyspecjalizowanemu salonowi sprzedaży oryginału dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy na terytorium kraju, o którym mowa w ust. 1, dla celów związanych z rejestracją samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, wyspecjalizowany salon sprzedaży może nie przekazywać nabywcy samochodu osobowego oryginału tego dokumentu, jeżeli dołączy do faktury oświadczenie, że posiada oryginał tego dokumentu.

3c. W przypadku, o którym mowa w ust. 3a, gdy wyspecjalizowany salon sprzedaży nie posiada oryginału dokumentu, o którym mowa w ust. 1, dla celów związanych z rejestracją samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, jest zobowiązany dołączyć do faktury oświadczenie, że posiada kopię dokumentu, o której mowa w ust. 3a.

3d. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3b i 3c, jeżeli jest czytelnie podpisane, może być również złożone na wystawionej fakturze.

3e. Przez wyspecjalizowany salon sprzedaży, o którym mowa w ust. 3a – 3c, należy rozumieć salon sprzedaży samochodów osobowych, autoryzowany przez producenta samochodów osobowych lub jego upoważnionego przedstawiciela.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy tryb obiegu dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2,
- 2) inne niż dokument, o którym mowa w ust. 1, dokumenty potwierdzające zapłatę akcyzy na terytorium kraju od samochodów osobowych nabytych wewnątrzwspólnotowo, dla celów związanych z rejestracją samochodu osobowego na terytorium kraju

– uwzględniając sytuację na rynku w zakresie obrotu samochodami osobowymi, potrzeby dokumentowania zapłaty akcyzy oraz braku obowiązku zapłaty akcyzy oraz zasady rejestracji samochodów osobowych i konieczność identyfikacji samochodów osobowych.”;

61) w art. 111 uchyla się ust. 9;

62) w art. 117 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przemieszczone na terytorium kraju z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy w wyniku nabycia wewnątrzwspólnotowego przez zarejestrowanego odbiorcę.”;

63) w art. 118:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Z obowiązku oznaczania znakami akcyzy zwalnia się także wyroby akcyzowe, które są zwolnione od akcyzy albo objęte zerową stawką akcyzy.”,

b) uchyla się ust. 3;

64) w art. 119 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, określi okres, na jaki zwolnienie jest wprowadzane, oraz warunki i tryb stosowania zwolnień w odniesieniu do niektórych grup wyrobów akcyzowych lub ze względu na ich przeznaczenie, biorąc pod uwagę sytuację rynkową w obrocie wyrobami akcyzowymi, specyfikę obrotu tymi wyrobami oraz konieczność zapewnienia kontroli nad tym obrotem.”;

65) użyte w art. 2 ust. 1 pkt 4 i 5, art. 30 ust. 9 pkt 2, art. 32 ust. 10, art. 36 ust. 6, art. 39 ust. 1 pkt 2, art. 40 ust. 1 pkt 1 lit. c i ust. 2 pkt 3 – 5, art. 42 ust. 1 pkt 7 i 8, ust. 2 i ust. 4 pkt 3, art. 43 ust. 2 pkt 5, art. 55 ust. 3, art. 69 ust. 3, art. 82 ust. 3 pkt 2 i 3 i ust. 4 pkt 2, art. 94 ust. 5, art. 104 ust. 6, art. 110 ust. 1 pkt 2 i 5, ust. 5 i 8, art. 113 ust. 1 pkt 1 oraz art. 119 ust. 1 pkt 2 wyrazy „Wspólnoty Europejskiej” zastępuje się wyrazami „Unii Europejskiej”;

66) w art. 125:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku wyrobów akcyzowych, które po dokonaniu importu i dopuszczeniu do obrotu mają być wysyłane przez zarejestrowanego wysyłającego z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy do składu podatkowego na terytorium kraju, znaki akcyzy może otrzymać importer, podmiot prowadzący skład podatkowy albo właściciel wyrobów, o którym mowa w art. 13 ust. 3, w przypadku gdy będzie wyprowadzał te wyroby ze składu podatkowego.”,

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy składa wstępne zapotrzebowanie na znaki akcyzy na rok kalendarzowy w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w terminie do dnia 30 października roku poprzedzającego rok, na który jest składane wstępne zapotrzebowanie.

4. W przypadku wystąpienia w ciągu roku kalendarzowego okoliczności uzasadniających złożenie, zmianę lub cofnięcie wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy, podmiot, którego to dotyczy, jest obowiązany, z chwilą powstania tych okoliczności, do niezwłocznego złożenia w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych takiego zapotrzebowania, jego zmiany lub cofnięcia, z tym że ostateczna zmiana wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy nie może być złożona po dniu 31 sierpnia danego roku kalendarzowego i jeżeli jest składana po dniu 1 sierpnia danego roku kalendarzowego, nie może przekraczać 2 % ilości zamówienia zawartego w ostatniej zmianie wstępnego zapotrzebowania, a jeżeli takiej zmiany nie było – we wstępnym zapotrzebowaniu.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Podmiot, który nie odebrał znaków akcyzy, objętych ostateczną zmianą wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy, o której mowa w ust. 4, do końca danego roku kalendarzowego, wpłaca kwotę na pokrycie kosztów wytworzenia znaków akcyzy.”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy, uwzględniając konieczność zapewnienia podmiotom obowiązany do oznaczania wyrobów

akcyzowych znakami akcyzy odpowiedniej liczby i odpowiednich rodzajów tych znaków.”;

67) w art. 126:

a) w ust. 2 w pkt 6:

– lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) nabywania albo jednorazowego nabycia wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca,”

– uchyla się lit. c,

b) w ust. 6 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) kosztów wytworzenia legalizacyjnych znaków akcyzy”;

68) w art. 127 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku wydania decyzji o odmowie wydania lub sprzedaży znaków akcyzy przez właściwego naczelnika urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy, odpowiednio, kwota stanowiąca wartość podatkowych znaków akcyzy i kwota na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy albo należność za legalizacyjne znaki akcyzy podlegają zwrotowi w terminie 7 dni, licząc od dnia wydania decyzji o odmowie.”;

69) w art. 129 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) wzór wniosku o wydanie podatkowych znaków akcyzy lub o sprzedaż legalizacyjnych znaków akcyzy oraz o wydanie upoważnienia do odbioru znaków akcyzy, a także wzór tego upoważnienia,

2) szczegółowy wykaz i sposób składania dokumentów załączanych przez wnioskodawcę do tego wniosku”;

70) w art. 130 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Właściciel wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3, może przekazywać znaki akcyzy w celu naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe stanowiące jego własność podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy albo podmiotowi mającemu siedzibę na terytorium państwa trzeciego.”;

71) w art. 131 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy oraz podmiot prowadzący skład podatkowy na terytorium kraju, któremu właściciel wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3, przekazał znaki akcyzy w celu naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe będące jego własnością, są obowiązani prowadzić ewidencję znaków akcyzy.”;

72) w art. 132:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Właściciel wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3, jest obowiązany uzyskać od podmiotu prowadzącego skład podatkowy albo od podmiotu mającego siedzibę na terytorium państwa trzeciego rozliczenie z przekazanych mu znaków akcyzy.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Znaki akcyzy uszkodzone oraz znaki akcyzy, które nie będą wykorzystywane do oznaczania wyrobów akcyzowych, powinny być zwrócone podmiotowi, który je wydał, w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania przez importera, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego albo przedstawiciela podatkowego od podmiotu mającego siedzibę poza terytorium kraju, a w przypadku właściciela wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3, od podmiotu prowadzącego skład podatkowy lub podmiotu mającego siedzibę na terytorium państwa trzeciego, któremu ten właściciel przekazał znaki akcyzy w celu naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe będące jego własnością.”;

73) w art. 134 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku wprowadzenia nowego wzoru znaku akcyzy podmioty posiadające dotychczasowe znaki akcyzy są obowiązane, w terminie 14 dni od dnia wprowadzenia nowego wzoru, zwrócić niewykorzystane dotychczasowe znaki akcyzy podmiotowi, który je wydał.”;

74) w art. 135 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zwracającemu niewykorzystane i nieuszkodzone znaki akcyzy przysługuje, z zastrzeżeniem art. 136 ust. 8, bezzwłocznie zwrot wpłaconych kwot stanowiących

odpowiednio wartość podatkowych znaków akcyzy lub należności za legalizacyjne znaki akcyzy pomniejszone o koszty ich wytworzenia.”;

75) w art. 136 ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8. Zwracającemu znaki akcyzy, po terminach, o których mowa w ust. 3 i 7, nie przysługuje zwrot wpłaconych kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy, kwot wpłaconych na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy ani należności za legalizacyjne znaki akcyzy.

9. Na wniosek podmiotu obowiązane do oznaczania wyrobów tytoniowych znakami akcyzy wydanie decyzji w sprawie wydania albo sprzedaży znaków akcyzy na wyroby tytoniowe z nadrukowanym rokiem wytworzenia odpowiadającym następnemu rokowi kalendarzowemu i wydania upoważnienia do odbioru tych znaków akcyzy oraz wydanie znaków akcyzy może nastąpić przed dniem 1 stycznia roku kalendarzowego odpowiadającego rokowi wytworzenia znaków akcyzy nadrukowanemu na tych znakach, pod warunkiem odebrania znaków akcyzy, o których mowa w art. 125 ust. 4, a w przypadku ich nieodebrania – wpłacenia kwot należności, o których mowa w art. 125 ust. 4a.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.⁶⁾) w art. 72 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1 pkt 6a otrzymuje brzmienie:

„6a) dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy na terytorium kraju albo dokumentu potwierdzającego brak obowiązku zapłaty akcyzy na terytorium kraju albo zaświadczenia stwierdzającego zwolnienie od akcyzy, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym, jeżeli samochód osobowy lub pojazd rodzaju „samochodowy inny”, podrodzaj „czterokołowiec” (kategoria homologacyjna L7e) lub podrodzaj „czterokołowiec lekki” (kategoria homologacyjna L6e) został sprowadzony z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej i jest rejestrowany po raz pierwszy;”;

2) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. W przypadku nabycia samochodu osobowego lub pojazdu, o których mowa w ust. 1 pkt 6a, od wyspecjalizowanego salonu sprzedaży w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym, dokument potwierdzający zapłatę akcyzy na terytorium kraju

może być zastąpiony oświadczeniem wyspecjalizowanego salonu sprzedaży, że posiada oryginał lub kopię dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy na terytorium kraju od tego samochodu osobowego lub pojazdu.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2007 r. Nr 111, poz. 765, z późn. zm.⁷⁾) w art. 53 § 30c otrzymuje brzmienie:

„§ 30c. Użyte w rozdziale 6 kodeksu określenie „informacja podsumowująca” ma znaczenie nadane mu w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.⁸⁾).”.

Art. 4. Jeżeli obowiązek podatkowy w akcyzie powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 5. Do wszczętych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 1, i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy postępowań w sprawach:

- 1) zezwoleń wyprowadzenia,
- 2) zabezpieczeń akcyzowych,
- 3) zwolnień od obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego

– z zastrzeżeniem art. 8 ust. 2, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 6. 1. Wnioski o wydanie zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec albo na nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec, złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, uznaje się za wnioski o wydanie zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 112, poz. 766, z 2008 r. Nr 66, poz. 410, Nr 215, poz. 1355 i Nr 237, poz. 1651 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 8, poz. 39, Nr 157, poz. 1241, Nr 168, poz. 1323, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589.

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029, z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382, z 2008 r. Nr 74, poz. 444, Nr 130, poz. 826, Nr 141, poz. 888 i Nr 209, poz. 1320 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 116, poz. 979, Nr 195, poz. 1504, Nr 201, poz. 1540 i Nr 215, poz. 1666.

zarejestrowany odbiorca albo na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca.

2. Zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, uznaje się za zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca.

3. Zezwolenia na nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, uznaje się za zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca. Zezwolenia te mogą być wykorzystane w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 7. Zezwolenia wyprowadzenia udzielone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność do czasu ich wygaśnięcia, pod warunkiem złożenia przez podmioty, którym zostały one udzielone, w terminie dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, wymaganego zabezpieczenia akcyzowego lub uzyskania przez te podmioty w tym terminie zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego.

Art. 8. 1. Zabezpieczenia akcyzowe złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują swoją ważność.

2. Do zabezpieczeń akcyzowych, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 63 ust. 5 i art. 67 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

3. Zabezpieczenia akcyzowe, o których mowa w ust. 1, oraz zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, z określonym terminem ważności, nie mogą ulec przedłużeniu.

Art. 9. W postępowaniach w sprawie zezwoleń, o których mowa w art. 84 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wszczętych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, przy ocenie spełnienia warunku, o którym mowa w art. 48 ust. 1 pkt 6 ustawy, o której mowa w art. 1, a w przypadku zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący warunku, o którym mowa w art. 56 ust. 1 pkt 5 tej ustawy, bierze się pod uwagę także cofnięte podmiotowi, ze względu na naruszenie przepisów prawa, zezwolenia na nabywanie wyrobów

akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec lub na nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec.

Art. 10. Do dnia 31 grudnia 2010 r. przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy odbywa się na zasadach obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 11. Do dnia 31 grudnia 2010 r. nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych przez zarejestrowanego odbiorcę z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy odbywa się na zasadach obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, określonych odpowiednio dla zarejestrowanego handlowca lub niezarejestrowanego handlowca.

Art. 12. Do dnia 31 grudnia 2010 r. przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy dokonywane przez zarejestrowanego wysyłającego odbywa się na zasadach obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, określonych dla podmiotu prowadzącego skład podatkowy, w szczególności dokonuje się z dołączeniem do przemieszczanych wyrobów akcyzowych administracyjnego dokumentu towarzyszącego.

Art. 13. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy odbywa się na zasadach, z zastosowaniem których, zgodnie z art. 10 – 12, rozpoczęto to przemieszczanie, nawet jeżeli jego zakończenie nastąpi po upływie terminu, o którym mowa w tych przepisach.

Art. 14. Opodatkowaniu akcyzą na podstawie art. 8 ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, podlega użycie wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na przeznaczenie bez zachowania warunków uprawniających do zwolnienia od akcyzy, dostarczonych podmiotowi zużywającemu po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 15. 1. Jeżeli okres rozliczeniowy energii elektrycznej rozpoczął się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i obejmuje również okres po dniu jej wejścia

w życie, podmiot sprzedający energię elektryczną podmiotowi posiadającemu koncesję na wytwarzanie energii elektrycznej jest obowiązany na wystawianej temu podmiotowi fakturze uwzględnić akcyzę należną za energię elektryczną wydaną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. W przypadku braku możliwości określenia ilości energii elektrycznej wydanej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jej ilość ustala się proporcjonalnie do okresu obowiązywania w okresie rozliczeniowym ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym oraz nadawanym niniejszą ustawą.

Art. 16. Wstępne wpłaty akcyzy za okresy miesięczne, o których mowa w art. 25 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, uiszczone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i nieuwzględnione w deklaracjach podatkowych złożonych przed dniem jej wejścia w życie, są uwzględniane w deklaracjach podatkowych, o których mowa w art. 24 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 17. Decyzje wydane na podstawie art. 85 ust. 2 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, ustalające dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych, dla których po wejściu w życie niniejszej ustawy nie ustala się dopuszczalnych norm zużycia, wygasają z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 18. Ostateczna zmiana wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy, o której mowa w art. 125 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dotycząca wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy złożonego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, może być złożona w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i nie może przekraczać 2 % ilości zamówienia zawartego w ostatniej zmianie wstępnego zapotrzebowania, a jeżeli takiej zmiany nie było – we wstępnym zapotrzebowaniu.

Art. 19. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 2010 r.

U Z A S A D N I E N I E

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw, zwany dalej „projektem”, wprowadza zmiany do ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 3, poz. 11, z późn. zm.), ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2007 r. Nr 111, poz. 765, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.). Projekt ten został opracowany w związku z koniecznością implementacji do dnia 1 stycznia 2010 r. postanowień dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającej dotychczasową tzw. dyrektywę horyzontalną 92/12/EWG, jak również wprowadzenia zmian uwzględniających potrzeby praktyki stosowania prawa w zakresie akcyzy.

Do podstawowych zmian zaproponowanych w projekcie, związanych z koniecznością implementacji dyrektywy 2008/118/WE, należy zaliczyć:

- unormowanie krajowego systemu teleinformatycznego służącego do obsługi przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, zwanego dalej „Systemem”, i potwierdzania odbioru wyrobów za pośrednictwem tego Systemu,
- uregulowanie kwestii związanych z elektroniczną obsługą zabezpieczeń akcyzowych w związku z wprowadzeniem Systemu,
- wprowadzenie definicji zawieszającej procedury celnej i zmiana definicji importu,
- wprowadzenie instytucji „zarejestrowanego wysyłającego” w celu umożliwienia szerszego zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy w stosunku do importowanych wyrobów akcyzowych,
- zastąpienie stosowanych dotychczas instytucji zarejestrowanego handlowca i niezarejestrowanego handlowca jedną instytucją zarejestrowanego odbiorcy,
- określenie zasad postępowania w przypadku wystąpienia nieprawidłowości w trakcie przemieszczania wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji na terytorium Unii Europejskiej,

- umożliwienie uproszczenia zasad opodatkowania akcyzą wyrobów akcyzowych używanych do budowy i utrzymania mostów transgranicznych.

Do podstawowych zmian zaproponowanych w projekcie, związanych z koniecznością uwzględnienia potrzeb praktyki w zakresie stosowania przepisów akcyzowych, należy zaliczyć:

- opodatkowanie zużycia nabywanej na własne potrzeby energii elektrycznej przez podmioty posiadające koncesje na wytwarzanie energii elektrycznej,
- wprowadzenie regulacji mającej na celu zapobieżenie podwójnemu opodatkowaniu akcyzą energii elektrycznej w sytuacji, gdy energia elektryczna, od której akcyza została zapłacona w należnej wysokości, stanie się ponownie przedmiotem czynności podlegającej opodatkowaniu,
- wprowadzenie regulacji przewidującej powstanie obowiązku podatkowego w przypadku niedopełnienia obowiązku prowadzenia ewidencji przez „podmioty zużywające” prowadzące działalność gospodarczą z wykorzystaniem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na przeznaczenie,
- uregulowanie zasad dokonywania ponownego wprowadzenia do składu podatkowego wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie, niedostarczonych ze składu podatkowego do podmiotu pośredniczącego albo do podmiotu zużywającego, jak również dostarczonych do tych podmiotów, ale zwracanych przez nie, np. w wyniku reklamacji,
- ograniczenie zakresu podmiotów, które mogą złożyć zabezpieczenie akcyzowe w miejsce podatnika akcyzy,
- unormowanie odpowiedniego stosowania tzw. wiążących informacji taryfowych (WIT) wydawanych na podstawie przepisów prawa celnego, w sprawach z zakresu podatku akcyzowego przez organy podatkowe i podmioty prowadzące działalność w zakresie wyrobów akcyzowych,
- wydawanie zbiorczych dokumentów potwierdzających zapłatę akcyzy od większej ilości nabytych wewnątrzwspólnotowo samochodów osobowych.

Opis zmian w ustawie o podatku akcyzowym, które związane są z implementacją postanowień dyrektywy 2008/118/WE został poprzedzony określeniem (implementacja).

I. Art. 1 projektu – zmiany w ustawie o podatku akcyzowym, zwanej dalej „ustawą”:

Art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. a – b (implementacja) – zmiany wprowadzone w przedmiotowych przepisach mają charakter porządkujący i doprecyzowujący terminologię zastosowaną w przepisach ustawy do terminologii zastosowanej w dyrektywie 2008/118/WE, jak również są konsekwencją wprowadzenia zmian w zakresie definicji terytorium państwa członkowskiego i terytorium Unii, na gruncie przepisów tej dyrektywy i konieczności dokonania ich implementacji do przepisów krajowych.

Art. 2 ust. 1 pkt 6 i 8 – zmiana zawartych w przedmiotowych przepisach definicji: eksportu i dostawy wewnątrzwspólnotowej polega na rezygnacji ze wskazywania w tych definicjach, iż nie mamy do czynienia z eksportem lub dostawą wewnątrzwspólnotową (w przypadku wywozu z terytorium kraju poza terytorium Unii Europejskiej lub przemieszczania z terytorium kraju na terytorium państwa członkowskiego), jeżeli wyroby akcyzowe są oznaczone znakami akcyzy. Ograniczenia w ww. zakresie wynikają bowiem z innych przepisów ustawy (art. 41 ust. 9 i art. 82 ust. 5).

Art. 2 ust. 1 pkt 7 (implementacja) – zmiana definicji importu stanowi konsekwencję wprowadzenia definicji importu w dyrektywie 2008/118/WE i uznania, że nie mamy do czynienia z importem, dopóki wyroby akcyzowe objęte są zawieszającą procedurą celną. Zgodnie z art. 4 pkt 8 ww. dyrektywy, w przypadku wprowadzenia wyrobów akcyzowych na terytorium Unii Europejskiej i objęcia ich zawieszającą procedurą celną, import tych wyrobów ma miejsce wówczas, gdy zostaną one zwolnione z zawieszającej procedury celnej. Dotychczasową definicję importu pozostawiono natomiast w stosunku do samochodów osobowych.

Art. 2 ust. 1 pkt 13 (implementacja) – w miejsce dotychczasowych definicji „zarejestrowanego handlowca” i „niezarejestrowanego handlowca” wprowadzono definicję „zarejestrowanego odbiorcy”. Rezygnacja z odrębnego definiowania podmiotu, któremu wydano jednorazowe zezwolenie na nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, ma na celu dostosowanie krajowych regulacji do przepisów dyrektywy 2008/118/WE, która nie rozróżnia pojęć zarejestrowanego odbiorcy i niezarejestrowanego odbiorcy. Ponadto zastąpienie pojęcia „zarejestrowanego handlowca” pojęciem „zarejestrowanego odbiorcy” wynika z potrzeby ujednolicenia terminologii ustawowej z terminologią zastosowaną w dyrektywie 2008/118/WE.

Art. 2 ust. 1 pkt 14 (implementacja) – implementując postanowienia art. 4 pkt 10 dyrektywy 2008/118/WE, wprowadzono definicję „zarejestrowanego wysyłającego”, który jest uprawniony do wysyłania importowanych wyrobów akcyzowych z miejsca importu, w procedurze zawieszenia poboru akcyzy. Potrzeba wprowadzenia tej definicji wynika z określenia w ww. dyrektywie nowego przypadku stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy. Zgodnie bowiem z art. 17 ust. 1 lit. b dyrektywy 2008/118/WE wyroby akcyzowe mogą być przemieszczane w procedurze zawieszenia poboru akcyzy na terytorium Unii z miejsca importu do jednego z miejsc przeznaczenia, jeżeli są wysyłane przez zarejestrowanego wysyłającego, przy czym za miejsce importu uznaje się miejsce, w którym wyroby akcyzowe znajdują się w momencie dopuszczenia do swobodnego obrotu na terytorium Unii.

Art. 2 ust. 1 pkt 15 i 15 lit. a (implementacja) – implementując postanowienia dyrektywy 2008/118/WE w zakresie zasad przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy na podstawie elektronicznego administracyjnego dokumentu wprowadzono definicję e-AD oraz definicję dokumentu zastępującego e-AD. Co do zasady przemieszczanie wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy będzie miało miejsce na podstawie e-AD, tj. elektronicznego administracyjnego dokumentu. W przypadkach incydentalnych, gdy system elektroniczny nie będzie dostępny – zastosowanie będzie miał dokument zastępujący e-AD, w formie papierowej.

Art. 2 ust. 1 pkt 19 – zmiana ma na celu usunięcie dotychczasowych wątpliwości interpretacyjnych i polega na wykreśleniu z definicji nabywcy końcowego wyrazu „tą”, który sugerował, że chodzi o obrót jedynie energią nabytą, a nie wytworzoną. Zgodnie z dotychczasową definicją nabywca końcowy to podmiot nabywający energię elektryczną, który nie posiada koncesji na wytwarzanie, przesyłanie, dystrybucję lub obrót tą energią.

Art. 2 ust. 1 pkt 20 lit. b – definicję ubytków wyrobów akcyzowych rozszerzono o ubytki wyrobów energetycznych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na przeznaczenie, powstające podczas ich przemieszczania, a w przypadku podmiotu pośredniczącego, również magazynowania. Zapis ten umożliwi zwolnienie od akcyzy ww. ubytków do wysokości ustalonej przez właściwego naczelnika urzędu celnego.

Art. 2 ust. 1 pkt 22 – w celu stworzenia systemu bardziej odpowiadającego realiom obrotu wyrobami akcyzowymi zwalnianymi od akcyzy ze względu na przeznaczenie, dokonano zmiany definicji podmiotu zużywającego. Przedmiotowa zmiana pozwoli ponadto na wyeliminowanie różnic w interpretacji art. 32 ust. 1 pkt 1 i 2.

Art. 2 ust. 1 pkt 23 – dokonano zmiany definicji podmiotu pośredniczącego. Nowa definicja umożliwi dokonywanie obrotu wyrobami akcyzowymi zwolnionymi od akcyzy ze względu na przeznaczenie jako podmiot pośredniczący, podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy.

Art. 2 ust. 1 pkt 24 (implementacja) – implementując postanowienia art. 4 pkt 6 dyrektywy 2008/118/WE, wprowadzono definicję zawieszającej procedury celnej. W stosunku do regulacji przewidzianych w prawie celnym, pojęcie zawieszającej procedury celnej zdefiniowane na użytek przepisów o podatku akcyzowym zostało rozszerzone o przypadki objęcia wyrobów akcyzowych dozorem celnym w związku z ich wprowadzeniem do miejsca czasowego składowania, wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego.

Art. 2 ust. 1 pkt 25 (implementacja) – wprowadzenie definicji miejsca importu związane jest z nowymi zasadami dotyczącymi importu wyrobów akcyzowych i możliwością objęcia ich procedurą zawieszenia poboru akcyzy. Wyjaśnienie tej kwestii zamieszczono w uzasadnieniu do art. 2 pkt 14.

Art. 2 ust. 1 pkt 26 (implementacja) – implementując postanowienia dyrektywy 2008/118/WE w zakresie obsługi przemieszczeń wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy przy użyciu systemu elektronicznego, wprowadzono definicję tego Systemu. System przejmie funkcjonalności działającego obecnie systemu teleinformatycznego przemieszczania wyrobów akcyzowych na terytorium kraju i będzie spełniał wymagania nałożone przepisami ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.). Z Systemu będą korzystały podmioty dokonujące przemieszczeń wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy oraz administracja podatkowa. Podmioty dokonujące przemieszczeń wyrobów akcyzowych będą miały możliwość wysyłania do Systemu komunikatów oraz otrzymywania zweryfikowanych komunikatów z Systemu oraz od swoich kontrahentów.

Art. 2 ust. 1 pkt 27 i 28 (implementacja) – implementując postanowienia dyrektywy 2008/118/WE w zakresie zasad przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy przy użyciu Systemu na podstawie e-AD, wprowadzono definicję raportu odbioru oraz dokumentu zastępującego raport odbioru. Co do zasady przemieszczanie wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy będzie kończyło się w momencie złożenia raportu odbioru za pośrednictwem Systemu. W przypadkach incydentalnych, gdy System nie będzie dostępny – zastosowanie będzie miał dokument zastępujący raport odbioru w formie papierowej.

Art. 2 ust. 1 pkt 29 i 30 (implementacja) – implementując postanowienia dyrektywy 2008/118/WE w zakresie zasad przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy przy użyciu Systemu na podstawie e-AD, wprowadzono definicję raportu wywozu oraz dokumentu zastępującego raport wywozu. Zarówno raport wywozu, jak i dokument zastępujący raport wywozu będą miały zastosowanie w przypadku eksportu wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy i będą stanowiły dowód zakończenia przemieszczania w tej procedurze. Raport wywozu składany będzie za pośrednictwem Systemu, a dokument zastępujący raport wywozu znajdzie zastosowanie w przypadku niedostępności Systemu.

Art. 2 ust. 1 pkt 31 i 32 – w celu ujednolicenia i uporządkowania terminologii stosowanej w całej ustawie wprowadzono definicje „podmiotu wysyłającego” i „podmiotu odbierającego”, wskazujące na krąg podmiotów uprawnionych do wysyłania lub odbierania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy. Posługiwanie się w ustawie tymi pojęciami pozwoli uniknąć każdorazowego wymieniania wszystkich podmiotów uprawnionych do wysyłania lub odbierania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.

Art. 2 ust. 2 – 4 – dodanie przedmiotowych przepisów jest konsekwencją treści art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. a tiret pierwsze i drugie. W przepisach tych uzależniono uznanie Wysp Kanaryjskich lub zamorskich departamentów Republiki Francuskiej za terytorium państwa członkowskiego od powiadomienia o tym fakcie odpowiednio przez Królestwo Hiszpanii lub Republikę Francuską za pomocą oświadczenia. Dodany ust. 4 nakłada na Ministra Finansów obowiązek powiadomienia, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów o złożeniu oświadczenia przez Królestwo Hiszpanii lub Republikę Francuską.

Art. 7a (implementacja) – przepis ten umożliwia uregulowanie, w odmienny sposób niż to wynika z ustawy, zasad opodatkowania akcyzą wyrobów akcyzowych używanych do budowy lub utrzymania mostu transgranicznego, w umowie pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a państwem członkowskim. Możliwość taka wynika z dyrektywy 2008/118/WE i ma na celu ułatwienie współpracy państw-stron umowy w zakresie infrastruktury granicznej. Dodatkowo przepis ten będzie miał zastosowanie bezpośrednio do podpisanej przez Polskę w dniu 26 lutego 2008 r. umowy z Republiką Federalną Niemiec o budowie i utrzymaniu granicznych obiektów mostowych w ciągu linii kolejowych o znaczeniu państwowym w Rzeczypospolitej Polskiej i ciągu federalnych linii kolejowych w Republice Federalnej Niemiec (Dz. U. z 2009 r. Nr 68, poz. 577).

Art. 7b – przepis ten umożliwi stosowanie tzw. wiążących informacji taryfowych (WIT) wydawanych na podstawie przepisów prawa celnego, w sprawach z zakresu podatku akcyzowego przez organy podatkowe i podmioty prowadzące działalność w zakresie wyrobów akcyzowych.

Art. 8 ust. 1 pkt 3 i 6 (implementacja) – w pkt 3 uregulowano opodatkowanie importu wyrobów akcyzowych. W związku z wprowadzeniem instytucji zarejestrowanego wysyłającego wyroby akcyzowe będą opodatkowane z tytułu importu, jeżeli nie zostaną wysłane z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy przez zarejestrowanego wysyłającego niebędącego importerem tych wyrobów. W takim przypadku, zgodnie z dodanym art. 8 ust. 1 pkt 6 przedmiotem opodatkowania akcyzą będzie wysłanie z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy importowanych wyrobów akcyzowych z miejsca importu przez zarejestrowanego wysyłającego. Zarejestrowany wysyłający będzie w takim przypadku podatnikiem akcyzy.

Art. 8 ust. 2 pkt 1 lit. b – uzupełniono przedmiot opodatkowania o użycie wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na przeznaczenie niezgodnie z warunkami uprawniającymi do zwolnienia. W konsekwencji podatnikami akcyzy staną się obok podmiotów prowadzących działalność gospodarczą z wykorzystaniem wyrobów akcyzowych objętych określoną stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie również podmioty prowadzące działalność gospodarczą z wykorzystaniem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na przeznaczenie, w przypadku naruszenia warunków uprawniających do zwolnienia, np. w zakresie prowadzenia ewidencji zwolnionych wyrobów akcyzowych.

Dokonując omawianej zmiany zrównano wobec prawa wszystkie podmioty naruszające warunki uprawniające do stosowania określonych preferencji związanych z przeznaczeniem wyrobu.

Art. 8 ust. 3 (implementacja) – zmiana brzmienia przedmiotowego przepisu oraz stosowna zmiana dokonana w art. 30 ust. 3 mają na celu dostosowanie przepisów ustawy do regulacji wynikającej z art. 7 ust. 4 dyrektywy 2008/118/WE. Dotychczasowe brzmienia ww. przepisów uzupełniono o zapis wskazujący, iż zarówno przedmiot opodatkowania, jak i zwolnienie od akcyzy ubytków i całkowitego zniszczenia dotyczą tych samych wyrobów akcyzowych, zdefiniowanych w art. 2 ust. 1 pkt 20. Należy podkreślić, że prawodawca wspólnotowy w art. 7 ust. 5 ww. dyrektywy pozostawił państwom członkowskim swobodę ustanowienia własnych zasad i warunków ustalania „całkowitego zniszczenia i nieodwra-

calnej utraty wyrobów akcyzowych”. Przepisy wspólnotowe, rozróżniając dwie odmienne jakościowo sytuacje, jakimi są całkowite zniszczenie lub nieodwracalna utrata wyrobów akcyzowych, wyłączają je z opodatkowania akcyzą tylko w określonych okolicznościach. W związku z tym, implementując przepisy dyrektywy, zdecydowano się na zachowanie dotychczasowej, czytelnej zarówno dla podatników jak i organów podatkowych, konstrukcji wyłączenia z opodatkowania (zwolnienie od akcyzy wynikające z art. 30 ust. 3) ubytków lub całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych powstałych wskutek zdarzenia losowego lub siły wyższej, pod warunkiem że podatnik wykaże zaistnienie okoliczności uprawniających do zwolnienia. Konsekwencją wprowadzenia jako przedmiotu opodatkowania całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych było umieszczenie w art. 8 ust. 3 definicji tego zniszczenia, zgodnej z przepisami ww. dyrektywy. Ustawowe regulacje dotyczące zarówno ubytków (strat), jak i całkowitego zniszczenia dotyczą tych samych grup wyrobów akcyzowych, szczegółowo określonych w art. 2 ust. 1 pkt 20, co może mieć istotne znaczenie w przypadku wystąpienia trudności w zakwalifikowaniu określonych sytuacji jako „ubytków” bądź „zniszczenia”, a w konsekwencji zastosowania właściwych przepisów ustawy.

Art. 8 ust. 4 – doprecyzowano zakres opodatkowania zużycia wyrobów akcyzowych o wskazanie, iż opodatkowaniu temu podlega jedynie zużycie wyrobów służących do przetwórstwa chemicznego, które są wymienione w załączniku nr 2 do ustawy. Załącznik ten nie zawiera tzw. asfaltów czy też samej ropy naftowej. Ponadto, ponieważ w art. 85 ust. 1 pkt 2 lit. b przyjęto rozwiązanie, zgodnie z którym dopuszczalne normy zużycia będą ustalane również dla alkoholu etylowego częściowo skażonego środkami skażającymi, w art. 8 ust. 4 odpowiednio określono przedmiot opodatkowania.

Art. 9 ust. 1 pkt 2 – zgodnie z art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne, posiadania koncesji nie wymaga wytwarzanie energii elektrycznej w źródłach o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nieprzekraczającej 50 MW, niezaliczanych do odnawialnych źródeł energii lub źródeł kogeneracyjnych. Zatem wytwórcy ci mogą sprzedawać energię elektryczną bez konieczności posiadania koncesji na wytwarzanie i obrót, w tym do nabywców końcowych. W związku z powyższym doprecyzowano dotychczasowe brzmienie przepisu w zakresie sprzedaży energii elektrycznej nabywcy końcowemu przez podmiot nieposiadający koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej, który wyprodukował tę energię.

Art. 9 ust. 2 – w nowym brzmieniu sprecyzowano, że straty, które są wyłączone spod opodatkowania, nie obejmują nielegalnie pobranej energii. W przypadku ujawnienia takich

strat i identyfikacji podmiotu odpowiedzialnego za nielegalny pobór energii za podatnika będzie uznawało się właśnie ten podmiot.

Art. 9 ust. 3 – zmiana dotyczy sytuacji, w której podmiot będący podatnikiem sprzedaje lub zużywa energię elektryczną, od której wcześniej został zapłacony podatek akcyzowy. W dotychczasowych przepisach zasada jednokrotnego opodatkowania akcyzą, określona w art. 8 ust. 6 nie miała zastosowania do energii elektrycznej. Mając na uwadze praktykę działalności firm posiadających koncesję (zakup energii elektrycznej z zapłaconym podatkiem akcyzowym) właściwe jest wprowadzenie analogicznego przepisu regulującego opisaną wyżej zasadę również dla energii elektrycznej. Zmiana regulacji w tym zakresie jest realizacją zasady równości wobec prawa.

Art. 10 ust. 2 (implementacja) – w związku z wprowadzeniem nowej definicji importu doprecyzowano zasady powstawania obowiązku podatkowego w przypadku importu wyrobów akcyzowych.

Art. 10 ust. 3 (implementacja) – w związku z wprowadzeniem w miejsce zarejestrowanego i niezarejestrowanego handlowca instytucji zarejestrowanego odbiorcy dostosowano zasady powstawania obowiązku podatkowego w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego do nowej instytucji.

Art. 11 – zmiana przepisu spowodowana jest koniecznością nowego uregulowania sposobu dokonywania płatności podatku akcyzowego. W związku z faktem, że spółki dystrybucyjne nie są w stanie w najbliższym czasie dostosować swoich systemów bilingowych do wpłat miesięcznych, które wynikały do tej pory z art. 25, konieczne było wypracowanie rozwiązania, które umożliwi powstanie obowiązku podatkowego i płatność akcyzy w momencie wydania energii i wystawiania blankietów lub faktur prognozowych, które są wystawiane w przypadku klientów, z którymi zawarte zostały umowy zawierające zapisy o dłuższych okresach rozliczeniowych. Modyfikacji uległ czas powstania obowiązku podatkowego, który co do zasady powstaje tak jak na podstawie dotychczasowych przepisów, w momencie wydania energii nabywcy końcowemu na terytorium kraju, jednakże musi być związany z wystawieniem blankietu lub faktury, dokumentujących ilość energii podlegającej wydaniu. Odpowiednio zmianie uległ zapis art. 24 ust. 1. Przedmiotowa zmiana nie generuje żadnych kosztów, a ma na celu jedynie usprawnienie sposobu rozliczania z podatnikami.

Art. 13 ust. 1 pkt 3 (implementacja) – zmiana wprowadzona w przedmiotowym przepisie ma na celu uporządkowanie i doprecyzowanie terminologii zastosowanej w przepisach ustawy do

terminologii zastosowanej w dyrektywie 2008/118/WE. Jest ona konsekwencją wprowadzenia definicji całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych na gruncie przepisów tej dyrektywy. W związku z powyższym niniejszą zmianą przepisu rozszerzono katalog podmiotów będących podatnikami akcyzy o podmioty, u których doszło do całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20, również gdy nie są właścicielami tych wyrobów.

Art. 13 ust. 1 pkt 5 i 6 (implementacja) – odpowiednio do przedmiotu opodatkowania uregulowano zakres podmiotowy opodatkowania akcyzą, zastępując zarejestrowanego handlowca zarejestrowanym odbierającym w przypadku nabycia przez niego wyrobów na rzecz innego podmiotu. Ponadto ustanowiono podatnikiem akcyzy zarejestrowanego wysyłającego – patrz uzasadnienie do art. 8 ust. 1 pkt 6.

Art. 13 ust. 6 – zmiany mają charakter dostosowawczy i wynikają ze zmian wprowadzonych w art. 24.

Art. 13 ust. 7 (implementacja) – w związku z wprowadzeniem instytucji zarejestrowanego wysyłającego i rezygnacją z dotychczasowej regulacji zawartej w art. 40 ust. 1 pkt 2 zrezygnowano również z wprowadzonego ustawą z dnia 21 maja 2009 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 98, poz. 819) przepisu art. 13 ust. 7.

Art. 14 ust. 5 pkt 2 (implementacja) – zmiana ma charakter porządkujący i podyktowana jest wprowadzeniem e-AD i dokumentu zastępującego e-AD.

Art. 14 ust. 5 pkt 4 – przepis uchylono z uwagi na zmiany dokonane w art. 65 ust. 7 i 7a, z których wynika, że istotą tzw. saldowania zabezpieczenia generalnego jest odnotowanie obciążenia tego zabezpieczenia kwotą zobowiązania podatkowego, natomiast ustalanie stanu wykorzystania jest czynnością towarzyszącą odnotowaniu, nierozłącznie z nim związaną.

Art. 14 ust. 5a i 5b – jednocześnie z uchyleniem art. 14 ust. 5 pkt 4 określono w ust. 5a i 5b tego artykułu właściwość miejscową organów podatkowych do odnotowywania obciążenia zabezpieczenia generalnego, a także do jego zwolnienia. Właściwość tę określono tak, aby przedłożenie przez podatnika dokumentów dotyczących zabezpieczenia generalnego organowi podatkowemu w celu odnotowania obciążenia zabezpieczenia generalnego lub jego zwolnienia mogło nastąpić w miejscu możliwie najbliższym podatnikowi, a odnotowanie mogło nastąpić w jak najkrótszym czasie. Patrz uzasadnienie do art. 65 ust. 7.

Art. 14 ust. 7 (implementacja) – zmiana ma charakter porządkujący i wynika z wprowadzenia instytucji zarejestrowanego wysyłającego.

Art. 14 ust. 9 (implementacja) – zmiany wprowadzone w tym przepisie są konsekwencją dodania regulacji przewidujących zwrot akcyzy w art. 42 ust. 8 oraz art. 82 ust. 2e.

Art. 17 ust. 3 – zmiany mają charakter dostosowawczy i wynikają ze zmian wprowadzonych w art. 24.

Art. 18 ust. 3 pkt 1, 3 i 4 (implementacja) – z uwagi na zmienioną siatkę pojęciową podmiotów uczestniczących w obrocie wyrobami akcyzowymi przemieszczanymi z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, wprowadzono odpowiednie zmiany w określonym w tym przepisie katalogu podmiotów ujętych w ewidencji prowadzonej przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Zmiany polegają na zastąpieniu instytucji zarejestrowanego handlowca instytucją zarejestrowanego odbiorcy, jak również wprowadzeniu instytucji zarejestrowanego wysyłającego. Zmiana pkt 4 ma na celu wprowadzenie do katalogu podmiotów ujętych w ewidencji prowadzonej przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych zarejestrowanych odbiorców, którzy mają zezwolenie na jedno przemieszczenie. Podmioty te będą również uczestniczyły w elektronicznym systemie przemieszczeń, stąd też weryfikacja ich danych w systemie SEED będzie niezbędna.

Art. 18 ust. 4 (implementacja) – zmiana przedmiotowego przepisu ma charakter dostosowawczy i wynika z potrzeby umożliwienia wykorzystania danych z ewidencji, o których mowa w art. 18 ust. 3 pkt 4 przez System.

Art. 21 ust. 3 pkt 1 – 3 (implementacja) – zmiany mają charakter dostosowawczy i wynikają z innych zmian merytorycznych. W pkt 1 wykreślono odwołanie do deklaracji uproszczonej składanej przez niezarejestrowanego handlowca. Podmiot ten został zastąpiony zarejestrowanym odbiorcą, który nie będzie składał deklaracji uproszczonej, ale deklarację podatkową określoną w art. 21 ust. 1. Zmiana ta stanowi konsekwencję wprowadzenia jednej instytucji zarejestrowanego odbiorcy w miejsce dotychczasowych dwóch instytucji: zarejestrowanego handlowca i niezarejestrowanego handlowca. Z uwagi na fakt, iż zarejestrowany odbiorca będzie mógł prowadzić działalność, polegającą na nabywaniu wewnątrzwspólnotowo wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, zarówno cyklicznie, jak i jednorazowo, zobowiązano go do składania w każdym przypadku jednego rodzaju deklaracji (tj. deklaracji podatkowej). W związku

z tym zmieni się termin składania deklaracji oraz zapłaty akcyzy przez zarejestrowanego odbiorcę posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych (dotychczasowy niezarejestrowany handlowiec). Obowiązujący dotychczas termin składania deklaracji wynoszący 3 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego, wydłuży się do 22 – 53 dni – w zależności od dnia miesiąca, w którym powstanie obowiązek podatkowy.

W pkt 3 przepis uzupełniono o przypadki całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych wprowadzone w art. 8 ust. 3.

Art. 21 ust. 7 – nowelizacja art. 21 ust. 7 pkt 1 ma charakter doprecyzowujący i polega na wprowadzeniu w nim odwołania do art. 21 ust. 7 pkt 4 lit b. Przepis zawarty w art. 21 ust. 7 pkt 4 lit. b reguluje kwestię rozliczenia wartości podatkowych znaków akcyzy nanoszonych w składzie podatkowym na wyroby właściciela, o którym mowa w art. 13 ust. 3. Zmiana wynika z faktu, że w praktyce powstały wątpliwości czy właściciel, o którym mowa w art. 13 ust. 3, może rozliczyć wartość podatkowych znaków akcyzy również w oparciu o przepis art. 21 ust. 7 pkt 1, który pozwala na rozliczenie tej wartości następnego dnia po naniesieniu znaków akcyzy na wyroby akcyzowe, gdy oznaczanie wyrobów akcyzowych odbywa się w składzie podatkowym. W celu uniknięcia tego typu wątpliwości wprowadzono odwołanie, o którym mowa na wstępie. Nowelizacja art. 21 ust. 7 polega również na zastąpieniu pojęć zarejestrowanego handlowca i niezarejestrowanego handlowca pojęciem zarejestrowanego odbiorcy i jest konsekwencją nowego zdefiniowania podmiotów. Patrz uzasadnienie do art. 2 pkt 13.

W art. 21 ust. 7 pkt 2 lit. d wprowadzono możliwość rozliczenia wartości podatkowych znaków akcyzy przez przedstawiciela podatkowego. Zgodnie z art. 116 ust. 1 pkt 4 przedstawiciel podatkowy jest obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, zatem powinien mieć możliwość rozliczenia w podatku akcyzowym wartości podatkowych znaków akcyzy. Z uwagi na to, że z całokształtu uregulowań dotyczących podatku akcyzowego wynika, że do składu podatkowego mogą być wprowadzane w procedurze zawieszenia poboru akcyzy również wyroby akcyzowe oznaczone znakami akcyzy na terytorium państwa trzeciego, znowelizowano zapis art. 21 ust. 7 pkt 3 poprzez uwzględnienie w nim przypadku importu.

Art. 21 ust. 8 – zgodnie z obecnym brzmieniem przepisu kwota akcyzy od wyprodukowanych wyrobów akcyzowych może zostać obniżona o akcyzę zapłaconą od zużytych do ich wyprodukowania wyrobów akcyzowych. W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych w nowym brzmieniu doprecyzowano, iż kwota akcyzy od wyprodukowanych wyrobów

akcyzowych może zostać obniżona o akcyzę zapłaconą od zużytych do ich wyprodukowania wyrobów akcyzowych, ale tylko od tych, które weszły w skład wyprodukowanego wyrobu. W przypadku wyrobów akcyzowych zużytych do produkcji, które nie wchodzą w skład wyprodukowanego wyrobu, nie zawsze jest bowiem możliwe stwierdzenie, jaka ich ilość została zużyta do wyprodukowania konkretnego wyrobu, np. w sytuacji zużywania energii elektrycznej do wytworzenia światła podczas produkcji wyrobów akcyzowych.

Art. 21 ust. 9 (implementacja) – celem zmiany jest doprecyzowanie przepisu regulującego zasady składania deklaracji podatkowych w przypadku ubytków wyrobów akcyzowych, tak aby miały zastosowanie również do całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych. Instytucja ta została wprowadzona zgodnie z wymogiem dyrektywy 2008/118/WE. Ponadto wyłączono konieczność składania deklaracji w przypadku ubytków i całkowitego zniszczenia, o których mowa w art. 30 ust. 3. W sytuacjach tych deklaracja jest zbędna.

Art. 23 ust. 1 i 4 (implementacja) – zmiany są konsekwencją wprowadzenia nowego nazewnictwa podmiotów (patrz uzasadnienie do art. 2 ust. 1 pkt 13), tj. zarejestrowanego odbiorcy, posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca (przy jednoczesnej rezygnacji z instytucji niezarejestrowanego handlowca), jak również zarejestrowanego odbiorcy, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca (przy jednoczesnej rezygnacji z instytucji zarejestrowanego handlowca). Zmiany w art. 23 ust. 4, regulującym zasady obniżania wpłat dziennych o wartość podatkowych znaków akcyzy, są konsekwencją wprowadzenia zmian w art. 21 ust. 7.

Art. 24 ust. 1 – zmiana jest konsekwencją zmian wprowadzonych w art. 11 i polega na określeniu szczegółowo płatności i terminu składania deklaracji podatkowych dla podatników akcyzy od energii elektrycznej w związku z nową koncepcją podejścia do obowiązku podatkowego w przypadku sprzedaży energii elektrycznej nabywcom końcowym na terytorium kraju. I tak przepis określa, że podatnik zobowiązany jest złożyć deklarację i zapłacić podatek do 25 dnia miesiąca, który następuje po miesiącu, w którym upłynął termin płatności określony w umowie właściwej dla rozliczeń z tytułu dostaw energii elektrycznej albo jeżeli termin ten nie został określony w umowie – do 25. dnia miesiąca, który następuje po miesiącu, w którym upłynął termin płatności wynikający z faktury lub innego dokumentu wystawionego przez podatnika, z którego wynika zapłata należności za sprzedaną przez podatnika energię elektryczną, a jeżeli termin płatności nie został określony w umowie ani

w fakturze lub w tym dokumencie – do 25. dnia miesiąca, który następuje po miesiącu, w którym wystawiono fakturę lub ten dokument – w przypadku sprzedaży energii elektrycznej nabywcy końcowemu na terytorium kraju.

Art. 24 ust. 2 – w przepisie tym uregulowano sytuację, w której wytwórca energii elektrycznej nie będzie musiał składać deklaracji podatkowej, jeżeli nie będzie posiadał żadnych zobowiązań podatkowych, a jego działalność będzie ograniczała się tylko do energii elektrycznej zwolnionej od akcyzy.

Art. 25 – w związku z nowym brzmieniem art. 24 regulacje dotyczące wpłat miesięcznych wynikające z obecnego brzmienia art. 25 nie będą miały zastosowania, skoro podatnicy będą uiszczać podatek na podstawie blankietów lub faktur prognozowych, które wystawiane są z częstotliwością jedno-, dwu- lub trzymiesięczną. W związku z powyższym art. 25 został uchylony.

Art. 26 ust. 2 pkt 2 – zmiana jest konsekwencją zmian wprowadzonych w art. 24 i polega na zastąpieniu odesłania do art. 24 odesłaniem do art. 24 ust. 1.

Art. 30 ust. 3 (implementacja) – zmiana wprowadzona w tym przepisie wynika bezpośrednio ze zmiany art. 8 ust. 3. W celu implementacji art. 7 ust. 4 dyrektywy 2008/118/WE zachowano dotychczasową konstrukcję zwolnienia od akcyzy. Oznacza to, że zakres zwolnienia obejmuje ubytki lub całkowite zniszczenie wyrobów akcyzowych powstałe wskutek zdarzenia losowego lub siły wyższej, pod warunkiem że podatnik wykaże zaistnienie okoliczności uprawniających do zwolnienia. Zwolnienie dotyczy, analogicznie jak w art. 8 ust. 3, wyrobów akcyzowych, określonych w art. 2 ust. 1 pkt 20.

Art. 30 ust. 5 (implementacja) – w związku ze zwolnieniem od akcyzy, obok ubytków wyrobów akcyzowych, również ich całkowitego zniszczenia, zasadnym stało się zastosowanie jednakowych kryteriów, w których przedmiotowe zwolnienia nie mają zastosowania. Dotyczy to np. sytuacji, gdy ubytki lub całkowite zniszczenie wyrobów akcyzowych wynikają z popełnienia przestępstwa przeciwko mieniu.

Dyrektywa Rady 2008/118/WE jednakowo reguluje kwestie dotyczące całkowitego zniszczenia i nieodwracalnej utraty (w celu zachowania zgodności z dotychczasową, utrwaloną w przepisach akcyzowych i praktyce nomenklaturą ustawa posługuje się terminem „ubytki wyrobów akcyzowych”) wynikające z właściwości fizykochemicznych, nieprzewidzianych okoliczności, działania siły wyższej lub zezwolenia udzielonego przez organy państwa.

Należy jednak wskazać, iż przepis art. 7 ust. 5 ww. dyrektywy pozostawia państwom członkowskim swobodę ustanowienia własnych zasad i warunków ustalania całkowitego zniszczenia i nieodwracalnej utraty wyrobów akcyzowych.

Art. 30 ust. 7 – z dotychczasowej treści przepisu wykreślone zostały wyrazy „w elektrociepłowniach”. Zmiana wynika z faktu, że ustawa nie zawiera definicji legalnej słowa elektrociepłownia. Powyższa zmiana pozwala także ujednolicić nazewnictwo dotyczące procesu produkcji ciepła i energii w skojarzeniu z ustawą – Prawo energetyczne. W praktyce produkcji energii elektrycznej zawsze towarzyszy wytwarzanie ciepła, bez względu na to, czy energia produkowana jest w elektrociepłowni, czy elektrowni. Wprowadzona zmiana ma celu wyeliminowanie wątpliwości dotyczących zwolnienia od akcyzy zużycia energii elektrycznej w procesie produkcji energii elektrycznej i ciepła w skojarzeniu. Zwolnienie od akcyzy dla energii elektrycznej zużywanej w procesach produkcji energii elektrycznej i ciepła w skojarzeniu nie będzie wymagało rozpatrywania, czy zużycie nastąpiło w elektrowni, czy elektrociepłowni.

Art. 30 ust. 9 pkt 1 i 1a – zmiana ma na celu doprecyzowanie regulacji dotyczącej zwolnienia całkowicie skażonego alkoholu etylowego. Jest to zwolnienie obligatoryjne wynikające z przepisów wspólnotowych. Art. 27 dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych przewiduje zwolnienie alkoholu etylowego całkowicie denaturowanego zgodnie z wymogami każdego państwa członkowskiego, przy czym wymogi takie muszą być należycie podane do wiadomości i zaakceptowane zgodnie z ust. 3 i 4 tego artykułu. Zwolnienie to uzależnione jest od stosowania przepisów dyrektywy 92/12/EWG, dotyczących handlowego przemieszczania alkoholu etylowego całkowicie denaturowanego. Publikacja wykazu skaźników, zaakceptowanych przez inne państwa członkowskie i Komisję Europejską, używanych do całkowitego skażenia alkoholu etylowego, dopuszczonych do stosowania przez jakiekolwiek państwo Unii Europejskiej, następuje w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego, które stanowi, co następuje: „(...) na podstawie art. 27 ust. 1 lit. a dyrektywy 92/83/EWG Państwa Członkowskie są zobowiązane zwolnić z podatku akcyzowego alkohole, które zostały całkowicie skażone zgodnie z wymaganiami jakiegokolwiek Państwa Członkowskiego, pod warunkiem, że wymagania te zostały należycie zgłoszone i zaakceptowane zgodnie z warunkami ustanowionymi w ust. 3 i 4 tego artykułu; (...)”. Zgodnie z art. 1 ww. rozporządzenia 3199/93 substancje skażające, które są wykorzystawa-

ne w każdym państwie członkowskim do celów całkowitego skażenia alkoholi, zgodnie z art. 27 ust. 1 lit. a) dyrektywy 92/83/EWG, są takie jak określone w załączniku do tego rozporządzenia.

Analiza art. 27 ust. 1 dyrektywy 92/83/EWG oraz rozporządzenia 3199/93 prowadzi do następujących wniosków:

1. Państwa członkowskie obowiązane są zwalniać z podatku akcyzowego (na warunkach przez nie określonych, zgodnie z prawem europejskim) alkohol skażony zgodnie z wymogami jakiegokolwiek państwa członkowskiego, pod warunkiem że skażalniki są notyfikowane i zaakceptowane zgodnie z odpowiednią procedurą wspólnotową.
2. Państwo członkowskie notyfikuje swój krajowy sposób denaturacji alkoholu Komisji Europejskiej – skażalniki wskazane przez dane państwo umieszczane są następnie w załączniku do rozporządzenia 3199/93.
3. Regulacja wspólnotowa ma na celu doprowadzenie do zwolnienia od akcyzy na rynku wewnętrznym alkoholu denaturowanego w krajach członkowskich, pod warunkiem że alkohol ten został skażony w państwie członkowskim, zgodnie z przekazaną Komisji Europejskiej przez to państwo informacją o środkach stosowanych na jego terytorium do denaturacji alkoholu, pod warunkiem akceptacji (w odpowiedniej procedurze) przez Komisję i państwa członkowskie danego sposobu skażania.
4. Państwo członkowskie obowiązane jest na swoim terytorium stosować w procesie produkcji alkoholu etylowego wyłącznie sposób skażenia zgłoszony przez to państwo Komisji Europejskiej i zaakceptowany zgodnie z procedurą określoną w art. 27 dyrektywy 92/83/EWG; ujawniony następnie w załączniku do rozporządzenia 3199/93.

Mając powyższe na uwadze, w zmienionym art. 30 ust. 9 rozróżniono dwa przypadki zwolnienia alkoholu etylowego całkowicie skażonego: zwolnienie alkoholu etylowego produkowanego w kraju wyłącznie, gdy jest skażony przy użyciu skażalników dopuszczonych przez Polskę (art. 30 ust. 9 pkt 1a), oraz alkoholu etylowego importowanego albo nabywanego wewnątrzwspólnotowo, gdy jest skażony przy pomocy skażalników dopuszczonych przez inne, obojętnie które państwo członkowskie (art. 30 ust. 9 pkt 1).

Art. 31 ust. 1 – 4 i 6 pkt 1 (implementacja) – zmiany proponowane w art. 31 mają przede wszystkim charakter redakcyjny i dostosowują treść tego przepisu do terminologii zastosowanej w dyrektywie 2008/118/WE. Art. 12 dyrektywy 2008/118/WE jest powtórzeniem treści art. 23 dyrektywy 92/12/EWG. Zmieniona treść art. 31 reguluje ten sam

zakres spraw jak dotychczas, doprecyzowując jednocześnie, że zwolnienie dla organizacji międzynarodowych wynikające z ust. 1 pkt 3 tego artykułu dotyczy organizacji międzynarodowych uznanych przez właściwe organy na terytorium kraju, a zwolnienie wynikające z ust. 1 pkt 5 tego artykułu uwarunkowane jest zwolnieniem wyrobów z podatku od towarów i usług. Należy podkreślić, iż warunki i granice zakresu zwolnień dla organizacji międzynarodowych w tym np. ewentualny wymóg posiadania przedstawicielstwa na terytorium kraju określają konwencje międzynarodowe.

Art. 32 w ust. 1 pkt 1 – zmiana przepisu stanowi konsekwencję zmiany definicji podmiotu zużywającego (art. 2 ust. 1 pkt 22). Warunek posiadania statku powietrznego zastąpiony został warunkiem dostarczania nabytych wyrobów akcyzowych bezpośrednio do zbiornika na stałe zamontowanego na statku powietrznym oraz warunkiem zidentyfikowania w dokumencie dostawy statku powietrznego, na który będą dostarczane nabyte wyroby akcyzowe korzystające z przedmiotowego zwolnienia. Warunki te wynikają z prowadzenia działalności jako podmiot zużywający.

Art. 32 ust. 1 pkt 2 – zmiana polega na rozszerzeniu zwolnienia od akcyzy paliw żeglugowych poprzez objęcie tym zwolnieniem wszystkich wyrobów energetycznych wykorzystywanych do celów żeglugowych, a nie jak dotychczas tylko ograniczonego katalogu wyrobów (tj. olejów smarowych oznaczonych kodem CN 2710 19 81, olejów napędowych i opałowych). Zmiana dostosowuje przepisy krajowe do postanowień art. 14 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej, na mocy którego poza przepisami ogólnymi wymienionymi w dyrektywie 92/12/EWG w sprawie zwolnionych zastosowań produktów podlegających opodatkowaniu, i bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych, państwa członkowskie zwalniają od podatku na warunkach, które ustanawiają do celów zapewnienia prawidłowego i prostego stosowania takich zwolnień oraz zapobieżenia jakimkolwiek oszustwom podatkowym, unikaniu lub nadużyciom, produkty energetyczne dostarczane w celu zastosowania jako paliwo do celów żeglugi na wodach terytorialnych Wspólnoty (włącznie z połowami), z wyłączeniem prywatnej żeglugi niehandlowej i energii elektrycznej produkowanej na pokładzie statku. Ponadto dokonano zmiany przepisu w związku ze zmianą definicji podmiotu zużywającego, na podstawie której dla zastosowania przedmiotowego zwolnienia podmiot zużywający nie będzie zobligowany do posiadania jednostki pływającej. Warunek posiadania jednostki pływającej zastąpiony został warunkiem dostarczania nabytych

wyrobów bezpośrednio do zbiornika na stałe zamontowanego na jednostce pływającej oraz warunkiem zidentyfikowania w dokumencie dostawy jednostki pływającej, na którą będą dostarczane nabyte wyroby korzystające z przedmiotowego zwolnienia. Warunki te wynikają z prowadzenia działalności jako podmiot zużywający.

Art. 32 ust. 1a – określone w przedmiotowym przepisie zwolnienie stanowi implementację art. 15 lit. j dyrektywy Rady 2003/96/WE w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania podatków energetycznych i energii elektrycznej. Zgodnie z przedmiotowym przepisem bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych, państwa członkowskie mogą przyznać, pod kontrolą fiskalną, całkowite lub częściowe zwolnienie lub obniżki w zakresie poziomu opodatkowania wobec paliw silnikowych wykorzystywanych w dziedzinie wytwarzania, rozwoju, badania i konserwacji statków powietrznych i statków. Zwolnienie to wprowadzone zostało na wniosek H. Cegielski – Poznań, jedyne go producenta w kraju silników do napędu morskich jednostek pływających, który w trakcie prac legislacyjnych nad zmianą ustawy o podatku akcyzowym wniósł o zmianę rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 lutego 2009 r. w sprawie zwolnień od podatku akcyzowego (Dz. U. Nr 32, poz. 228), poprzez wprowadzenie zwolnienia dla oleju opałowego wykorzystywanego do prowadzenia prób zdawczych u producenta silników dla morskich jednostek pływających. Z uzyskanych od producenta silników informacji wynika, iż do prowadzenia prób zdawczych wykorzystywany jest olej opałowy z normalnej destylacji do temperatury 350°C max do 29 % i o gęstości w temperaturze 15°C powyżej 890 kg/m³.

Art. 32 ust. 3 pkt 4 i 5 oraz ust. 5 pkt 1 i 3 (implementacja) – zmiany stanowią konsekwencję wprowadzenia w ustawie terminologii zastosowanej w dyrektywie 2008/118/WE i polega na zastąpieniu pojęć „zarejestrowanego handlowca” i „niezarejestrowanego handlowca” nowym pojęciem „zarejestrowanego odbiorcy”.

Art. 32 ust. 3 pkt 9 – w związku ze zmianą definicji podmiotu pośredniczącego w art. 2 ust. 1 pkt 23 i przyjęciem, iż podmiotem pośredniczącym będzie mógł być również podmiot prowadzący skład podatkowy (w tym zużywający wyroby akcyzowe zwolnione od akcyzy ze względu na przeznaczenie), dodano nowy przypadek stosowania zwolnienia, uwzględniający sytuacje, w których zużycia wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie dokonuje podmiot pośredniczący występujący w danym stanie faktycznym jako podmiot zużywający.

Art. 32 ust. 4 pkt 1 – zmiana konsumuje postanowienia art. 14 ust. 1 lit. a dyrektywy Rady 2003/96/WE w sprawie restrukturyzacji przepisów ramowych dotyczących opodatkowania

produktów energetycznych i energii elektrycznej, zgodnie z którym państwa członkowskie zwalniają produkty energetyczne i energię elektryczną wykorzystywaną do produkcji energii elektrycznej.

Art. 32 ust. 4 pkt 2 – z uwagi na zmienioną treść art. 85 ust. 1 pkt 2 lit. b, zgodnie z którym dopuszczalne normy zużycia będą ustalane również dla alkoholu etylowego częściowo skażonego środkami skażającymi i wykorzystywanego do produkcji produktów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, w art. 32 ust. 4 pkt 2 dodano warunek zwolnienia od akcyzy dla przedmiotowego alkoholu etylowego dotyczący ilości zwalnianego alkoholu w przypadku zużywania tego alkoholu przez podmiot zużywający (producenta produktów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi na bazie skażonego częściowo alkoholu etylowego). Określone zostało, iż podmiot zużywający może korzystać ze zwolnienia od akcyzy dla alkoholu etylowego jw. w ilości nieprzekraczającej norm zużycia ustalonych przez właściwego naczelnika urzędu celnego, w drodze decyzji. Powyższe rozwiązanie prawne pozwoli uzyskać pełną informację odnośnie ilości alkoholu etylowego, która faktycznie podlegać powinna zwolnieniu od akcyzy na podstawie art. 32 ust. 2 pkt 2 projektu ustawy. Zapobiegnie tym samym możliwość występowania nieprawidłowości i nadużyć w stosowaniu przedmiotowego zwolnienia.

Art. 32 ust. 5 pkt 1 – w celu uniknięcia ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych doprecyzowano, że objęcie wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie zabezpieczeniem, ma na celu zabezpieczyć kwotę zobowiązania podatkowego mogącego powstać nie tylko w wyniku naruszenia warunków zwolnienia, ale również w wyniku użycia przedmiotowych wyrobów niezgodnie z przeznaczeniem uprawniającym do zwolnienia od akcyzy. Dotychczasowy zapis wskazywał jedynie na naruszenie warunków zwolnienia (art. 32 ust. 5 – 13) i mógł powodować nieprawidłowe oszacowanie wysokości zobowiązania podatkowego objętego zabezpieczeniem.

Art. 32 ust. 5 pkt 3 – wyłączono obowiązek prowadzenia ewidencji wyrobów zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie w stosunku do podmiotu zużywającego, który pozostałe węglowodory gazowe o kodach CN od 2711 12 11 do 2711 19 00 używa wyłącznie do celów opałowych.

Art. 32 ust. 14 – w związku z uregulowaniem w ustawie zasad zwrotu wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie do podmiotu, od którego zostały nabyte, w niniejszym przepisie określono sposób dokumentowania tego zwrotu. Zwrot będzie

się odbywał na podstawie nowo wystawionego dokumentu dostawy. Szczegółowe zasady dokonywania tego zwrotu zostaną określone w rozporządzeniu wykonawczym.

Art. 38 ust. 1 pkt 1 – w związku z brzmieniem art. 42 ust. 1a, w którym uregulowano przypadki powrotnego wprowadzenia do składu podatkowego wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie, niedostarczonych ze składu podatkowego do podmiotu pośredniczącego albo ze składu podatkowego do podmiotu zużywającego, rozszerzono delegację dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w drodze rozporządzenia wzoru i sposobu stosowania dokumentu dostawy również w sytuacji, o której mowa w dodanym ww. art. 42 ust. 1a.

Art. 38 ust. 1 pkt 4 – w przepisie dodano delegację dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do uregulowania warunków i sposobu zwrotu wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie do podmiotu pośredniczącego albo do składu podatkowego.

Art. 38 ust. 2 pkt 2 – rozszerzono delegację dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych o możliwość określenia sytuacji, w których dla zastosowania zwolnienia od akcyzy nie muszą być spełnione niektóre albo wszystkie warunki, o których mowa w art. 32 ust. 3 lub 5 – 13. W przypadku niektórych zwolnień, takich jak np. zwolnienie gazu płynnego do celów opałowych rozlewanego w składzie podatkowym do butli gazowych, zwolnienie nie powinno być ograniczone tylko do przemieszczania pomiędzy składem podatkowym, podmiotem pośredniczącym i podmiotem zużywającym. W tym przypadku możliwe będzie występowanie większej ilości pośredników.

Art. 40 ust. 1 pkt 1 – w art. 40 ust. 1 pkt 1 lit. a z uwagi na konieczność uregulowania kwestii związanych ze zwrotem do składu podatkowego (np. w związku z reklamacją) wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie wyprowadzonych ze składu podatkowego i skutecznie dostarczonych do podmiotu pośredniczącego albo podmiotu zużywającego, wprowadzono możliwość ponownego objęcia procedurą zawieszenia poboru akcyzy w składzie podatkowym takich wyrobów. Potrzeba zmiany przepisów w tym zakresie była sygnalizowana przez podmioty i organy podatkowe.

Art. 40 ust. 1 pkt 2 (implementacja) – przepis stanowi implementację art. 17 ust. 1 lit. b dyrektywy 2008/118/WE, który wskazuje na możliwość przemieszczania wyrobów akcyzowych wysyłanych przez zarejestrowanego wysyłającego w procedurze zawieszenia

poboru akcyzy z miejsca importu na terytorium kraju do jednego z miejsc przeznaczenia na terytorium kraju.

Art. 40 ust. 1 pkt 3 (implementacja) – w związku z wprowadzeniem instytucji zarejestrowanego wysyłającego i rezygnacją z konieczności wprowadzania wyrobów akcyzowych importowanych i objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy do składu podatkowego importera (dotychczasowy art. 40 ust. 1 pkt 2), zrezygnowano również z wprowadzonego ustawą z dnia 21 maja 2009 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 98, poz. 819) wyjątku od powyższej zasady, dotyczącego węglowodorów gazowych.

Art. 40 ust. 2 pkt 6 – 7 i 9 (implementacja) – w związku z uchyceniem art. 31 ust. 2 i zmianą brzmienia art. 31 ust. 1 (patrz uzasadnienie do zmiany przedmiotowego przepisu) w przepisach tych dokonano niezbędnych zmian redakcyjnych. Dodatkowo w art. 40 ust. 2 pkt 7 zastąpiono pojęcie „zarejestrowanego handlowca” pojęciem „zarejestrowanego odbiorcy” – zgodnie z definicją zawartą w art. 2 ust. 1 pkt 13.

Art. 40 ust. 2 pkt 10 (implementacja) – stanowi nową regulację, określającą przypadki przemieszczania importowanych wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy z miejsca importu na terytorium kraju do miejsca przeznaczenia na terytorium państwa członkowskiego. Niniejszy przepis stanowi implementację art. 17 ust. 1 lit. b dyrektywy 2008/118/WE.

Art. 40 ust. 2 pkt 11 (implementacja) – reguluje przypadki przemieszczania importowanych wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy z miejsca importu na terytorium państwa członkowskiego do miejsca odbioru na terytorium kraju i stanowi implementację art. 17 ust. 1 lit. b dyrektywy 2008/118/WE.

Art. 40 ust. 3 i 4 (implementacja) – rezygnacja z dotychczasowej treści obu przepisów jest konsekwencją przyjęcia na gruncie dyrektywy 2008/118/WE (art. 4 pkt 8), a w związku z tym również na gruncie krajowych regulacji (art. 2 ust. 1 pkt 7), iż z importem wyrobów akcyzowych nie mamy do czynienia, dopóki wyroby akcyzowe są objęte zawieszającą procedurą celną. Obecne regulacje, zawarte w art. 40 ust. 3 i 4, przewidują w przypadku objęcia wyrobów akcyzowych zawieszającą procedurą celną – zawieszenie poboru akcyzy. Znowelizowany przepis art. 40 ust. 3 stanowi implementację regulacji zawartej w art. 17 ust. 1 dyrektywy 2008/118/WE, w myśl której w przypadkach wskazanych w tym przepisie wyroby akcyzowe mogą być przemieszczane w procedurze zawieszenia poboru akcyzy także wtedy, gdy przemieszczane są przez terytorium państwa trzeciego.

Art. 40 ust. 6 – w wyniku zmiany możliwe będzie stosowanie instytucji przedpłaty akcyzy w przypadku prowadzenia działalności w zakresie produkcji wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa. Obecna regulacja przewiduje możliwość prowadzenia działalności w zakresie produkcji ww. wyrobów poza składem podatkowym jedynie w przypadku określonym w art. 47 ust. 1 pkt 1.

Art. 40 ust. 8 (implementacja) – przepis stanowi implementację art. 13 ust. 3 dyrektywy 2008/118/WE, który wyłącza stosowanie procedury zawieszenia poboru akcyzy w odniesieniu do wyrobów akcyzowych przeznaczonych dla sił zbrojnych wymienionych w art. 31 ust. 1 pkt 4 – w przypadku stosowania procedury bezpośrednio opartej na Traktacie Północnoatlantyckim.

Art. 41 ust. 1 (implementacja) – zmiana treści przepisu w stosunku do jego dotychczasowego brzmienia polega na zastąpieniu warunku stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy (określonego w pkt 1 tego ustępu), jakim jest dołączenie do przemieszczanych wyrobów akcyzowych administracyjnego dokumentu towarzyszącego, warunkiem stosowania e-AD albo dokumentu zastępującego e-AD. Zmiana została dokonana w celu implementacji art. 21 ust. 1 i art. 26 dyrektywy 2008/118/WE, zgodnie z którymi przemieszczanie wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy będzie miało miejsce, co do zasady, na podstawie e-AD, tj. elektronicznego administracyjnego dokumentu. W przypadkach incydentalnych, gdy system elektroniczny nie będzie dostępny – zastosowanie będzie miał natomiast dokument zastępujący e-AD.

Art. 41 ust. 2 i 3 – zmiana ma charakter redakcyjny i jest związana z nowym brzmieniem art. 31 (patrz uzasadnienie do art. 31).

Art. 41 ust. 4 (implementacja) – zmiana brzmienia przepisu jest m. in. konsekwencją wprowadzenia zmian w zakresie dokumentowania przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy w wyniku wprowadzenia Systemu. Zgodnie z nowym brzmieniem przepisu warunkiem zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy w przypadku przemieszczania na terytorium kraju w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 40 ust. 6, będzie wyłącznie dołączenie dokumentów handlowych zamiast e-AD (a nie jak dotychczas zamiast administracyjnego dokumentu towarzyszącego w formie papierowej). Ponadto dodanie wyrazu „wyłącznie” ma na celu jednoznaczne wskazanie, iż w tym przypadku nie zachodzi konieczność spełnienia warunku stosowania procedury

zawieszenia poboru akcyzy przy przemieszczaniu wyrobów akcyzowych, jakim jest złożenie zabezpieczenia akcyzowego.

Art. 41 ust. 5 (implementacja) – zmiana treści przepisu w stosunku do jego dotychczasowego brzmienia polega na wprowadzeniu nowej formy dokumentowania odbioru wyrobów akcyzowych przemieszczanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy i jest związana z przyjęciem Systemu. W nowym brzmieniu przepisu przy przemieszczaniu wyrobów akcyzowych nie powstanie zobowiązanie podatkowe i wygaśnie powstały obowiązek podatkowy ciążyący na podatniku, co do zasady, z chwilą otrzymania przez niego raportu odbioru, a w przypadku awarii Systemu – dokumentu zastępującego raport odbioru, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 28.

Art. 41 ust. 6 – 8 i 14 (implementacja) – w związku z wprowadzeniem Systemu przy dokumentowaniu przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, zrezygnowano z przepisów dotyczących stosowania i dokumentowania tej procedury na podstawie administracyjnych dokumentów towarzyszących w formie papierowej.

Art. 41 ust. 9 (implementacja) – zmiana polega na doprecyzowaniu brzmienia przepisu poprzez wyraźne wskazanie, że procedura zawieszenia poboru akcyzy nie ma zastosowania wobec wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy, które są przemieszczane między składami podatkowymi na terytorium kraju (z wyjątkiem składów podatkowych tego samego podmiotu), w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej lub w celu dokonania eksportu. Zmiana tego przepisu ma przede wszystkim na celu umożliwienie przemieszczania wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru z miejsca importu do składu podatkowego na terytorium kraju. Zgodnie z definicją zarejestrowanego wysyłającego podmiot ten wysyła importowane wyroby akcyzowe z miejsca importu z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy m.in. do składu podatkowego na terytorium kraju. Z przepisów ustawy wynika, że wyroby importowane mogą być oznaczone znakami akcyzy zarówno w państwie trzecim, jak i w składzie podatkowym przed zakończeniem procedury zawieszenia poboru akcyzy. Względny praktyczny często przemawiają za oznaczaniem wyrobów akcyzowych na linii produkcyjnej, a więc w omawianym przypadku w państwie trzecim. Importowane wyroby mogą być następnie przemieszczane na terytorium kraju od zarejestrowanego wysyłającego do składu podatkowego. Mając na uwadze powyższe zaproponowano zmianę art. 41 ust. 9 pozwalającą na przemieszczanie w takich przypadkach na terytorium kraju wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.

Art. 41 ust. 10 – 13 (implementacja) – w związku z faktem, iż przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy będzie się odbywało na podstawie e-AD, które będą ewidencjonowane przez System, zrezygnowano z regulacji przewidujących obowiązek prowadzenia ewidencji administracyjnych dokumentów towarzyszących w formie papierowej. Pozostawiono natomiast obowiązek ewidencji dokumentów handlowych, na podstawie których przemieszczane są wyroby akcyzowe inne niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objęte stawką akcyzy inną niż stawka zerowa.

Art. 41 ust. 15 (implementacja) – zmiana dotychczasowego przepisu polega na wprowadzeniu nowych zasad zamieszczania informacji o dokonanej kontroli przez właściwego naczelnika urzędu celnego. Zgodnie z obowiązującym brzmieniem przepisu właściwy naczelnik urzędu celnego jest obowiązany do zamieszczania informacji o dokonanej kontroli na administracyjnym dokumencie towarzyszącym. W związku z wprowadzeniem e-AD, w nowym stanie prawnym informacja ta będzie zamieszczana w Systemie. Dodatkowo przepis zobowiązuje właściwego naczelnika urzędu celnego do zamieszczania w Systemie informacji o innych zdarzeniach, które wystąpiły w trakcie przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy i mogą mieć wpływ na to przemieszczanie lub dokumentowanie tej procedury. Szczegółowy opis zdarzeń i informacji zamieszczanych przez właściwego naczelnika urzędu celnego w Systemie zostanie uregulowany w rozporządzeniu wykonawczym, wydanym przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych na podstawie delegacji określonej w art. 41h ust 3.

Art. 41a (implementacja) – reguluje zasady określania momentu rozpoczęcia i zakończenia przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy. W przepisie tym wskazano również warunki, które muszą zostać spełnione, aby przemieszczanie zostało rozpoczęte oraz uregulowano kwestie dotyczące stosowania zabezpieczenia akcyzowego. Celem wprowadzenia regulacji jest również określenie sytuacji, w których wyroby akcyzowe mogą zostać wyprowadzone ze składu podatkowego lub z miejsca importu w procedurze zawieszenia poboru akcyzy z zastosowaniem Systemu. Zgodnie z przedmiotowym przepisem przemieszczanie wyrobów akcyzowych ulega rozpoczęciu w momencie ich wyprowadzenia ze składu podatkowego lub dopuszczenia do obrotu w przypadku importu, pod warunkiem że dane dotyczące wyrobów akcyzowych zawarte w zgłoszeniu celnym zgadzają się z danymi zawartymi w e-AD, sprawdzonym pod względem kompletności i prawidłowości danych i któremu został nadany numer referencyjny. Natomiast zakończenie przemieszczania następuje w momencie odbioru wyrobów akcy-

zowych przez podmiot uprawniony lub z chwilą ich wyprowadzenia poza terytorium Unii Europejskiej.

Warunkiem rozpoczęcia przemieszczania jest przesłanie do Systemu projektu e-AD oraz pozytywna jego weryfikacja (sprawdzenie kompletności i prawidłowości danych) przez System albo sporządzenie papierowego dokumentu zastępującego e-AD, gdy System jest niedostępny, a także przekazanie go właściwemu naczelnikowi urzędu celnego. Zaznaczyć w tym miejscu należy, iż w przypadku przemieszczania w procedurze zawieszenia poboru akcyzy importowanych wyrobów akcyzowych – zarejestrowany wysyłający będzie obowiązany przesłać do Systemu projekt e-AD przed dopuszczeniem do obrotu tych wyrobów (art. 41a ust. 4).

Weryfikacja projektu e-AD ma na celu zapewnienie prawidłowości danych wprowadzanych przez podmiot do e-AD.

Do przemieszczanych wyrobów akcyzowych powinien zostać załączony wydruk e-AD z nadanym numerem referencyjnym lub z innym dokumentem handlowym, w którym umieszczono numer referencyjny nadany przez System. W przypadku procedury awaryjnej przemieszczenie wyrobów akcyzowych następuje z dokumentem zastępującym e-AD.

Obciążenie zabezpieczenia generalnego albo objęcie przemieszczanych wyrobów zabezpieczeniem ryczałtowym następuje automatycznie w Ogólnopolskim Systemie Obsługi Zabezpieczeń w momencie zweryfikowania projektu e-AD przez System (przed wysłaniem dokumentu e-AD do wysyłającego). W przypadku niedostępności Systemu podmiot wysyłający będzie obowiązany złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu celnego oświadczenie w sprawie zabezpieczenia akcyzowego, którym zostaną objęte przemieszczane wyroby.

Dodatkowo, w przypadku gdy przemieszczenie będzie odbywać się z zabezpieczeniem innym niż podmiotu wysyłającego, konieczne będzie złożenie przez podmiot gwarantujący oświadczenia o zgodzie na wykorzystanie jego zabezpieczenia.

Art. 41b (implementacja) – celem regulacji jest określenie działania Systemu oraz czynności, które może dokonać podmiot po zatwierdzeniu e-AD, przy jednoczesnym zapewnieniu organom podatkowym dostępu do dokumentacji związanej z przemieszczeniem. Przepis precyzuje, że w przypadku gdy dane zawarte w projekcie e-AD nie budzą zastrzeżeń w wyniku weryfikacji, System nadaje mu numer referencyjny i odsyła go do podmiotu wysyłającego lub odbierającego (także w innym państwie członkowskim za pośrednictwem

aplikacji systemu innych państw członkowskich). W przypadku gdy projekt e-AD nie przeszedł procesu weryfikacji, System przesyła do wysyłającego komunikat o błędach zawartych w tym dokumencie. Przepis art. 41b wskazuje, że podmiot wysyłający może dokonać anulowania przemieszczenia do momentu, kiedy wyroby opuszczą miejsce wysyłki oraz że możliwe jest dokonanie zmiany miejsca przeznaczenia przemieszczanych wyrobów. Organy podatkowe są uprawnione do wglądu w System celem sprawdzenia stanu przemieszczenia, a także do kontroli dokumentacji towarzyszącej fizycznemu przemieszczaniu wyrobów. W art. 41b określono także, że w przypadku nabycia wewnątrz-wspólnotowego System przekazuje do podmiotu odbierającego elektroniczną wersję e-AD wprowadzoną do aplikacji systemu innego państwa członkowskiego przez podmiot wysyłający.

Art. 41c (implementacja) – reguluje szczególną sytuację, w której podmiot wysyłający nie musi określać miejsca odbioru wyrobów akcyzowych w projekcie e-AD. Może to nastąpić tylko i wyłącznie w przypadku przemieszczania wyrobów energetycznych drogą morską. Sytuacja ta może mieć miejsce, gdy w momencie wysyłki wyrobów statkiem podmiot wysyłający nie zna odbiorcy tych wyrobów. Przepis wskazuje jednak, że dane dotyczące odbiorcy powinny być wprowadzone do Systemu niezwłocznie, nie później niż w momencie zakończenia przemieszczenia.

Art. 41d (implementacja) – dotyczy przypadków, w których podmiot ma obowiązek dokonania zmiany miejsca przeznaczenia. Sytuacje te wynikają z braku możliwości odebrania wyrobów przez odbiorcę wskazanego w e-AD lub w dokumencie zastępującym e-AD albo niemożności wyprowadzenia wyrobów akcyzowych poza terytorium Unii Europejskiej w przypadku eksportu. Dodatkowo w ust. 3 upoważniono ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia dodatkowych przypadków, w których konieczna będzie zmiana miejsca przeznaczenia. W ust. 2 uregulowana została sytuacja, w której podmiot odbierający po otrzymaniu e-AD może poinformować, o zamiarze nieprzyjęcia wyrobów akcyzowych, o których mowa w otrzymanym e-AD lub też o kategorycznym nieprzyjęciu tych wyrobów. Powyższy zapis daje możliwość podmiotowi odbierającemu unieważnienia e-AD, jeśli wyroby nie opuściły składu podatkowego, lub zmianę miejsca przeznaczenia, jeśli przemieszczenie zostało rozpoczęte. Taka funkcjonalność jest przewidziana w Systemie po dniu 1 stycznia 2012 r.

Art. 41e (implementacja) – reguluje procedurę związaną z zakończeniem przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy. Mając na

uwadze spójność działania Systemu, właściwe jest określenie, kiedy i w jakiej formie podmiot odbierający informuje o otrzymaniu wyrobów akcyzowych. Przepis wskazuje, że w przypadku otrzymania przez podmiot informacji o planowanej kontroli podmiot niezwłocznie po odbiorze wyrobów przesyła powiadomienie o przybyciu wyrobów akcyzowych, nie dokonując rozładunku wyrobów. Niezwłocznie po przeprowadzonej kontroli, lub po otrzymaniu informacji o braku kontroli, nie później jednak niż w ciągu 5 dni roboczych od dnia zakończenia przemieszczenia, podmiot odbierający przekazuje do Systemu raport odbioru. Podobnie jak w przypadku projektu e-AD system weryfikuje poprawność przesłanych danych, odsyłając informację o błędach, jeśli takie pojawią się w związku z przeprowadzoną weryfikacją. Jeśli projekt raportu odbioru jest poprawnie wypełniony, System rejestruje raport odbioru oraz przesyła go do wysyłającego (lub właściwych władz państwa członkowskiego podmiotu wysyłającego w przypadku dostawy wewnątrz-wspólnotowej) i podmiotu odbierającego wyroby. W przypadku procedury eksportowej realizowanej za pomocą Systemu, w sytuacji gdy urząd celny wywozu znajduje się na terytorium kraju, System tworzy automatycznie raport wywozu na podstawie informacji uzyskanej z elektronicznej aplikacji eksportowej po uprzedniej weryfikacji. Art. 41e precyzuje także, że w przypadku dostawy wewnątrz-wspólnotowej albo eksportu System przekazuje do podmiotu wysyłającego raport odbioru albo raport wywozu otrzymany od właściwych dla podmiotu odbierającego władz państwa członkowskiego. Dodatkowo w tym artykule reguluje się zasady sporządzania raportu odbioru przez właściwego naczelnika urzędu celnego na podstawie dokumentu zastępującego raport odbioru oraz świadectwa zwolnienia w przypadku odbioru wyrobów przez podmioty, o których mowa w art. 31 ust. 1. W związku z zakończeniem przemieszczania konieczne było też unormowanie sytuacji dotyczącej zwolnienia zabezpieczenia. Zabezpieczenie będzie zwalniane (automatycznie lub ręcznie przez właściwego naczelnika urzędu celnego w zależności od tego, czy odbiór wyrobów został potwierdzony w całości lub części) w momencie zarejestrowania przez System raportu odbioru albo raportu wywozu w przypadku przemieszczeń krajowych albo otrzymania raportu odbioru z innego państwa członkowskiego.

Art. 41f (implementacja) – normuje sytuację dotyczącą niedostępności Systemu w momencie rozpoczęcia przemieszczenia, czyli w przypadku, w którym brak jest możliwości przesłania do Systemu wiadomości z winy tego Systemu. Podkreślenia wymaga fakt, że za niedostępność Systemu nie jest uznawana sytuacja, w której z winy podmiotu nie można przesłać danych do Systemu (np. na skutek braku dostępu do internetu). Precyzuje się, że

System jest niedostępny, jeżeli podmiot poinformuje dyrektora Izby Celnej w Łodzi o niemożności przesyłania do Systemu dokumentów, a dyrektor potwierdzi niedostępność Systemu. Awarie systemów współpracujących powodują, że System jest uznawany za niedostępny. Zmiana ma na celu uproszczenie procedury informowania o niedostępności Systemu i ewentualnego uruchomienia procedury awaryjnej. Izba Celna w Łodzi jako pełniąc funkcję centrum informatycznego, gdzie zlokalizowany jest system, jest właściwym organem, który powinien być informowany o niedostępności Systemu. Celem właściwego dokumentowania przemieszczenia w procedurze awaryjnej podmiot zobowiązany jest do przechowywania kopii dokumentu zastępującego e-AD wraz z odpowiadającym mu numerem referencyjnym, nadanym w momencie przesłania do Systemu projektu e-AD. W artykule tym uregulowano sposób postępowania podmiotów, w przypadku gdy System stanie się niedostępny oraz gdy System zostanie przywrócony, a także zawarto delegację dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia szczegółowych zasad postępowania podmiotu wysyłającego i podmiotu odbierającego w przypadkach, o których mowa w ust. 4 i 5 tego artykułu.

Art. 41 g (implementacja) – normuje sytuację niedostępności Systemu w momencie zakończenia przemieszczenia wyrobów akcyzowych. System uniemożliwia przesłanie raportu odbioru w sytuacji, w której po przywróconej dostępności Systemu, wysyłający nie przesłał do Systemu projektu e-AD. Zatem w przypadku niemożności przesłania do Systemu raportu odbioru podmiot odbierający zobowiązany jest przedstawić właściwemu dla niego naczelnikowi urzędu celnego dokument w formie papierowej zastępujący raport odbioru, potwierdzający, że przemieszczenie zostało zakończone. Dokument ten jest następnie przesyłany przez naczelnika właściwego dla podmiotu odbierającego do naczelnika właściwego dla podmiotu wysyłającego, a w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego do organów podatkowych właściwych dla podmiotu wysyłającego w państwie członkowskim wysyłki. Naczelnik urzędu celnego właściwy dla podmiotu wysyłającego przesyła otrzymany dokument zastępujący raport odbioru do podmiotu wysyłającego. Także w przypadku procedury eksportowej, jeżeli nie będzie możliwości stworzenia raportu wywozu na skutek niedostępności Systemu lub w związku z nieprzedstawieniem przez podmiot wysyłający projektu e-AD – naczelnik urzędu celnego właściwy ze względu na miejsce wywozu powinien przesłać naczelnikowi urzędu celnego właściwemu dla podmiotu wysyłającego (na terytorium kraju), albo organom podatkowym właściwym dla podmiotu wysyłającego w innym państwie członkowskim, dokument w formie papierowej zastępujący raport

wywozu, potwierdzający wywóz wyrobów poza terytorium Unii. Również niezwłocznie po przywróceniu dostępności Systemu lub dopełnieniu procedur związanych z przesłaniem projektu e-AD do Systemu przez podmiot wysyłający, System tworzy raport wywozu wyrobów, na podstawie danych otrzymanych z eksportowej aplikacji celnej i przesyła go do podmiotu wysyłającego.

Art. 41h (implementacja) – nakłada na właściwego naczelnika urzędu celnego obowiązek zapewnienia aktualnej informacji o stanie przemieszczenia wyrobów akcyzowych, jeśli System nie dokona takiej aktualizacji w sposób automatyczny. Ponadto podmioty oraz właściwi naczelnicy urzędu celnego zaangażowani w przemieszczenie wyrobów akcyzowych zobowiązani będą do dostarczania wszelkich dodatkowych informacji, jeżeli takie posiadają, dotyczących przemieszczenia, w szczególności w przypadku wystąpienia nieprawidłowości w tym przemieszczeniu. Szczegółowe zasady przekazywania ww. informacji zostaną określone przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w rozporządzeniu.

Art. 42 ust. 1 pkt 1 – zmiana jest konsekwencją dodania przepisu art. 42 ust. 1a i wprowadzenia regulacji, zgodnie z którą w przypadku powrotnego wprowadzenia do składu podatkowego wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie, niedostarczonych ze składu podatkowego do podmiotu pośredniczącego albo ze składu podatkowego do podmiotu zużywającego, uznaje się, że nie nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy w stosunku do tych wyrobów.

Art. 42 ust. 1 pkt 3 i 4 (implementacja) – zmiana treści przepisów w stosunku do ich dotychczasowego brzmienia wynika z wprowadzenia Systemu i polega na dostosowaniu zasad w zakresie dokumentowania zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy do wymogów Systemu. Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem, zakończenie procedury następowało w przypadku nieotrzymania przez podmiot prowadzący skład podatkowy administracyjnego dokumentu towarzyszącego w terminie 2 miesiące (przy przemieszczaniu wyrobów akcyzowych na terytorium kraju) lub 4 miesiące (przy przemieszczaniu wewnątrzwspólnotowym) od dnia wysyłki wyrobów ze składu podatkowego. W związku z wprowadzeniem Systemu, zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy będzie miało miejsce w przypadku nieotrzymania przez podmiot wysyłający raportu odbioru lub – gdy System będzie niedostępny – dokumentu zastępującego raport odbioru. Nowe brzmienie przepisu uwzględnia ponadto przypadki wysyłania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy również z miejsca importu. W związku z wprowadzeniem instytucji zarejestrowanego wysyłającego (w ramach której będą funkcjonowały podmioty

uprawnione do stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy), niezbędne stało się określenie przypadków, w których będzie następowało zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy, gdy procedura ta stosowana będzie przez zarejestrowanego wysyłającego.

Art. 42 ust. 1 pkt 6 (implementacja) – przedmiotowa zmiana wynika z wprowadzenia do ustawy regulacji dotyczących całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych (art. 8 ust. 3 i art. 30 ust. 3). W związku z przyjęciem, iż w przypadku całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20, powstaje obowiązek podatkowy, ale stosuje się zwolnienie od akcyzy – w art. 42 ust. 1 pkt 6 przewidziano przypadek zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy w takiej sytuacji.

Art. 42 ust. 1a – wprowadzenie przedmiotowej regulacji umożliwiło powrotne wprowadzenie do składu podatkowego wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie, które nie zostały skutecznie dostarczone bezpośrednio ze składu podatkowego do podmiotu pośredniczącego albo do podmiotu zużywającego, wskazanego w dokumencie dostawy. Przepis nie obejmuje natomiast sytuacji, gdy wyroby zwolnione nie zostały skutecznie dostarczone do podmiotu zużywającego przez podmiot pośredniczący. W przypadkach, o których mowa w przedmiotowym przepisie, przyjmuje się fikcję, iż wyroby nie opuściły składu podatkowego, a związku z tym nie nastąpiło naruszenie warunków zwolnienia i procedura zawieszenia poboru akcyzy w stosunku do tych wyrobów nie uległa zakończeniu.

Przemieszczanie zwolnionych wyrobów akcyzowych do składu podatkowego, z którego wyroby te zostały uprzednio wyprowadzone, będzie się odbywało na podstawie dokumentu dostawy, na podstawie którego wyroby zostały wysłane ze składu podatkowego. Szczegółowy sposób stosowania dokumentu dostawy w takim przypadku zostanie określony w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy, wydanym na podstawie art. 38 ust. 1.

Art. 42 ust. 3 (implementacja) – w związku z wprowadzeniem Systemu w przedmiotowym przepisie uregulowano sytuacje, w których właściwy naczelnik urzędu celnego informuje, za pomocą Systemu, właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego, z terytorium którego dokonano wysyłki wyrobów akcyzowych, o okolicznościach naruszających procedurę zawieszenia poboru akcyzy, co skutkuje powstaniem zobowiązania podatkowego na terytorium kraju. Dodatkowo określenie „Wspólnota Europejska” zastąpiono określeniem „Unia Europejska” – patrz uzasadnienie do art. 2 ust. 1 pkt 4.

Art. 42 ust. 4 pkt 1 (implementacja) – zmiana treści przepisu wynika z wprowadzenia Systemu i polega na dostosowaniu do wymogów Systemu zasad w zakresie dokumentowania zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy w przypadku ubiegania się przez podmiot wysyłający o zwrot akcyzy w związku z otrzymaniem potwierdzenia odbioru wyrobów akcyzowych po upływie terminów, o których mowa w art. 42 ust. 1 pkt 3 i 4. W miejsce administracyjnego dokumentu towarzyszącego lub jego duplikatu z potwierdzeniem odbioru wyrobów akcyzowych przez odbiorcę, podstawą do zwrotu akcyzy będzie otrzymany (po upływie ww. terminów) raport odbioru lub dokument zastępujący raport odbioru.

Na uwagę zasługuje również fakt, iż dotychczas zwrot akcyzy przysługiwał wyłącznie podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy, który był jedynym podmiotem uprawnionym do wysyłania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy. W związku z rozszerzeniem kręgu podmiotów uprawnionych do wysyłania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem tej procedury o zarejestrowanych wysyłających, uprawnienie do zwrotu zapłaconej akcyzy w przypadkach określonych w niniejszym przepisie rozszerzono również na te podmioty.

Art. 42 ust. 6 – 9 (implementacja) – niniejsze przepisy stanowią implementację postanowień art. 10 ust. 5 dyrektywy 2008/118/WE, które określają zasady poboru akcyzy w przypadku wystąpienia nieprawidłowości prowadzących do zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy i dopuszczenia wyrobów akcyzowych do konsumpcji. Zgodnie z tymi przepisami, jeżeli w związku z niemożnością ustalenia miejsca wystąpienia nieprawidłowości, akcyza zostanie pobrana w państwie członkowskim, w którym stwierdzono wystąpienie nieprawidłowości, a w terminie 3 lat od daty rozpoczęcia przemieszczania zostanie ustalone, że faktycznie nieprawidłowość powstała na terytorium innego państwa członkowskiego – uznaje się, że dopuszczenie do konsumpcji miało miejsce w tym państwie członkowskim, w którym wystąpiła nieprawidłowość. W takim przypadku właściwe organy państwa członkowskiego, w którym faktycznie wystąpiła nieprawidłowość, informują właściwe organy państwa członkowskiego, w którym akcyza została nałożona, a te dokonują zwrotu akcyzy.

Art. 43 ust. 1 pkt 1 – 3 i 5 (implementacja) – zmiany w przedmiotowych przepisach polegają na rezygnacji z upoważnienia ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w drodze rozporządzenia wzoru formularza administracyjnego dokumentu towarzyszącego, warunków, na jakich dokument handlowy może zastąpić administracyjny dokument towarzyszący, szczegółowego sposobu stosowania i dokumentowania procedury zawieszenia poboru akcyzy oraz sposobu postępowania w przypadku nieotrzymania admi-

nistracyjnego dokumentu towarzyszącego. Zmiany te wynikają z wprowadzenia Systemu do obsługi przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.

Art. 43 ust. 1 pkt 7 (implementacja) – zmiana polega na rezygnacji z upoważnienia ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w drodze rozporządzenia przypadków i warunków, na jakich pobór akcyzy od wyrobów akcyzowych może być zawieszony, jeżeli wyroby te otrzymały inne przeznaczenie celne na podstawie przepisów prawa celnego. Zmiana ta wynika z braku potrzeby wydawania aktu wykonawczego w tym przedmiocie, z uwagi na inne niż dotychczasowe rozumienie pojęcia importu wyrobów akcyzowych.

Art. 43 ust. 3 (implementacja) – zapisy niniejszej regulacji stanowią delegację dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wydania aktu wykonawczego, który określi dane, jakie umieszcza się obligatoryjnie w e-AD lub dokumencie zastępującym e-AD. Powyższe dane zostały wskazane w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 684/2009 z dnia 24 lipca 2009r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/118/WE w odniesieniu do skomputeryzowanych procedur przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy jako fakultatywne, chyba że państwa członkowskie uznają je za obligatoryjne.

Art. 44 ust. 1 (implementacja) – zmiany w pkt 1 – 5 mają charakter doprecyzowujący i związane są z wprowadzeniem do ustawy instytucji zarejestrowanego wysyłającego. Zmianie nie uległa dotychczasowa treść punktu 6, ponieważ nie wprowadzono regulacji umożliwiającej zwolnienie zarejestrowanego wysyłającego z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego (patrz uzasadnienie do art. 64 ust. 1a).

Nie przewidziano również odpowiedniego stosowania w przypadku zarejestrowanego wysyłającego regulacji zawartych w art. 44 ust. 2 i 3 ustawy, dotyczących sporządzania z natury wyrobów akcyzowych. Wynika to z faktu, iż zgodnie z art. 62 ustawy zarejestrowany wysyłający nie jest uprawniony do magazynowania importowanych wyrobów akcyzowych obejmowanych procedurą zawieszenia poboru akcyzy. Przemieszczanie ww. wyrobów przez zarejestrowanego wysyłającego rozpoczyna się z chwilą dopuszczenia ich do obrotu na terytorium kraju (art. 41a ust. 1 pkt 2).

Art. 46 (implementacja) – zmiana przepisu polega na rezygnacji z wprowadzenia systemu teleinformatycznego Bachus. Wprowadzenie przepisów w tym zakresie nie jest konieczne ze względu na brak skutków negatywnych (przemieszczenie wyrobów akcyzowych odbywa się

równoległe z zastosowaniem dokumentu papierowego). W nowym brzmieniu wprowadza się obowiązek obsługi przemieszczeń wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy przy wykorzystaniu Systemu EMCS i reguluje się zasady działania tego Systemu. W niniejszym artykule przewidziano delegację dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wydania rozporządzenia określającego m. in. sposób podpisywania dokumentów przesyłanych do Systemu, strukturę lokalnego numeru referencyjnego oraz warunki i sposób, w jaki podmioty mogą dostarczać dane właściwemu naczelnikowi urzędu celnego. W ust. 4 wprowadzono zapis o sprawdzaniu komunikatów przesyłanych przez podmioty do Systemu pod kątem kompletności i poprawności danych w nim zawartych, w szczególności w zakresie zgodności z danymi z ewidencji, o której mowa w art. 18 ust. 3.

Dane, które będą wprowadzane do Systemu, będą sprawdzane pod kątem logiki i zasadności ich wprowadzenia, a zatem będzie to weryfikacja o charakterze technicznym. Nie będzie możliwości sprawdzenia danych pod kątem ich zgodności ze stanem faktycznym. Ust. 7 daje możliwość zwrócenia się przez podmiot dokonujący przemieszczeń do właściwego naczelnika urzędu celnego z wnioskiem o usunięcie nieprawidłowości w Systemie, w przypadku gdy System nie będzie działał zgodnie z przepisami, akceptując dane lub dokonując czynności niezgodnie z przewidzianymi w tych przepisach procedurami. Również organ podatkowy będzie mógł z urzędu podjąć kroki w celu usunięcia ww. niezgodności. Odmowa organu uwzględnienia wniosku będzie następowała w drodze decyzji.

Art. 47 ust. 1 pkt 1 – zmiana polega na wyłączeniu spod obowiązku produkcji w składzie podatkowym również produkcji wyrobów akcyzowych (określonych w załączniku nr 2 do ustawy oraz wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa) z wykorzystaniem wyłącznie wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie, pod warunkiem że wyprodukowany wyrób jest również wyrobem akcyzowym zwolnionym od akcyzy ze względu na przeznaczenie. Zmiana uwzględnia postulat podmiotów dokonujących blendowania (mieszania) zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie paliw żeglugowych w trakcie doprowadzania ich z bunkierki do zbiornika jednostki pływającej.

Art. 47 ust. 4 pkt 2 (implementacja) – zmiana wynika z wprowadzenia Systemu do obsługi przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy i polega na uzupełnieniu regulacji o wskazanie, iż przeładunek wyrobów akcyzowych przemieszczanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy może odbywać się wyłącznie w składzie podatkowym, z wyłączeniem sytuacji, w których dochodzi do zmiany środka

transportu, a przeładowane wyroby akcyzowe w całości są przemieszczane do jednego miejsca odbioru wskazanego w e-AD (a nie jak dotychczas w papierowym administracyjnym dokumencie towarzyszącym).

Art. 49 ust. 11 – zmiana jest konsekwencją podziału art. 2 na ustępy i polega na zmianie odwołania (było „art. 2 pkt 1”, jest „art. 2 ust. 1 pkt 1”).

Art. 51 ust. 1 (implementacja) – zmiana wynika z wprowadzenia Systemu do obsługi przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy i polega na uzupełnieniu regulacji o wskazanie, iż podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany umieszczać numer akcyzowy składu podatkowego, z którego są wyprowadzane wyroby akcyzowe, w e-AD albo w dokumencie zastępującym e-AD.

Art. 53 ust. 1 – 4b i 8 (implementacja) – uchylenie przepisów stanowi konsekwencję wprowadzenia do ustawy regulacji dotyczących Systemu, z jednoczesnym określeniem zasad jego stosowania (dodane art. 41a – 41h).

Art. 54 ust. 1 – przepis wprowadza dodatkowy warunek uzyskania zezwolenia wyprowadzenia (określony w art. 48 ust. 1 pkt 5), jakim jest złożenie zabezpieczenia akcyzowego. Warunek ten został wprowadzony w celu zagwarantowania zapłaty podatku akcyzowego przez podmiot posiadający zezwolenie wyprowadzenia.

Art. 54 ust. 3 – stanowi konsekwencję zmiany art. 54 ust. 1.

Art. 54 ust. 9 – zmiana jest konsekwencją podziału art. 2 na ustępy i polega na zmianie odwołania (było „art. 2 pkt 1”, jest „art. 2 ust. 1 pkt 1”).

Art. 54 ust. 10 pkt 1 – w związku z wprowadzeniem w art. 63 ust. 1 pkt 4 obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego przez podmiot posiadający zezwolenie wyprowadzenia, rozszerzono w przedmiotowym przepisie przypadki, w których właściwy naczelnik urzędu celnego odmawia wydania zezwolenia wyprowadzenia o przypadek, w którym podmiot ubiegający się o to zezwolenie nie złożył zabezpieczenia akcyzowego.

Art. 54 ust. 11 pkt 3 – w związku z wprowadzeniem w art. 63 ust. 1 pkt 4 obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego przez podmiot posiadający zezwolenie wyprowadzenia, rozszerzono w przedmiotowym przepisie przypadki, w których właściwy naczelnik urzędu celnego cofa zezwolenie wyprowadzenia o przypadek naruszenia obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego przez podmiot posiadający zezwolenie wyprowadzenia.

Art. 54 ust. 16 – zgodnie z art. 54 ust. 14 podmiot działający w ramach zezwolenia wyprawienia ma obowiązek przekazać kopię tego zezwolenia podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy, z którego wyprawia wyroby akcyzowe poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy. W celu uniknięcia sytuacji, w której wyroby akcyzowe byłyby wyprawiane ze składu podatkowego przez ich właściciela pomimo utraty ważności zezwolenia wyprawienia, zobowiązano właściwego naczelnika urzędu celnego do doręczenia podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy, który jest wskazany w zezwoleniu, wyprawienia kopii decyzji o zmianie lub cofnięciu zezwolenia wyprawienia.

Art. 56 ust. 10 – zmiana jest konsekwencją podziału art. 2 na ustępy i polega na zmianie odwołania (było „art. 2 pkt 1”, jest „art. 2 ust. 1 pkt 1”).

Tytuł rozdziału 4 w dziale III (implementacja) – zmiana tytułu rozdziału wynika z zastąpienia dotychczasowych instytucji zarejestrowanego i niezarejestrowanego handlowca instytucją zarejestrowanego odbiorcy.

Art. 57 – 59 (implementacja) – w celu dostosowania krajowych regulacji z zakresu podatku akcyzowego do przepisów dyrektywy 2008/118/WE, które nie rozróżniają pojęć zarejestrowanego handlowca i niezarejestrowanego handlowca, zastąpiono te instytucje jedną instytucją zarejestrowanego odbiorcy. Wprowadzone zmiany polegają na zastosowaniu innej terminologii niż dotychczasowa oraz połączeniu w jednym rozdziale dotyczącym zarejestrowanych odbiorców regulacji dotyczących przypadków, w których wydawane jest zezwolenie na wielokrotne nabywanie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy (na czas oznaczony lub nieoznaczony) z przypadkami, gdy wydawane jest zezwolenie na jednorazowe nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych z zastosowaniem tej procedury. Regulacje zawarte w art. 57 ust. 2, 3 i 5 stanowią implementację postanowień art. 19 ust. 3 dyrektywy 2008/118/WE, zgodnie z którym w przypadku zarejestrowanego odbiorcy otrzymującego wyroby akcyzowe sporadycznie uprawnienie, o którym mowa w art. 4 pkt 9 tej dyrektywy (tj. uprawnienie do odbioru wyrobów akcyzowych przemieszczanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy z innego państwa członkowskiego), ogranicza się do określonej ilości wyrobów akcyzowych, jednego wysyłającego i określonego czasu. W myśl postanowień art. 57 ust. 3 wniosek o wydanie zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca powinien zawierać m. in. dane na temat: rodzaju i ilości wyrobów akcyzowych, które zostaną nabyte wewnątrzwspólnotowo, oraz podmiotu, od którego wyroby te zostaną nabyte. Zgodnie z art. 57 ust. 5 (zd. drugie) zezwolenie na

jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca powinno zostać wykorzystane jednorazowo w terminie 3 miesięcy od daty jego wydania. Wprowadzenie przedmiotowego terminu wynika z potrzeby kontroli obrotu wyrobami akcyzowymi i jednocześnie daje pewność, że zezwolenie zostanie wykorzystane we wskazanym terminie. W obecnych warunkach gospodarczych termin trzymiesięczny powinien być wystarczającym terminem do wykorzystania przedmiotowego zezwolenia.

Jednocześnie w stosunku do zarejestrowanego odbiorcy uprawnionego do jednorazowego nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy wyłączono stosowanie regulacji odnoszących się do przypadków, w których działalność nie ma jedynie jednorazowego charakteru, ale jest wykonywana w sposób powtarzalny. Regulacje te dotyczą: obowiązku posiadania tytułu prawnego do miejsca odbioru wyrobów akcyzowych i planu tego miejsca oraz warunków, jakie to miejsce powinno spełniać, zasad dotyczących powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku o wydanie zezwolenia oraz wydanym zezwoleniu, prowadzenia ewidencji nabywanych wewnątrzwspólnotowo wyrobów akcyzowych oraz możliwości nabywania wyrobów akcyzowych na rzecz innych podmiotów.

Tytuł rozdziału 5 w dziale III (implementacja) – zmiana tytułu rozdziału wynika z rezygnacji z dotychczasowej instytucji niezarejestrowanego handlowca i wprowadzenia nowej instytucji zarejestrowanego wysyłającego.

Art. 60 – 62 (implementacja) – przepisy zawierają regulacje dotyczące podmiotów posiadających status zarejestrowanych wysyłających. Przedmiotowe regulacje są konsekwencją wprowadzenia do krajowych przepisów instytucji zarejestrowanego wysyłającego, w ślad za postanowieniami dyrektywy 2008/118/WE – patrz uzasadnienie do art. 2 ust. 1 pkt 14. W art. 60 określone zostały zasady i warunki wydawania zezwolenia na wysyłanie importowanych wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, zwanego „zezwoleniem na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający”. W dotychczasowych przepisach jedynym podmiotem uprawnionym do wysyłania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy był podmiot prowadzący skład podatkowy. Z uwagi na fakt, iż zarejestrowany wysyłający, podobnie jak w dotychczasowych przepisach podmiot prowadzący skład podatkowy, uprawniony będzie do wysyłania importowanych wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy – zasady i warunki wydawania zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający

zostały określone podobnie jak w przypadku zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego. W przypadku zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający zrezygnowano jednak z określania we wniosku o wydanie przedmiotowego zezwolenia, jak również w treści samego zezwoleniu, miejsca (miejs) importu. Wynika to z przyjęcia na gruncie art. 2 ust. 1 pkt 25 projektu, iż miejscem importu jest miejsce, w którym znajdują się importowane wyroby akcyzowe w momencie dopuszczenia do obrotu, w rozumieniu przepisów prawa celnego. Miejscem importu może być więc każdy urząd celny, w którym importowane wyroby akcyzowe zostały dopuszczone do obrotu. Podkreślić przy tym należy, że w ramach jednego zezwolenia zarejestrowany wysyłający będzie uprawniony do dokonywania przemieszczeń importowanych wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy z każdego miejsca importu znajdującego się na terytorium kraju.

W celu umożliwienia identyfikacji podmiotu w bazie SEED, wydając przedmiotowe zezwolenie, właściwy naczelnik urzędu celnego nada zarejestrowanemu wysyłającemu numer akcyzowy zarejestrowanego wysyłającego (art. 61 ust. 1). Wydanie podmiotowi nowego zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający (np. w sytuacji, gdy podmiot będzie zamierzał wysyłać wyroby należące do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy), będzie skutkowało koniecznością nadania temu podmiotowi nowego numeru akcyzowego. Z uwagi na fakt, iż zarejestrowany wysyłający jest podmiotem uprawnionym jedynie do wysyłania importowanych wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w art. 62 zastrzeżono, iż nie może on magazynować tych wyrobów akcyzowych z zastosowaniem przedmiotowej procedury. W konsekwencji zarejestrowany wysyłający powinien wysyłać importowane wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy od razu po dopuszczeniu ich do obrotu. Dodatkowo w celu zapewnienia właściwej kontroli oraz prawidłowego dokumentowania ilości wyrobów akcyzowych i określania kwot akcyzy, w art. 62 zobowiązano zarejestrowanego wysyłającego do prowadzenia ewidencji wyrobów akcyzowych wysyłanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy. Ewidencja ta, podobnie jak pozostałe ewidencje wyrobów akcyzowych prowadzone przez podmioty prowadzące działalność w zakresie wyrobów akcyzowych, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej oraz powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona. Szczegółowy zakres danych, które powinny

znajdować się w ewidencji wyrobów akcyzowych prowadzonej przez zarejestrowanego wysyłającego oraz sposób jej prowadzenia zostanie określony w rozporządzeniu wykonawczym.

Art. 63 ust. 1 (implementacja) – do katalogu podmiotów obowiązanych do złożenia zabezpieczenia akcyzowego dodano „zarejestrowanego wysyłającego” (w związku z wprowadzeniem do ustawy podmiotu o takim statusie, zgodnie z dyrektywą 2008/118/WE) oraz podatnika posiadającego zezwolenie wyprowadzenia, o którym mowa w art. 13 ust. 3 (w związku z wprowadzeniem warunku złożenia zabezpieczenia akcyzowego przez podmiot ubiegający się o takie zezwolenie). Zgodnie z art. 54 ust. 1 i art. 60 ust. 1 warunkiem uzyskania zezwolenia wyprowadzenia oraz zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający będzie złożenie zabezpieczenia akcyzowego. Jednocześnie w katalogu podmiotów obowiązanych do złożenia zabezpieczenia akcyzowego, w miejsce zarejestrowanego i niezarejestrowanego handlowca, wskazano zarejestrowanego odbiorcę.

Art. 63 ust. 2 – doprecyzowano, że zabezpieczenie akcyzowe może zostać złożone dla zagwarantowania pokrycia jednego zobowiązania podatkowego (np. zabezpieczenie składane przez zarejestrowanego odbiorcę, któremu wydano zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, podmiot, o którym mowa w art. 78 ust. 1, lub przedstawiciela podatkowego) lub wielu zobowiązań podatkowych (jako zabezpieczenie generalne lub ryczałtowe) składane np. przez podmiot prowadzący skład podatkowy, zarejestrowanego odbiorcę, któremu wydano zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, zarejestrowanego wysyłającego, podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3, lub podmiot pośredniczący.

Art. 63 ust. 3 – dotychczasowe niezdefiniowane określenie „osoba trzecia” (która może złożyć zabezpieczenie akcyzowe zamiast podmiotu do tego zobowiązanego) zastąpiono precyzyjnym katalogiem podmiotów uprawnionych do złożenia zabezpieczenia akcyzowego zamiast podmiotu do tego zobowiązanego. Zaznaczyć w tym miejscu należy, iż podmioty te są bezpośrednio związane z obrotem wyrobami akcyzowymi (właściciel wyrobów akcyzowych, odbiorca wyrobów akcyzowych, a także, w określonych przypadkach – przewoźnik lub spedytor). Możliwość taką przewiduje art. 18 dyrektywy 2008/118/WE nakładający obowiązek złożenia zabezpieczenia na podmiot prowadzący skład podatkowy i zarejestrowanego wysyłającego (ust. 1 tego artykułu) i jednocześnie przewidujący możliwość złożenia zabezpieczenia „zastępczego” przez określone podmioty (ust. 2 tego artykułu). W pozostałych przypadkach ww. dyrektywa nie wprowadza podobnych

ograniczeń, wymagając jedynie zagwarantowania płatności podatku na warunkach określonych przez dane państwo członkowskie. W związku z powyższym w przypadkach innych niż określone w art. 18 ust. 1 i 2 ww. dyrektywy każde państwo członkowskie może uregulować własne zasady składania i stosowania zabezpieczeń akcyzowych. Podobne regulacje istniały w okresie obowiązywania dyrektywy 92/12/EWG. W oparciu o te regulacje objęto obowiązkiem złożenia zabezpieczenia akcyzowego w kraju od 1 maja 2004 roku również inne podmioty niż podmioty zobligowane do tego przez przepisy unijne. Przyjęto wówczas w przepisach krajowych w przypadkach, w których było to możliwe, jednakowe zasady składania i stosowania zabezpieczeń akcyzowych dla wszystkich podmiotów. Zasadę jednakowych regulacji w zakresie zabezpieczeń akcyzowych dla wszystkich podmiotów, w przypadkach w których jest to możliwe, utrzymano w niniejszej ustawie. Na tej zasadzie regulacjami określonymi w art. 63 ust. 3 objęto wszystkie podmioty obowiązane do złożenia zabezpieczenia akcyzowego. Objęcie zamkniętym katalogiem „osób trzecich” uprawnionych do złożenia zabezpieczenia „zastępczego” wszystkich podmiotów obowiązanych do złożenia zabezpieczenia akcyzowego wpłynie pozytywnie na postrzeganie kwestii równości wobec prawa przez wszystkie podmioty uczestniczące w obrocie wyrobami akcyzowymi obowiązane do złożenia zabezpieczenia akcyzowego.

Jednocześnie umożliwiono złożenie przez wymienione w przepisie osoby trzecie „zastępczo” tylko części zabezpieczenia akcyzowego, łącznie z podmiotem obowiązany do jego złożenia, który składa pozostałą część zabezpieczenia.

Art. 63 ust. 4 (implementacja) – przepis został zmieniony pod względem redakcyjnym z wykorzystaniem nowych pojęć wprowadzonych do przepisów akcyzowych, takich jak „podmiot wysyłający” i „podmiot odbierający”.

Art. 63 ust. 5 – zmiany w treści art. 63 ust. 5, który określa odpowiedzialność „osób trzecich” składających zabezpieczenie akcyzowe, zamiast osoby do tego obowiązanej, są konsekwencją zmian dokonanych w ust. 3 – 4 tego artykułu i precyzują zakres majątkowej odpowiedzialności poszczególnych podmiotów składających „zastępczo” zabezpieczenie akcyzowe lub „udostępniających” do wykorzystania swoje zabezpieczenie akcyzowe.

Art. 64 ust. 1 pkt 4 – wprowadzono możliwość uzyskania zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy, który nie posiada zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa oraz składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, również w sytuacji gdy podmiot ten uzyskał

przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie lub rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu.

Art. 64 ust. 1a – regulacja umożliwi podatnikowi, o którym mowa w art. 13 ust. 3, tzn. podmiotowi posiadającemu zezwolenie wyprawdzenia, uzyskanie zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli podatnik ten spełnia warunki, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1 oraz 3 – 5. W związku z wprowadzeniem w art. 54 ust. 1 warunku złożenia zabezpieczenia akcyzowego przez podmiot ubiegający się o wydanie zezwolenia wyprawdzenia w celu zagwarantowania pokrycia zobowiązań podatkowych tego podmiotu (podobnie jak to ma miejsce w przypadku podmiotu prowadzącego skład podatkowy) wprowadzono możliwość uzyskania zwolnienia z tego obowiązku na zasadach podobnych do zasad uzyskania zwolnienia przez podmiot prowadzący skład podatkowy. Tym samym przepis zrównuje w powyższym zakresie warunki finansowe prowadzenia działalności przez powyższe podmioty. Należy w tym miejscu zaznaczyć, iż nie wprowadzono regulacji umożliwiającej zwolnienie zarejestrowanego wysyłającego z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego. Powyższe wynika z faktu, iż podmiot ten składa zabezpieczenie akcyzowe tylko i wyłącznie w związku z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, a zgodnie z art. 64 ust. 6 zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego nie stosuje się w przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy (zarówno na terytorium kraju, jak i na terytorium Unii).

Art. 64 ust. 3 – 5, 9 i 10 – zmiany przedmiotowych przepisów są konsekwencją wprowadzenia zmian dokonanych w ust. 1 i 1a tego artykułu i mają na celu objęcie zwolnieniem z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3 (na podobnych zasadach, jak w przypadku podmiotu prowadzącego skład podatkowy).

Art. 65 ust. 1, 1a i 1b (implementacja) – w związku ze zmianami terminologiczno-podmiotowymi dokonanymi w ustawie (zastąpienie „zarejestrowanego handlowca” i „niezarejestrowanego handlowca” terminem „zarejestrowany odbiorca”, wprowadzenie „zarejestrowanego wysyłającego”), nałożeniem na podmiot posiadający zezwolenie wyprawdzenia obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego oraz określeniem (w miejsce „osób trzecich”) katalogu podmiotów mogących złożyć zabezpieczenie akcyzowe zamiast podmiotu do tego obowiązowanego, zaistniała konieczność zmiany treści przepisów określających zasady składania zabezpieczenia akcyzowego w formie zabezpieczenia generalnego, które ma na celu zagwarantowanie pokrycia wielu kolejnych zobowiązań podatkowych. Zabezpieczenie

generalne już w momencie jego złożenia powinno gwarantować pokrycie wszystkich mogących powstać zobowiązań podatkowych. Zabezpieczenie akcyzowe jest składane przez podmioty wymienione w art. 65 ust. 1 jako warunek uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie wyrobów akcyzowych. Działalność ta jest rozciągnięta w czasie i polega na wykonywaniu powtarzających się czynności, które powodują lub mogą powodować powstanie zobowiązań podatkowych. W związku z powyższym podmioty te składają obligatoryjnie zabezpieczenie generalne dla zagwarantowania zapłaty wszystkich (powtarzających się) zobowiązań podatkowych, każdego z nich z osobna. W ust. 1 określającym przypadki, w których składa się zabezpieczenie generalne, do katalogu podmiotów składających obligatoryjnie to zabezpieczenie (jako warunek uzyskania właściwego zezwolenia na prowadzenie określonej działalności gospodarczej w zakresie wyrobów akcyzowych, dla pokrycia wielu związanych z tym zobowiązań podatkowych) dodano „zarejestrowanego wysyłającego” i „podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3”, zmieniając ponadto jego redakcję. Jednocześnie dotychczasową treść pkt 4, określającego podmioty mogące składać zabezpieczenie generalne dobrowolnie (kiedy uznają, że jest to dla nich korzystne), zamieszczono odpowiednio zrehabilitowaną w ust. 1a, uzupełniając przy tym katalog tych podmiotów o przewoźnika i spedytora, którzy składają zabezpieczenie dla zagwarantowania pokrycia zobowiązań podatkowych mogących powstać w stosunku do przemieszczanych przez nich wyrobów akcyzowych, w przypadku gdy zajmują się usługowo transportem na rzecz wielu podmiotów.

Art. 65 ust. 2 – dodano odwołanie do nowego ust. 3a tego artykułu, patrz uzasadnienie do art. 65 ust. 3a.

Art. 65 ust. 3 – w przedmiotowym przepisie, określającym sposób ustalania wysokości zabezpieczenia generalnego składanego przez podmiot pośredniczący, doprecyzowano, iż kwota zabezpieczenia powinna obejmować również kwotę zobowiązań podatkowych mogących powstać w przypadku użycia wyrobów akcyzowych niezgodnie z przeznaczeniem uprawniającym do zwolnienia od akcyzy. Uzupełnienie przepisu ma na celu usunięcie ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych, co do zakresu i warunków składania zabezpieczenia generalnego przez podmiot pośredniczący.

Art. 65 ust. 3a – w przepisie tym określono sposób ustalania wysokości zabezpieczenia generalnego składanego na zasadzie dobrowolności przez podmioty określone w ust. 1a tego artykułu, przyjmując za podstawę kwotę oszacowaną i wskazaną przez te podmioty. Zasadę taką przyjęto z uwagi na dobrowolność stosowania zabezpieczenia generalnego przez ww.

podmioty oraz fakt, iż wysokość tego zabezpieczenia jest weryfikowana na bieżąco w trakcie procedury ich tzw. saldowania. Konsekwencją dodania art. 65 ust. 3a jest zmiana ust. 2 tego artykułu, polegająca na uzupełnieniu odwołania określonego w tym przepisie o ust. 3a.

Art. 65 ust. 5 – odwołania określone w tych przepisach uzupełniono o ust. 1a, co jest konsekwencją wyodrębnienia tego ustępu z dotychczasowej treści ust. 1.

Art. 65 ust. 7 i 7a – zmiana treści ust. 7 jest związana z wejściem w życie ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 168, poz. 1323). Przepis ten w dotychczasowym brzmieniu określa obowiązek ustalenia stanu wykorzystania zabezpieczenia generalnego przed jego zastosowaniem do zagwarantowania zobowiązań podatkowych powstałych lub mogącego powstać w związku z wykonaniem określonej kolejnej czynności.

Zgodnie z ww. przepisem taka czynność, jak np. wyprodukowanie wyrobów akcyzowych w składzie podatkowym lub wprowadzenie wyrobów do składu podatkowego, powoduje konieczność ustalenia, czy kwota wolna zabezpieczenia generalnego, tzn. kwota nieobciążona wcześniejszymi zobowiązaniami podatkowymi, pokrywa kolejne zobowiązanie podatkowe powstałe lub mogące powstać w związku z tą czynnością.

Sytuacja dotychczasowa:

Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem przepisu, stan wykorzystania zabezpieczenia generalnego, z wyjątkiem zabezpieczenia generalnego złożonego przez podmiot pośredniczący, ustala właściwy naczelnik urzędu celnego. W przypadku składów podatkowych dokonują tego upoważnieni przez naczelnika pracownicy „szczególnego nadzoru podatkowego”, stale obecni w składzie podatkowym, w związku z czym ustalenie stanu wykorzystania zabezpieczenia generalnego, a także obciążanie go kolejnymi zobowiązaniami podatkowymi, odbywa się „na miejscu”, tzn. w składzie podatkowym. Jednocześnie dotychczasowe przepisy wykonawcze określają obowiązek odnotowywania przez naczelnika obciążenia zabezpieczenia generalnego kwotą zobowiązania podatkowego.

Ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej przewiduje zastąpienie stałego nadzoru podatkowego w większości składów podatkowych kontrolą doraźną. Powoduje to konieczność ustalania stanu wykorzystania zabezpieczenia generalnego w urzędzie celnym, tzn. w jego siedzibie lub innym miejscu wyznaczonym przez naczelnika tego urzędu celnego (posterunku celnym itp.), co powoduje również konieczność przedkładania przez podmiot prowadzący skład podatkowy właściwych dokumentów w tym miejscu. Sytuacja taka może

w niektórych przypadkach znacznie utrudnić stosowanie zabezpieczenia generalnego, zarówno organom podatkowym, jak i podmiotom gospodarczym.

Proponowana zmiana:

Zmiana treści art. 65 ust. 7, a także związane z nimi zmiany w art. 66, zobowiązujące ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wydania przepisów wykonawczych, utrzymują obowiązek ustalania stanu wykorzystania zabezpieczenia generalnego przed jego zastosowaniem. Ustalania stanu wykorzystania zabezpieczenia generalnego zostało jednak określone jako czynność poprzedzająca odnotowanie jego obciążenia zobowiązaniem podatkowym. Zgodnie z nowym brzmieniem ust. 7, obciążenie złożonego zabezpieczenia generalnego powinno zostać właściwie odnotowane w każdym przypadku powstania obowiązku podatkowego, a każdy organ lub podmiot, który tego dokona, powinien uprzednio ustalić stan wykorzystania tego zabezpieczenia.

Jednocześnie w art. 66 ust. 2 pkt 5 przewidziano możliwość określenia przez ministra finansów przypadków, w których nie odnotowuje się obciążenia zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego, np. w razie awarii Systemu.

Należy dodać, że odnotowanie obciążenia zabezpieczenia generalnego kwotą zobowiązania podatkowego może nastąpić wyłącznie w przypadku ustalenia, że kwota wolna tego zabezpieczenia pokrywa w pełni kwotę tego zobowiązania podatkowego. W przeciwnym przypadku czynność powodująca powstanie obowiązku podatkowego nie powinna być dokonana lub powinno zostać złożone dodatkowe zabezpieczenie generalne we właściwej wysokości.

Z kolei ust. 7a określa właściwość rzeczową do odnotowywania obciążenia zabezpieczenia generalnego, a także jego zwolnienia z obciążenia. W przypadku zabezpieczenia generalnego złożonego przez podmiot pośredniczący, a także w innych przypadkach lub warunkach określonych przez ministra do spraw finansów publicznych, na podstawie art. 66 ust. 2 pkt 4, obciążenie zabezpieczenia i jego zwolnienie z obciążenia będzie odnotowywał podmiot obowiązany do złożenia zabezpieczenia. W pozostałych przypadkach obciążenie i zwolnienie zabezpieczenia generalnego będzie odnotowywał właściwy organ podatkowy. Właściwość miejscowa organów podatkowych w tym zakresie została uregulowana w art. 14 ust. 5a i 5b.

Dzięki proponowanym rozwiązaniom minister właściwy do spraw finansów publicznych będzie mógł w sposób elastyczny regulować szczegółowy sposób stosowania zabezpieczeń

generalnych oraz określać osoby dokonujące związanych z tym czynności, uwzględniając zarówno konieczność właściwego zabezpieczenia należności akcyzowych, jak i ułatwienia stosowania tych zabezpieczeń.

Art. 65 ust. 8 – zmiana treści tego przepisu jest konsekwencją zmian dokonanych w art. 65 ust. 1 i polega na objęciu uprawnieniem do ubiegania się o zgodę na stosowanie zabezpieczenia ryczałtowego wszystkich podmiotów, które obligatoryjnie składają zabezpieczenie generalne wymienione w ust. 1.

Art. 66 ust. 1 i 2 – zmiany zakresu upoważnienia ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wydania przepisów wykonawczych zostały częściowo opisane w punkcie dotyczącym art. 65 ust. 7. Ponadto delegację zawartą w ust. 1 pkt 3 dookreślono, precyzując, że minister jest obowiązany określić m.in. szczegółowy sposób ustalania stanu wykorzystania zabezpieczenia generalnego oraz odnotowywania jego obciążenia i zwolnienia z obciążenia kwotą zobowiązania podatkowego oraz dodatkowo szczegółowy sposób stosowania zabezpieczenia generalnego i ryczałtowego przy wykorzystaniu Systemu. W ust. 1 zmieniono także redakcję przepisu poprzez podział jego treści na punkty.

Natomiast w uprawnieniu ministra do wydania przepisów wykonawczych, określonym w ust. 2, zmieniono numerację pkt 4 (obecnie pkt 5) i jego redakcję, w związku ze zmianami w art. 65 ust. 7, a także dodano uprawnienie do określenia innych niż określone w art. 65 ust. 7a przypadków lub warunków, w których obciążenie zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego lub zwolnienie go z tego obciążenia odnotowuje podmiot obowiązany do jego złożenia.

Art. 67 ust. 1 pkt 3 – w celu dostosowania terminologii do przepisów wspólnotowych zmieniono sposób określenia formy zabezpieczenia akcyzowego w postaci czeku potwierdzonego. Dotychczasowe potwierdzenie przez „krajowy bank wystawcy czeku” zastąpiono potwierdzeniem „przez osobę prawną mającą siedzibę na terytorium Unii Europejskiej lub terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, oddział banku zagranicznego, którzy prowadzą na terytorium kraju działalność bankową”.

Art. 67 ust. 2 (implementacja) – zmiana treści przepisu wynika z art. 18 ust. 3 dyrektywy 2008/118/WE, zgodnie z którym „gwarancja” (tzn. zabezpieczenie akcyzowe) jest ważna na terytorium całej Unii Europejskiej. W związku z tym zabezpieczenie akcyzowe powinno

zawsze obowiązywać na całym terytorium Unii Europejskiej, nawet jeżeli z założenia jest składane tylko dla zabezpieczenia obrotu wewnątrzkrajowego.

Art. 69 – zmiany wprowadzone w ust. 1 i 2 tego artykułu są konsekwencją zmian dokonanych w art. 63 i polegają na zastąpieniu sformułowania „osoba trzecia”, z którą gwarant jest solidarnie zobowiązany do zapłaty zobowiązania podatkowego objętego gwarancją, sformułowaniem „osoba”, której gwarant udzielił gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, złożonej przez tę osobę jako zabezpieczenie akcyzowe zamiast podatnika. Ponadto w ust. 2 dokonano zmiany polegającej na określeniu okresu odpowiedzialności gwaranta z tytułu udzielonej gwarancji do czasu wygaśnięcia objętego nią zobowiązania podatkowego. Zmiana ma na celu zapewnienie spójności przedmiotowej regulacji z przepisem art. 74 ust. 1 stanowiącym, iż zabezpieczenie akcyzowe nie może zostać zwrócone, dopóki zobowiązanie podatkowe nie wygaśnie lub nie będzie mogło już powstać. Zabezpieczenie akcyzowe powinno bowiem gwarantować zapłatę akcyzy do czasu uregulowania zobowiązania podatkowego albo jego wygaśnięcia w inny sposób.

Art. 73 ust. 1 i 1a (implementacja) – zmiana brzmienia art. 73 ust. 1 i dodanie art. 73 ust. 1a wynika z konieczności implementacji art. 10 ust. 4 tiret drugie dyrektywy Rady 2008/118/WE.

Art. 74 ust. 2 (implementacja) – uchylenie przedmiotowego przepisu jest wynikiem wprowadzenia do ustawy szczegółowych przepisów regulujących funkcjonowanie Systemu i planowanego jego wdrożenia. W sytuacji gdy dokumentowanie przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy będzie się odbywało elektronicznie (e-AD, raport wysyłki, raport odbioru, itd.), regulacja zawarta w przepisie art. 74 ust. 2 jest bezprzedmiotowa.

Art. 76 (implementacja) – zmiana polega na wykreśleniu odwołania do zawartej w dotychczasowym art. 62 ust. 2 pkt 1 regulacji dotyczącej obowiązku wystawienia i przesłania przez niezarejestrowanego handlowcę podmiotowi wysyłającemu wyroby akcyzowe dokumentu potwierdzenia złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy. Zmiana stanowi konsekwencję rezygnacji w ustawie z instytucji niezarejestrowanego handlowcy oraz wprowadzenia jednej instytucji zarejestrowanego odbiorcy.

Art. 78 ust. 10 (implementacja) – w związku z rezygnacją z obowiązku składania deklaracji uproszczonej przez podmiot, który uzyskał zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca – deklaracja ta będzie składana jedynie przez

podmiot nabywający wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe z zapłaconą akcyzą, na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej. Ze względu na powyższe, delegację dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia wzoru przedmiotowej deklaracji zamieszczono w rozdziale 7 ustawy, który reguluje kwestie związane z wyrobami akcyzowymi z zapłaconą akcyzą. Obecnie delegacja ta znajduje się w rozdziale 5 ustawy regulującym instytucję niezarejestrowanego handlowca.

Art. 81 ust. 9 – zmiana jest konsekwencją podziału art. 2 na ustępy i polega na zmianie odwołania (było „art. 2 pkt 1”, jest „art. 2 ust. 1 pkt 1”).

Art. 82 ust. 1 (implementacja) – implementując postanowienia dyrektywy 2008/118/WE (art. 32 dyrektywy) oraz uwzględniając postulaty podmiotów prowadzących działalność w zakresie wyrobów akcyzowych, w celu uproszczenia i skrócenia postępowania o zwrot akcyzy, zrezygnowano z określonego w przedmiotowym przepisie wymogu złożenia wniosku o przedmiotowy zwrot przed rozpoczęciem dostawy wewnątrzwspólnotowej.

Art. 82 ust. 2a – 2g i 4a (implementacja) – dodane przepisy stanowią implementację postanowień art. 38 dyrektywy 2008/118/WE, w którym określono zasady postępowania w przypadku wystąpienia nieprawidłowości w trakcie przemieszczania wyrobów akcyzowych dopuszczonych już do konsumpcji w jednym z państw członkowskich.

Art. 82 ust. 6 i 7 (implementacja) – zmiany wprowadzone w przedmiotowych przepisach są konsekwencją dodania regulacji zawartych w art. 82 ust. 2e i 4a.

Art. 84 ust. 1 pkt 2 i 3 (implementacja) – w związku z faktem, iż w miejsce instytucji zarejestrowanego i niezarejestrowanego handlowca w nowych przepisach uregulowano instytucję zarejestrowanego odbiorcy, która podobnie jak poprzednie instytucje wiąże się z koniecznością uzyskania zezwolenia, w art. 84 ust. 1 pkt 2 wskazano, iż wydanie, odmowa wydania, zmiana oraz cofnięcie zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca oraz na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca następuje w drodze decyzji. Podobnie w związku z wprowadzeniem nowej instytucji zarejestrowanego wysyłającego, która również wiąże się z koniecznością uzyskania zezwolenia, w art. 84 ust. 1 pkt 3 wskazano, iż wydanie, odmowa wydania, zmiana oraz cofnięcie zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający następuje w drodze decyzji.

Art. 85 ust. 1 pkt 2 lit. b – przepis jest konsekwencją zmiany art. 32 ust. 4 pkt 2. Zapropowane rozwiązanie, zgodnie z którym dopuszczalne normy zużycia będą ustalane również

dla alkoholu etylowego częściowo skażonego środkami skażającymi, podyktowane jest skalą zjawisk patologicznych polegających na odkażaniu zwolnionego od akcyzy alkoholu etylowego i nielegalnym wprowadzaniu tak uzyskanego alkoholu do obrotu w postaci napojów spirytusowych. Projekt implementuje w tym zakresie art. 27 ust. 1 dyrektywy Rady 92/83/EWG w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych. Prawodawca unijny pozwala bowiem państwom członkowskim zwalniać m.in. alkohol etylowy denaturowany zgodnie z wymogami każdego państwa członkowskiego i używany do wytwarzania jakiegokolwiek produktu nieprzeznaczonego do spożycia przez ludzi na warunkach, które zostaną przez nie określone w celu zagwarantowania prawidłowego i uczciwego stosowania takich zwolnień oraz zapobiegania wszelkim ewentualnym wypadkom uchylania się, omijania lub naruszania tych przepisów. Proponowana zmiana ma na celu ograniczenie liczby przypadków uchylania się od opodatkowania akcyzą napojów alkoholowych wyprodukowanych ze zwolnionego od akcyzy alkoholu etylowego.

Art. 85 ust. 2 pkt 2 – zmiana tego przepisu ogranicza obowiązek ustalania z urzędu przez właściwego naczelnika urzędu celnego dopuszczalnych norm zużycia wyrobów akcyzowych, określonych w art. 89 ust. 2, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy i objętych zerową stawką akcyzy, tylko do wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy. Taki zapis ułatwi prowadzenie działalności gospodarczej podmiotom, które do produkcji innych niż akcyzowe wyrobów zużywają wyroby akcyzowe (np. mieszanki bitumiczne na bazie naturalnego asfaltu). W przypadku takich wyrobów nie zachodzi niebezpieczeństwo wykorzystania ich jako dodatki lub domieszki do paliw opałowych, do napędu silników spalinowych albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych.

Art. 88 ust. 2a i 2b – w związku z opodatkowaniem nielegalnie pobranej energii elektrycznej konieczne stało się określenie podstawy opodatkowania i sposobu jej ustalania. Mając na uwadze inne przepisy prawa dotyczące sposobu wymierzenia kary podmiotom nielegalnie pobierającym energię elektryczną z sieci unormowano, że podstawą naliczenia podatku będzie szacunkowa ilość zużytej energii wyznaczana przez operatora. Operator po zidentyfikowaniu podmiotu, który nielegalnie pobiera energię, zobowiązany jest poinformować właściwego dla podatnika naczelnika urzędu celnego o tym fakcie w okresie 7 dni.

Art. 88 ust. 3 pkt 1 – konieczność dokonania zmiany tego przepisu wynika bezpośrednio z art. 8 ust. 2, gdzie jako przedmiot opodatkowania akcyzą wymieniono niezgodne z przeznaczeniem użycie wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie albo określoną stawką akcyzy związaną z ich przeznaczeniem. Proponowana

zmiana nie rozszerza zatem przedmiotu opodatkowania akcyzą ani nie nakłada ciężaru podatkowego na inne niż dotychczas podmioty, ale powinna przyczynić się do umożliwienia organom podatkowym precyzyjnego określenia podstawy opodatkowania akcyzą wszystkich ujawnionych przypadków nieuprawnionego użycia paliw opałowych do celów napędowych. W dotychczasowym stanie prawnym dotyczyło to wyłącznie olejów opałowych. Należy podkreślić, iż poza olejami opałowymi także i inne paliwa opałowe korzystają z preferencyjnych stawek bądź zwolnień od akcyzy, np. gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe objęte pozycją CN 2711, skroplone. Skala niezgodnego z przeznaczeniem użycia paliw opałowych do napędu pojazdów (w tym gazu skroplonego) i związanych z tym zjawiskiem strat budżetowych są trudne do oszacowania, jednak sygnały napływające ze strony organów kontrolnych w pełni potwierdzają potrzebę takiego rozwiązania.

Art. 88 ust. 4 – konsekwencją zmiany art. 88 ust. 3 pkt 1 jest rozszerzenie katalogu wyrobów akcyzowych (na wszystkie paliwa opałowe), za użycie których niezgodnie z przeznaczeniem uznaje się również ich posiadanie lub sprzedaż ze zbiornika podłączonego do odmierzacza paliw.

Art. 89 ust. 1 pkt 11 – wprowadzenie zmiany podyktowane było sygnalizowanymi przez organy podatkowe wątpliwościami dotyczącymi zakresu stosowania stawki 1180,00 zł/1000 litrów. W celu doprecyzowania dotychczasowego brzmienia przedmiotowego przepisu proponowano zapis zgodny ze Wspólną Taryfą Celną, przy czym, co trzeba podkreślić, niezmieniony pozostał zakres regulacji dotyczący wyrobów akcyzowych objętych tymi samymi co obecnie kodami CN.

Art. 89 ust. 4 pkt 2 – wprowadzona zmiana ma charakter uściślający i dotyczy przypadków przekroczenia dopuszczalnych norm zużycia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 85 ust. 2 pkt 2. Stawka akcyzy określona w art. 89 ust. 1 pkt 14, tj. stawka przewidziana dla pozostałych paliw silnikowych, chyba że wyroby te zostaną przeznaczone do celów opałowych, ma zastosowanie jedynie do wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 2 tego artykułu i określonych w załączniku nr 2 do ustawy. Ponadto doprecyzowano, iż stawkę akcyzy określoną w art. 89 ust. 1 pkt 15 stosuje się w przypadku przeznaczenia ww. wyrobów akcyzowych do celów opałowych.

Art. 89 ust. 6 pkt 1 – zmiana ma charakter doprecyzowujący, wprowadza bowiem obowiązek umieszczania, przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą, w składanym sprzedawcy oświadczeniu o przeznaczeniu wyrobów nabywanych do celów opałowych bardziej szczegółowych danych identyfikujących nabywcę, w tym nazwę oraz adres siedziby lub

zamieszkania, a także numery NIP oraz REGON. Taki zapis pozwoli organom kontrolnym na większą skuteczność działań zmierzających do ograniczania szarej strefy w obrocie paliwami opałowymi.

Art. 89 ust. 8 pkt 1 – analogicznie jak w przypadku zmiany przedmiotowego artykułu w ust. 6 pkt 1, proponowane rozwiązanie zmierza do zwiększenia skuteczności działań mających na celu eliminowanie zjawisk patologicznych z obrotu gospodarczego. Wprowadzenie do oświadczeń składanych przez osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej dodatkowych informacji jednoznacznie identyfikujących te osoby, jak numery NIP i PESEL, powinno przyczynić się do realizacji zamierzonych celów.

Art. 89 ust. 15 pkt 1 lit. g – niniejsza zmiana wprowadza obowiązek umieszczania w miesięcznym zestawieniu oświadczeń dodatkowo imienia i nazwiska albo nazwy oraz adresu siedziby lub zamieszkania, a także numerów: NIP, PESEL (jeżeli został nadany) lub REGON składającego oświadczenie. Wprowadzenie powyższego zapisu ułatwi typowanie i ujmowanie podmiotów w operacyjnych planach kontroli, sporządzanych przez właściwe komórki administracyjne Służby Celnej.

Art. 90 ust. 1a – ustawa zwalnia od akcyzy ze względu na przeznaczenie używane do celów żeglugi oleje napędowe lub oleje opałowe podlegające obowiązkowi znakowania i barwienia. W obecnym stanie prawnym temu obowiązkowi podlegają także paliwa zakupowane przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej dla okrętów Marynarki Wojennej. Jednocześnie, zgodnie z ratyfikowanymi przez Rzeczpospolitą Polską porozumieniami standaryzacyjnymi NATO, Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej zobowiązane są do stosowania w okrętach Marynarki Wojennej paliw tożsamyh z paliwami używanymi w okrętach sojusznicznych NATO, to jest m. in. paliwa okrętowego oznaczonego kodem NATO F-75. Opracowana na podstawie wymienionych porozumień Norma Obronna NO-91-A268 „Materiały pędne i smary – Paliwo okrętowe kod NATO F-75” przewiduje, że stosowane w okrętach Marynarki Wojennej paliwo okrętowe F-75 jest cieczą bezbarwną bądź żółtą. Nie powinno zatem być dodatkowo barwione, tak jak korzystające ze zwolnienia od akcyzy oleje opałowe i napędowe wykorzystywane do celów żeglugi (barwnik Solvent Blue 35). Mając na względzie wspomniane zobowiązania sojuszniczne, konieczne jest dokonanie stosownej zmiany w art. 90 i zwolnienie z obowiązku barwienia oleju napędowego lub oleju opałowego używanego przez okręty Marynarki Wojennej RP, spełniającego jednocześnie normatywne wymagania fizykochemiczne, przy zachowaniu zwolnienia tych paliw od akcyzy. Brak takiej regulacji powoduje konieczność zakupu przez Ministra Obrony Narodowej paliwa niebarwionego,

które nie jest zwolnione od akcyzy ze względu na przeznaczenie. W celu utrzymania szczelności dotychczasowego systemu znakowania i barwienia wyrobów energetycznych utrzymano w stosunku do paliw okrętowych obowiązek ich znakowania.

Art. 90 ust. 3 pkt 2 – zmiana przepisu polega na wykreśleniu z jego treści wyrazu „minimalne”. Ustawodawca w art. 90 ust. 1 wprowadził obowiązek znakowania i barwienia określonych wyrobów energetycznych. Zaproponowana zmiana dotyczy redakcyjnej zmiany treści upoważnienia ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w drodze rozporządzenia ilości substancji stosowanych do znakowania i barwienia, wyrażonych w miligramach/litr wyrobu energetycznego, po których dodaniu wyrób uważa się za prawidłowo oznaczony i zabarwiony. Krajowe przepisy podatkowe implementują w tym zakresie regulacje wspólnotowe. Obecnie obowiązująca decyzja Komisji 2006/428/WE z dnia 22 czerwca 2006 r. ustanawiająca wspólny znacznik skarbowy olejów napędowych i nafty, ustaliła jego poziom na co najmniej 6 mg i nie więcej niż 9 mg na litr znakowanego oleju mineralnego. W związku z powyższym, w celu zachowania pełnej zgodności z ww. decyzją Komisji 2006/428/WE, delegacja ustawowa nie może zawężać zakresu aktu wykonawczego jedynie do określenia minimalnej ilości znacznika.

Art. 91 – w stosunku do obecnego brzmienia przepisu uproszczono sposób prowadzenia ewidencji energii elektrycznej i wymagania wynikające z dotychczasowego rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 lutego 2009 r. w sprawie ewidencji energii elektrycznej (Dz. U. Nr 32, poz. 243). Podmioty nie będą już zobowiązane do wykazywania w ww. ewidencji dat upływu terminów płatności wynikających z faktur oraz kwot należnej akcyzy. Dane te wydają się być zbędne z punktu widzenia celu prowadzenia ewidencji. Z legislacyjnego punktu widzenia część przepisów technicznych dotyczących sposobu prowadzenia przedmiotowej ewidencji przeniesiona została z ww. rozporządzenia do ustawy. Wydanie przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych rozporządzenia, które zawierałoby tylko jedną jednostkę redakcyjną, przeczyłoby zasadom racjonalnej legislacji. Zmiana nie będzie miała negatywnego wpływu na podmioty prowadzące przedmiotową ewidencję.

Art. 100 ust. 2a – 2c – uregulowano opodatkowanie akcyzą samochodów osobowych, w przypadku gdy przed pierwszą rejestracją samochodu na terytorium kraju zamontowany w tym samochodzie silnik o pojemności 2000 centymetrów sześciennych został wymieniony na silnik o większej pojemności lub w samochodzie bez silnika został zamontowany silnik. Z uwagi na fakt, iż stawka akcyzy w przypadku samochodów osobowych jest uzależniona od pojemności silnika, przyjęto rozwiązanie, iż – samochód osobowy będzie opodatkowany

według stawki akcyzy przewidzianej dla samochodu o pojemności silnika powyżej 2000 centymetrów sześciennych (w przypadku, gdy doszło do wymiany silnika) albo według stawki akcyzy przewidzianej dla samochodu o pojemności silnika, który został zainstalowany (w przypadku zainstalowania silnika w samochodzie bez silnika). W artykule tym stwierdzono także, że opodatkowanie ww. samochodów osobowych będzie miało również miejsce w przypadku, gdy wymiana bądź instalacja silnika zostały dokonane bez zachowania innych przepisów prawa, np. ustawy – Prawo o ruchu drogowym.

Art. 100 ust. 4 – zmianie uległ przedmiot opodatkowania akcyzą w przypadku pojazdów typu quad. Zrezygnowano z posługiwania się pojęciem quadów i uzależniono kwestię opodatkowania pojazdów o kodzie CN 8703 od faktu rejestracji pojazdu. W ten sposób jasnym będzie, że każdy pojazd należący do kodu CN8703, dla którego odrębne przepisy nakładają obowiązek rejestracji, będzie podlegał opodatkowaniu.

Art. 101 ust. 2a – uregulowano sytuację, w której po powstaniu obowiązku podatkowego z tytułu określonych w tym przepisie czynności podlegających opodatkowaniu, samochód osobowy został dostarczony wewnątrzwspólnotowo albo wyeksportowany. Z uwagi na fakt, iż w wyżej opisanym przypadku samochód osobowy w efekcie opuszcza terytorium kraju – przyjęto, iż wówczas obowiązek podatkowy nie powstaje.

Art. 102 ust. 4 – dodany przepis określa, na kim ciąży obowiązek podatkowy (kto jest podatnikiem akcyzy) w przypadku, gdy samochód osobowy jest przedmiotem współwłasności. Kierując się ogólną zasadą obowiązującą na gruncie prawa cywilnego o solidarnej odpowiedzialności współwłaścicieli przyjęto, że również w tym przypadku współwłaściciele będą ponosić solidarną odpowiedzialność za zobowiązania podatkowe związane z samochodem.

Art. 108 – przedmiotowy przepis został uchylony, gdyż powodował niepotrzebne obciążenie biurokratyczne dla podmiotów dokonujących nabyć wewnątrzwspólnotowych oraz dostaw wewnątrzwspólnotowych samochodów osobowych. Podmioty te musiały bowiem składać miesięczne deklaracje podatkowe w związku z prowadzoną działalnością, a dodatkowo kwartalne „informacje podsumowujące”.

Art. 109 ust. 3, 3a – 3e i 5 – przedmiotowa zmiana związana jest z koniecznością umożliwienia wydawania zbiorczych dokumentów potwierdzających zapłatę akcyzy na terytorium kraju, tj. w przypadku większej partii samochodów osobowych nabywanych przez dużych przedstawicieli poszczególnych marek samochodowych w Polsce. W chwili obecnej, po wprowadzeniu zasady jednokrotnego opodatkowania akcyzą samochodów osobowych, co do

zasady, jedynie naczelnicy urzędów celnych są właściwi do generowania dokumentów potwierdzających zapłatę akcyzy od nabytych wewnątrzwspólnotowo samochodów osobowych. Przy czym w chwili obecnej dokument taki potwierdza zapłatę akcyzy od jednego samochodu osobowego. W stanie prawnym obowiązującym do dnia 1 marca 2009 r. oprócz dokumentów wydawanych przez naczelników urzędów celnych, funkcjonowały również inne dokumenty wystawiane przez przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie obrotu pojazdami (faktury z wykazaną kwotą akcyzy). W obecnym stanie prawnym tego rodzaju dokumenty są wystawiane jedynie w wyjątkowych przypadkach (w sytuacji, gdy dealer samochodu staje się podatnikiem podatku akcyzowego). W praktyce okazało się, że generowanie dokumentów jedynie przez urzędy celne, w sytuacji gdy dokument dotyczy pojedynczego samochodu, utrudnia działalność dużym przedstawicielom poszczególnych marek samochodowych w Polsce, nabywających wewnątrzwspólnotowo samochody, które kierowane są następnie do sprzedaży detalicznej za pośrednictwem autoryzowanych salonów. Salony te, jako kolejne podmioty pośredniczące w przekazaniu samochodów indywidualnym klientom, według obecnego stanu prawnego nie są, co do zasady, podatnikami akcyzy, zatem nie mogą wykazywać kwoty akcyzy na fakturze. W sytuacji gdy przedstawiciele poszczególnych marek samochodowych w Polsce sprowadzają miesięcznie ok. 2 tysięcy samochodów, które następnie są sprzedawane za pośrednictwem autoryzowanych salonów, wydawanie pojedynczych dokumentów okazało się nadmiernym obciążeniem zarówno dla urzędów celnych, jak i przedsiębiorców. Aby mógł funkcjonować w obrocie gospodarczym dokument potwierdzający zapłatę akcyzy od większej partii samochodów należało dopuścić możliwość przekazywania autoryzowanym salonom kopii tego dokumentu. W związku z tym uregulowano obowiązek przekazywania kopii dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy na terytorium kraju od nabytych wewnątrzwspólnotowo samochodów osobowych, w sytuacji gdy nie jest przekazywany oryginał tego dokumentu. W niektórych przypadkach rozwiązaniem korzystniejszym dla nabywcy wewnątrzwspólnotowego jest przekazanie salonowi sprzedaży samochodów osobowych oryginału dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy (np. gdy dana partia samochodów jest kierowana tylko do jednego autoryzowanego salonu). W związku z powyższym w art. 109 w ust. 3a zdanie drugie przewidziano możliwość przekazywania oryginału dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy na etapie nabywcy wewnątrzwspólnotowy – autoryzowany salon oraz dopuszczono możliwość pozostawienia oryginału tego dokumentu w salonie (przy jednoczesnym spełnieniu określonych warunków). Na dalszym etapie obrotu samochodami osobowymi autoryzowani dealerzy samochodów

(zdefiniowani w ust. 3e), którzy zakupili pojazdy od nabywców wewnątrzwspólnotowych, będą mogli przekazywać swoim klientom fakturę z odpowiednim oświadczeniem, która będzie stanowiła podstawę do rejestracji samochodu. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, realizując fakultatywną delegację, będzie mógł w rozporządzeniu określić również inne dokumenty potwierdzające, dla celów rejestracji, zapłatę akcyzy na terytorium kraju od samochodów osobowych nabytych wewnątrzwspólnotowo. W przypadku dużych podmiotów prowadzących działalność w zakresie obrotu samochodami osobowymi, sprowadzających ich hurtowe ilości w krótkich terminach, zasadne jest – w celu ułatwienia obrotu gospodarczego i funkcjonowania urzędów celnych – wprowadzenie powyższych zmian.

Art. 111 ust. 9 – uchylona została delegacja dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w drodze rozporządzenia warunków, trybu i terminu zwrotu kaucji, z uwagi na brak jej stosowania w praktyce przez organy podatkowe.

Art. 117 ust. 2 pkt 3 (implementacja) – zmiana polega na zastąpieniu wyrażenia „zarejestrowanego handlowca lub niezarejestrowanego handlowca” wyrażeniem „zarejestrowanego odbiorcy” i jest konsekwencją nowego zdefiniowania podmiotów (patrz uzasadnienie do art. 2 ust. 1 pkt 13).

Art. 118 ust. 2 i 3 – zmiana polega na skumulowaniu w jednym przepisie zwolnień z obowiązku oznaczania znakami akcyzy wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy w przypadku ich importu (dotychczas ust. 2) lub nabycia wewnątrzwspólnotowego (dotychczas ust. 3), jak również przeniesieniu na grunt ustawy zwolnienia w tym zakresie w stosunku do wyrobów wytworzonych na terytorium kraju. W obowiązującym stanie prawnym przepis ten jest zawarty w dwóch jednostkach redakcyjnych regulujących odrębnie kwestię importu, gdzie zwolnienie z obowiązku oznaczania znakami akcyzy jest uzależnione od zwolnienia wyrobu od akcyzy i jednocześnie zwolnienia od należności celnych oraz kwestię nabycia wewnątrzwspólnotowego, gdzie zwolnienie z obowiązku oznaczania znakami akcyzy uzależnione jest od zwolnienia wyrobu od akcyzy. Kwestia zwolnienia z obowiązku oznaczania znakami akcyzy wytworzonych na terytorium kraju wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy uregulowana jest w obowiązującym stanie prawnym w rozporządzeniu wykonawczym. Przedmiotem regulacji rozporządzenia jest również zwolnienie z obowiązku oznaczania wyrobów akcyzowych objętych zerową stawką akcyzy, niezależnie od tego, gdzie wyroby akcyzowe zostały wytworzone. Względny czytelności przemawiają za kompleksowym uregulowaniem tych zwolnień w jednym miejscu, dlatego

zwolnienia te zostały uregulowane kompleksowo w ust. 2 art. 118. Jednocześnie w przedmiotowej nowelizacji zrezygnowano od uzależnienia zwolnienia z oznaczania znakami akcyzy od zwolnienia z należności celnych w przypadku importu wyrobów akcyzowych objętych obowiązkiem oznaczania. Uzasadnieniem jest to, że znaki akcyzy powiązane są z podatkiem akcyzowym, a ich obecność na wyrobie akcyzowym świadczy co najmniej o zadeklarowaniu podatku akcyzowego od tego wyrobu, zatem zasadne jest powiązanie zwolnienia z obowiązku oznaczania znakami akcyzy jedynie ze zwolnieniem od akcyzy, niezależnie od zwolnienia od należności celnych.

W art. 2 ust. 1 pkt 4 i 5, art. 30 ust. 9 pkt 2, art. 32 ust. 10, art. 36 ust. 6, art. 39 ust. 1 pkt 2, art. 40 ust. 1 pkt 1 lit. c i ust. 2 pkt 3 – 5, art. 42 ust. 1 pkt 7 i 8, ust. 2 i ust. 4 pkt 3, art. 43 ust. 2 pkt 5, art. 55 ust. 3, art. 69 ust. 3, art. 82 ust. 3 pkt 2 i 3 i ust. 4 pkt 2, art. 94 ust. 5, art. 104 ust. 6, art. 110 ust. 1 pkt 2 i 5, ust. 5 i 8, art. 113 ust. 1 pkt 1 oraz art. 119 ust. 1 pkt 2 ogólną normą, wyrazy: „Wspólnoty Europejskiej” zastąpiono wyrazami: „Unii Europejskiej”;

Art. 119 ust. 2 – dotychczasowe brzmienie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia zwolnień z obowiązku oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy przewidywało obligatoryjne określenie warunków i trybu stosowania wszystkich zwolnień. Tymczasem określenie warunków i trybu stosowania zwolnień z obowiązku oznaczania znakami akcyzy w rozporządzeniu wykonawczym ograniczało się i zarazem było możliwe tylko w stosunku do wyrobów akcyzowych przeznaczanych na targi, salony itp. W stosunku do pozostałych wyrobów akcyzowych zwolnionych z obowiązku oznaczania znakami akcyzy nie określono warunków i trybu stosowania zwolnień z uwagi na to, że niespełnienie warunków zwolnienia nie skutkowałoby oznaczeniem wyrobu z powodu braku wzorów znaków akcyzy na te wyroby. Dotyczy to m.in. cygar, cygaretek, piwa czy produktów rafinacji ropy naftowej. Wyroby te zwolnione są czasowo bez określenia żadnych dodatkowych warunków. Jednocześnie w przypadku podjęcia decyzji, że po upływie okresu, na jaki zwolnienie zostało wprowadzone, zwolnienie to nie będzie kontynuowane, niezbędne byłoby opracowanie wzorów znaków akcyzy na te wyroby. Z uwagi na powyższe zaszła konieczność znowelizowania art. 119 ust. 2 w taki sposób, aby z tego przepisu wyraźnie wynikała możliwość, a nie konieczność określenia przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych warunków i trybu stosowania zwolnień wyrobów akcyzowych z obowiązku oznaczania znakami akcyzy.

Art. 125 ust. 1a (implementacja) – nowelizacja art. 125 poprzez dodanie ust. 1a jest konsekwencją wprowadzenia instytucji zarejestrowanego wysyłającego. Za pośrednictwem

tego podmiotu wyroby akcyzowe importowane są obejmowane procedurą zawieszenia poboru akcyzy, co w świetle przepisów regulujących oznaczanie wyrobów akcyzowych znakami akcyzy oznacza, że wyroby te mogą być importowane bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, a znaki akcyzy powinny być naniesione na opakowania jednostkowe najpóźniej przed zakończeniem procedury zawieszenia poboru akcyzy. Jednocześnie możliwy jest również import i objęcie procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy w państwie trzecim. Znaki akcyzy na te wyroby może pobrać importer, podmiot prowadzący skład podatkowy, do którego będą wprowadzane w procedurze zawieszenia poboru akcyzy wyroby akcyzowe, i oznaczyć nimi wyroby, albo właściciel wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3. Przepisy nie narzucają, który z ww. podmiotów powinien pobrać i nanieść znaki akcyzy. Wyrób nie może być natomiast wyprowadzony z procedury zawieszenia poboru akcyzy bez jego oznaczenia. Konsekwencją dowolności wyboru podmiotu może być to, że jeżeli podmiot, który pobrał i naniósł znaki na wyrób, nie będzie podatnikiem akcyzy od tego wyrobu, nie będzie miał możliwości rozliczenia wartości podatkowych znaków akcyzy.

Art. 125 ust. 3 i 6 – zmiana w ust. 3 polega na określeniu w przepisach ustawowych terminu składania wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy. Konsekwencją tego jest rezygnacja z zawartego w ust. 6 upoważnienia ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określania tego terminu w drodze rozporządzenia.

Art. 125 ust. 4 i 4a – w związku z wprowadzeniem do ustawy o podatku akcyzowym z dnia 6 grudnia 2008 r. nowej regulacji w zakresie znaków akcyzy, mającej na celu zapobieżenie tworzeniu tzw. nadmiernych zapasów wyrobów tytoniowych, pojawiło się niebezpieczeństwo, iż podatnicy nie będą odbierać znaków akcyzy, które zamówili we wstępnym zamówieniu, ponieważ wiedzą, iż nie wykorzystają ich przed upływem rocznego terminu ich ważności. Przy aktualnym brzmieniu przepisów koszty takiego postępowania ponosiłby Skarb Państwa. W związku z powyższym, w ust. 4 wprowadzono ostateczny termin zmiany wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy, ustalając ten termin tak, aby zmiany zapotrzebowania następowały odpowiednio wcześniej przed końcem roku kalendarzowego i określając go na dzień 31 sierpnia danego roku. Jednocześnie zastrzeżono, iż ostateczna zmiana wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy jeżeli jest składana po dniu 1 sierpnia danego roku kalendarzowego, nie może przekraczać 2 % ilości zamówienia zawartego w ostatniej zmianie wstępnego zapotrzebowania, a jeżeli takiej zmiany nie było – we wstępnym zapotrzebowaniu.

W ust. 4a wprowadzono nową regulację, na mocy której koszty nieodebrania znaków akcyzy będą ponosili podatnicy, a nie Skarb Państwa.

Art. 126 ust. 2 pkt 6 lit. b i c (implementacja) – nowelizacja art. 126 ust. 2 pkt 6 lit b i c polega na zastąpieniu wyrażenia „zarejestrowany handlowiec i niezarejestrowany handlowiec” wyrażeniem „zarejestrowany odbiorca” i jest konsekwencją nowego zdefiniowania podmiotów. Patrz uzasadnienie do art. 2 ust. 1 pkt 13.

Art. 126 ust. 6 pkt 4 – poszerzono zakres spraw, do których uregulowania upoważniony jest minister właściwy do spraw finansów publicznych, poprzez dodanie pkt. 4 upoważniającego do określenia w rozporządzeniu kosztów wytworzenia legalizacyjnych znaków akcyzy. Jest to konsekwencja dodanego art. 126 ust. 4a.

Art. 127 ust. 3 – zmiana ma charakter redakcyjny.

Art. 129 pkt 1 i 2 – nowelizacja art. 129 pkt 1 i 2 jest wynikiem tego, że obowiązujący przepis wskazuje na odrębność wniosków, a mianowicie występowanie wniosku o wydanie znaków akcyzy, wniosku o sprzedaż znaków akcyzy i wniosku o wydanie upoważnień. Tymczasem rozporządzenie wykonawcze określa jeden wzór wniosku, który obejmuje wszystkie żądania, a sprecyzowanie żądania podmiotu obowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy następuje poprzez wypełnienie przez niego konkretnych pól wniosku. Należy także zwrócić uwagę, że wzór, który określa wniosek o wydanie albo sprzedaż znaków akcyzy, obejmuje także wniosek o wydanie upoważnienia. Ponieważ odbiór znaków akcyzy następuje zawsze na podstawie upoważnienia, musi być ono wydane jednocześnie z decyzją w sprawie wydania albo sprzedaży znaków akcyzy. W praktyce więc złożenie wniosku o wydanie, albo sprzedaż znaków akcyzy oraz o wydanie upoważnień następuje jednocześnie. Stąd praktycznym rozwiązaniem jest skumulowanie obydwu wniosków w jednym wzorze. Ponadto wydanie upoważnienia do odbioru znaków akcyzy nie jest możliwe bez wydania decyzji w sprawie wydania albo sprzedaży znaków akcyzy, która określa, jakie znaki akcyzy będzie odbierał podatnik.

Art. 130 ust. 4 – nowelizacja art. 130 ust. 4 polega na rozszerzeniu katalogu podmiotów, którym właściciel wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3, może na zasadzie odstępstwa od ogólnej reguły „zakazu przekazywania znaków akcyzy” przekazać znaki akcyzy w celu naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych.

Art. 131 ust. 1 – zmiana ma charakter doprecyzowujący i skutkuje tym, że w przypadku wyrobów stanowiących własność właściciela, o którym mowa w art. 13 ust. 3, obowiązany do

prowadzenia ewidencji jest skład podatkowy na terytorium kraju tylko wtedy, gdy ww. właściciel przekazał mu znaki akcyzy w celu ich naniesienia na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych. Oznacza to, że skład podatkowy prowadzi ewidencję znaków akcyzy ww. właściciela tylko wtedy, gdy oznacza wyroby akcyzowe należące do tego właściciela. W przeciwnym przypadku nie ma czego ewidencjonować, gdyż nie otrzymuje znaków akcyzy do naniesienia. Zastrzeżenie, że obowiązek prowadzenia ewidencji znaków akcyzy przekazanych przez właściciela dotyczy składów podatkowych na terytorium kraju wynika z tego, że do prowadzenia ewidencji polskich znaków akcyzy nie można zobowiązać składów podatkowych działających poza terytorium kraju.

Art. 132 ust. 2 – nowelizacja polega na rozszerzeniu katalogu podmiotów, od których w zależności od sytuacji właściciel wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3, powinien otrzymać rozliczenie przekazanych w celu naniesienia na opakowania jednostkowe znaków akcyzy. Rozszerzenie to nastąpiło o podmiot mający siedzibę na terytorium państwa trzeciego, w przypadku gdyby wyroby ww. właściciela były oznaczane w państwie trzecim.

Art. 132 ust. 4 – nowelizacja tego przepisu polega na zastąpieniu wyrażenia „znaki akcyzy niewykorzystane” wyrażeniem „znaki akcyzy, które nie będą wykorzystywane do oznaczania wyrobów akcyzowych”. Przepis w obowiązującym brzmieniu budzi wątpliwości, co zrobić w przypadku, gdy podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych otrzymał od podmiotu zagranicznego niewykorzystane znaki akcyzy i chciałby je przekazać innemu podmiotowi zagranicznemu do oznaczenia wyrobów akcyzowych, tymczasem przepis nakazuje ich zwrot. W praktyce oznacza to zwrot znaków akcyzy do urzędu celnego, a następnie wystąpienie z wnioskiem o kolejne znaki, podczas gdy niewykorzystane znaki mogłyby być użyte do oznaczenia kolejnej partii wyrobów, w przypadku gdy nie koliduje to z terminem ważności znaków. Doprecyzowanie drugiej części zdania w art. 132 ust. 4 jest związane z brzmieniem znowelizowanego art. 130 ust. 4 i art. 131 ust. 1, jak również wynika z faktu, że zwrot niewykorzystanych znaków akcyzy może nastąpić jedynie od podmiotu, który oznaczał wyroby akcyzowe właściciela, o którym mowa w art. 13 ust. 3, a nie od każdego składu magazynowego, w którym znajdują się wyroby akcyzowe właściciela, na co wskazuje obecne brzmienie przepisu.

Art. 134 ust. 1 – zmiana ma charakter wyłącznie porządkujący. Doprecyzowuje, że w przypadku wprowadzenia nowego wzoru znaku akcyzy zwrotowi podlegają dotychczasowe wzory znaków. Wynika to z całokształtu przepisu, niemniej jednak uznano, że właściwym będzie doprecyzowanie zapisu ze względu na uwagi zgłaszane w tym zakresie. Ponadto zapis został

ujednolicony pod względem zastosowania liczby pojedynczej w sformułowaniu „nowy wzór znaku akcyzy”.

Art. 135 ust. 1 – przepis dotyczy przysługującego zwracającemu niewykorzystane i nieuszkodzone znaki akcyzy prawa do zwrotu kwot stanowiących odpowiednio wartość podatkowych znaków akcyzy lub należności za legalizacyjne znaki akcyzy. Zgodnie z nowym brzmieniem zwrot wpłaconych kwot będzie pomniejszony o koszty ich wytworzenia.

Art. 136 ust. 8 – zmiana ma charakter doprecyzowujący, w zakresie terminu, po upływie którego nie przysługuje zwrot określonych w przepisie kwot.

Art. 136 ust. 9 – uprawnienie do wydania decyzji w sprawie wydania albo sprzedaży znaków akcyzy na wyroby tytoniowe z nadrukowanym rokiem wytworzenia, odpowiadającym następnemu rokowi kalendarzowemu i wydania upoważnienia do odbioru tych znaków akcyzy oraz wydania znaków przed dniem 1 stycznia roku kalendarzowego odpowiadającego rokowi wytworzenia znaków akcyzy nadrukowanemu na tych znakach, zostało obwarowane warunkiem odebrania znaków akcyzy, o których mowa w art. 125 ust. 4, lub w przypadku ich nieodebrania – wpłacenia kwot na pokrycie kosztów wytworzenia znaków akcyzy

II. Art. 2 projektu – zmiany w ustawie – Prawo o ruchu drogowym

art. 72 ust. 1 pkt 6a i ust. 1b – w wyniku zmiany rozszerzony zostanie katalog pojazdów, dla których wymagany jest dokument potwierdzający zapłatę akcyzy. Dla pojazdów rodzaju „samochodowy inny” podrodzaj „czterokołowiec” lub podrodzaj „czterokołowiec lekki” wymagany będzie dokument potwierdzający zapłatę, brak obowiązku zapłaty lub zwolnienie z akcyzy. Zgodnie z przepisami ustawy – Prawo o ruchu drogowym rejestracji podlegają quady posiadające świadectwo homologacji L7e oraz L6e, o którym mowa w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 27 września 2003 r. w sprawie szczegółowych czynności organów w sprawach związanych z dopuszczeniem pojazdu do ruchu oraz wzorów dokumentów w tych sprawach (Dz. U. z 2007 r. Nr 137, poz. 968). Rozszerzono także katalog dokumentów, na podstawie których dokonuje się rejestracji samochodów o oświadczenie wyspecjalizowanego salonu, że posiada kopię dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy na terytorium kraju lub dokument potwierdzający brak obowiązku zapłaty akcyzy na terytorium kraju, zgodnie ze zmianą art. 109.

III. Art. 3 projektu – zmiany w ustawie – Kodeks karny skarbowy:

Art. 53 § 30c – z uwagi na fakt, iż uchyla się art. 108 ustawy o podatku akcyzowym, który nakłada obowiązek składania informacji podsumowujących za okresy kwartalne przez

podmioty dokonujące nabyć wewnątrzwspólnotowych lub dostaw wewnątrzwspólnotowych samochodów osobowych, konieczne stało się dokonanie zmiany art. 53 § 30c Kodeksu karnego skarbowego, który przewiduje sankcje za niezłożenie informacji podsumowującej.

IV. Art. 4 – 17 projektu – przepisy przejściowe i przepis końcowy:

Zarówno powstanie obowiązku podatkowego, jak i powstanie uprawnienia ocenia się według stanu prawnego obowiązującego w przedziale czasowym, z którym są związane. Taka konstrukcja wiąże się ściśle z zasadą *lex retro non agit*. Zasada niedziałania prawa wstecz stanowi istotny składnik zaufania obywateli do państwa. Treścią tej zasady jest zakaz nadawania mocy wstecznej zwłaszcza przepisom normującym prawa i obowiązki obywateli, jeżeli prowadzi to do pogorszenia ich sytuacji w stosunku do stanu poprzedniego. Tą zasadą kierowano się przy opracowaniu regulacji przejściowych.

Art. 4 – postanowienia przedmiotowego przepisu stanowią odzwierciedlenie zasady niedziałania prawa wstecz w zakresie przepisów stosowanych, w przypadku gdy obowiązek podatkowy w akcyzie powstał na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie projektu.

Art. 5 – niniejszy przepis wprowadza zasadę, że w przypadku niektórych postępowań, tzn. postępowań dotyczących: zezwoleń wyprowadzenia, zabezpieczeń akcyzowych i zwolnień z obowiązku złożenia zabezpieczenia, nierozstrzygniętych do dnia wejścia w życie niniejszej nowelizacji, stosuje się nowe przepisy.

W przypadku zezwoleń wyprowadzenia regulacja taka jest uzasadniona koniecznością objęcia zabezpieczeniem akcyzowym zobowiązań podatkowych mogących powstać wobec podmiotu posiadającego przedmiotowe zezwolenie, zgodnie z przyjętą w ustawie zasadą zagwarantowania pokrycia zobowiązań podatkowych we wszystkich przypadkach, w których mogą one powstać. W świetle dotychczas obowiązujących przepisów zasada ta nie była stosowana w przypadku korzystania z zezwoleń wyprowadzenia.

Z kolei, mając na uwadze fakt, iż zabezpieczenia akcyzowe mogą być złożone na długie okresy, a nawet na czas nieoznaczony, wskazane jest, aby w nierozstrzygniętych sprawach dotyczących zabezpieczeń akcyzowych, takich jak złożenie zabezpieczenia akcyzowego, były stosowane nowe regulacje.

W przypadku zwolnień z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego niniejsza regulacja umożliwi zainteresowanym podmiotom skorzystanie z ułatwienia, jakie daje możliwość uzyskania tego zwolnienia w przypadku, gdy podmiot posiada zaległości w zakresie podatków i składek ubezpieczeniowych, ale uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie lub rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu.

Art. 6 ust. 1 – przyjęcie na gruncie projektu nowej systematyki w zakresie podmiotów uprawnionych do uzyskania zezwolenia (wprowadzenie nowej instytucji zarejestrowanego wysyłającego oraz połączenie instytucji zarejestrowanego handlowca i niezarejestrowanego handlowca w jedną instytucję zarejestrowanego odbiorcy) wymaga uregulowania kwestii wniosków o wydanie zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec albo na nabywanie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec, złożonych przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 6 ust. 2 – z uwagi na konieczność zapewnienia ciągłości działalności prowadzonej przez podmioty posiadające status zarejestrowanego handlowca, w przepisie przewidziano regulację, zgodnie z którą dotychczasowe zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec, wydane przed dniem wejścia w życie znowelizowanej ustawy, uznaje się za zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca.

Art. 6 ust. 3 – w celu umożliwienia wykorzystania wydanych przed dniem wejścia w życie znowelizowanej ustawy zezwoleń na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec, w przedmiotowym przepisie przewidziano regulację, zgodnie z którą zezwolenia te uznaje się za zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca. Jednocześnie, z uwagi na fakt, iż wydane zezwolenia na nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec mają charakter jednorazowy, określono termin, w którym zezwolenia te zachowują ważność. Termin ten został określony na 3 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 7 – zachowanie ważności zezwoleń wprowadzenia udzielonych przed wejściem w życie niniejszej ustawy wynika z ochrony bezpieczeństwa prawnego oraz zaufania podmiotów prawa do państwa. Oznacza to, że ustalone już prawa i obowiązki tych podmiotów nie powinny ulegać zmianom, zwłaszcza zmianom niekorzystnym. Zezwolenia zachowają swoją ważność do czasu ich wygaśnięcia.

Nałożenie na podmioty, którym udzielono zezwolenia wyprowadzenia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązku złożenia zabezpieczenia lub uzyskania zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia w terminie dwóch miesięcy od daty wejścia w życie ustawy, jest konsekwencją zmiany wprowadzonej w art. 54 ust. 1. W wyniku tej zmiany podmiot ubiegający się o udzielenie zezwolenia poza warunkami określonymi w art. 48 ust. 1 pkt 2 – 4 i 6 ustawy musi spełniać również warunek określony w art. 48 ust. 1 pkt 5 ustawy tj. złożyć zabezpieczenie akcyzowe. Dwumiesięczny termin na złożenie zabezpieczenia jest wystarczający na załatwienie wszystkich związanych z tym formalności.

Art. 8 – przepis ten wprowadzono, mając na uwadze szereg zmian przepisów dotyczących zabezpieczeń akcyzowych, których zastosowanie do wszystkich zabezpieczeń mogłyby spowodować konieczność wymiany niektórych z nich, złożonych przed wejściem w życie niniejszej nowelizacji ustawy. Mogłoby to stanowić duże utrudnienie dla podmiotów gospodarczych i powodować dodatkowe koszty. Przyjęto zatem rozwiązanie pozwalające podmiotom na prowadzenie działalności w oparciu o zabezpieczenia akcyzowe, a także zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej nowelizacji.

Jednocześnie w ust. 2 wprowadzono odnośnie zabezpieczeń akcyzowych złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej nowelizacji szczególną regulację dotyczącą stosowania art. 63 ust. 5 i 67 ust. 2 ustawy w dotychczasowym brzmieniu. Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem art. 63 ust. 3 ustawy zabezpieczenie akcyzowe może zostać złożone przez osobę trzecią zamiast podmiotu zobowiązanego do jego złożenia, przy czym przepis ten nie określa kategorii osób trzecich mogących to uczynić. Na podstawie art. 63 ust. 5 wszystkie te osoby odpowiadają całym swoim majątkiem za zobowiązanie podatkowe podmiotu obowiązującego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego, solidarnie z tym podmiotem.

Niniejszy projekt zmienia treść art. 63 ust. 3 ustawy, ograniczając katalog osób trzecich, mogących złożyć „zastępczo” zabezpieczenie akcyzowe, tylko do przewoźnika, spedytora, właściciela wyrobów akcyzowych i ich odbiorcy, co jest zgodne z treścią art. 18 ust. 2 dyrektywy Rady 2008/118/WE. W związku ze zmianą brzmienia art. 63 ust. 3 zmieniono również treść art. 63 ust. 5, zgodnie z którym odpowiedzialność majątkową za zobowiązanie podatkowe podmiotu obowiązującego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego ponoszą osoby wymienione w art. 63 ust. 3, tzn. tylko przewoźnik, spedytor, właściciel wyrobów akcyzowych i ich odbiorca.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 niniejszego projektu zabezpieczenia akcyzowe złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują swoją ważność, co oznacza, że zachowują ważność również zabezpieczenia złożone przez osoby trzecie inne niż przewoźnik, spedytor, właściciel wyrobów akcyzowych i ich odbiorca. Zatem w przypadku wszczęcia postępowania na podstawie art. 73 ust. 1 ustawy w celu pokrycia niezapłaconej kwoty akcyzy z zabezpieczenia akcyzowego złożonego przez takie osoby, nie odpowiadałyby one swoim majątkiem za zobowiązanie podatkowe podmiotu obowiązującego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego, zgodnie z nowym brzmieniem art. 63 ust. 5.

Podobna sytuacja występuje w przypadku art. 67 ust. 2, który w dotychczasowym brzmieniu stanowi, iż zabezpieczenie akcyzowe powinno obowiązywać na terytorium Wspólnoty Europejskiej w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej i nabycia wewnątrzwspólnotowego, podczas gdy jego nowa treść stanowi, że zabezpieczenie akcyzowe obowiązuje na całym terytorium Unii Europejskiej w każdym przypadku. Zatem treść gwarancji bankowych lub ubezpieczeniowych złożonych jako zabezpieczenie akcyzowe przed dniem wejścia w życie niniejszej nowelizacji, w których treści widnieje zapis o odpowiedzialności gwaranta tylko za zobowiązania podatkowe z tytułu dostawy i nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych, byłaby sprzeczna z nowym brzmieniem art. 67 ust. 2 ustawy. Wymiana złożonych gwarancji na nowe, w celu dostosowania ich treści do nowego brzmienia ww. przepisu, naraziłaby podmioty obowiązujące do złożenia zabezpieczenia akcyzowego na duże trudności i dodatkowe koszty. Z tego względu konieczne jest wprowadzenie przepisu, zgodnie z którym do zachowujących ważność zabezpieczeń złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej nowelizacji ustawy stosuje się przepisy art. 63 ust. 5 i art. 67 ust. 2 w dotychczasowym brzmieniu.

Ponadto w celu zapewnienia sprawnego działania nowych rozwiązań prawnych przyjęto zasadę, że złożone przed dniem wejścia w życie projektu zabezpieczenia akcyzowe oraz udzielone przed tym dniem zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, z określonym terminem ważności, nie będą mogły ulec przedłużeniu.

Art. 9 – z uwagi na zastąpienie w niniejszej ustawie stosowanych dotychczas instytucji zarejestrowanego handlowca i niezarejestrowanego handlowca jedną instytucją zarejestrowanego odbiorcy, przewidziano regulację, która pozwala na uwzględnienie przy ocenie spełnienia warunku, o którym mowa w art. 48 ust. 1 pkt 6 i art. 56 ust. 1 pkt 5 ustawy, faktu cofnięcia podmiotowi, występującemu wcześniej jako zarejestrowany bądź niezarejestrowany handlowiec, odpowiedniego zezwolenia.

Art. 10 – 13 zawiera przepisy przejściowe związane z wejściem w życie elektronicznego systemu obsługującego przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy. System ten obligatoryjnie musi funkcjonować od dnia 1 stycznia 2011 r.

W związku z powyższym przyjęto rozwiązanie, iż:

- do dnia 31 grudnia 2010 r. przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy odbywa się na zasadach obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy,
- do dnia 31 grudnia 2010 r. nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych przez zarejestrowanego odbiorcę z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy odbywa się na zasadach obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy, określonych odpowiednio dla zarejestrowanego handlowca lub niezarejestrowanego handlowca,
- do dnia 31 grudnia 2010 r. przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy dokonywane przez zarejestrowanego wysyłającego odbywa się na zasadach obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy, określonych dla podmiotu prowadzącego skład podatkowy, w szczególności dokonuje się z dołączeniem do przemieszczanych wyrobów akcyzowych administracyjnego dokumentu towarzyszącego.

Jednocześnie wprowadzono regulację, zgodnie z którą przemieszczanie w procedurze zawieszenia poboru akcyzy odbywa się na zasadach obowiązujących w momencie rozpoczęcia przemieszczania. Jeżeli przemieszczanie rozpocznie się na podstawie administracyjnego dokumentu towarzyszącego w formie papierowej, to pomimo rozpoczęcia funkcjonowania Systemu, przemieszczanie to zakończy się na podstawie papierowej formy tego dokumentu.

Art. 14 – z uwagi na zmianę treści art. 8 ust. 2 pkt 1 lit. b, przedmiot opodatkowania określony tym przepisem dotyczący naruszenia warunków uprawniających do zwolnienia od akcyzy będzie miał zastosowanie w stosunku do wyrobów akcyzowych dostarczonych podmiotowi zużywającemu, po dniu wejścia w życie projektu.

Art. 15 – w przypadku energii elektrycznej, która jest sprzedawana podmiotom posiadającym koncesję na wytwarzanie (które staną się od dnia wejścia w życie zmiany ustawy podatnikami od zużywania tejże energii), faktura obejmująca okres obowiązywania ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym w brzmieniu dotychczasowym oraz okres po wejściu

w życie niniejszej zmiany, powinna zawierać szacunkową kwotę akcyzy za okres wydania energii pod rządami ustawy w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 16 – w związku z koniecznością rozliczenia wpłat miesięcznych zapłaconych pod rządami ustawy sprzed wprowadzenia niniejszej zmiany konieczne uregulowanie jest sytuacji, w której okres rozliczeniowy w odniesieniu do zapłaconych wpłat miesięcznych ulega zakończeniu po wejściu w życie zmiany. W tym przypadku uiszczone wpłaty miesięczne w okresie przed wejściem w życie niniejszej zmiany powinny zostać rozliczone w deklaracji złożonej po dniu wejścia w życie niniejszej zmiany.

Art. 17 – przepis jest konsekwencją zmiany art. 85 ust. 2 pkt 2 ograniczającej obowiązek ustalania z urzędu przez właściwego naczelnika urzędu celnego dopuszczalnych norm zużycia wyrobów akcyzowych, określonych w art. 89 ust. 2, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy i objętych zerową stawką akcyzy, tylko do wyrobów wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy. Zawężenie przedmiotowego zakresu objętego normowaniem zużycia spowoduje konieczność wygaśnięcia z dniem wejścia w życie nowej regulacji decyzji wydanych w stosunku do wyrobów spoza załącznika nr 2 do ustawy.

Art. 18 – przepis jest konsekwencją wprowadzenia w ust. 4 art. 125 ostatecznego terminu zmiany wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy na dzień 31 sierpnia danego roku. Mając na uwadze, że jako datę wejścia w życie ustawy przyjęto dzień 1 września 2010 r., tj. już po upływie terminu, o którym mowa w art. 125 ust. 4 niniejszej ustawy, należało wprowadzić przepis przejściowy, który umożliwi podmiotom ostateczną zmianę wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy w 2010 r.

Art. 19 – jako datę wejścia w życie ustawy przyjęto dzień 1 września 2010 r. Termin ten pozwoli na niezakłócone funkcjonowanie systemu znaków akcyzy, na które wstępne zapotrzebowania, zgodnie z proponowaną nowelizacją, można zmieniać do dnia 31 sierpnia danego roku kalendarzowego. W przepisie przejściowym termin ten na rok 2010 przedłużono o dwa tygodnie, czyli do połowy września.

Jeśli chodzi o wdrożenie dyrektywy, termin ten bazuje na przepisie dyrektywy pozwalającym na stosowanie procedury zawieszenia poboru akcyzy na zasadach dotychczasowych do końca roku 2010. Elektroniczny system przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy musi funkcjonować od 1 stycznia 2011 r.

Przedmiotowy projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej (BIP) na stronie internetowej Ministerstwa Finansów (www.mf.gov.pl) zgodnie z art. 5 ustawy

z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.). W toku prac legislacyjnych nad ustawą wpłynęło 29 zgłoszeń zainteresowania pracami nad projektem ustawy, złożonych na formularzach w trybie przepisów ustawy o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa. Zgłoszenia wraz z wykazem podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem ustawy – w kolejności zgłoszeń, załączono do projektu ustawy.

Po projekcie załączono również nadesłaną przez prof. dr. hab. Witolda Modzelewskiego opinię Instytutu Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy sp. z o.o. dotyczącą przedmiotowego projektu ustawy.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt zawiera pozytywne rozwiązania dla importerów wyrobów akcyzowych, ułatwiając obrót importowanymi wyrobami z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.

Rozwiązania w zakresie elektronicznej obsługi przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy pozytywnie wpłyną na funkcjonowanie zarówno podmiotów stosujących procedurę zawieszenia poboru akcyzy, jak i korzystających z tej procedury.

Zmiany w projekcie zawierają pozytywne rozwiązania dla podmiotów działających w branży motoryzacyjnej. Wprowadzenie bardziej elastycznych rozwiązań w zakresie dokumentowania zapłaty akcyzy korzystnie wpłynie na działalność podmiotów zajmujących się nabywaniem wewnątrzwspólnotowym nowych samochodów osobowych, przekazywanych następnie do handlu detalicznego za pośrednictwem sieci autoryzowanych dealerów.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

W celu przeprowadzenia konsultacji społecznych tekst projektu został przesłany ogólnopolskim związkom zawodowym i ogólnopolskim związkom pracodawców, a informacja o zamieszczeniu projektu w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów została przesłana do organizacji zbiorowego zarządzania, stowarzyszeń producentów i handlowców oraz innych organizacji i podmiotów zrzeszających przedsiębiorców dokonujących obrotu wyrobami akcyzowymi.

W toku przeprowadzonych konsultacji uwagi do projektu ustawy złożyli: Ship-Service S.A., Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie, Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego, Towarzystwo Obrotu Energią, Polska Organizacja Gazu Płynnego, Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej, Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych, Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego, Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A., Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego, Philip Morris Polska Distribution Sp. z o.o., JTI Polska Sp. z o.o., British American Tobacco Polska, Związek Gorzelni Polskich, Towarowa Giełda Energii, Izba Rozliczeniowa Giełdy Towarowych, Forum Przewoźników Ekspresowych, Polskie Stowarzyszenie Producentów Kosmetyków i Środków Czystości, PGE Polska Grupa Energetyczna S.A., Tauron Polska

Energia S.A., Energa Obrót S.A., Krajowa Rada Gorzelnictwa i Produkcji Biopaliw, Grupa LOTOS S.A., Polski Związek Przemysłu Motoryzacyjnego, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych LEWIATAN, Business Centre Club, ADK Commercial, POLWIN S.A., Sammar Sp. z o. o., Zakłady Tytoniowe w Lublinie, UNI-LUX Sp. z o. o., Stowarzyszenie Krajowa Izba Biopaliw.

W wyniku konsultacji społecznych uwzględniono uwagi podmiotów, w efekcie czego:

- wprowadzono przepis umożliwiający podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy funkcjonowanie również jako podmiot pośredniczący,
- doprecyzowano definicję podmiotu zużywającego, przyjmując, że w przypadku wyrobów energetycznych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, taki status posiada także podmiot nieposiadający miejsca zamieszkania, siedziby lub miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki: podmiot zużywający dostarcza nabyte wyroby bezpośrednio do zbiornika na stałe zamontowanego na statku powietrznym lub jednostce pływającej i w dokumencie dostawy zostanie zidentyfikowany statek powietrzny lub jednostka pływająca, na którą są dostarczane nabyte wyroby,
- doprecyzowano zasady opodatkowania energii elektrycznej,
- uproszczono zasady prowadzenia ewidencji,
- przyjęto możliwość rozliczania się podatników z energii elektrycznej na podstawie blankietu lub innego dokumentu zastępującego fakturę wystawionego przez podatnika,
- w zakresie regulacji związanych ze zwolnieniem energii przy produkcji ciepła w skojarzeniu, odstąpiono od ograniczenia, że taka produkcja musi odbywać się tylko w elektrociepłowniach,
- odstąpiono od wymogu przesyłania przez podmiot, który poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyprowadził wyroby akcyzowe ze składu podatkowego prowadzonego przez podmiot, który nie jest właścicielem tych wyrobów, kopii deklaracji naczelnikowi urzędu celnego właściwemu dla podmiotu prowadzącego skład podatkowy, z którego wyroby te zostały wyprowadzone,
- odstąpiono od wymogu dołączenia administracyjnego dokumentu towarzyszącego do wyrobów objętych stawką inną niż stawka zerowa przemieszczanych na terytorium kraju w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej, jako

warunku zastosowania wobec tych wyrobów procedury zawieszenia poboru akcyzy, na rzecz dołączenia jedynie dokumentów handlowych,

– wprowadzono wymóg zwolnienia przez właściwego naczelnika urzędu celnego z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego podatnika, który jest właścicielem wyrobów akcyzowych wyprowadzonych z cudzego składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, przy spełnieniu przez ten podmiot warunków określonych w ustawie,

– zaakceptowano propozycję wprowadzenia możliwości wysyłania deklaracji dla podatku akcyzowego w sposób elektroniczny, które to zadanie zostało umieszczone w Strategii Działania Służby Celnej 2015+,

– doprecyzowano zaproponowane w projekcie przepisy wprowadzające grupowe potwierdzenia zapłaty akcyzy od nabywanych wewnątrzwspólnotowo samochodów osobowych, w tym uwzględniono możliwość wyboru sposobu potwierdzenia zapłaty akcyzy poprzez uznanie, iż grupowe potwierdzenie jest formą fakultatywną.

3. Wpływ aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Przewidywane całkowite koszty budowy Systemu (aplikacji krajowej EMCS PL), realizowanej w ramach programu „e-cło”, wyniosą w latach 2009 – 2013 7 152 843 zł. Na przedmiotową kwotę składać się będzie zakup systemu, infrastruktury informatycznej, organizacja szkoleń dla użytkowników oraz koszty przygotowania informacji dla podmiotów na temat funkcjonowania Systemu.

Zgodnie z zasadami finansowania projektów w ramach programu „e-cło”, kwota 6 079 917 zł (85 % kosztów) pochodzić będzie ze środków unijnych, natomiast kwota 1 072 926 zł (15 % kosztów) będzie finansowana z budżetu resortu, w którym środki zostały zarezerwowane. Obecnie trwa postępowanie przetargowe, w którym wyłoniony zostanie wykonawca. W trybie uzgodnień z wykonawcą zostaną określone terminy realizacji funkcjonalności Systemu.

W zakresie dostosowania innych systemów informatycznych działających w ramach administracji do wymogów Systemu brak w chwili obecnej możliwości określenia kwot, które

będą konieczne do wydatkowania z uwagi na fakt, że szczegółowe ustalenia współpracy systemu EMCS PL z tymi systemami zostaną określone w drodze roboczej z wykonawcą.

Podmioty, które będą przemieszczać wyroby akcyzowe w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, zobligowane zostaną do używania Systemu, a w związku z tym będą musiały posiadać komputer wraz z dostępem do internetu. Natomiast w przypadku wyboru przez podmiot komunikacji z Systemem przez interfejs, kosztem dla firmy będzie zintegrowanie tej aplikacji z innymi systemami komputerowymi danego podmiotu (rozwiązanie opcjonalne). Wprowadzenie regulacji umożliwiającej zastosowanie procedury zawieszenia poboru akcyzy we wszystkich przypadkach importu wyrobów akcyzowych może skutkować przesunięciem w czasie płatności akcyzy od tych wyrobów. Wielkość tej kwoty i czas przesunięcia są jednak trudne do oszacowania.

Wprowadzenie przepisów umożliwiających stosowanie wiążącej informacji taryfowej (WIT) na potrzeby obrotu wyrobami akcyzowymi w kraju i w nabyciu wewnątrzwspólnotowym (art. 7b) będzie skutkowało obciążeniem służby celnej dodatkowymi obowiązkami. W konsekwencji można przewidywać konieczność zwiększenia zatrudnienia w organach celnych zajmujących się problematyką wiążących informacji taryfowych, tj. dyrektora Izby Celnej w Warszawie, który wydaje decyzje WIT w I instancji, oraz Ministra Finansów jako organu odwoławczego w tym postępowaniu.

b) rynek pracy

Poważne zmniejszenie formalizmu oraz ułatwienia w obrocie wyrobami akcyzowymi pochodzącymi z importu powinny wpłynąć pozytywnie na rynek pracy. Ponadto należy się liczyć ze wzrostem popytu na rynku informatycznym.

Należy się liczyć z koniecznością zwiększenia zatrudnienia w Urzędzie Regulacji Energetyki o 2 dodatkowe osoby zajmujące się comiesięcznym wydawaniem oraz umarzaniem świadectw pochodzenia, wraz z odpowiednią obsługą lokalowo-biurową.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Rozwiązania zaproponowane w projekcie wpłyną pozytywnie na konkurencyjność gospodarki oraz przedsiębiorczość. Wprowadzenie uregulowań dotyczących np. Systemu, jak również elektronicznej obsługi zabezpieczeń akcyzowych, zdecydowanie ułatwi stosowanie procedury zawieszenia poboru akcyzy.

d) sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektu nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

4. Wskazanie źródeł finansowania

Wejście w życie projektu spowoduje konieczność wydatkowania środków finansowych z budżetu resortu w wysokości ok. 1 mln zł.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Ustawa o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :		Dyrektywa Rady 2008/118/WE z 16.12.2008 w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
		T / N			
Art. 4 pkt 2	Na użytek niniejszej dyrektywy oraz jej przepisów wykonawczych stosuje się następujące definicje: (...) 2) "państwo członkowskie" i "terytorium państwa członkowskiego" oznaczają terytorium każdego państwa członkowskiego Wspólnoty, do którego zastosowanie ma Traktat zgodnie z jego art. 299, z wyjątkiem terytoriów trzecich;	T	Art. 1 pkt 1 lit a, akapit pierwszy	w art. 2: a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:a) pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) terytorium państwa członkowskiego - z wyłączeniem terytorium kraju, terytorium państwa, do którego zgodnie z art. 52 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 349 i 355 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej mają zastosowanie te Traktaty, z tym że:	
Art. 4 pkt 8	Na użytek niniejszej dyrektywy oraz jej przepisów wykonawczych stosuje się następujące definicje: (...) 8) "import wyrobów akcyzowych" oznacza wprowadzenie wyrobów akcyzowych na terytorium Wspólnoty, o ile wyroby te w chwili ich wprowadzenia na terytorium Wspólnoty nie zostają objęte zawieszającą procedurą celną, a także ich zwolnienie z zawieszającej procedury	T	Art. 1 pkt 1 lit b, akapit drugi	w art. 2 (...) b) pkt 6 - 8 otrzymują brzmienie: 7) import – przywóz samochodów osobowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju, a w przypadku wyrobów akcyzowych przywóz ich z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju: a) jeżeli wyroby te z chwilą ich wprowadzenia na terytorium kraju	

	celnej;		Art. 1 pkt 5 lit a	nie zostają objęte zawieszającą procedurą celną, b) jeżeli wyroby te zostały zwolnione z zawieszającej procedury celnej lub procedura ta została zakończona, i powstał dług celny; 5) w art. 10: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Obowiązek podatkowy z tytułu importu wyrobów akcyzowych powstaje z dniem powstania długu celnego w rozumieniu przepisów prawa celnego.”,	
Art. 4 pkt 9	Na użytek niniejszej dyrektywy oraz jej przepisów wykonawczych stosuje się następujące definicje: (...) 9) "zarejestrowany odbiorca" oznacza osobę fizyczną lub prawną uprawnioną przez właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia, w ramach swojej działalności i na warunkach określonych przez te organy, do odbioru wyrobów akcyzowych przemieszczanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy z innego państwa członkowskiego;	T	Art. 1 pkt 1 lit. c, akapit pierwszy W zakresie zmian y termin ologii:	w art. 2 (...) „13) zarejestrowany odbiorca – podmiot, któremu wydano zezwolenie na nabywanie wewnątrzwspólnotowe albo na jednorazowe nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych wysłanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej; 5) w art. 10: (...) b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych przez zarejestrowanego odbiorcę powstaje z dniem, w którym wyroby akcyzowe zostały wprowadzone do określonego we właściwym zezwoleniu miejsca odbioru	

			Art. 1 pkt 5 lit. b	wyrobów akcyzowych.”; 7) w art. 13: a) w ust. 1: (...) - pkt 5 otrzymuje brzmienie:	
			Art. 1 pkt 7 lit. a, tiret drugie	„5) będący zarejestrowanym odbiorcą, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca – z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych na rzecz innego podmiotu;”, 10) w art. 18: a) w ust. 3: (...) - pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:	
			Art. 1 pkt 10 lit a, tiret drugie	„3) adresy, pod którymi zlokalizowane są składy podatkowe, miejsca odbioru wyrobów akcyzowych przez zarejestrowanych odbiorców , z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, oraz miejsca, w których jest wykonywana działalność podmiotów pośredniczących, oraz ich adresy poczty elektronicznej; w art. 23: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:	
			Art. 1 pkt 12	„1. Zarejestrowani odbiorcy , z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe	

				nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, podmioty prowadzące składy podatkowe oraz podatnicy, o których mowa w art. 13 ust. 3, są obowiązani, bez wezwania organu podatkowego do obliczenia i zapłaty akcyzy wstępnie za okresy dzienne, na rachunek właściwej izby celnej.”, b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Wpłaty dzienne obniża się o: 1) kwotę stanowiącą wartość podatkowych znaków akcyzy prawidłowo naniesionych na wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych, nie wcześniej jednak niż: a) następnego dnia po naniesieniu tych znaków na dany wyrób akcyzowy lub opakowanie jednostkowe – w przypadku oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy w składzie podatkowym na terytorium kraju, z zastrzeżeniem lit. c tiret pierwsze, b) następnego dnia po wprowadzeniu wyrobów akcyzowych do składu podatkowego na terytorium kraju – w przypadku importu albo nabycia wewnątrzwspólnotowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy na terytorium państwa trzeciego albo na terytorium państwa członkowskiego, c) następnego dnia po powstaniu	
--	--	--	--	---	--

			Art. 1 pkt 18 lit c, tiret pierwsz e,	obowiązku podatkowego – w przypadku: – zarejestrowanego odbiorcy, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, – właściciela wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3; 2) kwoty przysługujących podatnikowi zwolnień i obniżen akcyzy.”; 18) w art. 32: (...) c) w ust. 3: - pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie: „4) nabycia wewnątrzwspólnotowego przez zarejestrowanego odbiorcę, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, w celu zużycia przez niego jako podmiot zużywający, lub 5) nabycia wewnątrzwspólnotowego przez zarejestrowanego odbiorcę, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, w celu dostarczenia do podmiotu zużywającego, lub”; e) w ust. 5:	
--	--	--	--	---	--

			Art. 1 pkt 18 lit e,	- pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) objęcie wyrobów akcyzowych będących przedmiotem zwolnienia zabezpieczeniem akcyzowym lub w przypadku importu – zabezpieczeniem złożonym w trybie stosowanym przy zabezpieczeniu należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego, złożonym przez, odpowiednio: podmiot prowadzący skład podatkowy, podmiot pośredniczący lub zarejestrowanego odbiorcę, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, w wysokości zobowiązania podatkowego mogącego powstać w przypadku użycia tych wyrobów niezgodnie z przeznaczeniem uprawniającym do zwolnienia od akcyzy lub naruszenia warunków zwolnienia – do czasu potwierdzenia odbioru wyrobów akcyzowych przez, odpowiednio: podmiot zużywający lub podmiot pośredniczący; warunek ten nie dotyczy sytuacji, o której mowa w ust. 3 pkt 4 lub 8;” - pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) prowadzenie ewidencji wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem przez podmiot prowadzący skład podatkowy, zarejestrowanego odbiorcę, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy	
--	--	--	----------------------------	---	--

			posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, podmiot pośredniczący oraz podmiot zużywający prowadzący działalność gospodarczą z użyciem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, z wyłączeniem podmiotu zużywającego, który wyłącznie używa do celów opałowych pozostałe węglowodory gazowe o kodach CN od 2711 12 11 do 2711 19 00.”, w art. 40: (...) b) w ust. 2: - pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie: „6) ze składu podatkowego na terytorium kraju do nabywcy na terytorium państwa członkowskiego będącego podmiotem upoważnionym przez właściwe władze podatkowe tego państwa członkowskiego do otrzymywania wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy lub do podmiotów wymienionych w art. 31 ust. 1; 7) ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego do określonego we właściwym zezwoleniu miejsca ich odbioru przez zarejestrowanego odbiorcę na	
--	--	--	---	--

Art. 1
pkt 20
lit b
tiret
pierwsz
y

				terytorium kraju lub do podmiotów wymienionych w art. 31 ust. 1;”, w dziale III tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie: Art. 1 pkt 33 „Zarejestrowani odbiorcy” W art. 57 ust. 1-3 otrzymują brzmienie: Art. 1 pkt 34 lit. a 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego na pisemny wniosek podmiotu spełniającego warunki wymienione w ust. 2 i art. 48 ust. 1 pkt 2–6 wydaje zezwolenie na nabywanie wewnątrzwspólnotowe albo na jednorazowe nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych wysłanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, zwane w ustawie odpowiednio „zezwoleniem na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca” albo „zezwoleniem na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca”. Dany podmiot może uzyskać więcej niż jedno zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca. 2. Zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem	
--	--	--	--	--	--

				zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, jest obowiązany posiadać tytuł prawny do korzystania z wyodrębnionego miejsca przeznaczonego do odbierania wyrobów akcyzowych, zwanego dalej „miejscem odbioru wyrobów akcyzowych”. Zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca oraz zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca może dotyczyć tylko jednego miejsca odbioru wyrobów akcyzowych. 3. Wniosek o wydanie zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca albo na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca powinien zawierać: 1) dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub w ewidencji działalności gospodarczej, numer identyfikacyjny REGON oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej, a także planowaną lokalizację miejsca odbioru wyrobów akcyzowych; 2) rodzaj wyrobów akcyzowych, które będą nabywane wewnątrzwspólnotowo, a w przypadku zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca także ilość tych wyrobów;	
--	--	--	--	---	--

			Art. 1 pkt 62	3) proponowane zabezpieczenie akcyzowe; 4) informację o liczbie wydanych temu podmiotowi zezwoleń na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca; 5) dane podmiotu, od którego będą nabyte wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe w przypadku zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca.”, 62) w art. 117 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) przemieszczone na terytorium kraju w procedurze zawieszenia poboru akcyzy w wyniku nabycia wewnątrzwspólnotowego przez zarejestrowanego odbiorcę.”; 67) w art. 126 w ust. 2 w pkt 6: a) lit. b otrzymuje brzmienie: „b) nabywania albo jednorazowego nabycia wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca.”, b) uchyla się lit. c;	
Art. 4 pkt 10	Na użytek niniejszej dyrektywy oraz jej przepisów wykonawczych stosuje się następujące definicje: (...) 10) "zarejestrowany wysyłający" oznacza osobę fizyczną lub prawną uprawnioną przez właściwe organy państwa	T	Art. 1 pkt 1 lit c, akapit drugi	c) pkt 13-15 otrzymują brzmienie: 14) zarejestrowany wysyłający – podmiot, któremu wydano zezwolenie na wysyłanie importowanych wyrobów akcyzowych z miejsca importu z zastosowaniem procedury	

	członkowskiego importu, w ramach swojej działalności i na warunkach określonych przez te organy, jedynie do wysyłania wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy w momencie dopuszczenia do swobodnego obrotu zgodnie z art. 79 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92;			zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej;	
Art. 4 pkt 10	"zarejestrowany wysyłający" oznacza osobę fizyczną lub prawną uprawnioną przez właściwe organy państwa członkowskiego importu, w ramach swojej działalności i na warunkach określonych przez te organy, jedynie do wysyłania wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy w momencie dopuszczenia do swobodnego obrotu zgodnie z art. 79 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92	T	Art. 1 pkt 37	w dziale III rozdział 5 otrzymuje brzmienie: „Rozdział 5 Zarejestrowani wysyłający Art. 60. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego na pisemny wniosek podmiotu spełniającego warunki wymienione w art. 48 ust. 1 pkt 2–6 wydaje zezwolenie na wysyłanie importowanych wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, zwane dalej „zezwoleniem na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający”. 2. Wniosek o wydanie zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający powinien zawierać dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego	
Art. 18 ust. 1	1. Właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki wymagają, na ustalonych przez siebie warunkach, złożenia przez uprawnionego prowadzącego skład podatkowy wysyłki lub zarejestrowanego wysyłającego gwarancji na pokrycie ryzyka związanego z przemieszczaniem w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.				

				siedziby lub zamieszkania, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub ewidencji działalności gospodarczej, numer identyfikacyjny REGON oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej, a także rodzaj wyrobów akcyzowych, które będą wysyłane w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, proponowane zabezpieczenie akcyzowe oraz informację o liczbie wydanych temu podmiotowi zezwoleń na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający. 3. Do wniosku załącza się dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 48 ust. 1 pkt 2–6. 4. Zezwolenie na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający może być wydane na czas oznaczony, nie dłuższy niż 3 lata, albo na czas nieoznaczony. 5. Zarejestrowany wysyłający jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 6, 8 i 9. 6. Powiadomienia o planowanej zmianie danych objętych treścią zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający, należy dokonywać przed dokonaniem tej zmiany, z zastrzeżeniem ust. 8 i 9. 7. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 6, stanowi jednocześnie wniosek o zmianę	
--	--	--	--	---	--

				zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający w zakresie dotyczącym zgłoszonej zmiany. 8. Zmiana zarejestrowanego wysyłającego wymaga uzyskania nowego zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający. 9. Jeżeli zarejestrowany wysyłający zamierza wysłać w procedurze zawieszenia poboru akcyzy wyroby akcyzowe należące do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 pkt 1, jest obowiązany uzyskać nowe zezwolenie na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający. 10. Do odmowy wydania, cofnięcia lub wygaśnięcia zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający stosuje się odpowiednio art. 52. Art. 61. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego, wydając zezwolenie na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający, nadaje podmiotowi numer akcyzowy zarejestrowanego wysyłającego. 2. Zezwolenie na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający określa w szczególności: 1) numer akcyzowy zarejestrowanego wysyłającego; 2) adres siedziby lub miejsca zamieszkania zarejestrowanego wysyłającego; 3) rodzaj wysyłanych wyrobów akcyzowych;	
--	--	--	--	---	--

			4) formę i termin obowiązywania zabezpieczenia akcyzowego. Art. 62. 1. Zarejestrowany wysyłający nie może magazynować wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy. 2. Zarejestrowany wysyłający jest obowiązany: 1) bezpośrednio po dopuszczeniu do obrotu wyrobów akcyzowych wysłać wyroby akcyzowe w procedurze zawieszenia poboru akcyzy; 2) prowadzić ewidencję wyrobów akcyzowych wysyłanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy. 3. Ewidencja, o której mowa w ust. 2 pkt 2, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej, po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego naczelnika urzędu celnego o formie jej prowadzenia. 4. Ewidencja, o której mowa w ust. 2 pkt 2, powinna zawierać w szczególności informacje dotyczące wyrobów akcyzowych wysyłanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, podmiotu do którego są wysyłane wyroby akcyzowe. 5. Ewidencja, o której mowa w ust. 2 pkt 2, powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona. 6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w	
--	--	--	--	--

				ewidencji wyrobów akcyzowych wysyłanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, oraz sposób jej prowadzenia, uwzględniając konieczność zapewnienia właściwej kontroli oraz prawidłowego dokumentowania ilości wyrobów akcyzowych i określenia kwot akcyzy.”	
Art. 5 ust. 2 i 3	2. Niniejsza dyrektywa i dyrektywy, o których mowa w art. 1, nie mają zastosowania na poniższych terytoriach stanowiących część obszaru celnego Wspólnoty: a) Wyspy Kanaryjskie; b) francuskie departamenty zamorskie; c) Wyspy Alandzkie; d) Wyspy Normandzkie. 3. Niniejsza dyrektywa oraz dyrektywy, o których mowa w art. 1, nie mają zastosowania na terytoriach objętych zakresem art. 299 ust. 4 Traktatu ani na poniższych innych terytoriach niestanowiących części obszaru celnego Wspólnoty: a) wyspa Helgoland; b) terytorium Büsingen; c) Ceuta; d) Melilla; e) Livigno; f) Campione d'Italia; g) włoskie wody jeziora Lugano.	T	Art. 1 pkt 1 lit a, akapit drugi	a) nie uznaje się za terytorium państwa członkowskiego: - Wysp Kanaryjskich, z zastrzeżeniem ust. 2, - zamorskich departamentów Republiki Francuskiej, z zastrzeżeniem ust. 3, - wysp Alandzkich, - wysp Normandzkich, - terytoriów objętych zakresem art. 355 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, - wyspy Helgoland, - obszaru Büsingen, - Ceuty, - Melilli, - Livigno, - Campione d'Italia, - włoskich wód jeziora Lugano, b) przemieszczanie wyrobów akcyzowych mające początek w lub przeznaczone dla: - Księstwa Monako uznaje się za przemieszczanie mające początek w Republice Francuskiej lub przeznaczone dla Republiki	

				Francuskiej, - Jungholz i Mittelberg (Kleines Walsertal) uznaje się za przemieszczanie mające początek w Republice Federalnej Niemiec lub przeznaczone dla Republiki Federalnej Niemiec, - wyspy Man uznaje się za przemieszczanie mające początek w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub przeznaczone dla Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, - San Marino uznaje się za przemieszczanie mające początek w Republice Włoskiej lub przeznaczone dla Republiki Włoskiej, - stref suwerennych Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w Akrotiri i Dhekelia uznaje się za przemieszczanie mające początek w Republice Cypryjskiej lub przeznaczone dla Republiki Cypryjskiej,”	
Art. 5 ust. 4 i 5	4. Hiszpania może powiadomić za pomocą oświadczenia, że niniejsza dyrektywa oraz dyrektywy, o których mowa w art. 1, mają zastosowanie na Wyspach Kanaryjskich - pod warunkiem pewnych działań dostosowujących w związku z bardzo odległym położeniem tych wysp - w stosunku do wszystkich lub niektórych wyrobów akcyzowych, o których	T	Art. 1 pkt 1 lit. i	dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 – 4 w brzmieniu: „2. Królestwo Hiszpanii może złożyć oświadczenie, że przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące akcyzy mają zastosowanie na Wyspach Kanaryjskich w stosunku do wszystkich lub niektórych wyrobów akcyzowych. Po złożeniu	

	mowa w art. 1, począwszy od pierwszego dnia drugiego miesiąca po złożeniu takiego oświadczenia. 5. Francja może powiadomić za pomocą oświadczenia, że niniejsza dyrektywa oraz dyrektywy, o których mowa w art. 1, mają zastosowanie we francuskich departamentach zamorskich - pod warunkiem pewnych działań dostosowujących w związku z bardzo odległym położeniem tych departamentów - w stosunku do wszystkich lub niektórych wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 1, począwszy od pierwszego dnia drugiego miesiąca po złożeniu takiego oświadczenia.			wyrobów akcyzowych. Po złożeniu takiego oświadczenia Wyspy Kanaryjskie, w zakresie objętym oświadczeniem, uznawane będą za terytorium państwa członkowskiego w rozumieniu ustawy. 3. Republika Francuska może złożyć oświadczenie, że przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące akcyzy mają zastosowanie w jej zamorskich departamentach w stosunku do wszystkich lub niektórych wyrobów akcyzowych. Po złożeniu takiego oświadczenia zamorskie departamenty Republiki Francuskiej, w zakresie objętym oświadczeniem, uznawane będą za terytorium państwa członkowskiego w rozumieniu ustawy. 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych powiadomi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów, o złożeniu przez Królestwo Hiszpanii lub przez Republikę Francuską oświadczenia, o którym mowa w ust. 2 –albo 3.”;	
Art. 7 ust. 2 lit d	Art. 7 (...) 2. Na użytek niniejszej dyrektywy "dopuszczenie do konsumpcji" oznacza: (...) d) import wyrobów akcyzowych, w tym import niezgodny z przepisami, chyba że natychmiast po dokonaniu importu wyroby te zostaną objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy.	T	Art. 1 pkt 3 lit. a	3) w art. 8: a) w ust. 1: - pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) import wyrobów akcyzowych, z wyłączeniem importu wyrobów akcyzowych wysłanych następnie z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy z miejsca importu, przez zarejestrowanego wysyłającego niebędącego importerem tych wyrobów;”;	

Art. 7 ust. 4	4. Za dopuszczenie do konsumpcji nie uważa się całkowitego zniszczenia ani nieodwracalnej utraty wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli zniszczenie lub utrata wynikają z właściwości tych wyrobów, nieprzewidzianych okoliczności lub działania siły wyższej lub wynikają z zezwolenia udzielonego przez właściwe organy państwa członkowskiego. Na użytek niniejszej dyrektywy wyroby uważa się za całkowicie zniszczone lub nieodwracalnie utracone, gdy nie mogą już zostać wykorzystane jako wyroby akcyzowe. Całkowite zniszczenie lub nieodwracalną utratę danych wyrobów akcyzowych wykazuje się właściwym organom państwa członkowskiego, w którym doszło do całkowitego zniszczenia lub nieodwracalnej utraty tych wyrobów, lub - jeżeli nie można określić miejsca, w którym doszło do utraty - państwa członkowskiego, w którym je wykryto, w sposób wymagany przez te organy.	T	Art. 1 pkt 3 lit. c	4) w art. 8: (...) c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie: „3. Przedmiotem opodatkowania akcyzą są również ubytki wyrobów akcyzowych lub całkowite zniszczenie wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 pkt 20. Wyrób uważa się za całkowicie zniszczony, gdy nie może już zostać wykorzystany jako wyrób akcyzowy. 4. Przedmiotem opodatkowania akcyzą jest również zużycie: 1) wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, o których mowa w art. 89 ust. 2 i do produkcji innych wyrobów; 2) napojów alkoholowych, o których mowa w art. 32 ust. 4 pkt 2 i 3, przez podmiot zużywający.”;	
Art. 10 ust. 3	W sytuacjach, o których mowa w ust. 1 i 2, właściwe organy państwa członkowskiego, w którym wyroby dopuszczono lub uznaje się, że	T	Art. 1 pkt 16 lit. a	16) w art. 30: a) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Zwalnia się od akcyzy ubytki wyrobów akcyzowych lub całkowite zniszczenie wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 pkt 20 powstałe wskutek zdarzenia losowego lub siły wyższej, pod warunkiem że podatnik wykaże zaistnienie okoliczności uprawniających do zwolnienia.”,	
Art. 10 ust. 3	W sytuacjach, o których mowa w ust. 1 i 2, właściwe organy państwa członkowskiego, w którym wyroby dopuszczono lub uznaje się, że	T	Art. 1 pkt 23 lit. c	Właściwy naczelnik urzędu celnego, o którym mowa w ust. 2, informuje za pomocą Systemu właściwe władze podatkowe państwa	

	dopuszczono do konsumpcji, informują właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki.			członkowskiego Unii Europejskiej, z terytorium którego dokonano wysyłki, o naruszeniu procedury zawieszenia poboru akcyzy oraz o powstaniu zobowiązania podatkowego na terytorium kraju.	
Art. 10 ust. 4	Jeżeli wyroby akcyzowe objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy nie dotarły do miejsca przeznaczenia, a w trakcie przemieszczania nie wykryto żadnej nieprawidłowości prowadzącej do dopuszczenia tych wyrobów do konsumpcji zgodnie z art. 7 ust. 2 lit. a), uznaje się, że nieprawidłowość wystąpiła w państwie członkowskim wysyłki i w momencie rozpoczęcia przemieszczania, chyba że w ciągu czterech miesięcy od rozpoczęcia przemieszczania zgodnie z art. 20 ust. 1, właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki otrzymają wystarczające dowody, że przemieszczanie dobiegło końca zgodnie z art. 20 ust. 2, lub potwierdzające miejsce wystąpienia nieprawidłowości. Jeżeli osoba, która wniosła gwarancję zgodnie z art. 18, nie została lub nie mogła zostać poinformowana, że wyroby nie dotarły do miejsca przeznaczenia, ma ona miesiąc, licząc od przekazania jej takiej informacji przez właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki, na przedstawienie dowodu, że przemieszczanie dobiegło końca zgodnie z art. 20 ust. 2, lub potwierdzającego miejsce wystąpienia nieprawidłowości.	T	Art. 1 pkt 44	w art. 73: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Jeżeli określona lub zadeklarowana kwota akcyzy nie została zapłacona w terminie, organ podatkowy pokrywa ją ze złożonego zabezpieczenia akcyzowego, z zastrzeżeniem ust. 1a.”, b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Organ podatkowy nie pokrywa kwoty akcyzy, o której mowa w ust. 1, z zabezpieczenia akcyzowego podmiotu, o którym mowa w art. 63 ust. 3, w przypadku, o którym mowa w art. 42 ust. 1 pkt 4, jeżeli podmiot ten nie został poinformowany lub nie mógł być poinformowany o nieotrzymaniu przez podmiot wysyłający raportu odbioru albo dokumentu zastępującego raport odbioru bądź raportu wywozu albo dokumentu zastępującego raport wywozu, i w terminie jednego miesiąca od dnia przekazania mu informacji o tym fakcie przez organ podatkowy przedstawi dowód, że przemieszczanie wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy zakończyło się zgodnie z art. 41a ust. 2, lub dowód potwierdzający miejsce wystąpienia nieprawidłowości na terytorium państwa członkowskiego.”	
Art.	Jeśli jednak - w sytuacjach, o których mowa w	T	Art. 1	6. Jeżeli w wyniku stwierdzenia naruszenia	

10 ust. 5	ust. 2 i 4 - przed upływem okresu trzech lat od daty rozpoczęcia przemieszczania zgodnie z art. 20 ust. 1 zostanie ustalone, w którym państwie członkowskim nieprawidłowość rzeczywiście wystąpiła, zastosowanie mają przepisy ust. 1. W takich sytuacjach właściwe organy państwa członkowskiego, w którym wystąpiła nieprawidłowość, informują właściwe organy państwa członkowskiego, w którym podatek akcyzowy został nałożony, a one go zwracają lub umarzają po przedstawieniu potwierdzenia nałożenia podatku akcyzowego w tym drugim państwie członkowskim.		pkt 23 lit. e	warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, skutkującego jej zakończeniem, akcyza zostanie pobrana na terytorium państwa członkowskiego, a przed upływem 3 lat od daty rozpoczęcia przemieszczania zostanie ustalone, że naruszenie tych warunków nastąpiło faktycznie na terytorium kraju, właściwy naczelnik urzędu celnego pobiera akcyzę obliczaną z zastosowaniem stawek akcyzy obowiązujących w dniu, w którym warunki procedury zawieszenia poboru akcyzy powodujące jej zakończenie zostały naruszone na terytorium kraju. 7. Właściwy naczelnik urzędu celnego, o którym mowa w ust. 6, jest obowiązany poinformować właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego, w którym pobrano akcyzę w związku ze stwierdzeniem naruszenia warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, skutkującego jej zakończeniem, o fakcie naruszenia tych warunków oraz o pobraniu akcyzy na terytorium kraju. 8. Jeżeli w wyniku stwierdzenia naruszenia warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, skutkującego jej zakończeniem, powstało zobowiązanie podatkowe na terytorium kraju, a przed upływem 3 lat od daty rozpoczęcia przemieszczania zostanie ustalone, że naruszenie tych warunków nastąpiło faktycznie na terytorium państwa członkowskiego, to w przypadku, gdy: 1) akcyza została pobrana na terytorium kraju – podmiotowi, który zapłacił akcyzę na terytorium kraju, przysługuje zwrot zapłaconej kwoty akcyzy,	
--------------	---	--	------------------	--	--

				2) akcyza nie została pobrana na terytorium kraju w całości lub części – powstałe zobowiązanie podatkowe podlega umorzeniu w całości lub części odpowiadającej kwocie niepobranej akcyzy – pod warunkiem, że akcyza została lub zostanie zapłacona na terytorium państwa członkowskiego. 9. W przypadku, o którym mowa w ust. 8, zwrot akcyzy następuje na pisemny wniosek podmiotu, złożony do właściwego naczelnika urzędu celnego wraz z dokumentami potwierdzającymi zapłatę akcyzy na terytorium państwa członkowskiego oraz na terytorium kraju, w terminie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności akcyzy na terytorium kraju.”	
Art. 12	1. Wyroby akcyzowe są zwolnione z podatku akcyzowego w przypadkach, kiedy mają być wykorzystywane: a) w kontekście stosunków dyplomatycznych lub konsularnych; b) przez organizacje międzynarodowe uznawane przez organy publiczne przyjmującego państwa członkowskiego oraz członków takich organizacji, w granicach i na warunkach określonych w konwencjach międzynarodowych ustanawiających takie organizacje lub w umowach w sprawie siedzib; c) przez siły zbrojne państwa będącego stroną Traktatu Północnoatlantyckiego, innego niż państwo członkowskie, na terytorium którego podatek akcyzowy jest wymagalny, do użytku tych sił zbrojnych lub towarzyszącego personelu cywilnego	T	Art. 1 pkt 17	17) w art. 31: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby akcyzowe mające być wykorzystywane: 1) przez instytucje Unii Europejskich; 2) w ramach stosunków dyplomatycznych lub konsularnych, w odniesieniu do osób, które nie są obywatelami polskimi i nie mają stałego miejsca pobytu na terytorium kraju; 3) przez organizacje międzynarodowe uznawane przez właściwe organy na terytorium kraju oraz członków takich organizacji, w granicach i na warunkach określonych w	

	lub towarzyszącego personelu cywilnego lub też w celu zaopatrzenia ich mes lub kantyn; d) przez siły zbrojne Zjednoczonego Królestwa stacjonujące na Cyprze zgodnie z Traktatem ustanawiającym Republikę Cypryjską z dnia 16 sierpnia 1960 r., do użytku tych sił zbrojnych lub towarzyszącego personelu cywilnego lub też w celu zaopatrzenia ich mes lub kantyn; e) do konsumpcji zgodnie z umową zawartą z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi, pod warunkiem że taka umowa jest dopuszczona lub dozwolona w odniesieniu do zwolnienia z podatku od wartości dodanej. 2. Zwolnienia podlegają warunkom i ograniczeniom określonym przez przyjmujące państwo członkowskie. Państwa członkowskie mogą przyznać zwolnienie w postaci zwrotu podatku akcyzowego.			konwencjach międzynarodowych ustanawiających takie organizacje lub w umowach w sprawie siedzib; 4) przez siły zbrojne państwa będącego stroną Traktatu Północnoatlantyckiego, innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, na terytorium którego podatek akcyzowy jest wymagalny, a także przez siły zbrojne uczestniczące w Partnerstwie dla Pokoju, Kwaterę Główną Wielonarodowego Korpusu Północno-Wschodniego oraz przez dowództwa sojusznice, w szczególności Centrum Szkolenia Sił Połączonych, do użytku tych sił zbrojnych lub towarzyszącego personelu cywilnego lub też w celu zaopatrzenia ich mes lub kantyn; 5) do konsumpcji zgodnie z umową zawartą z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi, pod warunkiem że wyroby te są zwolnione z podatku od towarów i usług.”, b) uchyla się ust. 2, c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie: „3. Zwolnień, o których mowa w ust. 1 pkt 4, nie stosuje się do Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej. 4. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1, mogą być realizowane również przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy dokonywany przez wyznaczonego naczelnika urzędu celnego.”,	
--	---	--	--	--	--

			Art. 1 pkt 20 lit. b tiret pierws ze, akapit pierws zy i tiret drugie	d) w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) określi szczegółowy zakres oraz warunki i tryb stosowania zwolnień od akcyzy, o których mowa w ust. 1, ”; 21) w art. 40: (...) b) w ust. 2: - pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie: „6) ze składu podatkowego na terytorium kraju do nabywcy na terytorium państwa członkowskiego będącego podmiotem upoważnionym przez właściwe władze podatkowe tego państwa członkowskiego do otrzymywania wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy lub do podmiotów wymienionych w art. 31 ust. 1; (...) - pkt 9 otrzymuje brzmienie: „ 9) przez terytorium kraju ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego do nabywcy na terytorium państwa członkowskiego będącego podmiotem upoważnionym przez właściwe władze podatkowe tego państwa członkowskiego do otrzymywania wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy lub do podmiotów wymienionych w art. 31 ust. 1. 21) w art. 41:	
--	--	--	--	---	--

			Art. 1 pkt 21 lit. a, akapit drugi i trzeci	a) ust. 1-5 otrzymują brzmienie: (...) 2. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy dotyczy dostawy wewnątrzwspólnotowej do podmiotu nieprowadzącego składu podatkowego, warunkiem zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy jest upoważnienie wydane przez właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego Unii Europejskiej do odbioru przez nabywcę wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy, a w przypadku podmiotów wymienionych w art. 31 ust. 1– zastosowanie świadectwa zwolnienia, o którym mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 31/96 z dnia 10 stycznia 1996 r. w sprawie świadectwa zwolnienia z podatku akcyzowego (Dz. Urz. WE L 8 z 11.01.1996, str. 11; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 297). Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio. 3. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy dotyczy nabycia wewnątrzwspólnotowego przez podmioty wymienione w art. 31 ust. 1, warunkiem zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy jest zastosowanie świadectwa zwolnienia, o którym mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 31/96 z dnia 10 stycznia 1996 r. w sprawie świadectwa zwolnienia z podatku akcyzowego. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.	
--	--	--	--	---	--

	swobodnego obrotu zgodnie z art. 79 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.			dopuszczenia do obrotu, z miejsca importu na terytorium kraju, przez zarejestrowanego wysyłającego do: a) składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego, b) nabywcy na terytorium państwa członkowskiego będącego podmiotem upoważnionym przez właściwe władze podatkowe tego państwa członkowskiego do otrzymywania wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy, c) podmiotów wymienionych w art. 31 ust. 1, d) urzędu celnego na terytorium państwa członkowskiego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej; 11) w przypadku importu i dopuszczenia do obrotu, z miejsca importu na terytorium państwa członkowskiego, przez zarejestrowanego wysyłającego do: a) składu podatkowego na terytorium kraju, b) określonego we właściwym zezwoleniu miejsca odbioru tych wyrobów przez zarejestrowanego odbiorcę,	
--	---	--	--	---	--

				c) podmiotów objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1, d) urzędu celnego na terytorium kraju, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej, e) urzędu celnego na terytorium państwa członkowskiego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej, przez terytorium kraju.” c) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Procedura zawieszenia poboru akcyzy ma również zastosowanie jeżeli w ramach przemieszczania wyrobów akcyzowych, o którym mowa w ust. 2, wyroby te są przemieszczane przez terytorium państwa trzeciego.”,	
Art. 18 ust. 1 i 2	1. Właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki wymagają, na ustalonych przez siebie warunkach, złożenia przez uprawnionego prowadzącego skład podatkowy wysyłki lub zarejestrowanego wysyłającego gwarancji na pokrycie ryzyka związanego z przemieszczaniem w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.	T	Art. 1 pkt 38	art. 63 otrzymuje brzmienie: „Art. 63. 1. Do złożenia zabezpieczenia akcyzowego w kwocie pokrywającej, powstałe albo mogące powstać, zobowiązanie podatkowe są obowiązane następujące podmioty: 1) podmiot prowadzący skład podatkowy;	

Art. 19 ust. 2 lit. a Art. 36 ust. 4 lit. a	2. W drodze odstępstwa od ust. 1 właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki, na określonych przez nie warunkach, mogą zezwolić na to, by gwarancję, o której mowa w ust. 1, złożył przewoźnik lub spedytor, właściciel wyrobów akcyzowych, odbiorca lub złożyły wspólnie co najmniej dwie z tych osób i osób wymienionych w ust. 1. 2. Zarejestrowany odbiorca ma obowiązek spełnić następujące warunki: a) przed wysłaniem wyrobów akcyzowych zagwarantować płatność podatku akcyzowego na warunkach określonych przez właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia; 4. Sprzedawca lub przedstawiciel podatkowy spełnia następujące obowiązki: a) przed wysłaniem wyrobów akcyzowych musi zarejestrować się i zagwarantować płatność podatku akcyzowego we właściwym specjalnie wyznaczonym urzędzie i na warunkach określonych przez państwo członkowskie przeznaczenia;			2) zarejestrowany odbiorca; 3) zarejestrowany wysyłający; 4) podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3; 5) podatnik, o którym mowa w art. 78 ust. 1; 6) podmiot pośredniczący; 7) przedstawiciel podatkowy. 2. Zabezpieczenie akcyzowe może być złożone na czas oznaczony albo nieoznaczony, dla zagwarantowania pokrycia jednego albo wielu zobowiązań podatkowych. 3. Na wniosek podmiotu obowiązane do złożenia zabezpieczenia akcyzowego, właściwy naczelnik urzędu celnego przyjmuje zabezpieczenie akcyzowe, w formach określonych w art. 67 ust. 1 pkt 1–3, złożone zamiast tego podmiotu lub łącznie z tym podmiotem przez: 1) przewoźnika lub spedytora – w przypadku przemieszczania przez nich wyrobów akcyzowych podmiotu obowiązane do złożenia zabezpieczenia akcyzowego z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, dla zagwarantowania pokrycia zobowiązań podatkowych mogących powstać w stosunku do tych wyrobów akcyzowych, lub 2) właściciela wyrobów akcyzowych, lub 3) odbiorcę wyrobów akcyzowych, lub 4) wszystkie lub kilka podmiotów, o których mowa w pkt 1-3 - w kwocie pokrywającej zabezpieczenie akcyzowe w wymaganej wysokości.	
---	---	--	--	--	--

				4. W przypadku przemieszczania na terytorium kraju wyrobów akcyzowych pomiędzy składami podatkowymi, zobowiązanie podatkowe podmiotu wysyłającego może być na jego wniosek objęte zabezpieczeniem akcyzowym podmiotu odbierającego, złożonym na terytorium kraju w formach określonych w art. 67 ust. 1 pkt 1–3, za zgodą tego podmiotu odbierającego. 5. Każda osoba, która złożyła zabezpieczenie akcyzowe zgodnie z ust. 3, lub której zabezpieczeniem akcyzowym zostało objęte zobowiązanie podatkowe podmiotu wysyłającego zgodnie z ust. 4, odpowiada całym swoim majątkiem za zobowiązanie podatkowe podmiotu obowiązującego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego wraz z odsetkami za zwłokę, solidarnie z tym podmiotem, do wysokości kwoty: 1) złożonego zabezpieczenia akcyzowego – w przypadku, o którym mowa w ust. 3; 2) którą zostało obciążone zabezpieczenie generalne lub kwoty zobowiązania podatkowego objętego zabezpieczeniem ryczałtowym, wraz z odsetkami za zwłokę - w przypadku, o którym mowa w ust. 4.”	
Art. 18 ust. 3	3. Gwarancja jest ważna w całej Wspólnocie. Państwa członkowskie określają szczegółowe przepisy dotyczące gwarancji.	T	Art. 1 pkt 42 lit. b	ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Zabezpieczenie akcyzowe obowiązuje na całym terytorium Unii Europejskiej.”	
Art. 19	1. Zarejestrowany odbiorca nie może przechowywać ani wysyłać wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru	T	Art. 1 pkt 36 lit. a	a) ust. 1–6 otrzymują brzmienie: „1. Zarejestrowany odbiorca nie może magazynować ani wysyłać wyrobów	

	akcyzy. 2. Zarejestrowany odbiorca ma obowiązek spełnić następujące warunki: a) przed wysłaniem wyrobów akcyzowych zagwarantować płatność podatku akcyzowego na warunkach określonych przez właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia; b) prowadzić rejestry wyrobów akcyzowych otrzymanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy zaraz po zakończeniu przemieszczania; c) wyrażać zgodę na wszelkie kontrole umożliwiające właściwym organom państwa członkowskiego przeznaczenia potwierdzenie, że określone wyroby zostały faktycznie odebrane. 3. W przypadku zarejestrowanego odbiorcy otrzymującego wyroby akcyzowe sporadycznie uprawnienie określone w art. 4 ust. 9 ogranicza się do określonej ilości wyrobów akcyzowych, jednego wysyłającego i określonego czasu. Państwa członkowskie mogą ograniczyć to uprawnienie do jednego przemieszczenia.			akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy. 2. Zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, jest obowiązany prowadzić ewidencję nabywanych wewnątrzwspólnotowo wyrobów akcyzowych,. 3. Zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, może dokonywać nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych na rzecz innych podmiotów. 4. Ewidencja, o której mowa w ust. 2, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej, po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego naczelnika urzędu celnego o formie jej prowadzenia. 5. Ewidencja, o której mowa w ust. 2, powinna zawierać w szczególności informacje dotyczące wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzwspólnotowo, podmiotu wysyłającego wyroby akcyzowe, oraz podmiotu na rzecz którego wyroby akcyzowe są nabywane wewnątrzwspólnotowo przez zarejestrowanego odbiorcę. 6. Ewidencja, o której mowa w ust. 2, powinna być przechowywana do celów kontroli przez	
--	---	--	--	--	--

				okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.”,	
Art. 20	1. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy rozpoczyna się, w przypadkach, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy, w momencie gdy wyroby akcyzowe opuszczają skład podatkowy wysyłki, a w przypadkach, o których mowa w jego art. 17 ust. 1 lit. b), w momencie gdy zostają dopuszczone do swobodnego obrotu zgodnie z art. 79 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92. 2. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy kończy się, w przypadkach, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a) ppkt (i), (ii) i (iv) oraz w art. 17 ust. 1 lit. b), w momencie gdy odbiorca przyjął dostawę wyrobów akcyzowych, a w przypadkach, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a) ppkt (iii), w momencie gdy wyroby opuściły terytorium Wspólnoty.	T	Art. 1 pkt 22 akapit pierwszy i drugi	22) po art. 41 dodaje się art. 41a-41h w brzmieniu: „Art. 41a. 1. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy rozpoczyna się z chwilą: 1) wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego w przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1 lit. b i c oraz ust. 2 pkt 1-9; 2) dopuszczenia ich do obrotu w przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 pkt 10 i 11, pod warunkiem, że dane dotyczące wyrobów akcyzowych zawarte w zgłoszeniu celnym zgadzają się z danymi zawartymi w e-AD, sprawdzonym pod względem kompletności i prawidłowości danych i któremu został nadany numer referencyjny. 2. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy kończy się z chwilą: 1) odbioru wyrobów akcyzowych przez podmiot odbierający w przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. a i c oraz ust. 2 pkt 1, 2, 6-9, 10 lit. a-c i 11 lit. a-c; 2) wyprowadzenia wyrobów akcyzowych poza terytorium Unii Europejskiej w przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1 lit. c i pkt 2 lit. b oraz	

				ust. 2 pkt 3 - 5, 10 lit. d i 11 lit. d i e.	
Art. 21 ust. 1	1. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych jest uznawane za przemieszczanie w procedurze zawieszenia poboru akcyzy tylko wówczas, gdy dokonywane jest na podstawie elektronicznego dokumentu administracyjnego stosowanego zgodnie z ust. 2 i 3.	T	Art. 1 pkt 1 lit. c akapit trzeci	1) w art. 2: (...) c) pkt 13-15 otrzymują brzmienie: (...) 15) e-AD - elektroniczny administracyjny dokument, na podstawie którego przemieszcza się wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy;”, 8) w art. 14: b) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy;”,	
			Art. 1 pkt 8 lit. b		
			Art. 1 pkt 21 lit. a akapit 1 i 4 oraz lit. b	21) w art. 41: a) ust. 1-5 otrzymują brzmienie: „1. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy jest związana z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych, warunkiem jej zastosowania jest: 1) zastosowanie e-AD albo dokumentu zastępującego e-AD; 2) złożenie we właściwym urzędzie celnym zabezpieczenia akcyzowego. 2. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy dotyczy dostawy wewnątrzwspólnotowej do podmiotu nieprowadzącego składu podatkowego, warunkiem zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy jest	

				upoważnienie wydane przez właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego Unii Europejskiej do odbioru przez nabywcę wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy, a w przypadku podmiotów wymienionych w art. 31 ust. 1 – zastosowanie świadectwa zwolnienia, o którym mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 31/96 z dnia 10 stycznia 1996 r. w sprawie świadectwa zwolnienia z podatku akcyzowego (Dz. Urz. WE L 8 z 11.01.1996, str. 11; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 297). Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio. (...) 4. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy dotyczy wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 40 ust. 6, warunki, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie tylko przy przemieszczaniu tych wyrobów na terytorium kraju, a w przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych na terytorium kraju w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej warunkiem zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy jest wyłącznie dołączenie do przemieszczanych wyrobów dokumentów handlowych zamiast e-AD. (...) b) uchyla się ust. 6-8,	
Art. 21 ust. 3	3. Właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki przeprowadzają elektroniczną weryfikację danych zawartych w projekcie elektronicznego dokumentu administracyjnego.	T	Art. 1 pkt 22 akapit trzeci i piąty	22) po art. 41 dodaje się art. 41a-41h w brzmieniu: (...) 3. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem	

	Jeśli dane te są nieprawidłowe wysyłający jest o tym bezzwłocznie informowany. Jeśli dane te są prawidłowe, właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki nadają temu dokumentowi niepowtarzalny administracyjny numer ewidencyjny i przekazują go wysyłającemu.			procedury zawieszenia poboru akcyzy może być rozpoczęte po: 1) przesłaniu przez podmiot wysyłający do Systemu projektu e-AD i uzyskaniu z Systemu sprawdzonego pod względem kompletności i prawidłowości danych zawartych w e-AD z nadanym numerem referencyjnym; 2) jeżeli System jest niedostępny - sporządzeniu przez podmiot wysyłający dokumentu zastępującego e-AD, na podstawie którego wyroby akcyzowe będą przemieszczane oraz przekazaniu kopii tego dokumentu właściwemu naczelnikowi urzędu celnego. (...) 5. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy odbywa się z załączonym: a. wydrukiem e-AD z nadanym numerem referencyjnym lub z innym dokumentem handlowym, w którym umieszczono numer referencyjny nadany przez System e-AD związanemu z przemieszczaniem danych wyrobów akcyzowych, albo b. dokumentem zastępującym e-AD. (...)	
Art. 21 ust.	6. Wysyłający przekazuje osobie towarzyszącej wyrobom akcyzowym	T	Art. 1 pkt 22	22) po art. 41 dodaje się art. 41a-41h w brzmieniu: (...)	

6, 7 i 8	wydrukowaną wersję elektronicznego dokumentu administracyjnego lub inny dokument handlowy, w których wyraźnie zaznaczono niepowtarzalny administracyjny numer ewidencyjny. Dokument ten musi być przedstawiany na żądanie właściwych organów w czasie całego przemieszczenia w procedurze zawieszenia poboru akcyzy. 7. Wysyłający może unieważnić elektroniczny dokument administracyjny do momentu rozpoczęcia przemieszczania zgodnie z art. 20 ust. 1. 8. W trakcie przemieszczania w procedurze zawieszenia poboru akcyzy wysyłający może za pośrednictwem systemu komputerowego zmienić miejsce przeznaczenia na jedno z miejsc, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a) pkt (i), (ii) lub (iii), lub, w stosownych przypadkach, w art. 17 ust. 2.		w części dot. art. 41b	Art. 41b. 1. Jeżeli projekt e-AD zawiera prawidłowe i kompletne dane, w Systemie jest mu automatycznie nadawany numer referencyjny, a następnie dokument ten jest automatycznie przesyłany do podmiotu wysyłającego oraz do: 1) podmiotu odbierającego, w przypadku przemieszczeń wyrobów akcyzowych na terytorium kraju, albo 2) właściwych władz państwa członkowskiego podmiotu odbierającego, w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej lub eksportu dokonywanego przez urząd wyprowadzenia znajdujący się w państwie członkowskim. 2. Jeżeli projekt e-AD zawiera niekompletne lub nieprawidłowe dane do podmiotu wysyłającego jest automatycznie wysyłana z Systemu informacja o błędach. 3. Podmiot wysyłający może unieważnić e-AD do momentu rozpoczęcia przemieszczania wyrobów akcyzowych. 4. Podmiot wysyłający może w czasie przemieszczania wyrobów akcyzowych dokonać zmiany miejsca przeznaczenia wyrobów, za pośrednictwem Systemu. 5. Uprawnione organy mają prawo wglądu do Systemu w każdej chwili, w celu sprawdzenia zgodności danych zawartych w e-AD ze stanem faktycznym, oraz prawo żądania przedstawienia im, załączonego do przemieszczanych wyrobów akcyzowych, wydruku e-AD z nadanym numerem referencyjnym albo innego dokumentu handlowego, w którym	
----------	---	--	------------------------	---	--

				umieszczono numer referencyjny e-AD; w przypadku gdy System jest niedostępny w momencie rozpoczęcia przemieszczenia wyrobów akcyzowych, organy te mają prawo żądania przedstawienia im dokumentu zastępującego e-AD. Podmiot wezwany do przedstawienia dokumentów obowiązany jest do ich okazania. 6. W przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, e-AD jest przekazywany do Systemu przez właściwe dla podmiotu wysyłającego władze państwa członkowskiego, a następnie jest przekazywany automatycznie do podmiotu odbierającego.	
Art. 22	1. W przypadku przemieszczania produktów energetycznych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy drogą morską lub wodami śródlądowymi do odbiorcy, który w momencie przedstawienia przez wysyłającego projektu elektronicznego dokumentu administracyjnego, o którym mowa w art. 21 ust. 2, nie jest ostatecznie znany, właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki mogą zezwolić wysyłającemu na pominięcie danych dotyczących odbiorcy w tym dokumencie. 2. Niezwłocznie po uzyskaniu danych dotyczących odbiorcy i nie później niż w momencie zakończenia przemieszczenia wysyłający, korzystając z procedury, o której mowa art. 21 ust. 8, przekazuje je właściwym organom państwa członkowskiego wysyłki.	T	Art. 1 pkt 22 w części dot. art. 41c	22) po art. 41 dodaje się art. 41a-41h w brzmieniu: (...) Art. 41c. 1. W przypadku przemieszczania wyrobów energetycznych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy drogą morską podmiot wysyłający może nie wskazywać w projekcie e-AD podmiotu odbierającego, jeżeli nie jest on znany w momencie przesyłania projektu. 2. Niezwłocznie po uzyskaniu danych dotyczących podmiotu odbierającego, nie później jednak niż w momencie zakończenia przemieszczenia, podmiot wysyłający uzupełnia za pośrednictwem Systemu dane dotyczące podmiotu odbierającego.	

Art. 24	1. Niezwłocznie po odbiorze wyrobów akcyzowych w miejscach przeznaczenia, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a) ppkt (i), (ii) lub (iv) lub w art. 17 ust. 2, i - z wyjątkiem przypadków należycie uzasadnionych zgodnie z wymogami właściwych organów - nie później niż w ciągu pięciu dni roboczych od zakończenia przemieszczenia, odbiorca składa właściwym organom raport z ich odbioru, zwany dalej "raportem odbioru", za pośrednictwem systemu komputerowego. 2. Właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia określają procedury składania raportu odbioru wyrobów przez odbiorców, o których mowa w art. 12 ust. 1. 3. Właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia przeprowadzają elektroniczną weryfikację danych przedstawionych w raporcie odbioru. Jeśli dane te są nieprawidłowe, odbiorca jest o tym bezzwłocznie informowany. Jeśli dane te są prawidłowe, właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia przekazują odbiorcy potwierdzenie zarejestrowania raportu odbioru i przesyłają ten raport właściwym organom państwa członkowskiego wysyłki. 4. Właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki przekazują raport odbioru wysyłającemu. Jeśli miejsce wysyłki i miejsce przeznaczenia znajdują się w tym samym państwie członkowskim, właściwe organy tego państwa członkowskiego przekazują raport bezpośrednio wysyłającemu.	T	Art. 1 pkt 1 lit h, akapit czwarty Art. 1 pkt 21 lit a, w części dot. ust. 5 Art. 1 pkt 22, w części dot. art. 41e	1) w art. 2: (...) h) dodaje się pkt 24-30 w brzmieniu: (...) 27) raport odbioru – raport składany za pośrednictwem Systemu stanowiący dowód, iż przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy zostało zakończone; 21) w art. 41: a) ust. 1-5 otrzymują brzmienie: (...) 5. Przy przemieszczaniu wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy nie powstaje zobowiązanie podatkowe i wygasa powstały w wyniku dokonania określonej czynności podlegający opodatkowaniu obowiązek podatkowy ciążyący na podatniku, z chwilą otrzymania przez niego: 1) raportu odbioru albo 2) dokumentu zastępującego raport odbioru – w części objętej potwierdzeniem.”, Art. 41e. 1. W przypadku otrzymania z Systemu informacji o zamiarze przeprowadzenia przez właściwego naczelnika urzędu celnego kontroli odebranych wyrobów akcyzowych, podmiot odbierający ma obowiązek przesłania do Systemu powiadomienia o przybyciu przemieszczanych wyrobów	
---------	--	---	---	--	--

				akcyzowych niezwłocznie po ich odbiorze. Podmiot odbierający nie dokonuje rozładunku wyrobów do momentu przeprowadzenia kontroli. 2. Podmiot odbierający przesyła do Systemu projekt raportu odbioru: 1) niezwłocznie po przeprowadzeniu kontroli odebranych wyrobów akcyzowych, albo 2) niezwłocznie po odbiorze wyrobów akcyzowych, w przypadku nieotrzymania, do momentu odbioru tych wyrobów, informacji z Systemu o zamiarze przeprowadzenia kontroli odebranych wyrobów akcyzowych - nie później jednak niż w ciągu pięciu dni roboczych od dnia zakończenia przemieszczenia. 3. Jeżeli projekt raportu odbioru zawiera kompletne i prawidłowe dane raport odbioru jest automatycznie przesyłany z Systemu do podmiotu odbierającego oraz do: 1) podmiotu wysyłającego, w przypadku przemieszczeń wyrobów akcyzowych na terytorium kraju, albo 2) właściwych władz państwa członkowskiego podmiotu wysyłającego, w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego. 4. Jeżeli projekt raportu odbioru albo projekt raportu wywozu sporządzony przez właściwego naczelnika urzędu celnego zawiera niekompletne lub nieprawidłowe dane, do podmiotu odbierającego albo do właściwego naczelnika urzędu celnego jest	
--	--	--	--	--	--

				automatycznie wysyłana z Systemu informacja o błędach. 5. W przypadku eksportu wyrobów akcyzowych przez urząd wyprowadzenia znajdujący się na terytorium kraju w Systemie jest tworzony raport wywozu na podstawie informacji uzyskanej z elektronicznego systemu obsługi eksportu, potwierdzającej wyjście wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej. Raport wywozu po sprawdzeniu pod względem kompletności i prawidłowości danych w nim zawartych jest automatycznie przesyłany z Systemu do podmiotu wysyłającego albo do właściwych dla podmiotu wysyłającego władz państwa członkowskiego. 6. W przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu dokonywanego przez terytorium państwa członkowskiego wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, System otrzymuje od właściwych dla podmiotu odbierającego władz państwa członkowskiego raport odbioru albo raport wywozu, który następnie jest automatycznie przesyłany z Systemu do podmiotu wysyłającego. 7. W momencie zarejestrowania w Systemie raportu odbioru lub raportu wywozu następuje automatyczne odnotowanie zwolnienia z obciążenia zabezpieczenia generalnego albo automatyczne odnotowanie zwolnienia wyrobów akcyzowych z objęcia zabezpieczeniem ryczałtowym. 8. W przypadku braku raportu odbioru	
--	--	--	--	--	--

				albo gdy raport odbioru potwierdza dostarczenie tylko części przemieszczanych wyrobów akcyzowych do podmiotu odbierającego, odnotowanie zwolnienia zabezpieczenia generalnego z obciążenia, w całości lub w części, albo odnotowanie zwolnienia wyrobów z objęcia zabezpieczeniem ryczałtowym jest dokonywane w Systemie przez właściwego naczelnika urzędu celnego, po uzyskaniu przez niego we właściwy sposób potwierdzenia, że zobowiązanie podatkowe dotyczące przemieszczanych wyrobów w całości lub w części wygasło, lub że nie może już ono powstać. 9. Podmiot objęty zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1, dostarcza do właściwego naczelnika urzędu celnego dokument zastępujący raport odbioru wraz ze świadectwem zwolnienia w ciągu 5 dni od dnia zakończenia przemieszczenia. Właściwy naczelnik urzędu celnego niezwłocznie wprowadza raport odbioru do Systemu w imieniu tego podmiotu.	
Art. 26	1. W drodze odstępstwa od art. 21 ust. 1, jeśli system komputerowy jest niedostępny w państwie członkowskim wysyłki, wysyłający może rozpocząć przemieszczanie wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy pod warunkiem, że: a) wyrobom towarzyszy dokument w formie papierowej zawierający takie same dane jak projekt elektronicznego dokumentu administracyjnego, o którym mowa w art. 21 ust. 2;	T	Art. 1 pkt 1 lit. d	1) w art. 2: d) po pkt 15 dodaje się pkt 15a w brzmieniu: „15a) dokument zastępujący e-AD – dokument, na podstawie którego przemieszcza się wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy gdy System jest niedostępny, zawierający takie same dane jak e-AD;”;	

	celu powiadamia właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki przed dokonaniem zmiany miejsca przeznaczenia lub podziału przemieszczenia. Ustępy 2-4 niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio.		Art. 1 pkt 22 w części dot. art. 41a ust. 3 i 5 oraz art. 41f	2) dokumentu zastępującego raport odbioru – w części objętej potwierdzeniem.”, 22) po art. 41 dodaje się art. 41a-41h w brzmieniu: (...) 3.Przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy może być rozpoczęte po: 3) przesłaniu przez podmiot wysyłający do Systemu projektu e-AD i uzyskaniu z Systemu e-AD, z nadanym numerem referencyjnym, sprawdzonego pod względem kompletności i prawidłowości danych zawartych w tym dokumencie; 4) jeżeli System jest niedostępny - sporządzeniu przez podmiot wysyłający dokumentu zastępującego e-AD oraz przekazaniu kopii tego dokumentu właściwemu naczelnikowi urzędu celnego. 5.Przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy odbywa się z załączonym: a. wydrukiem e-AD z nadanym numerem referencyjnym albo z załączonym innym dokumentem handlowym, w którym umieszczono numer referencyjny nadany w Systemie e-AD związanemu z przemieszczaniem	
--	--	--	--	---	--

				danych wyrobów akcyzowych, albo b. dokumentem zastępującym e-AD. . Art. 41f. 1. System jest niedostępny jeżeli użytkownik Systemu poinformuje dyrektora Izby Celnej w Łodzi o niemożności przesyłania do Systemu dokumentów, a dyrektor potwierdzi niedostępność Systemu. 2. Po przywróceniu dostępności Systemu, niezwłocznie po nadaniu e-AD numeru referencyjnego w trybie art. 41a ust. 3 pkt 1, dokument ten zastępuje dokument, o którym mowa w art. 41a ust. 3 pkt 2. 3. Podmiot wysyłający przechowuje kopię dokumentu, o którym mowa w art. 41a ust. 3 pkt 2, z przyporządkowanym do niego numerem referencyjnym nadanym po przywróceniu dostępności Systemu. 4. W przypadku gdy System jest niedostępny, podmiot wysyłający i podmiot odbierający przekazują właściwemu naczelnikowi urzędu celnego informacje, które w przypadku dostępności Systemu przesyłają do Systemu. 5. W przypadku gdy dostępność Systemu zostanie przywrócona podmiot wysyłający i podmiot odbierający przesyłają do Systemu informacje, które nie mogły być przesłane wcześniej z powodu niedostępności Systemu. 6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady postępowania podmiotów wysyłających, podmiotów odbierających oraz organów	
--	--	--	--	---	--

				podatkowych w przypadku niedostępności Systemu oraz po przywróceniu jego dostępności, uwzględniając konieczność monitorowania przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.	

Art. 27	1. Jeśli - w przypadkach, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a) ppkt (i), (ii) i (iv), art. 17 ust. 1 lit. b) oraz art. 17 ust. 2 - na koniec przemieszczania wyrobów akcyzowych nie można przedstawić raportu odbioru przewidzianego w art. 24 ust. 1 w terminie określonym w tym artykule, w związku z tym, że system komputerowy jest niedostępny w państwie członkowskim przeznaczenia lub że w sytuacji, o której mowa w art. 26 ust. 1, nie dopełniono jeszcze procedur, o których mowa w art. 26 ust. 2, odbiorca przedstawia właściwym organom państwa członkowskiego przeznaczenia, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków, dokument w formie papierowej, zawierający te same dane co raport odbioru i potwierdzający, że przemieszczenia zostało zakończone. Z wyjątkiem przypadków, gdy odbiorca może w krótkim terminie przekazać raport odbioru przewidziany w art. 24 ust. 1 za pośrednictwem systemu komputerowego lub przypadków należycie uzasadnionych, właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia wysyłają kopię dokumentu w formie papierowej wspomnianego w akapicie pierwszym właściwym organom państwa członkowskiego wysyłki, które przekazują kopię tego dokumentu wysyłającemu lub udostępniają mu ją. Niezwłocznie po przywróceniu dostępności systemu komputerowego w państwie członkowskim przeznaczenia lub po dopełnieniu procedur, o których mowa w art. 26 ust. 2, odbiorca przedstawia raport odbioru zgodnie z art. 24 ust. 1. Artykuł 24 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.	T	Art. 1 pkt 22, w części dot. art. 41g	22) po art. 41 dodaje się art. 41a-41h w brzmieniu: (...) Art. 41g. 1. Jeżeli System jest niedostępny w momencie zakończenia przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy lub do tego momentu nie dopełniono jeszcze procedur, o których mowa w art. 41a ust. 3 pkt 1, podmiot odbierający przedstawia właściwemu naczelnikowi urzędu celnego, nie później niż w ciągu 5 dni od dnia zakończenia przemieszczenia, dokument zastępujący raport odbioru, potwierdzający, że przemieszczenie zostało zakończone. 2. Właściwy naczelnik urzędu celnego przesyła otrzymany dokument zastępujący raport odbioru właściwemu dla podmiotu wysyłającego naczelnikowi urzędu celnego, a w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego, właściwym dla podmiotu wysyłającego władzom państwa członkowskiego. Właściwy dla podmiotu wysyłającego naczelnik urzędu celnego przesyła otrzymany dokument zastępujący raport odbioru podmiotowi wysyłającemu. 3. Jeżeli, w przypadku eksportu wyrobów akcyzowych, System jest niedostępny lub gdy nie dopełniono jeszcze procedur, o których mowa w art. 41a ust. 3 pkt 1, naczelnik urzędu celnego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej, przesyła dokument zastępujący raport wywozu, właściwemu dla podmiotu wysyłającego naczelnikowi urzędu	
---------	---	---	---------------------------------------	---	--

	2. Jeśli - w przypadkach, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) - na koniec przemieszczania wyrobów akcyzowych nie można sporządzić raportu wywozu przewidzianego w art. 25 ust. 1, w związku z tym, że system komputerowy jest niedostępny w państwie członkowskim wywozu lub że w sytuacji, o której mowa w art. 26 ust. 1, nie dopełniono jeszcze procedur, o których mowa w art. 26 ust. 2, właściwe organy państwa członkowskiego wywozu wysyłają właściwym organom państwa członkowskiego wysyłki dokument w formie papierowej, zawierający te same dane co raport wywozu, potwierdzający, że przemieszczenia zostało zakończone, z wyjątkiem przypadków, gdy można w krótkim terminie sporządzić raport wywozu przewidziany w art. 25 ust. 1 za pośrednictwem systemu komputerowego lub przypadków należycie uzasadnionych. Właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki przekazują lub udostępniają wysyłającemu kopię dokumentu w formie papierowej wspomnianego w akapicie pierwszym. Niezwłocznie po przywróceniu dostępności systemu komputerowego w państwie członkowskim wywozu lub po dopełnieniu procedur, o których mowa w art. 26 ust. 2, właściwe organy państwa członkowskiego wywozu wysyłają raport wywozu zgodnie z art. 25 ust. 1. Artykuł 25 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.			celnego, albo właściwym dla podmiotu wysyłającego władzom państwa członkowskiego. Właściwy naczelnik urzędu celnego przesyła otrzymany dokument zastępujący raport wywozu podmiotowi wysyłającemu.	
Art. 33 ust. 6	Podatek akcyzowy zostaje na wniosek zwrócony lub umorzony w państwie członkowskim wywozu, w którym mowa	T	Art. 1 pkt 49 lit. a)	49) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W przypadku dostawy	

6	członkowskim, w którym miało miejsce dopuszczenie do konsumpcji, jeśli właściwe organy w tym drugim państwie członkowskim uznały, że podatek akcyzowy stał się wymagalny i został pobrany w tym państwie członkowskim.		lit a	wewnątrzwspólnotowej wyrobów akcyzowych, od których akcyza została zapłacona na terytorium kraju, przysługuje zwrot akcyzy: 1) podatnikowi, który dokonał dostawy wewnątrzwspólnotowej tych wyrobów akcyzowych, albo 2) podmiotowi, który nabył te wyroby akcyzowe od podatnika i dokonał ich dostawy wewnątrzwspólnotowej – na pisemny wniosek złożony do właściwego naczelnika urzędu celnego wraz z dokumentami potwierdzającymi zapłatę akcyzy na terytorium kraju.”	
Art. 38	1. Jeśli nieprawidłowość wystąpiła podczas przemieszczania wyrobów akcyzowych zgodnie z art. 33 ust. 1 lub art. 36 ust. 1 w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym wyroby te zostały dopuszczone do konsumpcji, są one objęte podatkiem akcyzowym, a podatek akcyzowy jest wymagalny w państwie członkowskim, w którym wystąpiła nieprawidłowość. 2. Jeśli w trakcie przemieszczania wyrobów akcyzowych zgodnie z art. 33 ust. 1 lub art. 36 ust. 1 w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym wyroby te zostały dopuszczone do konsumpcji, wykryto nieprawidłowość i jeśli ustalenie miejsca wystąpienia nieprawidłowości jest niemożliwe, uznaje się, że wystąpiła ona w państwie członkowskim w którym została wykryta i w tym państwie członkowskim wymagalny jest podatek akcyzowy. Jeśli jednak przed upływem okresu trzech lat od daty nabycia wyrobów akcyzowych		Art. 1 pkt 49 lit. b	po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2g w brzmieniu: „2a. W przypadku gdy w stosunku do przemieszczanych przez terytorium Unii Europejskiej wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą: 1) powstała nieprawidłowość na terytorium kraju, lub 2) nie można ustalić miejsca, gdzie powstała nieprawidłowość, a powstanie tej nieprawidłowości zostanie stwierdzone na terytorium kraju – właściwy naczelnik urzędu celnego pobiera akcyzę obliczaną z zastosowaniem stawek akcyzy obowiązujących w dniu, w którym powstała nieprawidłowość, a jeżeli tego dnia nie można ustalić – obowiązujących w dniu, w którym stwierdzono powstanie tej nieprawidłowości. 2b. Właściwy naczelnik urzędu celnego, o którym mowa w ust. 2a, jest obowiązany	

	zostanie ustalone, w którym państwie członkowskim nieprawidłowość rzeczywiście wystąpiła, zastosowanie mają przepisy ust. 1. 3. Podatek akcyzowy jest wymagalny od osoby, która zagwarantowała płatność podatku zgodnie z art. 34 ust. 2 lit. a) lub art. 36 ust. 4 lit. a), i od każdej osoby, która uczestniczyła w nieprawidłowości. Właściwe organy państwa członkowskiego, w którym wyroby akcyzowe zostały dopuszczone do konsumpcji, zwracają lub umarzają, na wniosek, podatek akcyzowy, jeśli został on nałożony w państwie członkowskim, w którym nieprawidłowość wystąpiła lub w którym ją wykryto. Właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia zwalniają gwarancję złożoną na mocy art. 34 ust. 2 lit. a) lub art. 36 ust. 4 lit. a). 4. Na użytek niniejszego artykułu "nieprawidłowość" oznacza sytuację, do której dochodzi w trakcie przemieszczania wyrobów akcyzowych zgodnie z art. 33 ust. 1 lub art. 36 ust. 1, nieobjętą art. 37 i powodującą, że przemieszczenie lub część przemieszczenia wyrobów akcyzowych nie zakończyła się zgodnie z przepisami.			poinformować właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z terytorium którego dokonano wysyłki, o powstaniu lub stwierdzeniu powstania nieprawidłowości oraz pobraniu akcyzy na terytorium kraju. 2c. Jeżeli w wyniku stwierdzenia powstania nieprawidłowości akcyza zostanie pobrana na terytorium państwa członkowskiego, a przed upływem 3 lat od daty nabycia wyrobów akcyzowych przez odbiorcę zostanie ustalone, że nieprawidłowość powstała na terytorium kraju, właściwy naczelnik urzędu celnego pobiera akcyzę obliczaną z zastosowaniem stawek akcyzy obowiązujących w dniu, w którym nieprawidłowość ta powstała. 2d. Właściwy naczelnik urzędu celnego, o którym mowa w ust. 2c, jest obowiązany poinformować właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego, w którym pobrano akcyzę w związku ze stwierdzeniem powstania nieprawidłowości, o fakcie powstania nieprawidłowości oraz o pobraniu akcyzy na terytorium kraju. 2e. Jeżeli w wyniku stwierdzenia powstania nieprawidłowości akcyza zostanie pobrana na terytorium kraju, a przed upływem 3 lat od daty nabycia wyrobów akcyzowych przez odbiorcę zostanie ustalone, że nieprawidłowość powstała faktycznie na terytorium państwa członkowskiego i akcyza zostanie tam pobrana, podmiotowi, który	
--	--	--	--	--	--

				zapłacił akcyzę w związku ze stwierdzeniem powstania nieprawidłowości na terytorium kraju przysługuje zwrot zapłaconej akcyzy. 2f. W przypadku, o którym mowa w ust. 2e, zwrot akcyzy następuje na pisemny wniosek podmiotu, złożony do właściwego naczelnika urzędu celnego, w terminie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności akcyzy. 2g. Za nieprawidłowość uważa się sytuacje, do których dochodzi w trakcie przemieszczania wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą, w wyniku których całe przemieszczanie lub część przemieszczenia tych wyrobów nie kończy się zgodnie z przepisami, z wyłączeniem sytuacji, w których doszło do całkowitego zniszczenia lub nieodwracalnej utraty wyrobów akcyzowych.”,	
Art. 39 ust. 2	2. Państwo członkowskie nakazujące stosowanie oznaczeń podatkowych lub krajowych znaków identyfikacyjnych określonych w ust. 1 ma obowiązek udostępniać je uprawnionym prowadzącym składy podatkowe w innych państwach członkowskich. Każde państwo członkowskie może jednak postanowić o udostępnianiu tych oznaczeń lub znaków przedstawicielowi podatkowemu upoważnionemu przez właściwe organy tego państwa członkowskiego.	T	Art. 1 pkt 10 lit. b	10) w art. 18: (...) b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Dane z ewidencji, o których mowa w ust. 3 pkt 4, są potwierdzane na wniosek zainteresowanych podmiotów albo udostępniane właściwym organom państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej, jak również wykorzystywane przez System.”;	
Art. 46	1. Do dnia 31 grudnia 2010 r. państwa członkowskie wysyłki mogą nadal zezwalać na rozpoczynanie przemieszczania wyrobów	T	Art. 10	Art. 10. Do dnia 31 grudnia 2010 r. przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru	

	akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy na podstawie formalności określonych w art. 15 ust. 6 i art. 18 dyrektywy 92/12/EWG. Przemieszczania takie, jak również ich zamykanie, podlegają przepisom, o których mowa w akapicie pierwszym, oraz art. 15 ust. 4 i 5 oraz art. 19 dyrektywy 92/12/EWG. Artykuł 15 ust. 4 tej dyrektywy stosuje się w odniesieniu do wszystkich gwarantów wyznaczonych zgodnie z art. 18 ust. 1 i 2 niniejszej dyrektywy. Do takich przemieszczeń nie stosuje się art. 21-27 niniejszej dyrektywy. 2. Przemieszczenia wyrobów akcyzowych rozpoczęte przed dniem 1 kwietnia 2010 r. są przeprowadzane i zamykane zgodnie z przepisami dyrektywy 92/12/EWG. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do tych przemieszczeń.			akcyzy odbywa się na zasadach obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.	
Art. 48 ust. 1	1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują nie później niż dnia 1 stycznia 2010 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy ze skutkiem od dnia 1 kwietnia 2010 r. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych wraz z tabelą korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.	T	Art. 19	Art. 19. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 2010 r.	

POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU⁴⁾

Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 1 pkt lit. e	e) pkt 19 otrzymuje brzmienie: „nabywca końcowy – podmiot nabywający energię elektryczną, nieposiadający koncesji na wytwarzanie, przesyłanie, dystrybucję lub obrót energią elektryczną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm. ¹⁾), z wyłączeniem:”;	zmiana ma na celu usunięcie dotychczasowych wątpliwości interpretacyjnych i polega na wykreśleniu z definicji nabywcy końcowego wyrazu „tą”, który sugerował, że chodzi o obrót jedynie energią nabytą, a nie wytworzoną. Zgodnie z dotychczasową definicją nabywca końcowy to podmiot nabywający energię elektryczną, który nie posiada koncesji na wytwarzanie, przesyłanie, dystrybucję lub obrót tą energią. Ponadto wprowadzono zmiany mające na celu umożliwienie rzeczywistego i bezpiecznego dostępu do rynku giełdowego odbiorcom, w tym również odbiorcom końcowym, poprzez wyłączenie z definicji nabywcy końcowego domów maklerskich i towarowych domów maklerskich, które działają na zlecenie swoich klientów i instytucji rozliczeniowych działających w imieniu swoich członków. Brak takiego wyłączenia spowodowałby, że podmioty te byłyby zobowiązane do uiszczenia należnej akcyzy, jako podatnicy tego podatku. Wyłączenie ich z definicji nabywcy końcowego pozwoli na ich udział w rynku giełdowym, zgodnie z ich funkcją, natomiast obowiązek podatkowy w podatku akcyzowym będzie w tym przypadku obciążał ich klientów będących nabywcami końcowymi.
Art. 1 pkt 1 lit. f, g i h (akapit pierwszy, trzeci, szósty i siódmy)	f) w pkt 20 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na przeznaczenie: - napojów alkoholowych, - wyrobów energetycznych przemieszczanych, a w przypadku podmiotu pośredniczącego, również magazynowanych;”; g) pkt 22 i 23 otrzymują brzmienie: „22) podmiot zużywający – podmiot: a) mający miejsce zamieszkania, siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju,	Art. 2 pkt 20 lit. b – definicję ubytków wyrobów akcyzowych rozszerzono o ubytki wyrobów energetycznych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na przeznaczenie, powstające podczas ich przemieszczania, a w przypadku podmiotu pośredniczącego, również magazynowania. Zapis ten umożliwi zwolnienie od akcyzy ww. ubytków do wysokości ustalonej przez właściwego naczelnika urzędu celnego. Art. 2 ust. 1 pkt 22 – w celu stworzenia systemu bardziej odpowiadającego realiom obrotu wyrobami akcyzowymi zwalnianymi od akcyzy ze względu na przeznaczenie, dokonano zmiany definicji podmiotu zużywającego. Przedmiotowa zmiana pozwoli ponadto na wyeliminowanie różnic w interpretacji art. 32 ust. 1 pkt 1 i 2.

¹ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1123 i Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790, Nr 130, poz. 905, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, i Nr 69, poz. 586, Nr 165, poz. 1316 i Nr 215, poz. 1664 oraz z 2010 r. Nr 21, poz. 104.

który wyroby akcyzowe objęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie zużywa na cele uprawniające do zwolnienia, b) niemający miejsca zamieszkania, siedziby lub miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, który odbiera nabyte wyroby energetyczne zwolnione od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, określone w art. 32 ust. 1 pkt 1 i 2, bezpośrednio do zbiornika na stałe zamontowanego na statku powietrznym lub jednostce pływającej, jeżeli w dokumencie dostawy jest zidentyfikowany statek powietrzny lub jednostka pływająca, na którą są dostarczane nabyte wyroby; 23) podmiot pośredniczący – podmiot mający siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju, któremu wydano zezwolenie na prowadzenie działalności polegającej na dostarczaniu wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, ze składu podatkowego na terytorium kraju do podmiotu zużywającego, a w przypadku wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 32 ust. 1, pochodzących również bezpośrednio z importu;”, h) dodaje się pkt 24-32 w brzmieniu: „24) zawieszająca procedura celna – zawieszającą procedurę celną w rozumieniu przepisów prawa celnego, jak również wprowadzenie wyrobów akcyzowych do miejsca składowania czasowego, do wolnych obszarów celnych lub do składów wolnocłowych; 25) miejsce importu – miejsce, w którym znajdują się importowane wyroby akcyzowe w momencie dopuszczenia do obrotu w rozumieniu przepisów prawa celnego; 26) System – krajowy system teleinformatyczny służący do obsługi przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w szczególności do przesyłania e-AD, raportu odbioru i raportu wywozu, unieważnienia e-AD, zmiany	Art. 2 ust. 1 pkt 23 - dokonano zmiany definicji podmiotu pośredniczącego. Nowa definicja umożliwi dokonywanie obrotu wyrobami akcyzowymi zwolnionymi od akcyzy ze względu na przeznaczenie jako podmiot pośredniczący, podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy. Art. 2 ust. 1 pkt 24 [implementacja] – implementując postanowienia art. 4 pkt 6 dyrektywy 2008/118/WE, wprowadzono definicję zawieszającej procedury celnej. W stosunku do regulacji przewidzianych w prawie celnym, pojęcie zawieszającej procedury celnej zdefiniowane na użytek przepisów o podatku akcyzowym zostało rozszerzone o przypadki objęcia wyrobów akcyzowych dozorem celnym w związku z ich wprowadzeniem do miejsca czasowego składowania, wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego. Art. 2 ust. 1 pkt 25 [implementacja] – wprowadzenie definicji miejsca importu związane jest z nowymi zasadami dotyczącymi importu wyrobów akcyzowych i możliwością objęcia ich procedurą zawieszenia poboru akcyzy. Wyjaśnienie tej kwestii zamieszczono w uzasadnieniu do art. 2 pkt 14. Art. 2 ust. 1 pkt 26 [implementacja] – implementując postanowienia dyrektywy 2008/118/WE w zakresie obsługi przemieszczeń wyrobów
---	--

	miejsca przeznaczenia oraz zawiadomienia o zmianie miejsca przeznaczenia, o których mowa w Rozporządzeniu Komisji (WE) Nr 684/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/118/WE w odniesieniu do skomputeryzowanych procedur przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy (Dz. Urz. UE L 197 z 29.07.2009, str. 24); 27) raport odbioru – raport składany za pośrednictwem Systemu stanowiący dowód, iż przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy zostało zakończone; 28) dokument zastępujący raport odbioru - dokument zawierający takie same dane jak raport odbioru, stanowiący dowód, iż przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy zostało zakończone, stosowany gdy System jest niedostępny; 29) raport wywozu – raport składany za pośrednictwem Systemu stanowiący dowód, iż w przypadku eksportu przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy zostało zakończone; 30) dokument zastępujący raport wywozu – dokument zawierający takie same dane jak raport wywozu, stanowiący dowód, iż w przypadku eksportu przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy zostało zakończone, stosowany gdy System jest niedostępny; 31) podmiot wysyłający – podmiot prowadzący skład podatkowy lub zarejestrowanego wysyłającego, którzy wysyłają wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy; 32) podmiot odbierający – podmiot prowadzący skład podatkowy, zarejestrowanego odbiorcę, nabywcę na	akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy przy użyciu systemu elektronicznego, wprowadzono definicję tego Systemu. System przejmie funkcjonalności działającego obecnie systemu teleinformatycznego przemieszczania wyrobów akcyzowych na terytorium kraju i będzie spełniał wymagania nałożone przepisami ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.). Z Systemu będą korzystały podmioty dokonujące przemieszczeń wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy oraz administracja podatkowa. Podmioty dokonujące przemieszczeń wyrobów akcyzowych będą miały możliwość wysyłania do Systemu komunikatów oraz otrzymywania zweryfikowanych komunikatów z Systemu oraz od swoich kontrahentów. Art. 2 ust. 1 pkt 27 i 28 [implementacja] - implementując postanowienia dyrektywy 2008/118/WE w zakresie zasad przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy przy użyciu Sytemu na podstawie e-AD, wprowadzono definicję raportu odbioru oraz dokumentu zastępującego raport odbioru. Co do zasady przemieszczanie wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy będzie kończyło się w momencie złożenia raportu odbioru za pośrednictwem Systemu. W przypadkach incydentalnych, gdy System nie będzie dostępny – zastosowanie będzie miał dokument zastępujący raport odbioru w formie papierowej. Art. 2 ust. 1 pkt 29 i 30 [implementacja] - implementując postanowienia dyrektywy 2008/118/WE w zakresie zasad przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy przy użyciu Sytemu na podstawie e-AD, wprowadzono definicję raportu wywozu oraz dokumentu zastępującego raport wywozu. Zarówno raport wywozu, jak i dokument zastępujący raport wywozu będą miały zastosowanie w przypadku eksportu wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy i będą stanowiły dowód zakończenia przemieszczania w tej procedurze. Raport wywozu składany będzie za pośrednictwem Systemu, a dokument zastępujący raport wywozu znajdzie zastosowanie w przypadku niedostępności Systemu. Art. 2 ust. 1 pkt 31 i 32 – w celu ujednolicenia i uporządkowania
--	---	--

	terytorium państwa członkowskiego będącego podmiotem upoważnionym przez właściwe władze podatkowe tego państwa członkowskiego do otrzymywania wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy lub podmiot objęty zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1, do których są wysyłane wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.”,	terminologii stosowanej w całej ustawie wprowadzono definicje „podmiotu wysyłającego” i „podmiotu odbierającego”, wskazujące na krąg podmiotów uprawnionych do wysyłania lub odbierania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy. Posługiwanie się w ustawie tymi pojęciami pozwoli uniknąć każdorazowego wymieniania wszystkich podmiotów uprawnionych do wysyłania lub odbierania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.
Art. 1 pkt 2	po art. 7 dodaje się art. 7a i 7b w brzmieniu: „Art. 7a. W przypadku zawarcia przez Rzeczpospolitą Polską z państwem członkowskim umowy w sprawie odpowiedzialności za budowę lub utrzymanie mostu transgranicznego, most i miejsce jego budowy, o których mowa w umowie, uważa się za część terytorium państwa, które zgodnie z umową jest odpowiedzialne za budowę lub utrzymanie mostu. Art. 7b. 1. Wiążąca informacja taryfowa, o której mowa w art. 12 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. UE L 302 z 19.10.1992, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 4, str. 307, z późn. zm.), ma odpowiednio zastosowanie w obrocie wyrobami akcyzowymi na terytorium kraju oraz w ich nabyciu wewnątrzwspólnotowym, zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny oraz rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. UE L 253 z 11.10.1993, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 6, str. 3, z późn. zm.). 2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku wiążącej informacji taryfowej wydanej na podstawie zmiany w Nomenklaturze Scalonej, która nie została określona w	Art. 7a [implementacja] – przepis ten umożliwia uregulowanie, w odmienny sposób niż to wynika z ustawy, zasad opodatkowania akcyzą wyrobów akcyzowych używanych do budowy lub utrzymania mostu transgranicznego, w umowie pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a państwem członkowskim. Możliwość taka wynika z dyrektywy 2008/118/WE i ma na celu ułatwienie współpracy państw - stron umowy w zakresie infrastruktury granicznej. Dodatkowo przepis ten będzie miał zastosowanie bezpośrednio do podpisanej przez Polskę w dniu 26 lutego 2008 r. umowy z Republiką Federalną Niemiec o budowie i utrzymaniu granicznych obiektów mostowych w ciągu linii kolejowych o znaczeniu państwowym w Rzeczpospolitej Polskiej i ciągu federalnych linii kolejowych w Republice Federalnej Niemiec (Dz. U. z 2009 r. Nr 68, poz. 577). Art. 7b - przepis ten umożliwia stosowanie tzw. wiążących informacji taryfowych (WIT) wydawanych na podstawie przepisów prawa celnego, w sprawach z zakresu podatku akcyzowego przez organy podatkowe i podmioty prowadzące działalność w zakresie wyrobów akcyzowych.

	niniejszej ustawie.”;	
Art. 1 pkt 3 lit. b	w ust. 2 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) nastąpiło bez zachowania warunków uprawniających do zwolnienia od akcyzy albo zastosowania tej stawki akcyzy;”,	uzupełniono przedmiot opodatkowania o użycie wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na przeznaczenie niezgodnie z warunkami uprawniającymi do zwolnienia. W konsekwencji podmiotami akcyzy staną się obok podmiotów prowadzących działalność gospodarczą z wykorzystaniem wyrobów akcyzowych objętych określoną stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie również podmioty prowadzące działalność gospodarczą z wykorzystaniem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na przeznaczenie, w przypadku naruszenia warunków uprawniających do zwolnienia, np. w zakresie prowadzenia ewidencji zwolnionych wyrobów akcyzowych. Dokonując omawianej zmiany zrównano wobec prawa wszystkie podmioty naruszające warunki uprawniające do stosowania określonych preferencji związanych z przeznaczeniem wyrobu.
Art. 1 pkt 4	w art. 9: a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) sprzedaż energii elektrycznej nabywcy końcowemu na terytorium kraju, w tym przez podmiot nieposiadający koncesji na wytwarzanie, przesyłanie, dystrybucję lub obrót energią elektryczną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, który wyprodukował tę energię;”, b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Za zużycie energii elektrycznej nie uznaje się strat powstałych w wyniku przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, z wyłączeniem energii zużytej w związku z jej przesyłaniem lub dystrybucją oraz energii elektrycznej pobranej nielegalnie.”, c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Jeżeli w stosunku do energii elektrycznej powstał obowiązek podatkowy w związku z wykonaniem jednej z czynności, o których mowa w ust. 1, to nie powstaje obowiązek podatkowy na podstawie innej czynności	Art. 9 ust. 1 pkt 2 – zgodnie z art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy - Prawo energetyczne, posiadania koncesji nie wymaga wytwarzanie energii elektrycznej w źródłach o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nieprzekraczającej 50 MW, niezaliczanych do odnawialnych źródeł energii lub źródeł kogeneracyjnych. Zatem wytwórcy ci mogą sprzedawać energię elektryczną bez konieczności posiadania koncesji na wytwarzanie i obrót, w tym do nabywców końcowych. W związku z powyższym doprecyzowano dotychczasowe brzmienie przepisu w zakresie sprzedaży energii elektrycznej nabywcy końcowemu przez podmiot nieposiadający koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej, który wyprodukował tę energię. Art. 9 ust. 2 - w nowym brzmieniu sprecyzowano, że straty, które są wyłączone spod opodatkowania nie obejmują nielegalnie pobranej energii. W przypadku ujawnienia takich strat i identyfikacji podmiotu odpowiedzialnego za nielegalny pobór energii za podatnika będzie uznawało się właśnie ten podmiot. Art. 9 ust. 3 - zmiana dotyczy sytuacji, w której podmiot będący podatnikiem sprzedaje lub zużywa energię elektryczną, od której wcześniej został zapłacony podatek akcyzowy. W dotychczasowych przepisach zasada jednokrotnego opodatkowania akcyzą, określona w art. 8 ust. 6 nie miała zastosowania do energii elektrycznej. Mając na

	podlegającej opodatkowaniu akcyzą, jeżeli kwota akcyzy została określona lub zadeklarowana w należnej wysokości, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.”;	uwadze praktykę działalności firm posiadających koncesję (zakup energii elektrycznej z zapłaconym podatkiem akcyzowym) właściwym jest wprowadzenie analogicznego przepisu regulującego opisaną wyżej zasadę również dla energii elektrycznej. Zmiana regulacji w tym zakresie jest realizacją zasady równości wobec prawa.
Art. 1 pkt 6	art. 11 otrzymuje brzmienie: „Art. 11. 1. W przypadku energii elektrycznej obowiązek podatkowy powstaje: 1) z dniem nabycia wewnątrzwspólnotowego energii elektrycznej przez nabywcę końcowego; 2) z momentem wydania energii elektrycznej nabywcy końcowemu, w przypadku sprzedaży energii elektrycznej na terytorium kraju; 3) z dniem zużycia energii elektrycznej, w przypadkach, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3, 4 i 6; 4) z dniem powstania długu celnego, w przypadku importu energii elektrycznej przez nabywcę końcowego. 2. Wydanie energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nabywcy końcowemu, związane jest z wystawieniem przez podatnika każdej faktury lub każdego innego dokumentu, z którego wynika zapłata należności za sprzedaną przez podatnika energię elektryczną.”;	zmiana przepisu spowodowana jest koniecznością nowego uregulowania sposobu dokonywania płatności podatku akcyzowego. W związku z faktem, że spółki dystrybucyjne nie są w stanie w najbliższym czasie dostosować swoich systemów bilingowych do wpłat miesięcznych, które wynikały do tej pory z art. 25, konieczne było wypracowanie rozwiązania, które umożliwi powstanie obowiązku podatkowego i płatność akcyzy w momencie wydania energii i wystawiania blankietów lub faktur prognozowych, które są wystawiane w przypadku klientów, z którymi zawarte zostały umowy zawierające zapisy o dłuższych okresach rozliczeniowych. Modyfikacji uległ czas powstania obowiązku podatkowego, który co do zasady powstaje tak jak na podstawie dotychczasowych przepisów, w momencie wydania energii nabywcy końcowemu na terytorium kraju, jednakże musi być związany z wystawieniem blankietu lub faktury, dokumentujących ilość energii podlegającej wydaniu. Odpowiednio zmianie uległ zapis art. 24 ust. 1. Przedmiotowa zmiana nie generuje żadnych kosztów, a ma na celu jedynie usprawnienie sposobu rozliczania z podatnikami.
Art. 1 pkt 7 lit. b	w art. 13: b) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. W przypadku niewyznaczenia podmiotu reprezentującego, odmowy przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego podmiotu reprezentującego przez właściwego naczelnika urzędu celnego lub nieprzesłania w terminie przez nabywcę końcowego podmiotowi reprezentującemu kopii faktury, o której mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1, podatnikiem jest nabywca końcowy, który dokonał nabycia wewnątrzwspólnotowego energii elektrycznej.”;	zmiany mają charakter dostosowawczy i wynikają ze zmian wprowadzonych w art. 24.

Art. 1 pkt 8 lit. d	w art. 14: d) ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. W przypadku importu lub wysłania z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych z miejsca importu, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 6, organami podatkowymi w zakresie akcyzy są naczelnik urzędu celnego i dyrektor izby celnej, właściwi, na podstawie przepisów prawa celnego, do obliczenia i zaksięgowania kwoty należności celnych przywozowych wynikających z długu celnego.”,	zmiana ma charakter porządkujący i wynika z wprowadzenia instytucji zarejestrowanego wysyłającego
Art. 1 pkt 9	w art. 17 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „ 3. Nabywca końcowy jest obowiązany przysyłać kopie faktur, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1, podmiotowi reprezentującemu w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania.”;	zmiany mają charakter dostosowawczy i wynikają ze zmian wprowadzonych w art. 24.
Art. 1 pkt 10 lit. a tiret pierwsz y	w ust. 3: - pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) dane identyfikacyjne podmiotów prowadzących składy podatkowe, zarejestrowanych odbiorców, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, zarejestrowanych wysyłających oraz podmiotów pośredniczących, adresy ich siedzib lub zamieszkania oraz adresy ich poczty elektronicznej;”,	z uwagi na zmienioną siatkę pojęciową podmiotów uczestniczących w obrocie wyrobami akcyzowymi przemieszczanymi z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, wprowadzono odpowiednie zmiany w określonym w tym przepisie katalogu podmiotów ujętych w ewidencji prowadzonej przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Zmiany polegają na zastąpieniu instytucji zarejestrowanego handlowcy instytucją zarejestrowanego odbiorcy, jak również wprowadzeniu instytucji zarejestrowanego wysyłającego.
Art. 1 pkt 11	w art. 21: a) w ust. 3 pkt 1 – 3 otrzymują brzmienie: „1) w zakresie, w jakim podatnik jest obowiązany do złożenia deklaracji uproszczonej, obliczenia i zapłaty akcyzy, o których mowa w art. 78 ust. 1 pkt 3; 2) w zakresie, w jakim podatnik jest obowiązany do złożenia deklaracji podatkowej, obliczenia i zapłaty akcyzy od energii elektrycznej, o których mowa w art.	Art. 21 ust. 3 pkt 1-3 – zmiany mają charakter dostosowawczy i wynikają z innych zmian merytorycznych. W pkt 1 wykreślono odwołanie do deklaracji uproszczonej składanej przez niezarejestrowanego handlowca. Podmiot ten został zastąpiony zarejestrowanym odbiorcą, który nie będzie składał deklaracji uproszczonej, ale deklarację podatkową określoną w art. 21 ust. 1. W związku z tym zmieni się termin składania deklaracji oraz zapłaty akcyzy przez zarejestrowanego odbiorcę posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych (dotychczasowy niezarejestrowany handlowiec). Obowiązujący dotychczas termin

24 ust. 1; 3) do podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych objętych zerową stawką akcyzy lub objętych zwolnieniem od akcyzy, z wyjątkiem zwolnień częściowych lub zwolnień realizowanych przez zwrot akcyzy, lub zwolnień ubytków wyrobów akcyzowych lub całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 30 ust. 3;”, b) ust. 7 – 9 otrzymują brzmienie: „7. Z zastrzeżeniem art. 23 ust. 4 oraz art. 27 ust. 2, kwotę akcyzy obniża się o kwotę stanowiącą wartość podatkowych znaków akcyzy prawidłowo naniesionych na wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych, nie wcześniej jednak niż: 1) następnego dnia po naniesieniu tych znaków na dany wyrób akcyzowy lub opakowanie jednostkowe – w przypadku oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy w składzie podatkowym na terytorium kraju, z zastrzeżeniem pkt 4 lit. b; 2) po powstaniu obowiązku podatkowego – w przypadku: a) produkcji wyrobów akcyzowych, o której mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 4 lub 5, b) zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, c) podatnika nabywającego wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe z zapłaconą akcyzą na terytorium państwa członkowskiego na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej, d) nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą, dokonanego za pośrednictwem przedstawiciela podatkowego, o którym mowa w art. 79 ust. 1; 3) następnego dnia po wprowadzeniu wyrobów	składania deklaracji wynoszący 3 dni licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego wydłuży się do 22-53 dni – w zależności od dnia miesiąca, w którym powstanie obowiązek podatkowy. W pkt 3 przepis uzupełniono o przypadki całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych wprowadzone w art. 8 ust. 3. Art. 21 ust. 7 - nowelizacja art. 21 ust. 7 pkt 1 ma charakter doprecyzowujący i polega na wprowadzeniu w nim odwołania do art. 21 ust. 7 pkt 4 lit. b. Przepis zawarty w art. 21 ust. 7 pkt 4 lit. b reguluje kwestię rozliczenia wartości podatkowych znaków akcyzy nanoszonych w składzie podatkowym na wyroby właściciela, o którym mowa w art. 13 ust. 3. Zmiana wynika z faktu, że w praktyce powstały wątpliwości czy właściciel, o którym mowa w art. 13 ust. 3, może rozliczyć wartość podatkowych znaków akcyzy również w oparciu o przepis art. 21 ust. 7 pkt 1, który pozwala na rozliczenie tej wartości następnego dnia po naniesieniu znaków akcyzy na wyroby akcyzowe, gdy oznaczanie wyrobów akcyzowych odbywa się w składzie podatkowym. W celu uniknięcia tego typu wątpliwości wprowadzono odwołanie, o którym mowa na wstępie. Nowelizacja art. 21 ust. 7 polega również na zastąpieniu pojęć zarejestrowanego handlowca i niezarejestrowanego handlowca pojęciem zarejestrowanego odbiorcy i jest konsekwencją nowego zdefiniowania podmiotów. Patrz uzasadnienie do art. 2 pkt 13. W art. 21 ust. 7 pkt 2 lit. d wprowadzono możliwość rozliczenia wartości podatkowych znaków akcyzy przez przedstawiciela podatkowego. Zgodnie z art. 116 ust. 1 pkt 4 przedstawiciel podatkowy jest obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, zatem powinien mieć możliwość rozliczenia w podatku akcyzowym wartości podatkowych znaków akcyzy. Z uwagi na to, że z całokształtu uregulowań dotyczących podatku akcyzowego wynika, że do składu podatkowego mogą być wprowadzane w procedurze zawieszenia poboru akcyzy również wyroby akcyzowe oznaczone znakami akcyzy na terytorium państwa trzeciego, znowelizowano zapis art. 21 ust. 7 pkt 3 poprzez uwzględnienie w nim przypadku importu. Art. 21 ust. 8 – zgodnie z obecnym brzmieniem przepisu kwota akcyzy od wyprodukowanych wyrobów akcyzowych może zostać obniżona o akcyzę zapłaconą od zużytych do ich wyprodukowania wyrobów akcyzowych. W
---	---

akcyzowych do składu podatkowego na terytorium kraju – w przypadku importu albo nabycia wewnątrzwspólnotowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy na terytorium państwa trzeciego albo na terytorium państwa członkowskiego; 4) następnego dnia po powstaniu obowiązku podatkowego – w przypadku: a) zarejestrowanego odbiorcy, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, b) właściciela wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3. 8. Kwota akcyzy należna od danych wyrobów akcyzowych wyprodukowanych w składzie podatkowym lub poza składem podatkowym zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 1, może być obniżona o akcyzę zapłaconą od zużytych do ich wyprodukowania składników będących wyrobami akcyzowymi. 9. W przypadku ubytków wyrobów akcyzowych przekraczających normy dopuszczalnych ubytków, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 lit. a, oraz całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20, z wyłączeniem ubytków i całkowitego zniszczenia, o których mowa w art. 30 ust. 3, podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać deklarację podatkową, obliczać oraz wpłacać akcyzę za dzienny okres rozliczeniowy, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał ten ubytek lub całkowite zniszczenie.”;	celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych w nowym brzmieniu doprecyzowano, iż kwota akcyzy od wyprodukowanych wyrobów akcyzowych może zostać obniżona o akcyzę zapłaconą od zużytych do ich wyprodukowania wyrobów akcyzowych, ale tylko od tych, które weszły w skład wyprodukowanego wyrobu. W przypadku wyrobów akcyzowych zużytych do produkcji, które nie wchodzą w skład wyprodukowanego wyrobu nie zawsze jest bowiem możliwe stwierdzenie, jaka ich ilość została zużyta do wyprodukowania konkretnego wyrobu, np. w sytuacji zużywania energii elektrycznej do wytworzenia światła podczas produkcji wyrobów akcyzowych. Art. 21 ust. 9 [implementacja] - celem zmiany jest doprecyzowanie przepisu regulującego zasady składania deklaracji podatkowych w przypadku ubytków wyrobów akcyzowych tak, aby miały zastosowanie również do całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych. Instytucja ta została wprowadzona zgodnie z wymogiem dyrektywy 2008/118/WE. Ponadto wyłączono konieczność składania deklaracji w przypadku ubytków i całkowitego zniszczenia, o których mowa w art. 30 ust. 3. W sytuacjach tych deklaracja jest zbędna.
--	---

Art. 1 pkt 13	art. 24 otrzymuje brzmienie: „Art. 24. 1. W przypadku energii elektrycznej podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklarację podatkową według ustalonego wzoru oraz obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby celnej, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym: 1) upłynął termin płatności wynikający z faktury, a jeżeli termin ten nie został określony – po miesiącu, w którym wystawiono fakturę – w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego energii elektrycznej przez nabywcę końcowego; 2) upłynął termin płatności określony w umowie właściwej dla rozliczeń z tytułu dostaw energii elektrycznej albo, jeżeli termin ten nie został określony w umowie – upłynął termin płatności wynikający z faktury lub innego dokumentu wystawionego przez podatnika, z którego wynika zapłata należności za sprzedaną przez podatnika energię elektryczną, a jeżeli termin płatności nie został określony w umowie ani w fakturze lub w tym dokumencie – po miesiącu, w którym wystawiono fakturę lub ten dokument – w przypadku sprzedaży energii elektrycznej nabywcy końcowemu na terytorium kraju; 3) nastąpiło zużycie energii elektrycznej – w przypadkach, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3, 4 i 6. 2. Przepis ust. 1 pkt 3 nie ma zastosowania do podmiotów posiadających koncesję na wytwarzanie energii elektrycznej, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 19, które zużywają energię elektryczną na cele zwolnienia, o którym mowa w art. 30 ust. 6 lub 7, i nie są podatnikami z tytułu innych czynności, o których mowa w art. 9 ust. 1.”;	Art. 24 ust. 1 - zmiana jest konsekwencją zmian wprowadzonych w art. 11 i polega na określeniu szczegółowo płatności i terminu składania deklaracji podatkowych dla podatników akcyzy od energii elektrycznej w związku z nową koncepcją podejścia do obowiązku podatkowego w przypadku sprzedaży energii elektrycznej nabywcom końcowym na terytorium kraju. I tak przepis określa, że podatnik zobowiązany jest złożyć deklarację i zapłacić podatek do 25 dnia miesiąca, który następuje po miesiącu, w którym upłynął termin płatności określony w umowie właściwej dla rozliczeń z tytułu dostaw energii elektrycznej albo, jeżeli termin ten nie został określony w umowie – do 25 dnia miesiąca, który następuje po miesiącu, w którym upłynął termin płatności wynikający z faktury lub innego dokumentu wystawionego przez podatnika, z którego wynika zapłata należności za sprzedaną przez podatnika energię elektryczną, a jeżeli termin płatności nie został określony w umowie ani w fakturze lub w tym dokumencie – do 25 dnia miesiąca, który następuje po miesiącu, w którym wystawiono fakturę lub ten dokument – w przypadku sprzedaży energii elektrycznej nabywcy końcowemu na terytorium kraju. Art. 24 ust. 2 – w przepisie tym uregulowano sytuację, w której wytwórca energii elektrycznej nie będzie musiał składać deklaracji podatkowej, jeżeli nie będzie posiadał żadnych zobowiązań podatkowych, a jego działalność będzie ograniczała się tylko do energii elektrycznej zwolnionej od akcyzy.
Art. 1 pkt 14	uchyla się art. 25	w związku z nowym brzmieniem art. 24 regulacje dotyczące wpłat miesięcznych wynikające z obecnego brzmienia art. 25 nie będą miały

		zastosowania, skoro podatnicy będą uiszczać podatek na podstawie blankietów lub faktur prognozowych, które wystawiane są z częstotliwością jedno, dwu lub trzymiesięczną. W związku z powyższym art. 25 został uchylony.
Art. 1 pkt 15	w art. 26 ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) dłuższe niż wymienione w art. 21 ust. 1, 2 i 9 oraz w art. 23 ust. 2 i art. 24 ust. 1 okresy rozliczeniowe, terminy składania deklaracji lub wpłaty akcyzy”;	zmiana jest konsekwencją zmian wprowadzonych w art. 24 i polega na zastąpieniu odesłania do art. 24, odesłaniem do art. 24 ust. 1.
Art. 1 pkt 16 lit. b i c	b) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 3 i 4, nie ma zastosowania w przypadku ubytków lub całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych, wynikających z popełnienia przestępstwa przeciwko mieniu.”, c) ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. Zwalnia się od akcyzy zużycie energii elektrycznej w procesie produkcji energii elektrycznej i ciepła w skojarzeniu.”,	Art. 30 ust. 5 [implementacja] – w związku ze zwolnieniem od akcyzy, obok ubytków wyrobów akcyzowych, również ich całkowitego zniszczenia, zasadnym stało się zastosowanie jednakowych kryteriów, w których przedmiotowe zwolnienia nie mają zastosowania. Dotyczy to np. sytuacji, gdy ubytki lub całkowite zniszczenie wyrobów akcyzowych wynikają z popełnienia przestępstwa przeciwko mieniu. Dyrektywa Rady 2008/118/WE jednakowo reguluje kwestie dotyczące całkowitego zniszczenia i nieodwracalnej utraty (w celu zachowania zgodności z dotychczasową, utrwaloną w przepisach akcyzowych i praktyce nomenklaturą ustawa posługuje się terminem „ubytki wyrobów akcyzowych”) wynikające z właściwości fizykochemicznych, nieprzewidzianych okoliczności, działania siły wyższej lub zezwolenia udzielonego przez organy państwa. Należy jednak wskazać, iż przepis art. 7 ust. 5 ww. dyrektywy pozostawia państwom członkowskim swobodę ustanowienia własnych zasad i warunków ustalania całkowitego zniszczenia i nieodwracalnej utraty wyrobów akcyzowych. Art. 30 ust. 7 – z dotychczasowej treści przepisu wykreślone zostały wyrazy „w elektrociepłowniach”. Zmiana wynika z faktu, że ustawa nie zawiera definicji legalnej słowa elektrociepłownia. Powyższa zmiana pozwala także ujednolicić nazewnictwo dotyczące procesu produkcji ciepła i energii w skojarzeniu z ustawą - prawo energetyczne. W praktyce, produkcji energii elektrycznej zawsze towarzyszy wytwarzanie ciepła, bez względu na to, czy energia produkowana jest w elektrociepłowni czy elektrowni. Wprowadzona zmiana ma celu wyeliminowanie wątpliwości dotyczących zwolnienia od akcyzy zużycia energii elektrycznej w procesie produkcji energii elektrycznej i ciepła w skojarzeniu. Zwolnienie od akcyzy dla energii elektrycznej zużywanej w procesach produkcji energii

		elektrycznej i ciepła w skojarzeniu nie będzie wymagało rozpatrywania, czy zużycie nastąpiło w elektrowni czy elektrociepłowni.
Art. 1 pkt 18 lit. a akapit 1	w art. 32: a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) używane do statków powietrznych: benzyny lotnicze o kodzie CN 2710 11 31, paliwo typu benzyny do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 11 70 oraz paliwo do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 19 21 lub oleje smarowe do silników lotniczych – w przypadkach, o których mowa w ust. 3, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa w ust. 5–13;	Art. 32 w ust. 1 pkt 1 - zmiana przepisu stanowi konsekwencję zmiany definicji podmiotu zużywającego (art. 2 ust. 1 pkt 22). Warunek posiadania statku powietrznego zastąpiony został warunkiem dostarczania nabytych wyrobów akcyzowych bezpośrednio do zbiornika na stałe zamontowanego na statku powietrznym oraz warunkiem zidentyfikowania w dokumencie dostawy statku powietrznego, na który będą dostarczane nabyte wyroby akcyzowe korzystające z przedmiotowego zwolnienia. Warunki te wynikają z prowadzenia działalności jako podmiot zużywający. Art. 32 ust. 1 pkt 2 – zmiana polega na rozszerzeniu zwolnienia od akcyzy paliw żeglugowych poprzez objęcie tym zwolnieniem wszystkich wyrobów energetycznych wykorzystywanych do celów żeglugowych, a nie jak dotychczas tylko ograniczonego katalogu wyrobów (tj. olejów smarowych oznaczonych kodem CN 2710 19 81, olejów napędowych i opałowych). Zmiana dostosowuje przepisy krajowe do postanowień art. 14 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej, na mocy którego poza przepisami ogólnymi wymienionymi w dyrektywie 92/12/EWG w sprawie zwolnionych zastosowań produktów podlegających opodatkowaniu, i bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych, państwa członkowskie zwalniają od podatku na warunkach, które ustanawiają do celów zapewnienia prawidłowego i prostego stosowania takich zwolnień oraz zapobieżenia jakimkolwiek oszustwom podatkowym, unikaniu lub nadużyciom, produkty energetyczne dostarczane w celu zastosowania jako paliwo do celów żeglugi na wodach terytorialnych Wspólnoty (włącznie z połowami), z wyłączeniem prywatnej żeglugi niehandlowej i energii elektrycznej produkowanej na pokładzie statku. Ponadto dokonano zmiany przepisu w związku ze zmianą definicji podmiotu zużywającego, na podstawie której dla zastosowania przedmiotowego zwolnienia podmiot zużywający nie będzie zobligowany do posiadania jednostki pływającej. Warunek posiadania jednostki pływającej zastąpiony został warunkiem dostarczania nabytych wyrobów bezpośrednio do zbiornika na stałe

		zamontowanego na jednostce pływającej oraz warunkiem zidentyfikowania w dokumencie dostawy jednostki pływającej, na którą będą dostarczane nabyte wyroby korzystające z przedmiotowego zwolnienia. Warunki te wynikają z prowadzenia działalności jako podmiot zużywający.
Art. 1 pkt 18 lit. c tiret trzecie	c) w ust. 3: - dodaje się pkt 9 w brzmieniu: „9) zużycia przez podmiot pośredniczący występujący jako podmiot zużywający.”,	w związku ze zmianą definicji podmiotu pośredniczącego w art. 2 pkt 23 i przyjęciem, iż podmiotem pośredniczącym będzie mógł być również podmiot prowadzący skład podatkowy (w tym zużywający wyroby akcyzowe zwolnione od akcyzy ze względu na przeznaczenie), dodano nowy przypadek stosowania zwolnienia, uwzględniający sytuacje, w których zużycia wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie dokonuje podmiot pośredniczący występujący w danym stanie faktycznym jako podmiot zużywający.
Art. 1 pkt 18 lit. d akapit 2	d) w ust. 4: - w pkt 2 po średniku dodaje się wyrazy: „w przypadku podmiotu zużywającego zwolnienie od akcyzy dotyczy ilości nieprzekraczających dopuszczalnych norm zużycia, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 2 lit. b oraz ust. 2 pkt 1 lit. b;”,	z uwagi na zmienioną treść art. 85 ust. 1 pkt 2 lit. b, zgodnie z którym dopuszczalne normy zużycia będą ustalane również dla alkoholu etylowego częściowo skażonego środkami skażającymi i wykorzystywanego do produkcji produktów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, w art. 32 ust. 4 pkt 2 dodano warunek zwolnienia od akcyzy dla przedmiotowego alkoholu etylowego dotyczący ilości zwalnianego alkoholu w przypadku zużywania tego alkoholu przez podmiot zużywający (producenta produktów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi na bazie skażonego częściowo alkoholu etylowego). Określone zostało, iż podmiot zużywający może korzystać ze zwolnienia od akcyzy dla alkoholu etylowego jw. w ilości nieprzekraczającej norm zużycia ustalonych przez właściwego naczelnika urzędu celnego, w drodze decyzji. Powyższe rozwiązanie prawne pozwoli uzyskać pełną informację odnośnie ilości alkoholu etylowego, która faktycznie podlegać powinna zwolnieniu od akcyzy na podstawie art. 32 ust. 2 pkt 2 projektu ustawy. Zapobiegnie tym samym możliwość występowania nieprawidłowości i nadużyć w stosowaniu przedmiotowego zwolnienia.
Art. 1 pkt 18 lit. e	w ust. 5: - pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) objęcie wyrobów akcyzowych będących przedmiotem zwolnienia zabezpieczeniem akcyzowym lub w przypadku importu – zabezpieczeniem złożonym w trybie stosowanym przy zabezpieczeniu należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego,	Art. 32 ust. 5 pkt 1 - w celu uniknięcia ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych doprecyzowano, że objęcie wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie zabezpieczeniem, ma na celu zabezpieczyć kwotę zobowiązania podatkowego mogącego powstać nie tylko w wyniku naruszenia warunków zwolnienia, ale również w wyniku użycia przedmiotowych wyrobów niezgodnie z przeznaczeniem uprawniającym do zwolnienia od akcyzy. Dotychczasowy zapis wskazywał jedynie na naruszenie warunków zwolnienia (art. 32 ust. 5-13) i mógł

	złożonym przez, odpowiednio: podmiot prowadzący skład podatkowy, podmiot pośredniczący lub zarejestrowanego odbiorcę, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, w wysokości zobowiązania podatkowego mogącego powstać w przypadku użycia tych wyrobów niezgodnie z przeznaczeniem uprawniającym do zwolnienia od akcyzy lub naruszenia warunków zwolnienia – do czasu potwierdzenia odbioru wyrobów akcyzowych przez, odpowiednio: podmiot zużywający lub podmiot pośredniczący; warunek ten nie dotyczy sytuacji, o której mowa w ust. 3 pkt 4 lub 8;”, - pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) prowadzenie ewidencji wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem przez podmiot prowadzący skład podatkowy, zarejestrowanego odbiorcę, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, podmiot pośredniczący oraz podmiot zużywający prowadzący działalność gospodarczą z użyciem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, z wyłączeniem podmiotu zużywającego, który wyłącznie używa do celów opałowych pozostałe węglowodory gazowe o kodach CN od 2711 12 11 do 2711 19 00.”,	powodować nieprawidłowe oszacowanie wysokości zobowiązania podatkowego objętego zabezpieczeniem. Art. 32 ust. 5 pkt 3 - wyłączono obowiązek prowadzenia ewidencji wyrobów zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie w stosunku do podmiotu zużywającego, który pozostałe węglowodory gazowe o kodach CN od 2711 12 11 do 2711 19 00 używa wyłącznie do celów opałowych.
Art. 1 pkt 18 lit. f	dodaje się ust. 14 w brzmieniu: „14. W przypadku zwrotu wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie: 1) przez podmiot zużywający do podmiotu pośredniczącego; 2) przez podmiot pośredniczący albo podmiot zużywający do składu podatkowego - przemieszczanie tych wyrobów odbywa się na podstawie dokumentu dostawy.”;	w związku z uregulowaniem w ustawie zasad zwrotu wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie do podmiotu, od którego zostały nabyte, w niniejszym przepisie określono sposób dokumentowania tego zwrotu. Zwrot będzie się odbywał na podstawie nowo wystawionego dokumentu dostawy. Szczegółowe zasady dokonywania tego zwrotu zostaną określone w rozporządzeniu wykonawczym.
Art. 1 pkt 19	w art. 38:	Art. 38 ust. 1 pkt 1 – w związku z brzmieniem art. 42 ust. 1a, w którym uregulowano przypadki powrotnego wprowadzenia do składu

	a) w ust. 1: - pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) wzór i sposób stosowania dokumentu dostawy, w tym w przypadku, o którym mowa w art. 42 ust. 1a, oraz podmioty, które wystawiają dokument dostawy,” - dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) warunki i sposób zwrotu wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie do podmiotu pośredniczącego albo do składu podatkowego” b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) sytuacje, w których dla zastosowania zwolnienia od akcyzy nie muszą być spełnione niektóre albo wszystkie warunki, o których mowa w art. 32 ust. 3 lub 5-13,”;	podatkowego wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie, niedostarczonych ze składu podatkowego do podmiotu pośredniczącego albo ze składu podatkowego do podmiotu zużywającego, rozszerzono delegację dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w drodze rozporządzenia wzoru i sposobu stosowania dokumentu dostawy również w sytuacji, o której mowa w dodanym ww. art. 42 ust. 1a. Art. 38 w ust. 1 pkt 4 – w przepisie dodano delegację dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do uregulowania warunków i sposobu zwrotu wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie do podmiotu pośredniczącego albo do składu podatkowego. Art. 38 ust. 2 pkt 2 - rozszerzono delegację dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych o możliwość określenia sytuacji, w których dla zastosowania zwolnienia od akcyzy nie muszą być spełnione niektóre albo wszystkie warunki, o których mowa w art. 32 ust. 3 lub 5-13. W przypadku niektórych zwolnień, takich jak np. zwolnienie gazu płynnego do celów opałowych rozlewanego w składzie podatkowym do butli gazowych, zwolnienie nie powinno być ograniczone tylko do przemieszczania pomiędzy składem podatkowym, podmiotem pośredniczącym i podmiotem zużywającym. W tym przypadku możliwe będzie występowanie większej ilości pośredników.
Art. 1 pkt 20 lit. a tiret 1 i 3	w art. 40: a) w ust. 1: - w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie: „a) w składzie podatkowym, w tym również w wyniku zwrotu przez podmiot pośredniczący albo podmiot zużywający,” - uchyla się pkt 3,	Art. 40 ust. 1 pkt 1 lit. a – z uwagi na konieczność uregulowania kwestii związanych ze zwrotem do składu podatkowego (np. w związku z reklamacją) wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie wyprowadzonych ze składu podatkowego i skutecznie dostarczonych do podmiotu pośredniczącego albo podmiotu zużywającego, wprowadzono możliwość ponownego objęcia procedurą zawieszenia poboru akcyzy w składzie podatkowym takich wyrobów. Potrzeba zmiany przepisów w tym zakresie była sygnalizowana przez podmioty i organy podatkowe. Art. 40 ust. 1 pkt 3 – w związku z wprowadzeniem instytucji zarejestrowanego wysyłającego i rezygnacją z konieczności wprowadzania

		wyrobów akcyzowych importowanych i objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy do składu podatkowego importera (dotychczasowy art. 40 ust. 1 pkt 2), zrezygnowano również z wprowadzonego ustawą z dnia 21 maja 2009 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 98, poz. 819) wyjątku od powyższej zasady, dotyczącego węglowodorów gazowych.
Art. 1 pkt 20 lit. e	d) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Procedurę zawieszenia poboru akcyzy stosuje się na terytorium kraju również do wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, z zastrzeżeniem art. 47 ust. 1 pkt 1 i 5.”,	w wyniku zmiany możliwe będzie stosowanie instytucji przedpłaty akcyzy w przypadku prowadzenia działalności w zakresie produkcji wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa. Obecna regulacja przewiduje możliwość prowadzenia działalności w zakresie produkcji ww. wyrobów poza składem podatkowym jedynie w przypadku określonym w art. 47 ust. 1 pkt 1.
Art. 1 pkt 21 lit. c-f	c) ust. 9 otrzymuje brzmienie: „9. Procedura zawieszenia poboru akcyzy nie ma zastosowania wobec wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy przemieszczanych: 1) w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej; 2) w celu dokonania eksportu; 3) między składami podatkowymi na terytorium kraju, z wyjątkiem składów podatkowych tego samego podmiotu.”, d) ust. 10-13 otrzymują brzmienie: „10. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany do prowadzenia ewidencji dokumentów handlowych towarzyszących przemieszczaniu wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa. 11. Ewidencja, o której mowa w ust. 10, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej, po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego naczelnika urzędu celnego o formie jej prowadzenia. 12. Ewidencja, o której mowa w ust. 10, powinna zawierać dane dotyczące dokumentów handlowych, w szczególności	Art. 41 ust. 9 [implementacja] – zmiana polega na doprecyzowaniu brzmienia przepisu poprzez wyraźne wskazanie, że procedura zawieszenia poboru akcyzy nie ma zastosowania wobec wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy, które są przemieszczane między składami podatkowymi na terytorium kraju (z wyjątkiem składów podatkowych tego samego podmiotu), w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej lub w celu dokonania eksportu. Zmiana tego przepisu ma przede wszystkim na celu umożliwienie przemieszczania wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru z miejsca importu do składu podatkowego na terytorium kraju. Zgodnie z definicją zarejestrowanego wysyłającego podmiot ten wysyła importowane wyroby akcyzowe z miejsca importu z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy m.in. do składu podatkowego na terytorium kraju. Z przepisów ustawy wynika, że wyroby importowane mogą być oznaczone znakami akcyzy zarówno w państwie trzecim, jak i w składzie podatkowym przed zakończeniem procedury zawieszenia poboru akcyzy. Względy praktyczne często przemawiają za oznaczaniem wyrobów akcyzowych na linii produkcyjnej, a więc w omawianym przypadku w państwie trzecim. Importowane wyroby mogą być następnie przemieszczane na terytorium kraju od zarejestrowanego wysyłającego do składu podatkowego. Mając na uwadze powyższe zaproponowano zmianę art. 41 ust. 9 pozwalającą na przemieszczanie w takich przypadkach na terytorium kraju wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy w

	w zakresie podmiotów i wyrobów akcyzowych, których te dokumenty dotyczą. 13. Ewidencja, o której mowa w ust. 10, powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.”, e) uchyla się ust. 14, f) ust. 15 otrzymuje brzmienie: „15. W przypadku dokonania kontroli lub wystąpienia w trakcie przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy innego zdarzenia, które może mieć wpływ na przemieszczenie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem tej procedury lub na jej dokumentowanie, właściwy naczelnik urzędu celnego zamieszcza w Systemie informację o dokonanej kontroli lub o takim zdarzeniu.”;	procedurze zawieszenia poboru akcyzy. Art. 41 ust. 10-13 [implementacja] – w związku z faktem, iż przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy będzie się odbywało na podstawie e-AD, które będą ewidencjonowane przez System, zrezygnowano z regulacji przewidujących obowiązek prowadzenia ewidencji administracyjnych dokumentów towarzyszących w formie papierowej. Pozostawiono natomiast obowiązek ewidencji dokumentów handlowych, na podstawie których przemieszczane są wyroby akcyzowe inne niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objęte stawką akcyzy inną niż stawka zerowa. Art. 41 ust. 15 [implementacja] – zmiana dotychczasowego przepisu polega na wprowadzeniu nowych zasad zamieszczania informacji o dokonanej kontroli przez właściwego naczelnika urzędu celnego. Zgodnie z obowiązującym brzmieniem przepisu właściwy naczelnik urzędu celnego jest obowiązany do zamieszczania informacji o dokonanej kontroli na administracyjnym dokumencie towarzyszącym. W związku z wprowadzeniem e-AD, w nowym stanie prawnym informacja ta będzie zamieszczana w Systemie. Dodatkowo przepis zobowiązuje właściwego naczelnika urzędu celnego do zamieszczania w Systemie informacji o innych zdarzeniach, które wystąpiły w trakcie przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy i mogą mieć wpływ na to przemieszczanie lub dokumentowanie tej procedury. Szczegółowy opis zdarzeń i informacji zamieszczanych przez właściwego naczelnika urzędu celnego w Systemie zostanie uregulowany w rozporządzeniu wykonawczym, wydanym przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych na podstawie delegacji określonej w art. 41h ust 3.
Art. 1 pkt 23 lit. a	w art. 42: a) w ust. 1: - pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) z dniem wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, z zastrzeżeniem ust. 1a; zobowiązanie podatkowe nie powstaje i wygasa obowiązek podatkowy wobec podmiotu prowadzącego skład	Art. 42 ust. 1 pkt 1 – zmiana jest konsekwencją dodania przepisu art. 42 ust. 1a i wprowadzenia regulacji, zgodnie z którą w przypadku powrotnego wprowadzenia do składu podatkowego wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie, niedostarczonych ze składu podatkowego do podmiotu pośredniczącego albo ze składu podatkowego do podmiotu zużywającego, uznaje się, że nie nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy w stosunku do tych wyrobów.

	podatkowy, jeżeli powstał obowiązek podatkowy z tytułu czynności, o której mowa w art. 8 ust. 1 pkt 5;”, - pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie: „3) w przypadku nieotrzymania przez podmiot wysyłający, w terminie 2 miesięcy od dnia wysyłki wyrobów akcyzowych, odpowiednio: raportu odbioru albo dokumentu zastępującego raport odbioru, lub raportu wywozu albo dokumentu zastępującego raport wywozu jeżeli przemieszczanie miało miejsce na terytorium kraju – następnego dnia po upływie tego terminu; 4) w przypadku nieotrzymania przez podmiot wysyłający, w terminie 4 miesięcy od dnia wysyłki wyrobów akcyzowych, odpowiednio: raportu odbioru albo dokumentu zastępującego raport odbioru, lub raportu wywozu albo dokumentu zastępującego raport wywozu jeżeli przemieszczanie miało miejsce w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu przez terytorium państwa członkowskiego – następnego dnia po upływie tego terminu;”, - pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) w przypadku ubytków wyrobów akcyzowych lub całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20 – z dniem powstania ubytków wyrobów akcyzowych lub ich całkowitego zniszczenia, a gdy nie można ustalić tego dnia – z dniem stwierdzenia przez uprawniony organ ubytków wyrobów akcyzowych lub ich całkowitego zniszczenia;”,	Art. 42 ust. 1 pkt 3 i 4 - zmiana treści przepisów w stosunku do ich dotychczasowego brzmienia wynika z wprowadzenia Systemu i polega na dostosowaniu zasad w zakresie dokumentowania zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy, do wymogów Systemu. Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem, zakończenie procedury następowało w przypadku nieotrzymania przez podmiot prowadzący skład podatkowy administracyjnego dokumentu towarzyszącego w terminie 2 miesięcy (przy przemieszczaniu wyrobów akcyzowych na terytorium kraju) lub 4 miesięcy (przy przemieszczaniu wewnątrzwspólnotowym) od dnia wysyłki wyrobów ze składu podatkowego. W związku z wprowadzeniem Systemu, zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy będzie miało miejsce w przypadku nieotrzymania przez podmiot wysyłający raportu odbioru lub - gdy System będzie niedostępny - dokumentu zastępującego raport odbioru. Nowe brzmienie przepisu uwzględnia ponadto przypadki wysyłania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy również z miejsca importu. W związku z wprowadzeniem instytucji zarejestrowanego wysyłającego (w ramach, której funkcjonowały będą podmioty uprawnione do stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy), niezbędne stało się określenie przypadków, w których następowało będzie zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy, gdy procedura ta stosowana będzie przez zarejestrowanego wysyłającego. Art. 42 ust. 1 pkt 6 – przedmiotowa zmiana wynika z wprowadzenia do ustawy regulacji dotyczących całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych (art. 8 ust. 3 i art. 30 ust. 3). W związku z przyjęciem, iż w przypadku całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych powstaje obowiązek podatkowy, ale stosuje się zwolnienie od akcyzy - w art. 42 ust. 1 pkt 6 przewidziano przypadek zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy w takiej sytuacji.
Art. 1 pkt 23 lit. b	W art. 42 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „W przypadku powrotnego wprowadzenia do składu podatkowego wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie, niedostarczonych ze składu podatkowego do podmiotu pośredniczącego albo ze składu	wprowadzenie przedmiotowej regulacji umożliwia powrotne wprowadzenie do składu podatkowego wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie, które nie zostały skutecznie dostarczone bezpośrednio ze składu podatkowego do podmiotu pośredniczącego albo do podmiotu zużywającego, wskazanego w

	podatkowego do podmiotu zużywającego, uznaje się, że nie nastąpiło naruszenie warunków zwolnienia oraz że nie nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy w stosunku do tych wyrobów.”	dokumencie dostawy. Przepis nie obejmuje natomiast sytuacji, gdy wyroby zwolnione nie zostały skutecznie dostarczone do podmiotu zużywającego przez podmiot pośredniczący. W przypadkach, o których mowa w przedmiotowym przepisie, przyjmuje się fikcję, iż wyroby nie opuściły składu podatkowego, a związku z tym nie nastąpiło naruszenie warunków zwolnienia i procedura zawieszenia poboru akcyzy w stosunku do tych wyrobów nie uległa zakończeniu. Przemieszczanie zwolnionych wyrobów akcyzowych do składu podatkowego, z którego wyroby te zostały uprzednio wyprowadzone, będzie się odbywało na podstawie dokumentu dostawy, na podstawie którego wyroby zostały wysłane ze składu podatkowego. Szczegółowy sposób stosowania dokumentu dostawy w takim przypadku zostanie określony w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy, wydanym na podstawie art. 38 ust. 1.
Art. 1 pkt 23 lit. d	d) w ust. 4: - zdanie wstępne otrzymuje brzmienie: „Podmiotowi wysyłającemu, który otrzymał:”, - pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) raport odbioru albo dokument zastępujący raport odbioru po upływie terminów, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, albo”,	zmiana treści przepisu wynika z wprowadzenia Systemu i polega na dostosowaniu do wymogów Systemu zasad w zakresie dokumentowania zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy w przypadku ubiegania się przez podmiot wysyłający o zwrot akcyzy w związku z otrzymaniem potwierdzenia odbioru wyrobów akcyzowych po upływie terminów, o których mowa w art. 42 ust. 1 pkt 3 i 4. W miejsce administracyjnego dokumentu towarzyszącego lub jego duplikatu z potwierdzeniem odbioru wyrobów akcyzowych przez odbiorcę, podstawą do zwrotu akcyzy będzie otrzymany (po upływie ww. terminów) raport odbioru lub dokument zastępujący raport odbioru. Na uwagę zasługuje również fakt, iż dotychczas zwrot akcyzy przysługiwał wyłącznie podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy, który był jedynym podmiotem uprawnionym do wysyłania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy. W związku z rozszerzeniem kręgu podmiotów uprawnionych do wysyłania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem tej procedury o zarejestrowanych wysyłających, uprawnienie do zwrotu zapłaconej akcyzy w przypadkach określonych w niniejszym przepisie rozszerzono również na te podmioty.
Art. 1 pkt 24	W art. 43: a) w ust. 1: - uchyla się pkt 1-3 i 5, - pkt 6 otrzymuje brzmienie:	Art. 43 ust. 1 pkt 1-3 i 5 – zmiany w przedmiotowych przepisach polegają na rezygnacji z upoważnienia ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w drodze rozporządzenia wzoru formularza administracyjnego dokumentu towarzyszącego, warunków, na jakich dokument handlowy może zastąpić administracyjny dokument

	„6) szczegółowe warunki i tryb zwrotu akcyzy w przypadkach, o których mowa w art. 42 ust. 4 i 8;”; - uchyla się pkt 7, b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, które dane pozostawione do decyzji państw członkowskich umieszcza się obowiązkowo w e-AD lub w dokumencie zastępującym e-AD, uwzględniając przepisy Rozporządzenia Komisji (WE) Nr 684/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/118/WE w odniesieniu do skomputeryzowanych procedur przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.”;	towarzyszący, szczegółowego sposobu stosowania i dokumentowania procedury zawieszenia poboru akcyzy oraz sposobu postępowania w przypadku nieotrzymania administracyjnego dokumentu towarzyszącego. Zmiany te wynikają z wprowadzenia Systemu do obsługi przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy. Art. 43 ust. 1 pkt 7 – zmiana polega na rezygnacji z upoważnienia ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w drodze rozporządzenia przypadków i warunków, na jakich pobór akcyzy od wyrobów akcyzowych może być zawieszony, jeżeli wyroby te otrzymały inne przeznaczenie celne na podstawie przepisów prawa celnego. Zmiana ta wynika z braku potrzeby wydawania aktu wykonawczego w tym przedmiocie, z uwagi na inne niż dotychczasowe rozumienie pojęcia importu wyrobów akcyzowych. Art. 43 ust. 3 - zapisy niniejszej regulacji stanowią delegację dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wydania aktu wykonawczego, który określi, dane, jakie umieszcza się obligatoryjnie w e-AD lub dokumencie zastępującym e-AD. Powyższe dane zostały wskazane w rozporządzeniu Komisji (WE) Nr 684/2009 z dnia 24 lipca 2009r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/118/WE w odniesieniu do skomputeryzowanych procedur przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy jako fakultatywne chyba, że państwa członkowskie uznają je za obligatoryjne.
Art. 1 pkt 25	Art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy następuje również z dniem: 1) cofnięcia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający; 2) upływu okresu, na jaki zostało wydane zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego lub na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający, jeżeli podmiot nie uzyskał nowego zezwolenia przed upływem tego okresu; 3) zaprzestania przez podmiot prowadzący skład	zmiany w pkt 1-5 mają charakter doprecyzowujący i związane są z wprowadzeniem do ustawy instytucji zarejestrowanego wysyłającego. Zmianie nie uległa dotychczasowa treść punktu 6, ponieważ nie wprowadzono regulacji umożliwiającej zwolnienie zarejestrowanego wysyłającego z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego (patrz uzasadnienie do art. 64 ust. 1a). Nie przewidziano również odpowiedniego stosowania w przypadku zarejestrowanego wysyłającego regulacji zawartych w art. 44 ust. 2 i 3 ustawy, dotyczących sporządzania z natury wyrobów akcyzowych. Wynika to z faktu, iż zgodnie z art. 62 ustawy zarejestrowany wysyłający nie jest uprawniony do magazynowania importowanych wyrobów akcyzowych obejmowanych procedurą zawieszenia poboru akcyzy. Przemieszczanie ww. wyrobów przez zarejestrowanego wysyłającego rozpoczyna się z

	podatkowy lub zarejestrowanego wysyłającego wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą; 4) likwidacji przedsiębiorstwa podmiotu prowadzącego skład podatkowy lub zarejestrowanego wysyłającego; 5) utraty ważności zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli przed utratą ważności podmiot prowadzący skład podatkowy albo zarejestrowany wysyłający nie złożył nowego zabezpieczenia akcyzowego albo podmiot prowadzący skład podatkowy nie uzyskał zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, o którym mowa w art. 64 ust. 1; 6) utraty ważności zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, o którym mowa w art. 64 ust. 1, jeżeli przed utratą ważności podmiot prowadzący skład podatkowy nie złożył zabezpieczenia akcyzowego lub nie uzyskał przedłużenia zwolnienia.”	chwila dopuszczenia ich do obrotu na terytorium kraju (art. 41a ust. 1 pkt 2).
Art. 1 pkt 26	Art. 46 otrzymuje brzmienie: „Art. 46. 1. Systemem administruje minister właściwy do spraw finansów publicznych. 2. Użytkownikami Systemu są podmioty prowadzące składy podatkowe, zarejestrowani wysyłający, zarejestrowani odbiorcy, podmioty objęte zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1 i organy podatkowe. 3. Zarejestrowany wysyłający, zarejestrowany odbiorca lub podmiot prowadzący skład podatkowy każdorazowo dokonuje elektronicznego podpisu dokumentów przesyłanych do Systemu. 4. Każdy dokument przesyłany do Systemu podlega sprawdzeniu pod względem kompletności i prawidłowości przesyłanych danych, w szczególności w zakresie zgodności z danymi z ewidencji, o której mowa w art. 18 ust. 3. 5. Po przesłaniu dokumentu do Systemu, do podmiotu, który ten dokument przesłał jest automatycznie wysyłane potwierdzenie jego otrzymania z podaniem czasu	Zmiana przepisu polega na rezygnacji z wprowadzenia systemu teleinformatycznego Bachus. Wprowadzenie przepisów w tym zakresie nie jest konieczne ze względu na brak skutków negatywnych (przemieszczenie wyrobów akcyzowych odbywa się równolegle z zastosowaniem dokumentu papierowego). W nowym brzmieniu wprowadza się obowiązek obsługi przemieszczeń wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy przy wykorzystaniu Systemu EMCS i reguluje się zasady działania tego Systemu. W niniejszym artykule przewidziano delegację dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wydania rozporządzenia określającego m. in. sposób podpisywania dokumentów przesyłanych do Systemu, strukturę lokalnego numeru referencyjnego oraz warunki i sposób w jaki podmioty mogą dostarczać dane właściwemu naczelnikowi urzędu celnego. W ust. 4 wprowadzono zapis o sprawdzaniu komunikatów przesyłanych przez podmioty do Systemu pod kątem kompletności i poprawności danych w nim zawartych, w szczególności w zakresie zgodności z danymi z ewidencji, o której mowa w art. 18 ust. 3. Dane, które będą wprowadzane do Systemu będą sprawdzane pod kątem logiki i zasadności ich wprowadzenia, a zatem będzie to weryfikacja o

	otrzymania. 6. W Systemie jest prowadzona ewidencja wszystkich przemieszczeń wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy. 7. Z urzędu lub na wniosek złożony przez podmiot wysyłający lub podmiot odbierający do właściwego naczelnika urzędu celnego usuwane są stwierdzone w Systemie nieprawidłowości spowodowane niezgodnością czynności dokonywanych w Systemie z przepisami niniejszej ustawy lub aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie. Odmowa uwzględnienia wniosku następuje w drodze decyzji. 8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia: 1) sposób podpisywania dokumentów przesyłanych do Systemu; 2) strukturę lokalnego numeru referencyjnego; 3) warunki i sposób na jakich podmioty mogą dostarczyć dane właściwemu naczelnikowi urzędu celnego celem wprowadzenia ich do Systemu. 9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 7, uwzględni: 1) konieczność skutecznego funkcjonowania procedury zawieszenia poboru akcyzy; 2) konieczność zapewnienia właściwej kontroli nad wyrobami akcyzowymi; 3) konieczność zapewnienia przepływu informacji dotyczących przemieszczania wyrobów akcyzowych, od których nie zapłacono akcyzy.”;	charakterze technicznym. Nie będzie możliwości sprawdzenia danych pod kątem ich zgodności ze stanem faktycznym. Ust. 7 daje możliwość zwrócenia się przez podmiot dokonujący przemieszczeń do właściwego naczelnika urzędu celnego z wnioskiem o usunięcie nieprawidłowości w Systemie, w przypadku gdy System nie będzie działał zgodnie z przepisami, akceptując dane lub dokonując czynności niezgodnie z przewidzianymi w tych przepisach procedurami. Również organ podatkowy będzie mógł z urzędu podjąć kroki celem usunięcia ww. niezgodności. Odmowa organu uwzględnienia wniosku będzie następowała w drodze decyzji.
Art. 1 pkt 27	W art. 47 a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) wyrobów akcyzowych, z wykorzystaniem wyłącznie wyrobów akcyzowych, od których akcyza została	zmiana polega na wyłączeniu spod obowiązku produkcji w składzie podatkowym również produkcji wyrobów akcyzowych (określonych w załączniku nr 2 do ustawy oraz wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa) z wykorzystaniem wyłącznie wyrobów akcyzowych zwolnionych

	zapłacona w wysokości równej lub wyższej od kwoty akcyzy przypadającej do zapłaty od wyprodukowanych wyrobów akcyzowych albo z wykorzystaniem wyłącznie wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie pod warunkiem, że wyprodukowany wyrób jest również wyrobem akcyzowym zwolnionym od akcyzy ze względu na przeznaczenie; b) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) w których dochodzi do zmiany środka transportu, a przeładowane wyroby akcyzowe w całości są przemieszczane do jednego miejsca odbioru wskazanego w e-AD albo w dokumencie zastępującym e-AD.	od akcyzy ze względu na przeznaczenie, pod warunkiem, że wyprodukowany wyrób jest również wyrobem akcyzowym zwolnionym od akcyzy ze względu na przeznaczenie. Zmiana uwzględnia postulaty podmiotów dokonujących blendowania (mieszania) zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie paliw żeglugowych w trakcie doprowadzania ich z bunkierki do zbiornika jednostki pływającej. zmiana wynika z wprowadzenia Systemu do obsługi przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy i polega na uzupełnieniu regulacji o wskazanie, iż przeładunek wyrobów akcyzowych przemieszczanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy może odbywać się wyłącznie w składzie podatkowym, z wyłączeniem sytuacji, w których dochodzi do zmiany środka transportu, a przeładowane wyroby akcyzowe w całości są przemieszczane do jednego miejsca odbioru wskazanego w e-AD (a nie jak dotychczas w papierowym administracyjnym dokumencie towarzyszącym).
Art. 1 pkt 28	W art. 49 ust. 11 otrzymuje brzmienie: „11. Jeżeli podmiot prowadzący skład podatkowy zamierza produkować, magazynować lub dokonywać przeładunku wyrobów należących do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1, jest obowiązany uzyskać nowe zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego.”	zmiana jest konsekwencją podziału art. 2 na ustępy i polega na zmianie odwołania (było „art. 2 pkt 1”, jest „art. 2 ust. 1 pkt 1”).
Art. 1 pkt 29	W art. 51 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany umieszczać w e-AD albo w dokumencie zastępującym e-AD, numer akcyzowy składu podatkowego, z którego są wyprowadzane wyroby akcyzowe.”	zmiana wynika z wprowadzenia Systemu do obsługi przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy i polega na uzupełnieniu regulacji o wskazanie, iż podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany umieszczać numer akcyzowy składu podatkowego, z którego są wyprowadzane wyroby akcyzowe, w e-AD, albo w dokumencie zastępującym e-AD.
Art. 1 pkt 30	W art. 53 uchyla się ust. 1-4b i 8;	uchylenie przepisów stanowi konsekwencję wprowadzenia do ustawy regulacji dotyczących Systemu z jednoczesnym określeniem zasad jego stosowania
Art. 1 pkt 31	W art. 54: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Zezwolenie na wyprowadzanie wyrobów akcyzowych z	przepis wprowadza dodatkowy warunek uzyskania zezwolenia wyprowadzenia (określony w art. 48 ust. 1 pkt 5), jakim jest złożenie zabezpieczenia akcyzowego. Warunek ten został wprowadzony w celu zagwarantowania zapłaty podatku akcyzowego przez podmiot posiadający

cudzego składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy przez podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3, zwane dalej „zezwoeniem wyprowadzenia”, dotyczy konkretnego składu podatkowego i jest wydawane na czas oznaczony, nie dłuższy niż 3 lata, albo na czas nieoznaczony, na wniosek podmiotu, który spełnia łącznie warunki określone w art. 48 ust. 1 pkt 2–6.”, b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Do wniosku o wydanie zezwolenia wyprowadzenia załącza się pisemną zgodę podmiotu prowadzącego skład podatkowy na magazynowanie w tym składzie wyrobów akcyzowych podmiotu występującego z wnioskiem oraz dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2–6.”, c)ust. 9 otrzymuje brzmienie: „9. Jeżeli podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3, zamierza wyprowadzać ze składu podatkowego wyroby akcyzowe należące do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1, jest obowiązany uzyskać nowe zezwolenie wyprowadzenia.”, d)w ust. 10 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) podmiot występujący z wnioskiem o zezwolenie wyprowadzenia nie spełnia warunków, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2 - 6, przy czym przy ocenie spełnienia warunku, o którym mowa w art. 48 ust. 1 pkt 6, bierze się pod uwagę okres ostatnich 3 lat, licząc od dnia złożenia wniosku o wydanie zezwolenia;”, e) w ust. 11 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) został naruszony którykolwiek z warunków określonych w art. 48 ust. 1 pkt 2 - 6, z zastrzeżeniem	zagwarantowania zapłaty podatku akcyzowego przez podmiot posiadający zezwolenie wyprowadzenia. stanowi konsekwencję zmiany art. 54 ust. 1. zmiana jest konsekwencją podziału art. 2 na ustępy i polega na zmianie odwołania (było „art. 2 pkt 1”, jest „art. 2 ust. 1 pkt 1”). w związku z wprowadzeniem w art. 63 ust. 1 pkt 4 obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego przez podmiot posiadający zezwolenie wyprowadzenia, rozszerzono w przedmiotowym przepisie przypadki, w których właściwy naczelnik urzędu celnego odmawia wydania zezwolenia wyprowadzenia o przypadek, w którym podmiot ubiegający się o to zezwolenie nie złożył zabezpieczenia akcyzowego. w związku z wprowadzeniem w art. 63 ust. 1 pkt 4 obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego przez podmiot posiadający zezwolenie
--	---

	ust. 12.”, f) dodaje się ust. 16 w brzmieniu: „16. Właściwy naczelnik urzędu celnego doręcza kopię decyzji o zmianie lub cofnięciu zezwolenia wyprowadzenia podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy, z którego następowało wyprowadzanie wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, określonego w zezwoleniu wyprowadzenia.”;	wyprowadzenia, rozszerzono w przedmiotowym przepisie przypadki, w których właściwy naczelnik urzędu celnego cofa zezwolenie wyprowadzenia o przypadek naruszenia obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego przez podmiot posiadający zezwolenie wyprowadzenia. zgodnie z art. 54 ust. 14 podmiot działający w ramach zezwolenia wyprowadzenia ma obowiązek przekazać kopię tego zezwolenia podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy, z którego wyprowadza wyroby akcyzowe poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy. W celu uniknięcia sytuacji, w której wyroby akcyzowe byłyby wyprowadzane ze składu podatkowego przez ich właściciela pomimo utraty ważności zezwolenia wyprowadzenia, zobowiązano właściwego naczelnika urzędu celnego do doręczenia podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy, który jest wskazany w zezwoleniu wyprowadzenia kopii decyzji o zmianie lub cofnięciu zezwolenia wyprowadzenia.
Art. 1 pkt 32	W art. 56 ust. 10 otrzymuje brzmienie: „10. Jeżeli podmiot pośredniczący zamierza dostarczać wyroby akcyzowe należące do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1, obowiązany jest uzyskać nowe zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący.”;	zmiana jest konsekwencją podziału art. 2 na ustępy i polega na zmianie odwołania (było „art. 2 pkt 1”, jest „art. 2 ust. 1 pkt 1”).
Art. 1 pkt 34 lit. b	W art. 57: b) ust. 5-11 otrzymują brzmienie: „5. Zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, może być wydane na czas oznaczony, nie dłuższy niż 3 lata, albo na czas nieoznaczony. Zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca powinno być wykorzystane jednorazowo w terminie 3 miesięcy od daty wydania zezwolenia. 6. Zarejestrowany odbiorca jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 7, 9 i 10.	Szczegółowe regulacje dotyczące czasu ważności zezwolenia oraz sytuacji, gdy następującą zmiany danych objętych pierwotnym zezwoleniem

	7. Powiadomienia o planowanej zmianie danych objętych treścią zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, należy dokonywać przed dokonaniem tej zmiany, z zastrzeżeniem ust. 9 i 10. 8. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 7, stanowi jednocześnie wniosek o zmianę zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca w zakresie dotyczącym zgłoszonej zmiany. 9. Zmiana miejsca odbioru wyrobów akcyzowych lub zarejestrowanego odbiorcy wymaga uzyskania nowego zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca lub nowego zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca. 10. Jeżeli zarejestrowany odbiorca zamierza nabywać wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe należące do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1, jest obowiązany uzyskać nowe zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca. 11. Do odmowy wydania, cofnięcia lub wygaśnięcia zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca oraz zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca stosuje się odpowiednio art. 52.”,	
Art. 1 pkt 34 lit c	W art. 57: dodaje się ust. 12 w brzmieniu: „12. W przypadku podmiotu występującego z wnioskiem o zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca nie stosuje się przepisów ust. 2 zdanie pierwsze, 6-10 oraz nie załącza się do wniosku o wydanie zezwolenia planu miejsca odbioru wyrobów akcyzowych.”	Uszczegółowienie procedury uzyskiwania zezwolenia w przypadku jednorazowego nabycia
Art. 1 pkt 35	W art. 58:	Elementy jakie zawiera zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca

	a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Właściwy naczelnik urzędu celnego, wydając zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca lub zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, nadaje podmiotowi numer akcyzowy zarejestrowanego odbiorcy związany z miejscem odbioru wyrobów akcyzowych. 2. Zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca określa w szczególności: 1) numer akcyzowy zarejestrowanego odbiorcy związany z miejscem odbioru wyrobów akcyzowych; 2) adres siedziby lub miejsca zamieszkania zarejestrowanego odbiorcy; 3) adres miejsca odbioru wyrobów akcyzowych; 4) rodzaj nabywanych wewnątrzwspólnotowo wyrobów akcyzowych; 5) formę i termin obowiązywania zabezpieczenia akcyzowego.”, b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca określa w szczególności: 1) numer akcyzowy zarejestrowanego odbiorcy związany z miejscem odbioru wyrobów akcyzowych; 2) adres siedziby lub miejsca zamieszkania zarejestrowanego odbiorcy; 3) dane podmiotu, od którego są nabywane wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe; 4) adres miejsca odbioru wyrobów akcyzowych; 5) rodzaj oraz ilość nabywanych wewnątrzwspólnotowo wyrobów akcyzowych; 6) wysokość zabezpieczenia akcyzowego.”;	
--	---	--

Art. 1 pkt 36 lit. b	W art. 59 ust. 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) warunki dotyczące miejsca odbioru wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzwspólnotowo przez zarejestrowanego odbiorcę z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca,”	Zmiana brzmienia delegacji do wydania aktu wykonawczego
Art. 1 pkt 39	W art. 64: a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) nie posiada zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa oraz składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne lub uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie lub rozłożenie na raty zaległych płatności, lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu;”, b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Właściwy naczelnik urzędu celnego zwalnia podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3, z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli podatnik ten spełnia warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 1 oraz 3-5.”, c) ust. 3 - 5 otrzymują brzmienie: „3. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 i 1a, jest udzielane na czas oznaczony, nie dłuższy niż 2 lata, w drodze decyzji, na pisemny wniosek podmiotu. Na pisemny wniosek zwolnionego podmiotu zwolnienie może być przedłużone, w drodze decyzji, na kolejne okresy nie dłuższe niż 2 lata. 4. Wnioski, o których mowa w ust. 3, powinny zawierać dane dotyczące podmiotu i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby podmiotu, a także określenie przewidywanej maksymalnej kwoty zobowiązań podatkowych podlegających zabezpieczeniu akcyzowemu oraz terminu, na jaki zwolnienie ma być udzielone lub przedłużone. Wniosek o udzielenie zwolnienia, składany przez podmiot prowadzący skład podatkowy, powinien	Art. 64 ust. 1 pkt 4 – wprowadzono możliwość uzyskania zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy, który posiada zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa oraz składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, w sytuacji, gdy podmiot ten uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie lub rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu. Art. 64 ust. 1a - regulacja umożliwia podatnikowi, o którym mowa w art. 13 ust. 3, tzn. podmiotowi posiadającemu zezwolenie wyprowadzenia, uzyskanie zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli podatnik ten spełnia warunki, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1 oraz 3-5. W związku z wprowadzeniem w art. 54 ust. 1 warunku złożenia zabezpieczenia akcyzowego przez podmiot ubiegający się o wydanie zezwolenia wyprowadzenia, w celu zagwarantowania pokrycia zobowiązań podatkowych tego podmiotu (podobnie jak to ma miejsce w przypadku podmiotu prowadzącego skład podatkowy) wprowadzono możliwość uzyskania zwolnienia z tego obowiązku na zasadach podobnych do zasad uzyskania zwolnienia przez podmiot prowadzący skład podatkowy. Tym samym przepis zrównuje w powyższym zakresie warunki finansowe prowadzenia działalności przez powyższe podmioty. Należy w tym miejscu zaznaczyć, iż nie wprowadzono regulacji umożliwiającej zwolnienie zarejestrowanego wysyłającego z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego. Powyższe wynika z faktu, iż podmiot ten składa zabezpieczenie akcyzowe tylko i wyłącznie w związku z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, a zgodnie z art. 64 ust. 6 zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego nie stosuje się w przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze

	zawierać ponadto określenie rodzaju działalności prowadzonej przez podmiot w składzie podatkowym. 5. Do wniosków, o których mowa w ust. 3, załącza się dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w ust. 1 lub 1a.”, d) ust. 9 i 10 otrzymują brzmienie: „9. Właściwy naczelnik urzędu celnego cofa zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 lub 1a, w przypadku gdy podmiot, któremu udzielono zwolnienia, naruszy którykolwiek z warunków określonych w ust. 1 pkt 1, 3 lub 4, z zastrzeżeniem ust. 2. 10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób dokumentowania spełnienia warunków określonych w ust. 1, w tym rodzaj dokumentów potwierdzających ich spełnienie, wzór wniosków, o których mowa w ust. 3, a także szczegółowy sposób udzielania, przedłużania i cofania zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 i 1a, uwzględniając konieczność właściwego zabezpieczenia zobowiązań podatkowych oraz konieczność zapewnienia przepływu informacji o zwolnieniach z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego.”;	zawieszenia poboru akcyzy (zarówno na terytorium kraju jak i na terytorium Unii). Art. 64 ust. 3–5, 9 i 10 – zmiany przedmiotowych przepisów są konsekwencją wprowadzenia zmian dokonanych w ust. 1 i 1a tego artykułu i mają na celu objęcie zwolnieniem z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3 (na podobnych zasadach jak w przypadku podmiotu prowadzącego skład podatkowy).
Art. 1 pkt 40	W art. 65: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Następujące podmioty obowiązane do złożenia zabezpieczenia akcyzowego: 1) podmiot prowadzący skład podatkowy, 2) zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, 3) zarejestrowany wysyłający, 4) podmiot pośredniczący, 5) podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3 – składają zabezpieczenie w formie zabezpieczenia generalnego z zastrzeżeniem ust. 8”	Art. 65 ust. 1, 1a i 1b - w związku ze zmianami terminologiczno-podmiotowymi dokonanymi w ustawie (zastąpienie „zarejestrowanego handlowca” i „niezarejestrowanego handlowca” terminem „zarejestrowany odbiorca”, wprowadzenie „zarejestrowanego wysyłającego”), nałożeniem na podmiot posiadający zezwolenie wyprowadzenia obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego oraz określeniem (w miejsce „osób trzecich”) katalogu podmiotów mogących złożyć zabezpieczenie akcyzowe zamiast podmiotu do tego obowiązowanego, zaistniała konieczność zmiany treści przepisów określających zasady składania zabezpieczenia akcyzowego w formie zabezpieczenia generalnego, które ma na celu zagwarantowanie pokrycia wielu kolejnych zobowiązań podatkowych. Zabezpieczenie generalne już w momencie jego złożenia powinno gwarantować pokrycie wszystkich mogących powstać zobowiązań podatkowych. Zabezpieczenie akcyzowe jest składane przez podmioty wymienione w art. 65 ust. 1, jako warunek uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie

generalnego, z zastrzeżeniem ust. 8.”, b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu: „1a. Zabezpieczenie generalne może być również złożone na pisemny wniosek: 1) podatnika, o którym mowa w art. 78 ust. 1 lub przedstawiciela podatkowego, dla zagwarantowania pokrycia ich zobowiązań podatkowych; 2) przewoźnika lub spedytora, dla zagwarantowania pokrycia zobowiązań podatkowych mogących powstać w stosunku do przemieszczanych przez nich, z zastosowaniem procedury zawieszania poboru akcyzy, wyrobów akcyzowych podmiotów obowiązanych do złożenia zabezpieczenia akcyzowego. 1b. Celem zabezpieczenia generalnego jest zagwarantowanie pokrycia wielu zobowiązań podatkowych.”, c) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2. Właściwy naczelnik urzędu celnego ustala wysokość zabezpieczenia generalnego, z uwzględnieniem ust. 3 lub 3a, na poziomie równym: 1) wysokości zobowiązań podatkowych, gdy kwota ta może zostać dokładnie obliczona przy przyjmowaniu zabezpieczenia; 2) szacunkowej kwocie maksymalnej wynikającej z mogących powstać zobowiązań podatkowych. 3. Wysokość zabezpieczenia generalnego składanego przez podmiot pośredniczący ustala się w kwocie równej wysokości maksymalnej kwoty miesięcznego zobowiązania podatkowego mogącego powstać w przypadku użycia wyrobów akcyzowych niezgodnie z przeznaczeniem uprawniającym do zwolnienia od akcyzy lub naruszenia warunków tego zwolnienia.”, d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:	wyrobów akcyzowych. Działalność ta jest rozciągnięta w czasie i polega na wykonywaniu powtarzających się czynności, które powodują lub mogą powodować powstanie zobowiązań podatkowych. W związku z powyższym podmioty te składają obligatoryjnie zabezpieczenie generalne dla zagwarantowania zapłaty wszystkich (powtarzających się) zobowiązań podatkowych, każdego z nich z osobna. W ust. 1 określającym przypadki, w których składa się zabezpieczenie generalne, do katalogu podmiotów składających obligatoryjnie to zabezpieczenie (jako warunek uzyskania właściwego zezwolenia na prowadzenie określonej działalności gospodarczej w zakresie wyrobów akcyzowych, dla pokrycia wielu związanych z tym zobowiązań podatkowych), dodano „zarejestrowanego wysyłającego” i „podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3”, zmieniając ponadto jego redakcję. Jednocześnie dotychczasową treść pkt 4, określającego podmioty mogące składać zabezpieczenie generalne dobrowolnie (kiedy uznają, że jest to dla nich korzystne), zamieszczono w ust. 1a, jednocześnie uzupełniając katalog tych podmiotów o przewoźnika i spedytora, którzy składają zabezpieczenie dla zagwarantowania pokrycia zobowiązań podatkowych mogących powstać w stosunku do przemieszczanych przez nich wyrobów akcyzowych, w przypadku gdy zajmują się usługowo transportem na rzecz wielu podmiotów. Art. 65 ust. 2 – patrz uzasadnienie do art. 65 ust. 3a Art. 65 ust. 3 – w przedmiotowym przepisie, określającym sposób ustalania wysokości zabezpieczenia generalnego składanego przez podmiot pośredniczący doprecyzowano, iż kwota zabezpieczenia powinna obejmować również kwotę zobowiązań podatkowych mogących powstać w przypadku użycia wyrobów akcyzowych niezgodnie z przeznaczeniem uprawniającym do zwolnienia od akcyzy. Uzupełnienie przepisu ma na celu usunięcie ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych, co do zakresu i warunków składania zabezpieczenia generalnego przez podmiot pośredniczący. Art. 65 ust. 3a - w przepisie tym określono sposób ustalania wysokości zabezpieczenia generalnego składanego na zasadzie dobrowolności przez podmioty określone w ust. 1a tego artykułu, przyjmując za podstawę kwotę oszacowaną i wskazaną przez te podmioty. Zasadę taką przyjęto z uwagi
---	--

„3a. Wysokość zabezpieczenia generalnego składanego przez podmiot, o którym mowa w ust. 1a, ustala się w kwocie wskazanej przez ten podmiot we wniosku o złożenie zabezpieczenia generalnego, oszacowanej przez ten podmiot na poziomie pozwalającym na pokrycie w każdym czasie zobowiązań podatkowych, które mają być objęte tym zabezpieczeniem.”, e) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. W przypadku gdy jest przyjmowane zabezpieczenie generalne zobowiązań podatkowych, których wysokość może ulec zmianie z upływem czasu, podmioty, o których mowa w ust. 1 lub 1a, są obowiązane wstępnie oszacować wysokość takiego zabezpieczenia na poziomie pozwalającym na pokrycie w każdym czasie tych zobowiązań podatkowych.”, f) ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. Dokonanie czynności lub zaistnienie stanu faktycznego, powodujących powstanie obowiązku podatkowego, wymaga odnotowania we właściwy sposób obciążenia zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego, po uprzednim ustaleniu stanu jego wykorzystania.”, g) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu: „7a. Z zastrzeżeniem art. 41a ust. 6 obciążenie zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego oraz jego zwolnienie z obciążenia, w przypadkach, o których mowa: 1) w ust. 1 pkt 1-3 i 5 oraz ust. 1a – odnotowuje właściwy naczelnik urzędu celnego; 2) w ust. 1 pkt 4 - odnotowuje podmiot pośredniczący.”, h) ust. 8 otrzymuje brzmienie: „8. Na wniosek podmiotu określonego w ust. 1, który spełnia warunki określone w art. 64 ust. 1 pkt 1, 3 i 4, właściwy naczelnik urzędu celnego wyraża zgodę na	na dobrowolność stosowania zabezpieczenia generalnego przez ww. podmioty oraz fakt, iż wysokość tego zabezpieczenia jest weryfikowana na bieżąco w trakcie procedury ich tzw. saldowania. Konsekwencją dodania art. 65 ust. 3a jest zmiana ust. 2 tego artykułu, polegająca na uzupełnieniu odwołania określonego w tym przepisie o ust. 3a. Art. 65 ust. 5 - odwołania określone w tych przepisach uzupełniono o ust. 1a, co jest konsekwencją wyodrębnienia tego ustępu z dotychczasowej treści ust. 1. Art. 65 ust. 7 i 7a – zmiana treści ust. 7 jest związana z wejściem w życie ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 168, poz. 1323). Przepis ten w dotychczasowym brzmieniu określa obowiązek ustalenia stanu wykorzystania zabezpieczenia generalnego przed jego zastosowaniem do zagwarantowania zobowiązań podatkowych powstałych lub mogącego powstać w związku z wykonaniem określonej kolejnej czynności. Zgodnie z ww. przepisem taka czynność jak np. wyprodukowanie wyrobów akcyzowych w składzie podatkowym lub wprowadzenie wyrobów do składu podatkowego, powoduje konieczność ustalenia, czy kwota wolna zabezpieczenia generalnego, tzn. kwota nieobciążona wcześniejszymi zobowiązaniami podatkowymi, pokrywa kolejne zobowiązanie podatkowe powstałe lub mogące powstać w związku z tą czynnością. Sytuacja dotychczasowa: Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem przepisu, stan wykorzystania zabezpieczenia generalnego, z wyjątkiem zabezpieczenia generalnego złożonego przez podmiot pośredniczący, ustala właściwy naczelnik urzędu celnego. W przypadku składów podatkowych dokonują tego upoważnieni przez naczelnika pracownicy „szczególnego nadzoru podatkowego”, stale obecni w składzie podatkowym, w związku z czym ustalanie stanu wykorzystania zabezpieczenia generalnego, a także obciążanie go kolejnymi zobowiązaniami podatkowymi, odbywa się „na miejscu”, tzn. w składzie podatkowym. Jednocześnie dotychczasowe przepisy wykonawcze określają obowiązek odnotowywania przez naczelnika obciążenia zabezpieczenia generalnego kwotą zobowiązania podatkowego.
--	---

	złożenie zabezpieczenia ryczałtowego dla zabezpieczenia wykonania zobowiązań podatkowych tego podmiotu. Przepisy art. 64 ust. 3-5, 8 i 9 oraz przepisy wydane na podstawie art. 64 ust. 10 dotyczące sposobu dokumentowania spełnienia warunków określonych w art. 64 ust. 1, w tym rodzaju dokumentów potwierdzających ich spełnienie, stosuje się odpowiednio.”;	Ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej przewiduje zastąpienie stałego nadzoru podatkowego w większości składów podatkowych kontrolą doraźną. Powoduje to konieczność ustalania stanu wykorzystania zabezpieczenia generalnego w urzędzie celnym, tzn. w jego siedzibie lub innym miejscu wyznaczonym przez naczelnika tego urzędu celnego (posterunku celnym, itp.), co powoduje również konieczność przedkładania przez podmiot prowadzący skład podatkowy właściwych dokumentów w tym miejscu. Sytuacja taka może w niektórych przypadkach znacznie utrudnić stosowanie zabezpieczenia generalnego, zarówno organom podatkowym jak i podmiotom gospodarczym. Proponowana zmiana: Zmiana treści art. 65 ust. 7, a także związane z nimi zmiany w art. 66, zobowiązujące ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wydania przepisów wykonawczych, utrzymują obowiązek ustalania stanu wykorzystania zabezpieczenia generalnego przed jego zastosowaniem. Ustalania stanu wykorzystania zabezpieczenia generalnego zostało jednak określone jako czynność poprzedzająca odnotowanie jego obciążenia zobowiązaniem podatkowym. Zgodnie z nowym brzmieniem ust. 7, obciążenie złożonego zabezpieczenia generalnego powinno zostać właściwie odnotowane w każdym przypadku powstania obowiązku podatkowego, a każdy organ lub podmiot, który tego dokona, powinien uprzednio ustalić stan wykorzystania tego zabezpieczenia. Jednocześnie w art. 66 ust. 2 pkt 5 przewidziano możliwość określenia przez ministra finansów przypadków, w których nie odnotowuje się obciążenia zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego, np. w razie awarii Systemu. Należy dodać, że odnotowanie obciążenia zabezpieczenia generalnego kwotą zobowiązania podatkowego może nastąpić wyłącznie w przypadku ustalenia, że kwota wolna tego zabezpieczenia pokrywa w pełni kwotę tego zobowiązania podatkowego. W przeciwnym przypadku czynność powodująca powstanie obowiązku podatkowego nie powinna być dokonana lub powinno zostać złożone dodatkowe zabezpieczenie generalne we właściwej wysokości. Z kolei ust. 7a określa właściwość rzeczową do odnotowywania obciążenia zabezpieczenia generalnego, a także jego zwolnienia z obciążenia. W
--	---	--

		przypadku zabezpieczenia generalnego złożonego przez podmiot pośredniczący, a także w innych przypadkach lub warunkach określonych przez ministra do spraw finansów publicznych, na podstawie art. 66 ust. 2 pkt 4, obciążenie zabezpieczenia i jego zwolnienie z obciążenia będzie odnotowywał podmiot obowiązany do złożenia zabezpieczenia. W pozostałych przypadkach obciążenie i zwolnienie zabezpieczenia generalnego będzie odnotowywał właściwy organ podatkowy. Właściwość miejscowa organów podatkowych w tym zakresie została uregulowana w art. 14 ust. 5a i 5b. Dzięki proponowanym rozwiązaniom minister właściwy do spraw finansów publicznych będzie mógł w sposób elastyczny regulować szczegółowy sposób stosowania zabezpieczeń generalnych oraz określać osoby dokonujące związanych z tym czynności, uwzględniając zarówno konieczność właściwego zabezpieczenia należności akcyzowych, jak i ułatwienia stosowania tych zabezpieczeń. Art. 65 ust. 8 – zmiana treści tego przepisu jest konsekwencją zmian w dokonanych w art. 65 ust. 1 i polega na objęciu uprawnieniem do ubiegania się o zgodę na stosowanie zabezpieczenia ryczałtowego wszystkich podmiotów, które obligatoryjnie składają zabezpieczenie generalne wymienione w ust. 1.
Art. 1 pkt 41	Art. 66 otrzymuje brzmienie: „1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia: 1) wzór wniosku o wyrażenie zgody na złożenie zabezpieczenia ryczałtowego i wniosku o przedłużenie zgody na złożenie zabezpieczenia ryczałtowego, 2) szczegółowy sposób ustalania wysokości zabezpieczenia generalnego i ryczałtowego, 3) szczegółowy sposób stosowania zabezpieczenia generalnego i ryczałtowego, w tym: a) szczegółowy sposób ustalania stanu wykorzystania zabezpieczenia generalnego oraz odnotowywania jego obciążenia i zwolnienia z	zmiany zakresu upoważnienia ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wydania przepisów wykonawczych zostały częściowo opisane w punkcie dotyczącym art. 65 ust. 7. Ponadto, delegację zawartą w ust. 1 pkt 3 dookreślono precyzując, że minister jest obowiązany określić m.in. szczegółowy sposób ustalania stanu wykorzystania zabezpieczenia generalnego oraz odnotowywania jego obciążenia i zwolnienia z obciążenia kwotą zobowiązania podatkowego oraz, dodatkowo, szczegółowy sposób stosowania zabezpieczenia generalnego i ryczałtowego przy wykorzystaniu Systemu. W ust. 1 zmieniono także redakcję przepisu poprzez podział jego treści na punkty. Natomiast w uprawnieniu ministra do wydania przepisów wykonawczych, określonym w ust. 2, zmieniono numerację pkt 4 (obecnie pkt 5) i jego redakcję, w związku ze zmianami w art. 65 ust. 7, a także dodano uprawnienie do określenia innych niż określone w art. 65 ust. 7a przypadków lub warunków, w których obciążenie zabezpieczenia

	obciążenia kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego, b) szczegółowy sposób stosowania zabezpieczenia generalnego i ryczałtowego przy wykorzystaniu Systemu, 4) szczegółowy sposób objęcia zabezpieczeniem akcyzowym wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, o którym mowa w art. 32 ust. 5 pkt 1, 5) sposób i częstotliwość aktualizacji zabezpieczenia generalnego, o której mowa w art. 65 ust. 6 - uwzględniając konieczność właściwego zabezpieczenia należności akcyzowych. 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia: 1) inne niż określone w art. 63 ust. 4 przypadki, w których zobowiązania podatkowe podmiotów, o których mowa w art. 63 ust. 1, mogą być, na ich wniosek, objęte zabezpieczeniem akcyzowym osoby trzeciej, za zgodą tej osoby, 2) inne niż określone w art. 65 ust. 8 przypadki, w których może być złożone zabezpieczenie ryczałtowe, 3) przypadki, w których stosuje się dla niektórych wyrobów akcyzowych niższy poziom zabezpieczenia akcyzowego niż określony w ustawie, oraz określić ten poziom, 4) inne niż określone w art. 65 ust. 7a przypadki lub warunki, w których obciążenie zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego lub zwolnienie go z tego obciążenia odnotowuje podmiot obowiązany do jego złożenia, 5) przypadki, w których nie odnotowuje się obciążenia zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego	generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego lub zwolnienie go z tego obciążenia odnotowuje podmiot obowiązany do jego złożenia.
--	---	---

	- uwzględniając konieczność właściwego zabezpieczenia należności akcyzowych, zapewnienia sprawnego stosowania zabezpieczeń akcyzowych, a także uproszczenia obrotu wyrobami akcyzowymi.”	
Art. 1 pkt 42 lit. a	W art. 67 ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) czeku potwierdzonego przez osobę prawną mającą siedzibę na terytorium Unii Europejskiej lub terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub przez oddział banku zagranicznego, którzy prowadzą na terytorium kraju działalność bankową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm. ²⁾);”	w celu dostosowania terminologii do przepisów wspólnotowych zmieniono sposób określenia formy zabezpieczenia akcyzowego w postaci czeku potwierdzonego. Dotychczasowe potwierdzenie przez „krajowy bank wystawcy czeku” zastąpiono potwierdzeniem „przez osobę prawną mającą siedzibę na terytorium Unii Europejskiej lub terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, oddział banku zagranicznego, którzy prowadzą na terytorium kraju działalność bankową”
Art. 1 pkt 43	W art. 69 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Gwarant powinien zobowiązać się na piśmie do zapłacenia, solidarnie z podatnikiem, jego następcami prawnymi oraz osobą, której udzielił gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, złożonej przez tę osobę jako zabezpieczenie akcyzowe zamiast lub łącznie z podmiotem obowiązany do złożenia zabezpieczenia akcyzowego, bezwarunkowo i nieodwołalnie, na każde wezwanie właściwego naczelnika urzędu celnego, zabezpieczonej kwoty zobowiązania podatkowego wraz z odsetkami za zwłokę, jeżeli jej zapłacenie stanie się wymagalne. 2. Gwarant odpowiada całym swoim majątkiem, solidarnie z podatnikiem, jego następcami prawnymi oraz osobą, której udzielił gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, złożonej przez tę osobę jako zabezpieczenie akcyzowe zamiast lub	zmiany wprowadzone w tym przepisie są konsekwencją zmian dokonanych w art. 63 i polegają na zastąpieniu sformułowania „osoba trzecia”, z którą gwarant jest solidarnie zobowiązany do zapłaty zobowiązania podatkowego objętego gwarancją, sformułowaniem „osoba”, której gwarant udzielił gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, złożonej przez tę osobę jako zabezpieczenie akcyzowe zamiast podatnika. Ponadto w ust. 2 dokonano zmiany polegającej na określeniu okresu odpowiedzialności gwaranta z tytułu udzielonej gwarancji do czasu wygaśnięcia objętego nią zobowiązania podatkowego. Zmiana ma na celu zapewnienie spójności przedmiotowej regulacji z przepisem art. 74 ust. 1 stanowiącym, iż zabezpieczenie akcyzowe nie może zostać zwrócone, dopóki zobowiązanie podatkowe nie wygaśnie lub nie będzie mogło już powstać. Zabezpieczenie akcyzowe powinno bowiem gwarantować zapłatę akcyzy do czasu uregulowania zobowiązania podatkowego albo jego wygaśnięcia w inny sposób.

² Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz. 1401 i Nr 245, poz. 1775, z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 192, poz. 1179, Nr 209, poz. 1315 i Nr 231, poz. 1546 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 42, poz. 341, Nr 65, poz. 545, Nr 71, poz. 609, Nr 127, poz. 1045, Nr 131, poz. 1075, Nr 144, poz. 1176, Nr 165, poz. 1316, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201 poz. 1540.

	łącznie z podmiotem obowiązany do złożenia zabezpieczenia akcyzowego, za zobowiązanie podatkowe objęte gwarancją do czasu jego wygaśnięcia wraz z odsetkami za zwłokę - do wysokości kwoty gwarancji.”;	
Art. 1 pkt 45	W art. 74 uchyla się ust. 2	uchylenie przedmiotowego przepisu jest wynikiem wprowadzenia do ustawy szczegółowych przepisów regulujących funkcjonowanie Systemu i planowanego jego wdrożenia. W sytuacji, gdy dokumentowanie przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy będzie się odbywało elektronicznie (e-AD, raport wysyłki, raport odbioru, itd.), regulacja zawarta w przepisie art. 74 ust. 2 jest bezprzedmiotowa.
Art. 1 pkt 46	Art. 76 otrzymuje brzmienie: „Art. 76. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentu potwierdzenia złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy na terytorium kraju, o którym mowa w art. 78 ust. 1 pkt 2, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji o złożonym zabezpieczeniu akcyzowym lub o zapłaconej kwocie akcyzy.”	zmiana polega na wykreśleniu odwołania do zawartej w dotychczasowym art. 62 ust. 2 pkt 1 regulacji dotyczącej obowiązku wystawienia i przesłania przez niezarejestrowanego handlowca podmiotowi wysyłającemu wyroby akcyzowe dokumentu potwierdzenia złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy. Zmiana stanowi konsekwencję rezygnacji w ustawie z instytucji niezarejestrowanego handlowca oraz wprowadzenia jednej instytucji zarejestrowanego odbiorcy.
Art. 1 pkt 47	W art. 78 dodaje się ust. 10 w brzmieniu: „10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji uproszczonej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, wraz z objaśnieniami co do sposobu prawidłowego złożenia tej deklaracji, informacją o terminie i miejscu jej złożenia, pouczeniem podatnika, że deklaracja ta stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego obliczenia wysokości akcyzy.”	w związku z rezygnacją z obowiązku składania deklaracji uproszczonej przez podmiot, który uzyskał zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca – deklaracja ta będzie składana jedynie przez podmiot nabywający wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe z zapłaconą akcyzą, na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej. Ze względu na powyższe, delegację dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia wzoru przedmiotowej deklaracji zamieszczono w rozdziale 7 ustawy, który reguluje kwestie związane z wyrobami akcyzowymi z zapłaconą akcyzą. Obecnie delegacja ta znajduje się w rozdziale 5 ustawy regulującym instytucję niezarejestrowanego handlowca.
Art. 1 pkt 48	W art. 81 ust. 9 otrzymuje brzmienie: „9. Jeżeli przedstawiciel podatkowy zamierza nabywać wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe należące do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1, jest obowiązany uzyskać nowe zezwolenie na	zmiana jest konsekwencją podziału art. 2 na ustępy i polega na zmianie odwołania (było „art. 2 pkt 1”, jest „art. 2 ust. 1 pkt 1”).

	wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego.”;	
Art. 1 pkt 49 lit. c	W art. 82 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. Podmiot, o którym mowa w ust. 2e, występujący z wnioskiem o zwrot akcyzy jest obowiązany przedłożyć właściwemu naczelnikowi urzędu celnego: 1) dokumenty towarzyszące przemieszczaniu wyrobów akcyzowych; 2) dokument potwierdzający zapłatę akcyzy na terytorium państwa członkowskiego, w którym powstała nieprawidłowość; 3) dokument potwierdzający zapłatę akcyzy w związku ze stwierdzeniem powstania nieprawidłowości na terytorium kraju.”	Elementy uszczegółowiające zasady zwrotu podatku
Art. 1 pkt 49 lit. d	W art. 82 ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie: „6. Właściwy naczelnik urzędu celnego dokonuje weryfikacji wniosku o zwrot akcyzy w oparciu o dokumenty, o których mowa w ust. 1, 3, 4 i 4a. 7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb i terminy dokonywania zwrotu akcyzy, o którym mowa w ust. 1, 2 i 2e, minimalną kwotę zwrotu oraz wzór wniosku o zwrot akcyzy, uwzględniając: 1) konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości dostarczanych wewnątrzwspólnotowo lub eksportowanych wyrobów akcyzowych; 2) konieczność prawidłowego określenia kwot zwracanej akcyzy; 3) ekonomiczną opłacalność dokonania zwrotu akcyzy.”	Zasady weryfikacji wniosku o zwrot podatku oraz termin i tryb zwrotu.
Art. 1 pkt 50	W art. 84 w ust. 1 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2) na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca albo na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, 3) na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający,”	w związku z faktem, iż w miejsce instytucji zarejestrowanego i niezarejestrowanego handlowca w nowych przepisach uregulowano instytucję zarejestrowanego odbiorcy, która podobnie jak poprzednie instytucje wiąże się z koniecznością uzyskania zezwolenia, w art. 84 ust. 1 pkt 2 wskazano, iż wydanie, odmowa wydania, zmiana oraz cofnięcie zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca oraz na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca następuje w drodze decyzji. Podobnie, w związku

		z wprowadzeniem nowej instytucji zarejestrowanego wysyłającego, która również wiąże się z koniecznością uzyskania zezwolenia, w art. 84 ust. 1 pkt 3 wskazano, iż wydanie, odmowa wydania, zmiana oraz cofnięcie zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający następuje w drodze decyzji.
Art. 1 pkt 51	W art. 85: a) w ust. 1 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) o których mowa w art. 32 ust. 4 pkt 2 i 3, w przypadku ich użycia przez podmiot zużywający.”	przepis jest konsekwencją zmiany art. 32 ust. 4 pkt 2. Zaproponowane rozwiązanie, zgodnie z którym dopuszczalne normy zużycia będą ustalane również dla alkoholu etylowego częściowo skażonego środkami skażającymi, podyktowane jest skalą zjawisk patologicznych polegających na odkażaniu zwolnionego od akcyzy alkoholu etylowego i nielegalnym wprowadzaniu tak uzyskanego alkoholu do obrotu w postaci napojów spirytusowych. Projekt implementuje w tym zakresie art. 27 ust. 1 dyrektywy Rady 92/83/EWG w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych. Prawodawca unijny pozwala bowiem państwom członkowskim zwalniać m.in. alkohol etylowy denaturowany zgodnie z wymogami każdego państwa członkowskiego i używany do wytwarzania jakiegokolwiek produktu nieprzeznaczonego do spożycia przez ludzi, na warunkach, które zostaną przez nie określone w celu zagwarantowania prawidłowego i uczciwego stosowania takich zwolnień oraz zapobiegania wszelkim ewentualnym wypadkom uchylania się, omijania lub naruszania tych przepisów. Proponowana zmiana ma na celu ograniczenie liczby przypadków uchylania się od opodatkowania akcyzą napojów alkoholowych wyprodukowanych ze zwolnionego od akcyzy alkoholu etylowego.
Art. 1 pkt 52	w art. 88: a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu: „2a. W przypadku nielegalnego poboru energii elektrycznej podstawą opodatkowania energii elektrycznej jest jej szacunkowa ilość, wyrażona w megawatogodzinach (MWh). 2b. Podmiot, który określa szacunkową ilość nielegalnie pobranej energii elektrycznej jest obowiązany powiadomić właściwego dla podatnika naczelnika urzędu celnego o tym fakcie w terminie 7 dni od dnia ustalenia podmiotu dokonującego nielegalnego poboru energii elektrycznej.”, b) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:	Art. 88 ust. 2a i 2b - w związku z opodatkowaniem nielegalnie pobranej energii elektrycznej konieczne stało się określenie podstawy opodatkowania i sposobu jej ustalania. Mając na uwadze inne przepisy prawa dotyczące sposobu wymierzenia kary podmiotom nielegalnie pobierającym energię elektryczną z sieci unormowano, że podstawą naliczenia podatku będzie szacunkowa ilość zużytej energii wyznaczana przez operatora. Operator po zidentyfikowaniu podmiotu, który nielegalnie pobiera energię zobowiązany jest poinformować właściwego dla podatnika naczelnika urzędu celnego o tym fakcie w okresie 7 dni. Art. 88 ust. 3 pkt 1 – konieczność dokonania zmiany tego przepisu wynika bezpośrednio z art. 8 ust. 2, gdzie jako przedmiot opodatkowania

	„1) paliw opałowych,”, c) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Za użycie paliw opałowych lub olejów napędowych, o których mowa w ust. 3, niezgodnie z przeznaczeniem uznaje się również ich posiadanie lub sprzedaż ze zbiornika podłączonego do odmierzacza paliw.”	akcyzą wymieniono niezgodne z przeznaczeniem użycie wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie albo określoną stawką akcyzy związaną z ich przeznaczeniem. Proponowana zmiana nie rozszerza zatem przedmiotu opodatkowania akcyzą, ani nie nakłada ciężaru podatkowego na inne, niż dotychczas podmioty, ale powinna przyczynić się do umożliwienia organom podatkowym precyzyjnego określenia podstawy opodatkowania akcyzą wszystkich ujawnionych przypadków nieuprawnionego użycia paliw opałowych do celów napędowych. W dotychczasowym stanie prawnym dotyczyło to wyłącznie olejów opałowych. Należy podkreślić, iż poza olejami opałowymi także i inne paliwa opałowe korzystają z preferencyjnych stawek bądź zwolnień od akcyzy, np. gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe objęte pozycją CN 2711, skroplone. Skala niezgodnego z przeznaczeniem użycia paliw opałowych do napędu pojazdów (w tym gazu skroplonego) i związanych z tym zjawiskiem strat budżetowych są trudne do oszacowania, jednak sygnały napływające ze strony organów kontrolnych w pełni potwierdzają potrzebę takiego rozwiązania. Art. 88 ust. 4 – konsekwencją zmiany art. 88 ust. 3 pkt 1 jest rozszerzenie katalogu wyrobów akcyzowych (na wszystkie paliwa opałowe), za użycie których niezgodnie z przeznaczeniem uznaje się również ich posiadanie lub sprzedaż ze zbiornika podłączonego do odmierzacza paliw.
Art. 1 pkt 53	w art. 89: a) w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie: „11) olejów smarowych, pozostałych olejów o kodach CN od 2710 19 71 do 2710 19 99, z wyłączeniem wyrobów o kodzie CN 2710 19 85 (oleje białe, parafina ciekła) oraz smarów plastycznych zaliczanych do kodu CN 2710 19 99 – 1.180,00 zł/1.000 litrów;”, b) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) przekroczenia dopuszczalnych norm zużycia, o których mowa w art. 85 ust. 2 pkt 2, ustalonych dla wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, o których mowa w ust. 2 i znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w przypadku ich	Art. 89 ust. 1 pkt 11- wprowadzenie zmiany podyktowane było, sygnalizowanymi przez organy podatkowe, wątpliwościami dotyczącymi zakresu stosowania stawki 1180,00 zł/1000 litrów. W celu doprecyzowania dotychczasowego brzmienia przedmiotowego przepisu, zaproponowano zapis zgodny ze Wspólną Taryfą Celną, przy czym, co trzeba podkreślić, niezmieniony pozostał zakres regulacji dotyczący wyrobów akcyzowych objętych tymi samymi, co obecnie, kodami CN. Art. 89 ust. 4 pkt 2 – wprowadzona zmiana ma charakter uściślający i dotyczy przypadków przekroczenia dopuszczalnych norm zużycia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 85 ust. 2 pkt 2. Stawka akcyzy określona w art. 89 ust. 1 pkt 14, tj. stawka przewidziana dla pozostałych paliw silnikowych chyba, że wyroby te zostaną przeznaczone do celów opałowych, ma zastosowanie jedynie do wyrobów akcyzowych,

	zużycia do produkcji innych wyrobów, stosuje się odpowiednio stawkę określoną w ust. 1 pkt 14, a w przypadku zużycia tych wyrobów do celów opałowych – stawkę określoną w ust. 1 pkt 15;”; c) w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) dane dotyczące nabywcy, w tym nazwę oraz adres siedziby lub zamieszkania, a także NIP oraz REGON;”; d) w ust. 8 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) imię i nazwisko nabywcy, numer dowodu osobistego lub nazwę i numer innego dokumentu stwierdzającego tożsamość nabywcy, NIP a także numer PESEL (jeżeli został nadany);”; e) w ust. 15 w pkt 1 dodaje się lit. g w brzmieniu: „g) imię i nazwisko albo nazwę oraz adres siedziby lub zamieszkania, a także NIP oraz numer PESEL (jeżeli został nadany) lub REGON składającego oświadczenie.”;	o których mowa w ust. 2 tego artykułu i określonych w załączniku nr 2 do ustawy. Ponadto doprecyzowano, iż stawkę akcyzy określoną w art. 89 ust. 1 pkt 15 stosuje się w przypadku przeznaczenia ww. wyrobów akcyzowych do celów opałowych. Art. 89 ust. 6 pkt 1 - zmiana ma charakter doprecyzowujący, wprowadza bowiem obowiązek umieszczania, przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą, w składanym sprzedawcy oświadczeniu o przeznaczeniu wyrobów nabywanych do celów opałowych, bardziej szczegółowych danych identyfikujących nabywcę, w tym nazwę oraz adres siedziby lub zamieszkania, a także numery NIP oraz REGON. Taki zapis pozwoli organom kontrolnym na większą skuteczność działań zmierzających do ograniczania szarej strefy w obrocie paliwami opałowymi. Art. 89 ust. 8 pkt 1 - analogicznie jak w przypadku zmiany przedmiotowego artykułu w ust. 6 pkt 1, proponowane rozwiązanie zmierza do zwiększenia skuteczności działań mających na celu eliminowanie zjawisk patologicznych z obrotu gospodarczego. Wprowadzenie do oświadczeń składanych przez osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej dodatkowych informacji jednoznacznie identyfikujących te osoby jak numery NIP i PESEL powinno przyczynić się do realizacji zamierzonych celów. Art. 89 ust. 15 pkt 1 lit. g – niniejsza zmiana wprowadza obowiązek umieszczania w miesięcznym zestawieniu oświadczeń, dodatkowo imienia i nazwiska albo nazwy oraz adresu siedziby lub zamieszkania, a także numerów: NIP, PESEL (jeżeli został nadany) oraz REGON składającego oświadczenie. Wprowadzenie powyższego zapisu ułatwi typowanie i ujmowanie podmiotów w operacyjnych planach kontroli, sporządzanych przez właściwe komórki administracyjne Służby Celnej.
Art. 1 pkt 54	w art. 90: a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Obowiązkowi barwienia nie podlegają wyroby energetyczne, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, wykorzystywane do celów żeglugi przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej.”;	Art. 90 ust. 1a - ustawa zwalnia od akcyzy ze względu na przeznaczenie, używane do celów żeglugi oleje napędowe lub oleje opałowe podlegające obowiązkowi znakowania i barwienia. W obecnym stanie prawnym temu obowiązkowi podlegają także paliwa zakupywane przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej dla okrętów Marynarki Wojennej. Jednocześnie, zgodnie z ratyfikowanymi przez Rzeczpospolitą Polską porozumieniami standaryzacyjnymi NATO, Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej

	b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) ilości substancji stosowanych do znakowania i barwienia, wyrażone w miligramach/litr wyrobu energetycznego, po których dodaniu wyrób uważa się za prawidłowo oznaczony i zabarwiony.”	zobowiązane są do stosowania w okrętach Marynarki Wojennej paliw tożsamyh z paliwami używanymi w okrętach sojuszniczych NATO, to jest m. in. paliwa okrętowego oznaczonego kodem NATO F-75. Opracowana na podstawie wymienionych porozumień Norma Obronna NO-91-A268 "Materiały pędne i smary - Paliwo okrętowe kod NATO F-75" przewiduje, że stosowane w okrętach Marynarki Wojennej paliwo okrętowe F-75 jest cieczą bezbarwną bądź żółtą. Nie powinno zatem być dodatkowo barwione, tak jak korzystające ze zwolnienia od akcyzy oleje opałowe i napędowe wykorzystywane do celów żeglugi (barwnik Solvent Blue 35). Mając na względzie wspomniane zobowiązania sojusznice, konieczne jest dokonanie stosownej zmiany w art. 90 i zwolnienie z obowiązku barwienia oleju napędowego lub oleju opałowego używanego przez okręty Marynarki Wojennej RP, spełniającego jednocześnie normatywne wymagania fizykochemiczne, przy zachowaniu zwolnienia tych paliw od akcyzy. Brak takiej regulacji powoduje konieczność zakupu przez Ministra Obrony Narodowej paliwa niebarwionego, które nie jest zwolnione od akcyzy ze względu na przeznaczenie. W celu utrzymania szczelności dotychczasowego systemu znakowania i barwienia wyrobów energetycznych utrzymano w stosunku do paliw okrętowych obowiązek ich znakowania. Art. 90 ust. 3 pkt 2 - zmiana przepisu polega na wykreśleniu z jego treści wyrazu „minimalne”. Ustawodawca w art. 90 ust. 1 wprowadził obowiązek znakowania i barwienia określonych wyrobów energetycznych. Zaproponowana zmiana dotyczy redakcyjnej zmiany treści upoważnienia ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w drodze rozporządzenia ilości substancji stosowanych do znakowania i barwienia, wyrażonych w miligramach/litr wyrobu energetycznego, po których dodaniu wyrób uważa się za prawidłowo oznaczony i zabarwiony. Krajowe przepisy podatkowe implementują w tym zakresie regulacje wspólnotowe. Obecnie obowiązująca decyzja Komisji 2006/428/WE z dnia 22 czerwca 2006 r. ustanawiająca wspólny znacznik skarbowy olejów napędowych i nafty, ustaliła jego poziom, na co najmniej 6 mg i nie więcej niż 9 mg na litr znakowanego oleju mineralnego. W związku z powyższym, w celu zachowania pełnej zgodności z ww. decyzją Komisji 2006/428/WE, delegacja ustawowa nie może zawężyć zakresu aktu wykonawczego jedynie do określenia minimalnej ilości znacznika.
--	--	--

Art. 1 pkt 55	Art. 91 otrzymuje brzmienie: „Art. 91. 1. Podatnik dokonujący sprzedaży energii elektrycznej nabywcy końcowemu, zużywający energię elektryczną w sytuacji, o której mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3 i 4, a także podmiot reprezentujący, o którym mowa w art. 13 ust. 5, są obowiązani do prowadzenia ilościowej ewidencji energii elektrycznej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych u nabywcy końcowego lub podmiotu zużywającego energię, a w przypadku braku urządzeń pomiarowych – na podstawie współczynnikowo określonego poziomu poboru energii przez poszczególne urządzenia, wskazanego w dokumentacji prowadzonej przez podatnika. 2. Podmiot dokonujący dostawy wewnątrzwspólnotowej lub eksportu energii elektrycznej jest obowiązany do prowadzenia ilościowej ewidencji energii elektrycznej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, a w przypadku braku takich możliwości – na podstawie dokumentów rozliczeniowych. 3. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 i 2, powinna zawierać odpowiednio dane niezbędne do określenia w okresach miesięcznych z dokładnością do 0,001 MWh: 1) łącznej ilości wyprodukowanej, nabytej wewnątrzwspólnotowo, zaimportowanej, zakupionej na terytorium kraju energii elektrycznej; 2) łącznej ilości energii elektrycznej sprzedanej nabywcom końcowym na terytorium kraju; 3) łącznej ilości energii elektrycznej sprzedanej podmiotom posiadającym koncesję, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 19; 4) łącznej ilości energii elektrycznej dostarczonej wewnątrzwspólnotowo i wyeksportowanej; 5) łącznej ilości energii elektrycznej zużytej na potrzeby własne; 6) łącznej ilości energii elektrycznej zwolnionej od akcyzy na podstawie art. 30 ust. 6 i 7 oraz przepisów wydanych na podstawie art. 39 ust. 1 pkt 2; 7) łącznej ilości strat energii elektrycznej	w stosunku do obecnego brzmienia przepisu uproszczono sposób prowadzenia ewidencji energii elektrycznej i wymagania wynikające z dotychczasowego rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 lutego 2009 r. w sprawie ewidencji energii elektrycznej (Dz. U. Nr 32, poz. 243). Podmioty nie będą już zobowiązane do wykazywania w ww. ewidencji dat upływu terminów płatności wynikających z faktur oraz kwot należnej akcyzy. Dane te wydają się być zbyteczne z punktu widzenia celu prowadzenia ewidencji. Z legislacyjnego punktu widzenia część z przepisów technicznych dotyczących sposobu prowadzenia przedmiotowej ewidencji przeniesiona została z ww. rozporządzenia do ustawy. Wydanie przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych rozporządzenia, które zawierałoby tylko jedną jednostkę redakcyjną przeczyłoby zasadom racjonalnej legislacji. Zmiana nie będzie miała negatywnego wpływu na podmioty prowadzące przedmiotową ewidencję.
------------------	---	---

	niepodlegających opodatkowaniu, o których mowa w art. 9. 4. Jeżeli brak jest urządzeń pomiarowych pozwalających na precyzyjne określenie ilości, o których mowa w ust. 3 pkt 5 i 7, prowadzący ewidencję określa ilości szacunkowe. 5. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 i 2, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej, po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego naczelnika urzędu celnego o formie jej prowadzenia. 6. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 i 2, powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona. 7. W przypadku, gdy ewidencja prowadzona jest w formie papierowej, przed rozpoczęciem jej wypełniania, karty ewidencji powinny zostać przeszyte, a strony ponumerowane, parafowane i opatrzone pieczęcią podmiotu obowiązanego do prowadzenia ewidencji. Właściwy naczelnik urzędu celnego opatruje przeszycie plombą, a na ostatniej stronie ewidencji wpisuje liczbę jej stron. 8. Wpisów do ewidencji należy dokonywać w sposób trwały i wyraźny. Zmian i poprawek w ewidencji dokonuje się w taki sposób, aby przekreślony tekst pierwotny pozostał czytelny. Każdą zmianę lub poprawkę należy potwierdzić podpisem osoby dokonującej zmiany lub poprawki z podaniem daty ich wprowadzenia, a w razie potrzeby opisać również w rubryce „uwagi”. 9. Ewidencja w formie elektronicznej prowadzona jest zgodnie z pisemną instrukcją obsługi programu komputerowego wykorzystywanego do prowadzenia tej ewidencji i w taki sposób, aby: 1) umożliwiała wgląd w treść dokonywanych wpisów oraz ochronę przechowywanych danych przed zniekształceniem lub utratą; 2) umożliwiała dokonywanie korekty danych opatrzonej adnotacją osoby dokonującej tej korekty oraz daty jej	
--	--	--

	dokonania; 3) pozwalala na drukowanie wpisów w porządku chronologicznym; 4) uniemożliwiała usuwanie wpisów. 10. Podmiot prowadzący ewidencję w formie elektronicznej przechowuje kopię ewidencji zapisaną na nośnikach informacji lub w formie wydruku.”;	
Art. 1 pkt 56	w art. 100: a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a - 2c w brzmieniu: „2a. W przypadku wymiany, przed pierwszą rejestracją na terytorium kraju, silnika samochodu osobowego o pojemności 2.000 centymetrów sześciennych albo niższej, na silnik o pojemności powyżej 2.000 centymetrów sześciennych, przyjmuje się, że przedmiotem czynności podlegającej opodatkowaniu jest samochód osobowy o pojemności silnika powyżej 2.000 centymetrów sześciennych. 2b. W przypadku instalacji, przed pierwszą rejestracją na terytorium kraju, silnika w samochodzie osobowym bez silnika, przyjmuje się, że przedmiotem czynności podlegającej opodatkowaniu jest samochód osobowy o pojemności silnika, który został zainstalowany. 2c. Przepisy ust. 2a i 2b stosuje się niezależnie od tego, czy wymiana bądź instalacja silnika zostały dokonane z zachowaniem warunków określonych przepisami prawa.”, b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Samochody osobowe są to pojazdy samochodowe i pozostałe pojazdy mechaniczne objęte pozycją CN 8703 przeznaczone zasadniczo do przewozu osób, inne niż objęte pozycją 8702, włącznie z samochodami osobowo-towarowymi (kombi) oraz samochodami wyścigowymi, z wyłączeniem pojazdów samochodowych i pozostałych pojazdów, które nie wymagają rejestracji zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20	Art. 100 ust. 2a – 2c - uregulowano opodatkowanie akcyzą samochodów osobowych w przypadku, gdy przed pierwszą rejestracją samochodu na terytorium kraju, zamontowany w tym samochodzie silnik o pojemności 2000 centymetrów sześciennych został wymieniony na silnik o większej pojemności lub w samochodzie bez silnika został zamontowany silnik. Z uwagi na fakt, iż stawka akcyzy w przypadku samochodów osobowych jest uzależniona od pojemności silnika przyjęto rozwiązanie, iż - samochód osobowy będzie opodatkowany według stawki akcyzy przewidzianej dla samochodu o pojemności silnika powyżej 2000 centymetrów sześciennych (w przypadku, gdy doszło do wymiany silnika) albo według stawki akcyzy przewidzianej dla samochodu o pojemności silnika, który został zainstalowany (w przypadku zainstalowania silnika w samochodzie bez silnika). W artykule tym stwierdzono także, że opodatkowanie ww. samochodów osobowych będzie miało również miejsce w przypadku, gdy wymiana bądź instalacja silnika zostały dokonane bez zachowania innych przepisów prawa, np. ustawy – Prawo o ruchu drogowym. Art. 100 ust. 4 - zmianie uległ przedmiot opodatkowania akcyzą w przypadku pojazdów typu quad. Zrezygnowano z posługiwania się pojęciem quadów i uzależniono kwestię opodatkowania pojazdów o kodzie CN 8703 od faktu rejestracji pojazdu. W ten sposób jasnym będzie, że każdy pojazd należący do kodu CN8703, dla którego odrębne przepisy nakładają obowiązek rejestracji będzie podlegał opodatkowaniu.

	czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908z późn.zm. ³).”;	
Art. 1 pkt 57	w art. 101: po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Przyjmuje się, że obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodu osobowego albo sprzedaży, o której mowa w art. 100 ust. 1 pkt 3 lit. a, nie powstał, jeżeli ten samochód osobowy został dostarczony wewnątrzwspólnotowo lub wyeksportowany w terminie 14 dni od dnia nabycia wewnątrzwspólnotowego albo sprzedaży, o której mowa w art. 100 ust. 1 pkt 3 lit. a. Fakt dostawy wewnątrzwspólnotowej lub eksportu jest potwierdzany przez dokumenty, o których mowa w art. 107 ust. 3.”;	Art. 101 ust. 2a – uregulowano sytuację, w której po powstaniu obowiązku podatkowego z tytułu określonych w tym przepisie czynności podlegających opodatkowaniu, samochód osobowy został dostarczony wewnątrzwspólnotowo albo wyeksportowany. Z uwagi na fakt, iż w wyżej opisanym przypadku samochód osobowy w efekcie opuszcza terytorium kraju - przyjęto, iż wówczas obowiązek podatkowy nie powstaje.
Art. 1 pkt 58	w art. 102 dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. Współwłaściciele samochodu osobowego ponoszą solidarną odpowiedzialność za zobowiązanie podatkowe związane z tym samochodem.”;	dodany przepis określa, na kim ciąży obowiązek podatkowy (kto jest podatnikiem akcyzy) w przypadku, gdy samochód osobowy jest przedmiotem współwłasności. Kierując się ogólną zasadą obowiązującą na gruncie prawa cywilnego o solidarnej odpowiedzialności współwłaścicieli przyjęto, że również w tym przypadku współwłaściciele będą ponosić solidarną odpowiedzialność za zobowiązania podatkowe związane z samochodem.
Art. 1 pkt 59	uchyla się art. 108	przedmiotowy przepis został uchylony, gdyż powodował niepotrzebne obciążenie biurokratyczne dla podmiotów dokonujących nabyć wewnątrzwspólnotowych oraz dostaw wewnątrzwspólnotowych samochodów osobowych. Podmioty te musiały bowiem składać miesięczne deklaracje podatkowe w związku z prowadzoną działalnością, a dodatkowo kwartalne „informacje podsumowujące”.
Art. 1 pkt 60	w art. 109:	przedmiotowa zmiana związana jest z koniecznością umożliwienia wydawania zbiorczych dokumentów potwierdzających zapłatę akcyzy na

³ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410 i Nr 235, poz. 1701, z 2007 r. Nr 52, poz. 343, Nr 57, poz. 381, Nr 99, poz. 661, Nr 123, poz. 845 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 37, poz. 214, Nr 100, poz. 649, Nr 163, poz. 1015, Nr 209, poz. 1320, Nr 220, poz. 1411 i 1426, Nr 223, poz. 1461 i 1462 i Nr 234, poz. 1573 i 1574 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 79, poz. 663, Nr 91, poz. 739, Nr 92, poz. 753, Nr 97, poz. 802 i 803, Nr 98, poz. 817 i Nr 168, poz. 1323.

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. W przypadku sprzedaży nabytego wewnątrzwspólnotowo samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju, sprzedawca jest obowiązany przekazać nabywcy dokument potwierdzający zapłatę akcyzy na terytorium kraju lub dokument potwierdzający brak obowiązku zapłaty akcyzy na terytorium kraju, z zastrzeżeniem ust. 3a - 3c.”, b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a-3e w brzmieniu: „3a. Podmiot dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia samochodów osobowych, prowadzący sprzedaż nowych samochodów osobowych na rzecz wyspecjalizowanych salonów sprzedaży, posiadający z nimi długoterminowe umowy, może nie przekazywać tym salonom oryginału dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy na terytorium kraju, o którym mowa w ust. 1, jeżeli przekaze im kopię tego dokumentu. Kopia powinna zawierać oświadczenie podmiotu dokonującego wewnątrzwspólnotowych nabyć samochodów osobowych, o posiadaniu przez ten podmiot oryginału tego dokumentu. 3b. W przypadku przekazania przez podmiot dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia samochodów osobowych wyspecjalizowanemu salonowi sprzedaży oryginału dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy na terytorium kraju, o którym mowa w ust. 1, dla celów związanych z rejestracją samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, wyspecjalizowany salon sprzedaży może nie przekazywać nabywcy samochodu osobowego oryginału tego dokumentu, jeżeli dołączy do faktury oświadczenie, że posiada oryginał tego dokumentu. 3c. W przypadku, o którym mowa w ust. 3a, gdy wyspecjalizowany salon sprzedaży nie posiada oryginału dokumentu, o którym mowa w ust. 1, dla celów	terytorium kraju, tj. w przypadku większej partii samochodów osobowych nabywanych przez dużych przedstawicieli poszczególnych marek samochodowych w Polsce. W chwili obecnej, po wprowadzeniu zasady jednokrotnego opodatkowania akcyzą samochodów osobowych, co do zasady, jedynie naczelnicy urzędów celnych są właściwi do generowania dokumentów potwierdzających zapłatę akcyzy od nabytych wewnątrzwspólnotowo samochodów osobowych. Przy czym w chwili obecnej dokument taki potwierdza zapłatę akcyzy od jednego samochodu osobowego. W stanie prawnym obowiązującym do dnia 1 marca 2009 r. oprócz dokumentów wydawanych przez naczelników urzędów celnych, funkcjonowały również inne dokumenty wystawiane przez przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie obrotu pojazdami (faktury z wykazaną kwotą akcyzy). W obecnym stanie prawnym tego rodzaju dokumenty są wystawiane jedynie w wyjątkowych przypadkach (w sytuacji, gdy dealer samochodu staje się podatnikiem podatku akcyzowego). W praktyce okazało się, że generowanie dokumentów jedynie przez urzędy celne w sytuacji, gdy dokument dotyczy pojedynczego samochodu utrudnia działalność dużym przedstawicielom poszczególnych marek samochodowych w Polsce, nabywających wewnątrzwspólnotowo samochody, które kierowane są następnie do sprzedaży detalicznej za pośrednictwem autoryzowanych salonów. Salony te, jako kolejne podmioty pośredniczące w przekazaniu samochodów indywidualnym klientom, według obecnego stanu prawnego nie są, co do zasady, podatnikami akcyzy, zatem nie mogą wykazywać kwoty akcyzy na fakturze. W sytuacji, gdy przedstawiciele poszczególnych marek samochodowych w Polsce sprowadzają miesięcznie ok. 2 tysięcy samochodów, które następnie są sprzedawane za pośrednictwem autoryzowanych salonów, wydawanie pojedynczych dokumentów okazało się nadmiernym obciążeniem zarówno dla urzędów celnych, jak i przedsiębiorców. Aby mógł funkcjonować w obrocie gospodarczym dokument potwierdzający zapłatę akcyzy od większej partii samochodów należało dopuścić możliwość przekazywania autoryzowanym salonom kopii tego dokumentu. W związku z tym uregulowano obowiązek przekazywania kopii dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy na terytorium kraju od nabytych wewnątrzwspólnotowo samochodów osobowych. Na dalszym etapie obrotu samochodami osobowymi, autoryzowani dealerzy samochodów, którzy zakupili pojazdy od
--	---

	związanych z rejestracją samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, zobowiązany jest dołączyć do faktury oświadczenie, że posiada kopię dokumentu, o której mowa w ust. 3a. 3d. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3b i 3c, jeżeli jest czytelnie podpisane, może być również złożone na wystawionej fakturze. 3e. Przez wyspecjalizowany salon sprzedaży, o którym mowa w ust. 3a - 3c, należy rozumieć salon sprzedaży samochodów osobowych, autoryzowany przez producenta samochodów osobowych lub jego upoważnionego przedstawiciela.”, c) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowy tryb obiegu dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2, 2) inne, niż dokument, o którym mowa w ust. 1 dokumenty potwierdzające zapłatę akcyzy na terytorium kraju od samochodów osobowych nabytych wewnątrzwspólnotowo, dla celów związanych z rejestracją samochodu osobowego na terytorium kraju - uwzględniając sytuację na rynku w zakresie obrotu samochodami osobowymi, potrzeby dokumentowania zapłaty akcyzy oraz braku obowiązku zapłaty akcyzy oraz zasady rejestracji samochodów osobowych i konieczność identyfikacji samochodów osobowych.”;	nabywców wewnątrzwspólnotowych, będą przekazywać swoim klientom fakturę z odpowiednim oświadczeniem, która będzie stanowiła podstawę do rejestracji samochodu. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, realizując fakultatywną delegację, będzie mógł w rozporządzeniu określić również inne dokumenty potwierdzające, dla celów rejestracji, zapłatę akcyzy na terytorium kraju od samochodów osobowych nabytych wewnątrzwspólnotowo. W przypadku dużych podmiotów prowadzących działalność w zakresie obrotu samochodami osobowymi, sprowadzających ich hurtowe ilości w krótkich terminach zasadnym jest – w celu ułatwienia obrotu gospodarczego i funkcjonowania urzędów celnych - wprowadzenie powyższych zmian.
Art. 1 pkt 61	w art. 111 uchyla się ust. 9	uchylona została delegacja dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w drodze rozporządzenia warunków, trybu i terminu zwrotu kaucji, z uwagi na brak jej stosowania w praktyce przez organy podatkowe
Art. 1 pkt 63	w art. 118: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Z obowiązku oznaczania znakami akcyzy zwalnia się	zmiana polega na skumulowaniu w jednym przepisie zwolnień z obowiązku oznaczania znakami akcyzy wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy w przypadku ich importu (dotychczas ust. 2) lub nabycia wewnątrzwspólnotowego (dotychczas ust. 3), jak również

	także wyroby akcyzowe, które są zwolnione od akcyzy albo objęte zerową stawką akcyzy.”, b) uchyla się ust. 3;	przeniesieniu na grunt ustawy zwolnienia w tym zakresie w stosunku do wyrobów wytworzonych na terytorium kraju. W obowiązującym stanie prawnym przepis ten jest zawarty w dwóch jednostkach redakcyjnych regulujących odrębnie kwestię importu, gdzie zwolnienie z obowiązku oznaczania znakami akcyzy jest uzależnione od zwolnienia wyrobu od akcyzy i jednocześnie zwolnienia od należności celnych oraz kwestię nabycia wewnątrzwspólnotowego, gdzie zwolnienie z obowiązku oznaczania znakami akcyzy uzależnione jest od zwolnienia wyrobu od akcyzy. Kwestia zwolnienia z obowiązku oznaczania znakami akcyzy wytworzonych na terytorium kraju wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy uregulowana jest w obowiązującym stanie prawnym w rozporządzeniu wykonawczym. Przedmiotem regulacji rozporządzenia jest również zwolnienie z obowiązku oznaczania wyrobów akcyzowych objętych zerową stawką akcyzy, niezależnie od tego gdzie wyroby akcyzowe zostały wytworzone. Względy czytelności przemawiają za kompleksowym uregulowaniem tych zwolnień w jednym miejscu, dlatego zwolnienia te zostały uregulowane kompleksowo w ust. 2 art. 118. Jednocześnie w przedmiotowej nowelizacji zrezygnowano od uzależnienia zwolnienia z oznaczania znakami akcyzy od zwolnienia z należności celnych w przypadku importu wyrobów akcyzowych objętych obowiązkiem oznaczania. Uzasadnieniem jest to, że znaki akcyzy powiązane są z podatkiem akcyzowym, a ich obecność na wyrobie akcyzowym świadczy co najmniej o zadeklarowaniu podatku akcyzowego od tego wyrobu, zatem zasadnym jest powiązanie zwolnienia z obowiązku oznaczania znakami akcyzy jedynie ze zwolnieniem od akcyzy, niezależnie od zwolnienia od należności celnych.
Art. 1 pkt 64	w art. 119 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, określi okres, na jaki zwolnienie jest wprowadzane oraz warunki i tryb stosowania zwolnień w odniesieniu do niektórych grup wyrobów akcyzowych lub ze względu na ich przeznaczenie, biorąc pod uwagę sytuację rynkową w obrocie wyrobami akcyzowymi, specyfikę obrotu tymi wyrobami oraz konieczność zapewnienia kontroli nad tym obrotem.”	dotychczasowe brzmienie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia zwolnień z obowiązku oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy przewidywało obligatoryjne określenie warunków i trybu stosowania wszystkich zwolnień. Tymczasem określenie warunków i trybu stosowania zwolnień z obowiązku oznaczania znakami akcyzy w rozporządzeniu wykonawczym, ograniczało się i zarazem było możliwe tylko w stosunku do wyrobów akcyzowych przeznaczanych na targi, salony, itp. W stosunku do pozostałych wyrobów akcyzowych zwolnionych z obowiązku oznaczania znakami akcyzy nie określono warunków i trybu stosowania zwolnień, z uwagi na to, że niespełnienie warunków zwolnienia nie skutkowałoby oznaczeniem

		wyrobu, z powodu braku wzorów znaków akcyzy na te wyroby. Dotyczy to m.in. cygar, cygaretek, piwa czy produktów rafinacji ropy naftowej. Wyroby te zwolnione są czasowo bez określenia żadnych dodatkowych warunków, jednocześnie w przypadku podjęcia decyzji, że po upływie okresu, na jaki zwolnienie zostało wprowadzone, zwolnienie to nie będzie kontynuowane, niezbędne byłoby opracowanie wzorów znaków akcyzy na te wyroby. Z uwagi na powyższe zaszła konieczność znowelizowania art. 119 ust. 2 w taki sposób, aby z tego przepisu wyraźnie wynikała możliwość, a nie konieczność określenia przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych warunków i trybu stosowania zwolnień wyrobów akcyzowych z obowiązku oznaczania znakami akcyzy
Art. 1 pkt 66	w art. 125 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. W przypadku wyrobów akcyzowych, które bezpośrednio po dokonaniu importu i dopuszczeniu do obrotu mają być wysyłane przez zarejestrowanego wysyłającego z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy do składu podatkowego na terytorium kraju, znaki akcyzy może otrzymać importer, podmiot prowadzący skład podatkowy albo właściciel wyrobów, o którym mowa w art. 13 ust. 3, w przypadku, gdy będzie wyprowadzał te wyroby ze składu podatkowego.”	nowelizacja art. 125 poprzez dodanie ust. 1a jest konsekwencją wprowadzenia instytucji zarejestrowanego wysyłającego. Za pośrednictwem tego podmiotu wyroby akcyzowe importowane są obejmowane procedurą zawieszenia poboru akcyzy, co w świetle przepisów regulujących oznaczanie wyrobów akcyzowych znakami akcyzy oznacza, że wyroby te mogą być importowane bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, a znaki akcyzy powinny być naniesione na opakowania jednostkowe najpóźniej przed zakończeniem procedury zawieszenia poboru akcyzy. Jednocześnie możliwy jest również import i objęcie procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy w państwie trzecim. Znaki akcyzy na te wyroby może pobrać importer, podmiot prowadzący skład podatkowy, do którego będą wprowadzane w procedurze zawieszenia poboru akcyzy wyroby akcyzowe i oznaczyć nimi wyroby albo właściciel wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3. Przepisy nie narzucają, który z ww. podmiotów powinien pobrać i nanieść znaki akcyzy. Wyrób nie może być natomiast wyprowadzony z procedury zawieszenia poboru akcyzy bez jego oznaczenia. Konsekwencją dowolności wyboru podmiotu może być to, że jeżeli podmiot, który pobrał i naniósł znaki na wyrób, nie będzie podatnikiem akcyzy od tego wyrobu, nie będzie miał możliwości rozliczenia wartości podatkowych znaków akcyzy.
Art. 1 pkt 68	w art. 127 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. W przypadku wydania decyzji o odmowie wydania lub sprzedaży znaków akcyzy przez właściwego naczelnika urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy, odpowiednio, kwota stanowiąca wartość podatkowych znaków akcyzy i kwota na	zmiana ma charakter redakcyjny.

	pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy albo należność za legalizacyjne znaki akcyzy podlegają zwrotowi z urzędu w terminie 7 dni, licząc od dnia wydania decyzji o odmowie.”	
Art. 1 pkt 69	w art. 129 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) wzór wniosku o wydanie podatkowych znaków akcyzy lub o sprzedaż legalizacyjnych znaków akcyzy oraz o wydanie upoważnienia do odbioru znaków akcyzy, a także wzór tego upoważnienia; 2) szczegółowy wykaz i sposób składania dokumentów załączanych przez wnioskodawcę do tego wniosku.”	nowelizacja art. 129 pkt. 1 i 2 jest wynikiem tego, że obowiązujący przepis wskazuje na odrębność wniosków, a mianowicie występowanie wniosku o wydanie znaków akcyzy, wniosku o sprzedaż znaków akcyzy i wniosku o wydanie upoważnień. Tymczasem rozporządzenie wykonawcze określa jeden wzór wniosku, który obejmuje wszystkie żądania, a sprecyzowanie żądania podmiotu obowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy następuje poprzez wypełnienie przez niego konkretnych pól wniosku. Należy także zwrócić uwagę, że wzór, który określa wniosek o wydanie albo sprzedaż znaków akcyzy, obejmuje także wniosek o wydanie upoważnienia. Ponieważ odbiór znaków akcyzy następuje zawsze na podstawie upoważnienia, musi być ono wydane jednocześnie z decyzją w sprawie wydania, albo sprzedaży znaków akcyzy. W praktyce więc złożenie wniosku o wydanie, albo sprzedaż znaków akcyzy oraz o wydanie upoważnień następuje jednocześnie. Stąd praktycznym rozwiązaniem jest skumulowanie obydwu wniosków w jednym wzorze. Ponadto wydanie upoważnienia do odbioru znaków akcyzy nie jest możliwe bez wydania decyzji w sprawie wydania albo sprzedaży znaków akcyzy, która określa, jakie znaki akcyzy będzie odbierał podatnik
Art. 1 pkt 70	w art. 130 ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Właściciel wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3, może przekazywać znaki akcyzy w celu naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe stanowiące jego własność, podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy albo podmiotowi mającemu siedzibę na terytorium państwa trzeciego.”	nowelizacja art. 130 ust. 4 polega na rozszerzeniu katalogu podmiotów, którym właściciel wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3, może na zasadzie odstępstwa od ogólnej reguły „zakazu przekazywania znaków akcyzy” przekazać znaki akcyzy, w celu naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych.
Art. 1 pkt 71	w art. 131 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy oraz podmiot prowadzący skład podatkowy na terytorium kraju, któremu właściciel wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3, przekazał znaki akcyzy w celu naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe będące jego własnością	zmiana ma charakter doprecyzowujący i skutkuje tym, że w przypadku wyrobów stanowiących własność właściciela, o którym mowa w art. 13 ust. 3 obowiązany do prowadzenia ewidencji jest skład podatkowy na terytorium kraju tylko wtedy, gdy ww. właściciel przekazał mu znaki akcyzy celem ich naniesienia na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych. Oznacza to, że skład podatkowy prowadzi ewidencję znaków akcyzy ww. właściciela tylko wtedy, gdy oznacza wyroby akcyzowe należące do tego właściciela. W przeciwnym przypadku nie ma czego

	są obowiązani prowadzić ewidencję znaków akcyzy.”	ewidencjonować, gdyż nie otrzymuje znaków akcyzy do naniesienia. Zastrzeżenie, że obowiązek prowadzenia ewidencji znaków akcyzy przekazanych przez właściciela dotyczy składów podatkowych na terytorium kraju wynika z tego, że do prowadzenia ewidencji polskich znaków akcyzy, nie można zobowiązać składów podatkowych działających poza terytorium kraju
Art. 1 pkt 72	w art. 132: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Właściciel wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3, jest obowiązany uzyskać od podmiotu prowadzącego skład podatkowy albo od podmiotu mającego siedzibę na terytorium państwa trzeciego rozliczenie z przekazanych mu znaków akcyzy.”, b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Znaki akcyzy uszkodzone oraz znaki akcyzy, które nie będą wykorzystywane do oznaczania wyrobów akcyzowych powinny być zwrócone podmiotowi, który je wydał, w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania przez importera, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego albo przedstawiciela podatkowego od podmiotu mającego siedzibę poza terytorium kraju, a w przypadku właściciela wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3, od podmiotu prowadzącego skład podatkowy lub podmiotu mającego siedzibę na terytorium państwa trzeciego, któremu ten właściciel przekazał znaki akcyzy w celu naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe będące jego własnością.”;	Art. 132 ust. 2 - nowelizacja polega na rozszerzeniu katalogu podmiotów, od których w zależności od sytuacji właściciel wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3 powinien otrzymać rozliczenie przekazanych w celu naniesienia na opakowania jednostkowe znaków akcyzy. Rozszerzenie to nastąpiło o podmiot mający siedzibę na terytorium państwa trzeciego, w przypadku gdyby wyroby ww. właściciela były oznaczane w państwie trzecim. Art. 132 ust. 4 - nowelizacja tego przepisu polega na zastąpieniu wyrażenia „znaki akcyzy niewykorzystane” wyrażeniem „znaki akcyzy, które nie będą wykorzystywane do oznaczania wyrobów akcyzowych”. Przepis w obowiązującym brzmieniu budzi wątpliwości, co zrobić w przypadku, gdy podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych otrzymał od podmiotu zagranicznego niewykorzystanie znaki akcyzy i chciałby je przekazać innemu podmiotowi zagranicznemu do oznaczenia wyrobów akcyzowych, tymczasem przepis nakazuje ich zwrot. W praktyce oznacza to zwrot znaków akcyzy do urzędu celnego, a następnie wystąpienie z wnioskiem o kolejne znaki, podczas gdy niewykorzystane znaki mogłyby być użyte do oznaczenia kolejnej partii wyrobów, w przypadku, gdy nie koliduje to z terminem ważności znaków. Doprecyzowanie drugiej części zdania w art. 132 ust. 4 jest związane z brzmieniem znowelizowanego art. 130 ust. 4 i art. 131 ust. 1, jak również wynika z faktu, że zwrot niewykorzystanych znaków akcyzy może nastąpić jedynie od podmiotu, który oznaczał wyroby akcyzowe właściciela, o którym mowa w art. 13 ust. 3, a nie od każdego składu magazynowego, w którym znajdują się wyroby akcyzowe właściciela, na co wskazuje obecne brzmienie przepisu.
Art. 1 pkt 73	w art. 134 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W przypadku wprowadzenia nowego wzoru znaku akcyzy podmioty posiadające dotychczasowe znaki akcyzy są obowiązane, w terminie 14 dni od dnia wprowadzenia nowego	zmiana ma charakter wyłącznie porządkujący. Doprecyzowuje, że w przypadku wprowadzenia nowego wzoru znaku akcyzy zwrotowi podlegają dotychczasowe wzory znaków. Wynika to z całokształtu przepisu, niemniej jednak uznano, że właściwym będzie doprecyzowanie

	wzoru, zwrócić niewykorzystane dotychczasowe znaki akcyzy podmiotowi, który je wydał.”	zapisu, ze względu na uwagi zgłaszane w tym zakresie. Ponadto zapis został ujednolicony pod względem zastosowania liczby pojedynczej w sformułowaniu „nowy wzór znaku akcyzy”.
Art. 1 pkt 74	W art. 135 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Zwracającemu niewykorzystane i nieuszkodzone znaki akcyzy przysługuje, z zastrzeżeniem art. 136 ust. 8, bezzwłocznie zwrot wpłaconych kwot stanowiących odpowiednio wartość podatkowych znaków akcyzy lub należności za legalizacyjne znaki akcyzy pomniejszone o koszty ich wytworzenia.”;	przepis dotyczy przysługującego zwracającemu niewykorzystane i nieuszkodzone znaki akcyzy prawa do zwrotu kwot stanowiących odpowiednio wartość podatkowych znaków akcyzy lub należności za legalizacyjne znaki akcyzy. Zgodnie z nowym brzmieniem zwrot wpłaconych kwot będzie pomniejszony o koszty ich wytworzenia.
Art. 1 pkt 75	W art. 136 ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie: „8. Zwracającemu znaki akcyzy, po terminach o których mowa w ust. 3 i 7, nie przysługuje zwrot wpłaconych kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy, kwot wpłaconych na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy ani należności za legalizacyjne znaki akcyzy. 9. Na wniosek podmiotu obowiązane do oznaczania wyrobów tytoniowych znakami akcyzy wydanie decyzji w sprawie wydania albo sprzedaży znaków akcyzy na wyroby tytoniowe z nadrukowanym rokiem wytworzenia odpowiadającym następnemu rokowi kalendarzowemu i wydania upoważnienia do odbioru tych znaków akcyzy oraz wydanie znaków akcyzy może nastąpić przed dniem 1 stycznia roku kalendarzowego odpowiadającego rokowi wytworzenia znaków akcyzy nadrukowanemu na tych znakach, pod warunkiem odebrania znaków akcyzy, o których mowa w art. 125 ust. 4, a w przypadku ich nieodebrania – wpłacenia kwot należności, o których mowa w art. 125 ust. 4a.”.	Art. 136 ust. 8 – zmiana ma charakter doprecyzowujący, w zakresie terminu, po upływie którego nie przysługuje zwrot, określonych w przepisie kwot. Art. 136 ust. 9 – uprawnienie do wydania decyzji w sprawie wydania albo sprzedaży znaków akcyzy na wyroby tytoniowe z nadrukowanym rokiem wytworzenia, odpowiadającym następnemu rokowi kalendarzowemu i wydania upoważnienia do odbioru tych znaków akcyzy oraz wydania znaków przed dniem 1 stycznia roku kalendarzowego odpowiadającego rokowi wytworzenia znaków akcyzy nadrukowanemu na tych znakach, zostało obwarowane warunkiem odebrania znaków akcyzy, o których mowa w art. 125 ust. 4 lub w przypadku ich nieodebrania – wpłacenia kwot na pokrycie kosztów wytworzenia znaków akcyzy
Art. 2	Art. 2. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym w art. 72 wprowadza się następujące zmiany: 1) w ust. 1 pkt 6a otrzymuje brzmienie: „6a) dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy na	w wyniku zmiany rozszerzony zostanie katalog pojazdów, dla których wymagany jest dokument potwierdzający zapłatę akcyzy. Dla pojazdów rodzaju „samochodowy inny” podrodzaj „czterokołowiec” lub podrodzaj „czterokołowiec lekki” wymagany będzie dokument potwierdzający zapłatę, brak obowiązku zapłaty lub zwolnienie z akcyzy. Zgodnie z

	terytorium kraju albo dokumentu potwierdzającego brak obowiązku zapłaty akcyzy na terytorium kraju albo zaświadczenia stwierdzającego zwolnienie od akcyzy, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym, jeżeli samochód osobowy lub pojazd rodzaju „samochodowy inny”, podrodzaj „czterokołowiec” (kategoria homologacyjna L7e) lub podrodzaj „czterokołowiec lekki” (kategoria homologacyjna L6e) został sprowadzony z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej i jest rejestrowany po raz pierwszy;”; 2) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu: „1b. W przypadku nabycia samochodu osobowego lub pojazdu, o których mowa w ust. 1 pkt 6a, od wyspecjalizowanego salonu sprzedaży w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym, dokument potwierdzający zapłatę akcyzy na terytorium kraju może być zastąpiony oświadczeniem wyspecjalizowanego salonu sprzedaży, że posiada oryginał lub kopię dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy na terytorium kraju od tego samochodu osobowego lub pojazdu.”.	przepisami ustawy - Prawo o ruchu drogowym rejestracji podlegają quady posiadające świadectwo homologacji L7e oraz L6e, o którym mowa w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 27 września 2003 r. w sprawie szczegółowych czynności organów w sprawach związanych z dopuszczeniem pojazdu do ruchu oraz wzorów dokumentów w tych sprawach (Dz. U. z 2007 r. Nr 137, poz. 968). Rozszerzono także katalog dokumentów, na podstawie których dokonuje się rejestracji samochodów o oświadczeniem wyspecjalizowanego salonu, że posiada kopię dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy na terytorium kraju lub dokument potwierdzający brak obowiązku zapłaty akcyzy na terytorium kraju, zgodnie ze zmianą art. 109.
Art. 3	Art. 3. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2007 r. Nr 111, poz. 765 , z późn.zm.⁴) w art. 53 § 30c otrzymuje brzmienie: „§ 30c. Użyte w rozdziale 6 kodeksu określenie "informacja podsumowująca" ma znaczenie nadane mu w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.⁵).”.	z uwagi na fakt, iż uchyla się art. 108 ustawy o podatku akcyzowym, który nakłada obowiązek składania informacji podsumowujących za okresy kwartalne przez podmioty dokonujące nabyć wewnątrzwspólnotowych lub dostaw wewnątrzwspólnotowych samochodów osobowych, konieczne stało się dokonanie zmiany art. 53 § 30c Kodeksu karnego skarbowego, który przewiduje sankcje za niezłożenie informacji podsumowującej.

⁴ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 112, poz. 766, z 2008 r. Nr 66, poz. 410, Nr 215, poz. 1355 i Nr 237, poz. 1651 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 8, poz. 39, Nr 157, poz. 1241, Nr 168, poz. 1323, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589.

⁵ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029, z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382, z 2008 r. Nr 74, poz. 444, Nr 130, poz. 826, Nr 141, poz. 888 i Nr 209, poz. 1320 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 116, poz. 979, Nr 195, poz. 1504, Nr 201, poz. 1540 i Nr 215, poz. 1666.

Art. 4	Art. 4. Jeżeli obowiązek podatkowy w akcyzie powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.	postanowienia przedmiotowego przepisu stanowią odzwierciedlenie zasady nie działania prawa wstecz w zakresie przepisów stosowanych w przypadku, gdy obowiązek podatkowy w akcyzie powstał na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie projektu.
Art. 5	Art. 5. Do wszczętych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 1, i nie zakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy postępowań w sprawie: 1) zezwoleń wyprowadzenia; 2) zabezpieczeń akcyzowych,; 3) zwolnień od obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego - z zastrzeżeniem art. 8 ust. 2 stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.	niniejszy przepis wprowadza zasadę, że w przypadku niektórych postępowań, tzn. postępowań dotyczących: zezwoleń wyprowadzenia, zabezpieczeń akcyzowych i zwolnień z obowiązku złożenia zabezpieczenia, nierozstrzygniętych do dnia wejścia w życie niniejszej nowelizacji, stosuje się nowe przepisy. W przypadku zezwoleń wyprowadzenia regulacja taka jest uzasadniona koniecznością objęcia zabezpieczeniem akcyzowym zobowiązań podatkowych mogących powstać wobec podmiotu posiadającego przedmiotowe zezwolenie, zgodnie z przyjętą w ustawie zasadą zagwarantowania pokrycia zobowiązań podatkowych we wszystkich przypadkach, w których mogą one powstać. W świetle dotychczas obowiązujących przepisów zasada ta nie była stosowana w przypadku korzystania z zezwoleń wyprowadzenia. Z kolei, mając na uwadze fakt, iż zabezpieczenia akcyzowe mogą być złożone na długie okresy, a nawet na czas nieoznaczony, wskazane jest, aby w nierozstrzygniętych sprawach dotyczących zabezpieczeń akcyzowych, takich jak złożenie zabezpieczenia akcyzowego, były stosowane nowe regulacje. W przypadku zwolnień z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego niniejsza regulacja umożliwi zainteresowanym podmiotom skorzystanie z ułatwienia, jakie daje możliwość uzyskania tego zwolnienia w przypadku, gdy podmiot posiada zaległości w zakresie podatków i składek ubezpieczeniowych, ale uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie lub rozłożenie na raty zaległych płatności, lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu.
Art. 6	Art. 6. 1. Wnioski o wydanie zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec albo na nabywanie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec, złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, uznaje się za wnioski o wydanie zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca	Art. 6 ust. 1 – przyjęcie na gruncie projektu nowej systematyki w zakresie podmiotów uprawnionych do uzyskania zezwolenia (wprowadzenie nowej instytucji zarejestrowanego wysyłającego oraz połączenie instytucji zarejestrowanego handlowca i niezarejestrowanego handlowca w jedną instytucję zarejestrowanego odbiorcy) wymaga uregulowania kwestii wniosków o wydanie zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako

	albo na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca. 2. Zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, uznaje się za zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca. 3. Zezwolenia na nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, uznaje się za zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca. Zezwolenia te mogą być wykorzystane w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.	zarejestrowany handlowiec albo na nabywanie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec, złożone przed dniem wejścia w życie ustawy. Art. 6 ust. 2 – z uwagi na konieczność zapewnienia ciągłości działalności prowadzonej przez podmioty posiadające status zarejestrowanego handlowca, w przepisie przewidziano regulację, zgodnie z którą dotychczasowe zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec, wydane przed dniem wejścia w życie znowelizowanej ustawy, uznaje się za zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca. Art. 6 ust. 3 – w celu umożliwienia wykorzystania wydanych przed dniem wejścia w życie znowelizowanej ustawy zezwoleń na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec, w przedmiotowym przepisie przewidziano regulację, zgodnie z którą zezwolenia te uznaje się za zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca. Jednocześnie, z uwagi na fakt, iż wydane zezwolenia na nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec mają charakter jednorazowy, w określono termin, w którym zezwolenia te zachowują ważność. Termin ten został określony na 3 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy.
Art. 7	Art. 7. Zezwolenia wyprowadzenia udzielone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność do czasu ich wygaśnięcia, pod warunkiem złożenia przez podmioty, którym zostały one udzielone, w terminie dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, wymaganego zabezpieczenia akcyzowego lub uzyskania przez te podmioty, w tym terminie zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego.	Zachowanie ważności zezwoleń wyprowadzenia udzielonych przed wejściem w życie niniejszej ustawy wynika z ochrony bezpieczeństwa prawnego oraz zaufania podmiotów prawa do państwa. Oznacza to, że ustalone już prawa i obowiązki tych podmiotów nie powinny ulegać zmianom, zwłaszcza zmianom niekorzystnym. Zezwolenia zachowują swoją ważność do czasu ich wygaśnięcia. Nałożenie na podmioty którym udzielono zezwolenia wyprowadzenia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązku złożenia zabezpieczenia lub uzyskania zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia w terminie dwóch miesięcy od daty wejścia w życie ustawy, jest konsekwencją zmiany wprowadzonej w art. 54 ust. 1. W wyniku tej zmiany podmiot ubiegający się o udzielenie zezwolenia poza warunkami określonymi w art. 48 ust. 1 pkt 2-4 i 6 ustawy musi spełniać również warunek określony w art. 48 ust. 1 pkt 5 ustawy tj. złożyć zabezpieczenie akcyzowe. Dwumiesięczny termin na złożenie

		zabezpieczenia jest wystarczający na załatwienie wszystkich związanych z tym formalności.
Art. 8	Art. 8. 1. Zabezpieczenia akcyzowe złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują swoją ważność. 2. Do zabezpieczeń akcyzowych, o których mowa w ust. 1 stosuje się przepisy art. 63 ust. 5 i art. 67 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu sprzed wejścia w życie niniejszej ustawy. 3. Zabezpieczenia akcyzowe, o których mowa w ust. 1 oraz zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, z określonym terminem ważności, nie mogą ulec przedłużeniu.	przepis ten wprowadzono mając na uwadze szereg zmian przepisów dotyczących zabezpieczeń akcyzowych, których zastosowanie do wszystkich zabezpieczeń mogłoby spowodować konieczność wymiany niektórych z nich, złożonych przed wejściem w życie niniejszej nowelizacji ustawy. Mogłoby to stanowić duże utrudnienie dla podmiotów gospodarczych i powodować dodatkowe koszty. Przyjęto zatem rozwiązanie pozwalające podmiotom na prowadzenie działalności w oparciu o zabezpieczenia akcyzowe, a także zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej nowelizacji. Jednocześnie w ust. 2 wprowadzono odnośnie zabezpieczeń akcyzowych złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej nowelizacji szczególną regulację dotyczącą stosowania art. 63 ust. 5 i 67 ust. 2 ustawy w dotychczasowym brzmieniu. Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem art. 63 ust. 3 ustawy zabezpieczenie akcyzowe może zostać złożone przez osobę trzecią zamiast podmiotu zobowiązanego do jego złożenia, przy czym przepis ten nie określa kategorii osób trzecich mogących to uczynić. Na podstawie art. 63 ust. 5 wszystkie te osoby odpowiadają całym swoim majątkiem za zobowiązanie podatkowe podmiotu obowiązującego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego, solidarnie z tym podmiotem. Niniejszy projekt zmienia treść art. 63 ust. 3 ustawy ograniczając katalog osób trzecich, mogących złożyć „zastępczo” zabezpieczenie akcyzowe, tylko do przewoźnika, spedytora, właściciela wyrobów akcyzowych i ich odbiorcy, co jest zgodne z treścią art. 18 ust. 2 dyrektywy Rady 2008/118/WE. W związku ze zmianą brzmienia art. 63 ust. 3 zmieniono również treść art. 63 ust. 5, zgodnie z którym odpowiedzialność majątkową za zobowiązanie podatkowe podmiotu obowiązującego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego ponoszą osoby wymienione w art. 63 ust. 3, tzn. tylko przewoźnik, spedytor, właściciel wyrobów akcyzowych i ich odbiorca. Zgodnie z art. 8 ust. 1 niniejszego projektu zabezpieczenia akcyzowe złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują swoją ważność, co oznacza, że zachowują ważność również zabezpieczenia złożone przez osoby trzecie inne niż przewoźnik, spedytor, właściciel

		wyrobów akcyzowych i ich odbiorca. Zatem w przypadku wszczęcia postępowania na podstawie art. 73 ust. 1 ustawy w celu pokrycia niezapłaconej kwoty akcyzy z zabezpieczenia akcyzowego złożonego przez takie osoby, nie odpowiadałyby one swoim majątkiem za zobowiązanie podatkowe podmiotu obowiązane do złożenia zabezpieczenia akcyzowego, zgodnie z nowym brzmieniem art. 63 ust. 5. Podobna sytuacja występuje w przypadku art. 67 ust. 2, który w dotychczasowym brzmieniu stanowi, iż zabezpieczenie akcyzowe powinno obowiązywać na terytorium Wspólnoty Europejskiej w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej i nabycia wewnątrzwspólnotowego, podczas gdy jego nowa treść stanowi, że zabezpieczenie akcyzowe obowiązuje na całym terytorium Unii Europejskiej w każdym przypadku. Zatem treść gwarancji bankowych lub ubezpieczeniowych złożonych jako zabezpieczenie akcyzowe przed dniem wejścia w życie niniejszej nowelizacji, w których treści widnieje zapis o odpowiedzialności gwaranta tylko za zobowiązania podatkowe z tytułu dostawy i nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych, byłaby sprzeczna z nowym brzmieniem art. 67 ust. 2 ustawy. Wymiana złożonych gwarancji na nowe, w celu dostosowania ich treści do nowego brzmienia ww. przepisu, naraziłaby podmioty obowiązane do złożenia zabezpieczenia akcyzowego na duże trudności i dodatkowe koszty. Z tego względu konieczne jest wprowadzenie przepisu, zgodnie z którym do zachowujących ważność zabezpieczeń złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej nowelizacji ustawy stosuje się przepisy art. 63 ust. 5 i art. 67 ust. 2 w dotychczasowym brzmieniu. Ponadto w celu zapewnienia sprawnego działania nowych rozwiązań prawnych przyjęto zasadę, że złożone przed dniem wejścia w życie projektu zabezpieczenia akcyzowe oraz udzielone przed tym dniem zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, z określonym terminem ważności, nie będą mogły ulec przedłużeniu.
Art. 9	Art. 9. W postępowaniach w sprawie zezwoleń, o których mowa w art. 84 ust. 1 ustawy o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wszczętych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, przy ocenie spełnienia warunku o którym mowa w art. 48 ust. 1 pkt 6 ustawy, o której mowa w art. 1, a w przypadku zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący warunku, o którym	Z uwagi na zastąpienie w niniejszej ustawie stosowanych dotychczas instytucji zarejestrowanego handlowca i niezarejestrowanego handlowca jedną instytucją zarejestrowanego odbiorcy, przewidziano regulację, która pozwala na uwzględnienie przy ocenie spełnienia warunku, o którym mowa w art. 48 ust. 1 pkt 6 i art. 56 ust. 1 pkt 5 ustawy, faktu cofnięcia podmiotowi, występującemu wcześniej jako zarejestrowany bądź niezarejestrowany handlowiec, odpowiedniego zezwolenia.

	mowa w art. 56 ust. 1 pkt 5 tej ustawy, bierze się pod uwagę także cofnięte podmiotowi, ze względu na naruszenie przepisów prawa, zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec lub na nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec.	
Art. 11	Art. 11. Do dnia 31 grudnia 2010 r. nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych przez zarejestrowanego odbiorcę z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy odbywa się na zasadach obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, określonych odpowiednio dla zarejestrowanego handlowca lub niezarejestrowanego handlowca.	zawiera przepisy przejściowe związane z wejściem w życie elektronicznego systemu obsługującego przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy. System ten obligatoryjnie musi funkcjonować od dnia 1 stycznia 2011 r. W związku z powyższym przyjęto rozwiązanie, iż do dnia 31 grudnia 2010 r. nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych przez zarejestrowanego odbiorcę z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy odbywa się na zasadach obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy, określonych odpowiednio dla zarejestrowanego handlowca lub niezarejestrowanego handlowca
Art. 12	Art. 12. Do dnia 31 grudnia 2010 r. przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy dokonywane przez zarejestrowanego wysyłającego odbywa się na zasadach obowiązującymi przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, określonych dla podmiotu prowadzącego skład podatkowy, w szczególności dokonuje się z dołączeniem do przemieszczanych wyrobów akcyzowych administracyjnego dokumentu towarzyszącego.	zawiera przepisy przejściowe związane z wejściem w życie elektronicznego systemu obsługującego przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy. System ten obligatoryjnie musi funkcjonować od dnia 1 stycznia 2011 r. W związku z powyższym przyjęto rozwiązanie, iż do dnia 31 grudnia 2010 r. przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy dokonywane przez zarejestrowanego wysyłającego odbywa się na zasadach obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy, określonych dla podmiotu prowadzącego skład podatkowy, w szczególności dokonuje się z dołączeniem do przemieszczanych wyrobów akcyzowych administracyjnego dokumentu towarzyszącego.
Art. 13	Art. 13. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy odbywa się na zasadach z zastosowaniem których, zgodnie z art. 10-12 rozpoczęto to przemieszczanie, nawet jeśli jego zakończenie nastąpi po upływie terminu, o którym mowa w tych przepisach.	Jednocześnie wprowadzono regulację, zgodnie z którą przemieszczanie w procedurze zawieszenia poboru akcyzy odbywa się na zasadach obowiązujących w momencie rozpoczęcia przemieszczania. Jeżeli przemieszczanie rozpocznie się na podstawie administracyjnego dokumentu towarzyszącego w formie papierowej, to pomimo rozpoczęcia funkcjonowania Systemu, przemieszczanie to zakończy się na podstawie papierowej formy tego dokumentu.
Art. 14	Art. 14. Opodatkowaniu akcyzą na podstawie art. 8 ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, podlega użycie wyrobów akcyzowych	z uwagi na zmianę treści art. 8 ust. 2 pkt 1 lit. b, przedmiot opodatkowania określony tym przepisem dotyczący naruszenia warunków uprawniających do zwolnienia od akcyzy będzie miał zastosowanie w stosunku do

	objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na przeznaczenie bez zachowania warunków uprawniających do zwolnienia od akcyzy, dostarczonych podmiotowi zużywającemu po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.	wyrobów akcyzowych dostarczonych podmiotowi zużywającemu, po dniu wejścia w życie projektu.
Art. 15	Art. 15. 1. Jeżeli okres rozliczeniowy energii elektrycznej rozpoczął się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i obejmuje również okres po dniu jej wejścia w życie, podmiot sprzedający energię elektryczną podmiotowi posiadającemu koncesję na wytwarzanie energii elektrycznej jest obowiązany na wystawianej temu podmiotowi fakturze uwzględnić akcyzę należną za energię elektryczną wydaną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. 2. W przypadku braku możliwości określenia ilości energii elektrycznej wydanej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jej ilość ustala się proporcjonalnie do okresu obowiązywania w okresie rozliczeniowym ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym oraz nadawanym niniejszą ustawą.	w przypadku energii elektrycznej, która jest sprzedawana podmiotom posiadającym koncesję na wytwarzanie (które staną się od dnia wejścia w życie zmiany ustawy podatnikami od zużywania tejże energii), faktura obejmująca okres obowiązywania ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym w brzmieniu dotychczasowym oraz okres po wejściu w życie niniejszej zmiany, powinna zawierać szacunkową kwotę akcyzy za okres wydania energii pod rządami ustawy w brzmieniu dotychczasowym.
Art. 16	Art. 16. Wstępne wpłaty akcyzy za okresy miesięczne, o których mowa w art. 25 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu sprzed wejścia w życie niniejszej ustawy, uiszczone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i nieuwzględnione w deklaracjach podatkowych złożonych przed dniem jej wejścia w życie, są uwzględniane w deklaracjach podatkowych, o których mowa w art. 24 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.	w związku z koniecznością rozliczenia wpłat miesięcznych zapłaconych pod rządami ustawy sprzed wprowadzenia niniejszej zmiany konieczne uregulowanie jest sytuacji, w której okres rozliczeniowy w odniesieniu do zapłaconych wpłat miesięcznych ulega zakończeniu po wejściu w życie zmiany. W tym przypadku uiszczone wpłaty miesięczne w okresie przed wejściem w życie niniejszej zmiany powinny zostać rozliczone w deklaracji złożonej po dniu wejścia w życie niniejszej zmiany.
Art. 17	Art. 17. Decyzje wydane na podstawie art. 85 ust. 2 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu sprzed wejścia w życie niniejszej ustawy, ustalające dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych, dla których po wejściu w życie niniejszej ustawy nie ustala się dopuszczalnych norm zużycia, wygasają dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.	Przepis jest konsekwencją zmiany art. 85 ust. 2 pkt 2 ograniczającej obowiązek ustalania z urzędu przez właściwego naczelnika urzędu celnego dopuszczalnych norm zużycia wyrobów akcyzowych, określonych w art. 89 ust. 2, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy i objętych zerową stawką akcyzy, tylko do wyrobów wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy. Zawężenie przedmiotowego zakresu objętego normowaniem zużycia spowoduje konieczność wygaśnięcia dniem wejścia w życie nowej regulacji decyzji wydanych w stosunku do wyrobów spoza załącznika nr 2 do ustawy.
Art. 18	Art. 18. Ostateczna zmiana wstępnego zapotrzebowania na	Przepis jest konsekwencją wprowadzenia w ust. 4 art. 125 ostatecznego

	znaki akcyzy, o której mowa w art. 125 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dotycząca wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy złożonego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, może być złożona w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i nie może przekraczać 2% ilości zamówienia zawartego w ostatniej zmianie wstępnego zapotrzebowania, a jeżeli takiej zmiany nie było – we wstępnym zapotrzebowaniu.	terminu zmiany wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy na dzień 31 sierpnia danego roku. Mając na uwadze, że jako datę wejścia w życie ustawy przyjęto dzień 1 września 2010 r. tj. już po upływie terminu, o którym mowa w art. 125 ust. 4 niniejszej ustawy, należało wprowadzić przepis przejściowy, który umożliwi podmiotom ostateczną zmianę wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy w 2010 r.
--	---	--

¹⁾ w wypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy to w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy

²⁾ tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik). W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę

³⁾ w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości

⁴⁾ w tej części należy wskazać wszystkie przepisy projektu aktu prawnego, które nie zostały wymienione w pierwszej części tabeli. Ze względu na konieczność ograniczenia projektów implementujących prawo UE do przepisów wyłącznie i ściśle dostosowawczych przepisy wykraczające poza ten zakres powinny mieć charakter wyjątkowy i być opatrzone uzasadnieniem konieczności ich wprowadzenia .

(*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisy proceduralne, przepisy karne itp.), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych

(**) w wypadku wprowadzenia przepisów, które przekraczają minimum ustanowione przepisami UE (o ile jest to dopuszczalne) konieczne jest uzasadnienie zastosowania takiej normy

Minister Spraw Zagranicznych

Warszawa, 17 marca 2010 r.

DPUE - 920 - - 10/ak/ 3

1608-08

SM-562

dot.: RM-10-37-10

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw, wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 w związku z art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej Radosława Sikorskiego

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw, pozwalam sobie wyrazić następującą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do wiadomości:

Pan Jan Vincent-Rostowski
Minister Finansów